

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

16.grāmata

**Planētas likteņi
Cilvēce, tautas karma**

MATERIĀLU APKOPOJUSI : ANETE EIHMANE

2025. GADS

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIĶA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Saturs

1.nodaļa: Cilvēce rada savu karmu.....	2
2.nodaļa: Aplamās rīcības.....	42
3.nodaļa: Tumšās tieksmes.	68
4. nodaļa: Meli grāmatās.....	77
5.nodaļa: Brīdinājumi.	93
6.nodaļa: Terminī.	106
7.nodaļa: Stihijas.	113
8.nodaļa: Zemestrīces. Kosma ķermeņu apdzīvotība.....	117
9.nodaļa: Daba. Dzīvnieki. Cilvēks.	121
10.nodaļa: Vienotais Ego.	133
11.nodaļa: Nākotnes Gaisma.....	143
12.nodaļa: Tumšie.	166

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

1.nodaļa: Cilvēce rada savu karmu.

1.

Es norādīšu jums, kā ieraudzīt to brīnumu, kāds tautām vajadzīgs. Uzzināsiet, kā piekļūt sirdīm. Roka var sakustēties tikai no pleca, tāpat apziņa – no smadzenēm. Smadzenes vajag sadumpot, tad apziņa tiks mesta uz priekšu, kā no lielgabala.

1.a. Taifūns, ko izraisījuši noziegumi žņaudz veco zemi. Aptumšojot prātu, plūst tvans. Dzelzs duša nav izturama. Uzmanīgi jāizsargājas – veiksmē nav steidzīgumā, bet laikmeta izpratnē. Likteņa roka ved pretīm nenovēršamiem termiņiem. Alkstiet Jaunās Pasaules. Ne Mēs esam tie, kas satricina valstis, - Mēs tikai novācam puvešus. Svarīgi ir izprast uzplūdu takti – vai nu liels atziņas prieks, vai bojā eja.

2.

Laiks novērst matērijas nepilnības. Šim nolūkam tautai jāiegūst gara apziņa, citādi vispārējais stāvoklis it kā pielīdzina atsevišķos stāvokļus sev, iespējamības ir it kā okeāna viļņi – saglabā kopējo ritmu. Tādēļ laiks uzmodināt tautas, vai nu ar šķēpu, vai ar zibeni, lai tikai izraisītu gara kļiedzienu.

3.

Apgalvoju, ka vieglāk ir pāriet kalnus, nekā izlīdzināt cilvēces asti. Mūsu Stars traucas pilns meklējumu.

“Mūsu Vairogs” nozīmē – vajadzīga īsta vīrišķība.

3.a.

Paskaidrošu, kāpēc Mēs sakām – “Purušas uzbrukums”. Būtu labi, ja cilvēki spētu ietvert šo vispārējā sprieguma principu. Vispārējai briesmu parādībai jāizraisa arī vispārējs spriegums. Pirmais panākumu nosacījums ir atbrīvošanās no parastās nodarbošanās. Parastiem nervu centriem jāatslābst, lai spētu izpausties jauna nervu plūsmju kombinācija. Tas pats princips kā izvairīties no noguruma. Un šādu jaunu spriegumu, ja tam trūkst personīgās sākotnes, sauc par Purušas uzbrukumu.

Lai atrastu noslēpto nūjiņu, vajag meklēt meklētājam, bet ne slēpējam. Ne velti indusi Augstāko Būtni nosauc par Spēlmani. Patiesi, Zeme tiek glābta zemes rokām un Debesu Spēki sūta labāko mannu, bet neuzlasīta tā pārvēršas rasā. Kā tad nepriecāties, ja rodas uzlasītāji, ja šie uzlasītāji iet cauri nievām, atcerēdamies Mūsu vairogu.

Nekad nav iespējams izsaukt Purušas spriegumu, ja trūkst domas kustīguma.

Garam vajag traukties pa vienu kanālu kā lodei pa stobra vītņi. Neparedzētu apstākļu rašanās nedrīkst bojāt vītnes spirāli.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

4.

Kas gan sadzinis indes uz zemi? Stihiju satricinājums rada stipru indīgu gāzi. Parasti šī gāze viegli iesūcas izplatījumā, bet saules ķīmiskie stari dzen gāzes viļņus planētai tuvajos slāņos -rodas bīstama parādība, bet brīdinātie var pārvarēt saindēšanos. Dusmas un viņu bērnus imperils viegli saskaņojas ar izplatījuma indi – aeroperilu.

Likumi viscaur vienādi. Skolotājs dažkārt lieto masku pret gāzi. Protams, indes darbība ir nevienmērīga, bet jūtīgie aparāti atsaucas. Auksts laiks stipri mazina indes iedarbību.

5.

Pēc dažām pazīmēm var atšķirt tautas augšupejošās un lejupejošās. Tauta, kurai augšupeja var būt vēl priekšā, sapņos par varoni, bet aiz vecuma nespēcīgai tautai varoņa jēdziens būs apgrūtinošs un nevajadzīgs. Kaut arī šī tauta vēl pārpludināta ar zeltu, kaut kvēlo iedomībā, bet varoņdarbs tai kļūs nepiederīgs. Iedrosmes kvēle būs pametusi saprāta pilsētas mūrus.

Katrs atceras bērnus, kas aizgājuši no mājām pēc laimes, un visu laikmetu pasakas arī piešķir laimi šiem bērniem.

6.

Vai ap mūsu ļaudīm var būt viņu tuvinieki? Protams, var. Šie tuvie padziļinās atbildības, rūpības un attapības jūtas.

7.

Tautu migla aug. Liesmainais zieds nav redzams planētas telpā.

8.

Joga atbrīvotais smalkais ķermenis apmeklē dažādas esamības sfēras. Tam vienlīdz pieejami lidojumi izplatījumā un ieniršana planētas dzīlēs. Planētas kataklizmu pētīšana dod jēdzienu par dzīvības noslāņojumiem. Var novērot, ka dzīvnieki, minerāla strāvas ieskausi, pārakmeņojušies. Var virzīties pa apakšzemes kanāliem, redzot, kādā mērā izgrauti planētas pamati. Tā Joga gars pierod pie seno ķermeņu stāvokļa un nekas viņam neliekas nesatricināms, pabeigts. Tāda apziņa nepieciešama, gara augšupejai. Tāda tiekšanās pēc pilnības nāks, apzinoties nepilnību.

9.

Kāpēc zeme atrodas saslimšanas stāvoklī? Tāpēc, ka planētu stari nespēj izlauzties cauri pietraipītajai aurai. Par ko pārvērtīsies cilvēks, ja pārtrauks sakarus ar augstāko apziņu un ieslīgs zemajā nezināšanā? No Radžplanētas līdz mikrokosmam likums ir viens un tas pats. Pazaudējuši priekšstatu par diženajām pasaulēm, cilvēki attālinājušies no apziņas par pilnveidošanos. Pasaules viņiem tapušas par bezprātīgu

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

sapni un savas pilnības sasniegšana kļuvusi par nevajadzīgu un bīstamu rotaļu. Kā vergotāji dienas algādži, cilvēki cer vienīgi nobeigt ceļu.

Reliģijas iebiedējušas cilvēci ar tiesu un atņēmušas iedrosmes.

Cilvēks, kas akli padevis valsts reliģijai, līdzīgs ēzelim, kas nes nezināmu nastu. Vai gan var pieļaut reliģijai izvērsties par policejisku prasību? Vai gan var noticēt nezināmu cilvēku spriedumam, kas saņem maksu par stāšanos sakaros ar debesīm?

Joga nozīme valdības reliģijas jomā visai liela, Jogam, kas nav iebiedējams, kas visu pārbauda un nenogurst, jāpalīdz cilvēcei atcerēties Vienības likumu. Kā triecējs zibens zibsnī joga doma izplatījumā. Gatavs pārveidot satiksmes veidus, gatavs varoņdarbam, gatavs saņemt gara tumsonības spriedelējumus, jogs ieteic cilvēcei padomāt par iemiesoto eksistēšanas cēloņiem. No šīs domas mainīsies darba un atziņas kvalitāte. Padomājis par cilvēkiem piemītošām spējām, kurš gan nekļūs par vīrišķīgu iedrosmīgo? Vai gan uzvarētāja vainags nepieder tam, kas māca cilvēcei drosmi? Citādi cilvēku galvas līdzīgi pieplaks zemes atkritumiem.

10.

Svētais runāja par trim Skolotājiem. Viens saņēma dievišķās dāvanas un aizgāja no zemes darba. Otrs saņēma dāvanas un palaida vaļā dzīves izpratnes pavedienu, trešais, saņēmis dāvanas, nepameta zemi, mācīdams sasiet izpratnes pavedienus. Viņa lietderīgums pārspēj pārējos. Dzīvības simbols – krusts.

11.

Iegaumējiet, cik lietderīgi ir sekot Mūsu padomiem un bez sarūgtinājuma, zinot, ka vētras emanācijas sasprindzē centrus. Bet zem Dukāras lietussarga nogaidīsim. Skolotājam ir daudzas sardzes.

12.

Lūk, atrasti Uru un Svati Kosmogonija atkārtotas uznākošā Akvarinsa zīmes un kombinācija ar Saturnu. Var vēlreiz redzēt, cik pareizu ceļu gājusi Atlantu Kosmogonija. Bija apjēgts ne vien staru ķīmisms, bet arī Spīdekļu aktīvā sadarbība. Tieši tas, pie kā pēc ilgas maldīšanās no jauna nonākusi cilvēce. Bet vēl jāapjēdz vienkārša lieta, ka Kosma ķermeņu apdzīvotība nenožīmē zemes formas. Cilvēki nevar iedomāties sevi citādos izpaušanos, bet kādai liksmei jārodas no sadarbības apziņas! Viegli jātuvojas visapvienojošākiem apstākļiem.

13.

Jūs ļaujiet sevi izmeklēt dažādiem ārstiem. Atļaujiet nažiem griezt miesu. Atļaujiet izdarīt fiziskus mēģinājumus, bet kad saslimstat garīgi un apziņa tapusi neskaidra, un neredzat nākamības gaismu, tad tomēr noliedzat domu par atdzimšanas vairogu. Esmu sacījis, jūsu vairogs ir Mūsu parādību apjēgšanā. Pieņemiet padomu, ārstējiet apziņu! Jūs sūdzaties par aknām, bet pārbaudiet savas domas!

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

14.

Jā, jā, jā, kosmiskais terminš un planētas kustības var saskanēt. Saskaņojums dotu Esamības labāko formulu. Ir pareizi nosaukt garu par Kosmosa radītāju. Pakļautība stihijām pārvērš cilvēku, kas gaida no sava kakta paslēptuves, par ienaidnieku. Nav garā taisnīgas stihiju izpratnes. Tā dēvētā “Dieva Kunga Piemeklēšana” ir spilgts kosmiskās uguns liels zaimojums. Upuri ir nevajadzīgi. Evolūcijai vajadzīgi tikai paātrināti soļi. Neapvaldītu stihiju neparedzēts faktors nav sodīšana, bet tikai Kosmosa milzīgo spēku neizmantota pieplūsme. Kā mazajā, tā lielajā. Ir atrasti mazāki un lielāki stihiju apvaldīšanas līdzekļi. Kaut arī necīga ir šāda apvaldīšana, tā tomēr skaidri norāda virzienu! – Kāpēc gan neturpināt pretējā virzienā, rezultāts būs vērtīgs? Zaudējuma liecinājumu atvietos apziņas straujums. Šis likums ir nesatricināms un vienots ar Visuma procesu.

Aicinām apziņu atmosties.

15.

Izplatījuma ugunu kosmos un stihijas iekustina sfēras un aicina dzīvībā visu esošo. Kosmiskā uguns, iededzinot vienu dzīvības izpausmi, kombinē to ar citu procesu ķēdi. Tam, kas nespēj apzināties kosma mūžīgā, bezrobežīgā darba uzdevumu, trūkst dzīvības plašākas izpratnes. Kam izprotamas izplatījuma iespējamības, tas redz, ka planēta ierobežota un ir vairogs tikai tam, kas realitāti ieskata kā dzīvības šauru taku. Kad gars spēj uzlidot sfēru augstienēs un vērot planētas dzīvību kā brīnišķīgu, greizas līnijas nenorobežotu stadiju, tad var galvot, ka šis gars ies ugunīgās evolūcijas ceļu.

Iespējams, patiesi, izplatījuma starā izpazīt kosmiskās enerģijas reālu izpausmi, tādējādi izdalīsim cilvēces dzīvi.

Tuvojas Bezrobežības apstiprinājums!

16.

Kosmiskais Magnēts kārtu to ķermeņu mijiedarbības, kas sasniedz augstākās sfēras. Mijattiecības starp sfērām izveido magnētiskā pievilksme un ierosina spēkus jaunradei. Planētas spēku spēj pamatot tā pati traukšanās.

Tālo pasaulu dzirksteles spoži sasniedz zemi un spoži deg pasaulu starojumu izpētīšanas iespējamības. Saskare ar izplatījuma ugunīm dos gaismas nesēju zinātni. Nav iespējams iedomāties, ko var dot tālo pasaulu varenība! Psihiskā dzīve tur nostiprināsies Kosmiskā Magnēta iedarbībā. Psihodzīve taču vada visas dzīvības izpausmes un atdalīt ēnu no gaismas nav iespējams. Ja cilvēki izprastu to gaismas spēku, kas ierosina katru darbību, tad izturētos piesardzīgāk pret radošiem avotiem.

Atzinums, ka Smalkās enerģijas ir mūsu izpausmju avots, piespiestu cilvēku atzīt Gaismas vareno spēku un neļautu viņam iegrimt ēnas spēkā.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Kad reflektoru parādību laikmets atklāsies cilvēcei visā spilgtumā, tad sāksies Gaismas laikmets!

17.

Pats Kosmiskā Magnēta liecinājums apstiprina pārvietošanās spēku saspringtību. Attiecīgā sastāva nosacījumi apliecina sabrukuma pakāpi. Un kad pievilksme rod atbalsi nolemtajos spēkos, tad izveidojas augšupejas spirāle. Gadījuma pārvietošanās nav, un nav iznīcināšanas neparedzot atjaunošanas iespēju.

Visās sfērās saredzamas attiecīgo pārvietojumu pazīmes. Protams, notiek sfēru satricinājums un pārzemes viesuļu virpuļi, bet šādu satricinājumu cēloņi ir neharmonisku tiekšanos un Kosmiskā Magnēta izraisīti. Tieši saprāta jaunrade sakopo dažādus elementus neharmonisku enerģiju aizsprostam. Visums šos spēkus saņem visām savām manifestācijām. Tādējādi rases spēj sakopoties un apstiprināties.

18.

Kosmisko saspringtību izraisa planētas eksploziju strāvas. Tiklab nomainā, kā arī jauns spriegums reaģē uz izplatījuma ugunīm. Var arī sacīt, ka Agni Jogas uguns reaģē uz kosmiskajiem satricinājumiem. Visu kombināciju kopums nes planētai transmutāciju, un jaunajai pasaulei sakopojas augstākās enerģijas. Dzīvības strūkļa ir bezrobežīga, un šie likumi ir tik brīnišķīgi. Var, patiesi, priecāties par kosmisko svētnoslēpto spēku!

19.

Pasaules samērs ietver visas Kosmiskā Magnēta manifestācijas. Jaunrade saistīta ar daudzām trauksmīgām izpaustajām enerģijām, kuras pievelk Kosmiskais Magnēts. Kad Kosmiskais Magnēts pievelk enerģijas kā Spēku, kas atbilst zemes garozai, tad enerģiju izpausme pielāgosies tiem Magnēta izraisītajiem spēkiem, kurus planētas garozā spējīga uzņemt. Ja izpausme pārsniegtu planētas uzņemšanas spējas, tad norise nespētu nostiprināties kā jaunrades spēks. Uz planētas notiktu eksplozijas un ārdījumi. Tāpēc ugunīgā saspringtība kāpinās tad, kad planētai nepieciešama galīgā transmutācija. Tā pasaules samērs pastāv starp kosmiskajām manifestācijām. Tā pasaules Samērs nostiprina enerģiju darbību un pievilksmi. Visu enerģiju nostiprinātais kopums dod Kosmiskā Magnēta apstiprinātu formulu.

20.

Pasaules samērs nostiprina līdzsvaru, kas balsta visu manifestāciju ķēdi. Visa kosmiskā procesa nedalītais stāvoklis prasa pareizu samēru. Jo spēcīgāki, jo trauksmīgāki darbojas magnēts. Jo neatlaidīgāki, jo trauksmīgāki. Jo stiprāki, jo trauksmīgāki. Tā pamatmagnēta spēku pievilksme darbojas, samērojoties ar pasaules procesu. Tā kā aktīvais spēks pastāv magnēta trauksmīgumā, tad pasaules samēra trauksmīgums sakopo vajadzīgās enerģijas. Cilvēci pievelk tas pats pasaules samēra

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

magnēta process. Visas cilvēku darbības kā apzinīgs faktors ieliek pasaules samērā savu papilddaļu. Tā pasaules līdzsvaru var traucēt cilvēka nelīdzsvarotība.

Aplūkosim, kā šī nelīdzsvarotība izpaužas. Visā vēstures gaitā, katrā laikmetā var saskatīt to neatlaidīgo jeb saspringto apstākļu sagādīšanos, kas nostiprina nelīdzsvarotību.

Jaunrades faktoru, kas paredzēts kā spēks, kas ietekmē kosmiskā līdzsvara iestāšanos, vienmēr rosinās magnēta princips. Tikai Sākotņu apstiprinājums spēj līdzsvarot pasaules samēru. Mūžīgi traucējošā kustība rada nelīdzsvarotību. Tāpēc Sākotnes un viņu atzīšana būs tas faktors, kuru cilvēce var nostiprināt kā pasaules glābiņu.

21.

Pārvietošanās ar spīdekļu Kosmiskā Magnēta palīdzību norisinās, kad nodibinās planētas līdzsvars. Kad traukšanās spēku sasprindzina pieaugošā strāva, tad notiek pārvietošanās. Kad pārsvaru ņem nelīdzsvarotības spēks, enerģijas īpašībai tiek piešķirts jauns spēks. Tāpēc jāsaka, ka tikai smalkās enerģijas spējīgas atjaunoties. Izplatījuma strāvas, atplūstot no viena centra, nostiprina otra spēku. Tā Kosmiskā Magnēta jaunrade kāpina visu enerģiju spriegumu. Pārvietošanās ir enerģiju atjaunošanās pakāpe. Visas planētas perturbācijas ir enerģiju pārvietošanās sekas. Izveidojot jaunu pakāpi, mēs pa evolūcijas ķēdi ievirzamies Bezrobežībā.

22.

Gara psihodinamika vada psihograudu. Sakopoto graudu tīkls nosaka Kosmiskā Magnēta norādīto virzienu. Katras apziņas iedīglī slēpjas šāds psihiskais grauds. Apziņas apvienojošais tīkls nostiprina to tieksmju virzienu, kas tiecas evolūcijā. Valdoņu jēdziena apstiprinājumu apliecina psihograuda nesēji. Cilvēces apziņu nostiprina psihograudi. Un katru enerģiju nostiprina psihograudi. Visas tā dēvētās tendences nav nekas cits, kā vēl neapzināto psihograudu enerģijas. Tā cilvēce taustīdamās iet uz priekšu.

23.

Kosmiskais Magnēts apstiprina arī tautu garīgās apgaismības centru pārvietošanos. Kad tautas centrs sliecas uz psihiskā centra pamatu, tad Mūsu psihiskā iedarbība ietekmē psihiskos graudus. Tā, patiesi, izveidojas mūsu planētas dzīve. Arī Agni Joga centru jaunrade veido, pievelkot psihograudu ugunis. Agni Joga centri arī atbilst visiem izplatījuma notikumiem. Tāpēc evolūciju grauda pazinējs nes sevī visus Kosmosā ieslēptos principus.

24.

Smalko un radošo enerģiju pārsvars dod iespēju visai kosmiskajai ugunij izpausties kā iedzīvinošam spēkam. Visu pozitīvo būtību pārsvars dod dzīvības rosmi visiem pasākumiem. Tā kosmiskā uguns eksistē kā varena enerģiju apkopotāja. Saprātīgās būtības nostiprinājums sasprindzina visus pavedienus. Vai gan iespējams neatzīt, ka

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Līdzsvara likums nav likums, kas vienādi aplicina ļauno un labo. Un gaismas un tumsas nelīdzsvarotība dod cilvēcei gaidīto dzīves formulu. Dzīve, protams, ir tik nelīdzsvarota, ka dažādi apstākļi piešķir tai redzamību. Bet vajag iedziļināties dzīvības noslēpumos, lai saprastu, ka planētas emanāciju tvanā tomēr ir spēks, kas rosina smalko enerģiju pārsvaru.

Citos skaidrākos laikmetos šīs enerģijas varētu pielietot labāku pakāpju izveidošanai. Bet mūsu tagadnes laikā Mēs, Cilvēku Brāļi, kāpinam visas enerģijas, lai atbalstītu planētu.

Labā pārsvars pār ļauno dzīvo kosmosā un visa bezrobežīgā dzīvība to ieelpo kā izplatījuma uguni!

25.

Traukšanās konsekvence rada kosmisko ugunu strāvas. Kad liesmojošā Agni Joga centru ugunis jaunrada, tai atbild visa saspringtā traukšanās. Kad visi centri atbild kosmisko pievilksmju tieksmei, tad var sacīt, ka planētas būtība uzņem daudz tīras uguns. Kad ugunīgais Agni Jogs pielieto ugunīgo traukšanos uzdevuma apstiprinājumam, tad var sacīt, ka ar viņu sadarbojas visa kosmiskā varenība, jo kur ir robeža, kur izplatījuma beigas? To spēj nosacīt pats ierosinātājs, Agni Jogs. Tornī augsti vērtējam staru jaunradi. Gara uguns ir vislabākais vads, Mēs pazīstam visu viņas varenību. Tā Mēs redzam gara jaunradi!

26.

Agni Joga centru intensitāti kāpina Kosmiskā Magnēta nostiprinājumi. Adepta centri pakļauti tiem pašiem likumiem. Cilvēces Brāļi nojauš savu intensitāti, pateicoties tieksmīgajam magnētam. Mūsu darbā cilvēces augšupejas vārdā, Mēs pastāvīgi atrodamies saspringtas strāvas ietekmē un Mūsos lūzt visas saskaņotās un nesaskaņotās enerģijas.

Mūsu darbs cilvēces labā norisinās pastāvīgā strāvu kombinēšanā un apvienošanā. Tāpēc pasivitāti Mēs vērtējam zemu. Pasivitātē jāmeklē antagonisks grauds. Visu, kas neiet kopsolī ar evolūciju, iet pret Mūsu spriegumu. Agni Joga iedarbībā Mums ir augstākā intensitāte. Ugunīgajos centros Mums ir dedzīgi līdzdalībnieki.

Cilvēcei tuvojas jauna pakāpe – satiksme ar tālajām pasaulēm.

27.

Ir likums, kas rada to traukšanos, kura virza gaismas spirāli. Likums, kas apvieno visas enerģijas, pamatojas uz gaismas kustības intensitāti. Ja paredzētais likums attiecas uz visām enerģijām, tad impulsam ir tiekšanās pārņemt visas enerģijas. Tikai Matērija Lucida spēj attīstīt visas izplatījumā pastāvošās formas. Tikai enerģiju spriegums var realizēt Kosmiskā Magnēta uzdevumu. Tikai gars, ierosinot tāpatīgas enerģijas, spēj parādīt visu trauksmīgumu. Tāpēc, kad cilvēcei nolemta jauna pakāpe, tā var realizēties pildoties ar garu. Tā cilvēces lappuses, cilvēces rokas pierakstītas, un

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

bieži šīs lappuses pierakstītas tikai daļēji vai nepielietojamām zīmēm. Bet cilvēce taču aicināta bezrobežīgai izziņai.

28.

Planētas fokuss pārvietojas, kā Magnēta darbības sekas. Kad norisinās enerģiju nomaiņa, tad pārvietojas ne vien daļas, bet visa orbīta šajā pārvietošanā ierauta. Katrs aktīvs spēks pakļauts šādai nomaiņai un visas sfēras sasprindzina piesātinātais Magnēts. Redzamās un neredzamās enerģijas iekļaujas pārvietojošā spirālē. Izplatījuma uguns pārņem visas dzīvības enerģijas un piesātina kā zemākās sfēras, tā arī augstākās. Patiesi, nav tāda kakta, kur varētu izvairīties no šīs pārvietošanās, un uguns potenciāls varētu nodibināt jaunu pakāpi. Tāpēc, kad zemes orbīta apvienojas ar izplatījuma uguni, tad Kosmiskais Magnēts sāk pārvietot.

29.

Pasaules pārveidošana, protams, saistīta ar norisēm, kuras nomaina vecās parādības. Katra Magnēta nomaiņa sasprindzina visas cilvēka darbības. Izplatījuma uguns, kas piesātina katru trauksmīgu spirāli, nostiprina katru jaunu tieksmi. Tāpēc, kad varenā Zeme uz laiku pārklājas smiltīm, tad izveidojas trauksmīga strāva augšupejās, jo nav svārstīguma tur, kur Kosma radošā Roka pārvieto.

Ir viena magnētiskā bulta, kura nekad nenovirzās sāņus, zinātnieki zina, ka tā atrodas Āzijā. Mēs šo izpratni paplašināsim. Uz planētas, protams, ir fokuss, kuru pievelk Kosmiskais Magnēts un kas satur visus cilvēka labklājības pavedienus. Šis centrs dod zemei līdzsvaru.

30.

Planētas pašieskaušanās būtība ir atkarīga no psihisko piesātinājumu potenciāla. Tādejādi planēta, kas ietīta visprimitīvākās apziņas piesātinātā gāzē, izveido savu apkārtni atbilstoši savai pievilksmei. Piesātināta pievilksme spēj radīt nosacījumus, kas jaunu funkciju izveidošanai pievelk vajadzīgo enerģiju.

Kosmosā pastāv likums, kas vienmēr atļauj pievērst enerģiju labākai celtniecībai. Mērķtiecīgā pielietojumā visām ārdošajām enerģijām piemīt radošās spējas. Visas indīgās gāzes var būt arī dzīvības devējas. Viss ir atkarīgs no transformācijas. Kosmiskā centra izveidotājs paredz visu, un pat šķietami niecīgi faktori izrādās noderīgi. Tāpēc starp izplatījumā klīstošajām enerģijām ir daudz vērtīgu iedzīvinātāju. Un arī cilvēku vidū sastopami šādi dzīvinātāji. Bieži cilvēku vidū viņi neievēroti, bieži neatzīti, bieži izstumti. Bieži šie Patiesības un Likuma Paudēji sekmē evolūciju.

31.

Kosmiskās jaunrades mērķtiecība attiecas uz visām celtnieciskajām izpausmēm, tāpēc uguns jaunrades pamatā ir mērķtiecība. Kad izraisās centra liesma, tad vienmēr paredzēta jauna funkcija. Tāpēc katram uzliesmojumam ir savs īpašs uzdevums. Tāpēc katru uzliesmojumu apliecina savs iepriekšnolemtais apstiprinājums. Tā katra

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

liesmaina traukšanās noved pie sava uzdevuma. Tāpēc atpūta tik nepieciešama. Strāvas briesmīgi saspringtas.

Kosmiskais nestabilitums un planētas līdzsvarošana izraisa neharmonisko strāvu izlādēšanos. Šīs strāvas neatvairāmi atbalsojas jūtīgos organismos.

32.

Planētas grauds enerģiju ieskaus, kuras piesātina ar dzīvību visas tās izpausmes. Bet savā spriegumā planēta atšķiras no sava sākotnējā piesātinājuma. Protams, nav noliedzams, ka abi poli nav līdzsvaroti. Jo pretstatījums ir viena un tā paša avota sekas. Jo katram planētas ieskāvumam seko enerģijas uzkrājumi. Kā planetārajā, tā arī garīgajā dimensijā pievilksmes spēki ir tāpatīgi, tāpēc katra saskare izraisa savas kombinācijas un radošo trauksmi. Nosacījumu radīšana ir atkarīga no trauksmīgo graudu pievilksmes. Gars jaunrada graudus tiecoties. Bezrobežības okeāns slēpjas katrā graudā.

33.

Strāvas pārveido Zemi un izveido jaunu pakāpi. Termins izraisa visas mainīgās norises. Atmosas visas snaudošās enerģijas, sasprindzējas viss, kas nolemts iznīcībai. Kā lai netrīsētu sirds, kad ugunsgrēka blāzma aptver visas sfēras? Visas aizejošās un nostabilizējušās enerģijas apliecina savu spriegumu. Austrumi atmosferas un saceļas pret Rietumiem. Ziemeļi pret Dienvidiem, kā lai nedreb sirds? Briesmīgas strāvas! Un gars uztver visas norises. Kosmiskais likums ir bargs, bet pilns bezrobežīga skaistuma. Kā Mēs Tornī novērojam jaunu pavedienu sakopšanos, tā arī jūs saskatiet visus uguns stihijas momentus.

Agni Joga centri, protams, izjūt katru planētas vibrāciju, tāpēc kosmisko perturbāciju laikā ir tik svarīgi tiekties uz Mums. Kā Mēs dalāmies planētas liktenī, tā Mēs dalāmies arī Bezrobežības skaistumā.

34.

Gara jaunrade ceļ kā Kosmiskais Magnēts. Cilvēka vairogs pamatojas garā. Šīs sviras modina tautas. Tikai gara jaunrade nostiprina cilvēcei augšupejas pakāpi. Tik vareni var iet uz priekšu evolūcija. Gara traukšanās sasprindzina tautu likteņus.

35.

Cilvēcei jāattīsta jūtīgums, ja tā vēlas izbēgt katastrofu. Kā gan var nesaprast, ka palīdzība var ierasties tikai tad, ja tiks pieņemta Vadošā Roka. Jānorāda uz katastrofas nenovēršamību, ja Vadošā Roka netiks pieņemta.

36.

Neredzamo sfēru, kas ieskauj cilvēci, noaudušas cilvēku gara tieksmes. Kad izveidojas sfēra, tad nolemtās parādības saspringtais temps rada savas strāvas. Domas sasprindzina sfēru un ietekmē notikumu gaitu. Notikumu liecinājumi saistīti ar

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

kosmisko norisi un domas saspringtību. Šādas domas spēcīgi sasprindzina izplatījumu. Valstu panīkums un uzplaukums atkarājas no šiem noslāņojumiem. Katra traukšanās augstākajās sfērās izraisa augstāko jaunradi. Tikai kādībā izpaužas saspringtības atšķirība. Tikai kādība piešķir garam drošu pārmaiņu. Tā Kosmosā spriegums kaldina neizmērojamo kādību.

Līdzsvara traucējums parādās visās planetārajās izpausmēs. Viena enerģija, kas traucējusi kosmisko līdzsvaru, pievelk citu ievirzi, jo sakaru starp enerģijām nostiprina pievilksmes likums. Tādejādi katra jaunajai tieksmei atbilstoša enerģija iedzīvina attiecīgās pievilksmes. Tā notikumi un izplatījuma parādības tik cieši saistītas. Tāpēc Mūsu radošo impulsu sasprindzina tās pašas ugunīgās enerģijas. Kad spīdekļi nostiprināja valstij apstiprināto lappusi, tad darbojās visas enerģijas. Tā kosmiskā uguns sasprindzina bezrobežīgā ceļa izveidošanu.

37.

Kosma jaunrade saspringta, tāpēc tautu saspringtība tik strauja. Katra zeme ir kosmiskās jaunrades stīga. Kā pazemes uguns vienmēr apvieno centrus, tā arī netikumi apvieno visas zemes. Zem Kosmiskā Magnēta spiediena visas tautas tagad sasprindzinās. Pirms katastrofas tautas nojauš pārkārtojumu spēku. Ļoti nopietns laiks, notikumi sadrūzmējas. Tāpēc laikmeta saspringtība var izveidot jaunu pakāpi. Ļoti grūts laiks. Pirms Gaismas tumsa vienmēr aizklāj apvārsni.

38.

Tautas veido savu likteni uz pašdarbības principa. Katra zeme izveido savus principus ap savu graudu. Tā, sasprindzinot dažādas enerģijas, rīkojas katra zeme. Jaunrade, kurai trūkst augstāko principu, rada sabrukuma karmu. Parazīti, kas izsūc no kokiem visu sulu, rada sev iznīcināšanas karmu. Tāpēc, kad Mūsu likums runā par kooperāciju, tad jāzin, ka bez šī principa nav iespējams izveidot labāku pakāpi.

39.

Katru kosmisko formu nostiprina viņas karmiskā saspringtība. Kad uguns stihija iznīcina kādu parādību uz planētas, tad vietai ugunīgi jāatjaunojas. Kad ūdens stihija aprij zemi, tas nozīmē, ka vieta jāšķīsta. Tāpēc kosmiskajai nomainībai jāierosina jauno sfēru darbība. Cilvēku rekordi, protams, rūpīgi jāpārbauda, jo cilvēku nodarījumi pieved cilvēkus viņu liktenim. Tā uguns stihija, un domas stihija un cilvēku darbi ietekmē planētas karmu. Tā Mēs ievirzām cilvēci labākā pakāpē.

40.

Tautu renesanse seko apziņas pagrimumam. Katra zeme noiet šīs pakāpes. Apziņas jaunrade tiecas atdzimt, tāpēc apziņas atdzimšana būs precīzākais nomainības rādītājs. Tā katra tautas apziņas pakāpe pierādīs vai nu tautu pagrimumā vai augšupejā. Tāpēc stihiskā atmoda apliecinās tautas gara potenciālu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

41.

Ugunīgā Agni Joga gara jūtīgums trauc uz Kosmisko Magnētu. Ja Mēs sūtījām planētai jaunu uguns apliecinājumu, tas nozīmē, ka laiks tuvu.

42.

Kad gari spēj tiekties izprast Esamības būtību, tad var norādīt uz Mūsu Brālības jaunrades straujuma. Kad Mēs tiecamies nostiprināt līdzsvaru, tad Mēs norādām uz Kosmisko Magnētu. Ne tur ir prioritāte, kur nostiprinās vara, ne tur, kur nostiprinātā vara veido savas gultnes, bet gan tur, kur spēki uzkrāti evolūcijai; ne tur, kur tiekšanās virzīta uz patību, bet tur, kur Vispārības Labuma vārdā top radošās pakāpes. Tā cilvēce rada savu karmu.

43.

Kad traukšanās ved pie Kosmiskā Magnēta, tad gara ievirzi piesātina uguns. Cik daudzas, tā dēvētās kļīstošās teiksmas, rada postošu karmu! Kad gars Magnēta Vadītās gultnes vietā sadala savu karmu vairākās daļās, kuras tiecas dažādās sfērās, tad šim garam jānoiet daudzas pakāpes. Kad ievirze iet solī ar Kosmisko Magnētu, tad traukšanās norisinās evolūcijas pakāpēs. Tāpēc tautas, kas iet solī ar Kosmisko Magnētu, attīsta augstāko traukšanos.

44.

Sablīvējumi ap planētu ir tik necaurīdīgi, ka stariem grūti iespiesties caur šo blīvi. Tāpēc izplatījuma stars spēj sasniegt tikai tos, kura traukšanās izretinājusi sfēru. Sasprindzējot savu auru, gars no izplatījuma pievelk kosmiskos starus. Tāpēc rekordi lido izplatījumā, kosmisko staru pievilkti. Tā gars, kas ap sevi izretinājis sablīvējumus, saspringti virzās uz evolūciju. Tā traukšanās piesātinās pievilksmes Kosmiskā Magnēta saspringtas.

45.

Planētas stāvoklis ir tik saspringts, ka pazemes gāzes sāk izlauzties. Garīgais stāvoklis ir tik zems, ka pārzemes sfēra ir atbilstoši satracināta. Norišu izlādēšanās pievelk tikai saspringtās ugunis, bet cilvēku radītās sabiezinātās strāvas ir tik spēcīgas, ka sfēru kauja ir varena. Tāpēc, kad pasaule dreb, gaismas un tumsas kauja ir tik saspringta. Kad notiek gāzu pārvietošana, tad sasprindzinās kosmiskā uguns. Tāpēc visas Balto spēku enerģijas tik saspringtas. Patiesi, norisinās kauja par Patiesību!

Tik bezrobežīgi Kosmosa Spēks apstiprina Gaismu.

46.

Cilvēku darbi apliecina planēta stāvokli. Izplatījuma uguns izveido ap planētu sfēras, kas planētu pasargā no nosmakšanas. Ugunīgā pievilksme ir tik spēcīga, ka līdzinās magnētismam. Tāpēc, kad Kosmosa Spēki tiecas pārkārtot, izplatījumu piesātina apstiprinātais Magnēts. Tāpēc planēta nevar atdalīties no Kosmiskā Magnēta, un ķēde,

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

kas tiecas uz evolūcijas jaunradi, neatvairāmi apvieno visas pasaule. Tā visas kosmisko spēku norises jaunrada varenā kosmiskā koordinācijā, un visas pasaules pakļautas likuma vienībai. Tā piesaistās arī cilvēcei.

47.

Uguns stihija pievelk visas enerģijas jaunradei. Katra radoša tieksmīga doma piesātina izplatījumu un kad kosmiskā uguns sasprindzē radošo domu, tad formas iegūst dzīvību. Tāpēc izplatījuma uguni būs iespējams dot cilvēcei tad, kad eksistences jēga iegūs noteiktu nozīmi. Kosmiskā Magnēta apziņu būs iespējams apliecināt tad, kad esamība nostiprināsies augstākajā pakāpē. Tāpēc katrai evolūcijas pakāpei piemīt sava jauna enerģija. Cilvēces apziņa, patiesi, attīstās atbilstoši Kosma Spēkiem. Bet cilvēka griba izlemj katru pakāpi. Tā cilvēce kaldina savu kosmisko robežu, jo pievilksmes apziņa var nodibināt savu sfēru.

48.

Mūsu apstiprinātajos pasākumos samērība pievelk jaunas iespējamības, tāpēc katrs trauksmīgs vilnis atnes nolemto pakāpi. Tā valsts pārkārtošanu veicina samērības princips. Kad aizejošie valsts spēki tiek izlietoti ārdīšanai, tad Mēs apliecinām bargo laiku.

49.

Visi planētas apvērsumi un garīgie pārkārtojumi ir atkarīgi no uguns. Satia Jugas laikmets iestāsies tikai tad, kad uz planētas nostiprināsies Mūsu princips. Visa cilvēka dzīve pāriet bezmērķīgi tiem, kas neatzīst Pilnīgo sirdi un Saprāta Varenību. Tikai uztveres smalkums iedvesīs traukšanos uz uguni. Patiesi, Kosma centri liesmo saspringtībā un gars, kas tiecas Bezrobežībā, skan līdz šim ugunīm.

50.

Kad enerģijas saskaras ar planētu, tad nostiprinās daudzveidība. Tāpēc cilvēka uztvere kāpina formu izveidošanos. Tikai cilvēka līdzdalība rada Kosma formas. Ja Kosma Griba nolēmusi Skaistuma esamību, tad cilvēcei jānostiprinās savā spēkā. Gars, kas spējīgs uztvert un realizēt – tā cilvēkam jādomā. Tāpēc katram kosmisko enerģiju vilnim ir savs uzdevums.

51.

Iespējams noteikt katru tautas vibrāciju. Visticamākais rādītājs ir tautas doma. Nostiprinājies trauksmīgums dod izzināšanas atslēgu. Tādējādi tautas gars ceļ savas pakāpes.

52.

Protams, valsts, kas zaudējusi savu ievirzi, nespēj atrast pareizo darbības veidu. Protams, valsts, kas pielieto zemākos līdzekļus, nepazīst augstāko izteiksmi. Tā valsts, kas slīkst, tik neizsakāmi tiecas dzīvot. Tāpēc Mēs esam tik saspringti, un

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

visaugstākajā spriegumā izveidojas visspēcīgākā strāva. Tā Mēs radām, un ienaidnieki nojauš Mūsu tuvumu.

53.

Kad enerģijas nostiprina jaunu plūsmu, tad saspringtība ir ļoti liela. Katra ievirze pievelk jaunas iespējamības. Kosmiskajā rosmē tiek traucēts tikai Kosmosa izpaustais līdzsvars, tāpēc cilvēka darbība svārstās, un valstis sabrūk. Kosmiskā jaunrade tā spēj nostiprināt pārkārtošanās līdzsvaru. Un dižens ir varenais pārkārtošanās moments!

54.

Pasaules apziņa saskata sfēru ķēdi un sakaru pavedienus ar izplatījuma enerģijām. Tāpēc nostiprinātas sfēras nevar norobežot. Un Diženā Pasaules Tagadne apvieno visas manifestācijas. Tā Kosmosa tagadējā atmoda atmodina garu. Notikumi vienā sfērā sakāpina notikumus un apziņu atbilstošajā sfērā tik pat spēcīgi, kā kosmiskā saspringtība sakāpina izplatījuma ugunis. Un tāpēc Vienība Kosmosā un pasaules tagadne sasprindzina visas dzīvības. Tā Saprāta Domai un cilvēces domai jānostiprinās kosmiskajā plūsmā. Bezrobežīga sadarbība!

55.

Tā katra trauksmainība, kas tiecas nākotnē, ierosina jaunradi. Taču tik daudz pasākumu pāiet zemei secen. Cik daudz neapprakstāmu perturbāciju pārdzīvo planēta! Tikai gars zina, kā iespējams nostiprināties Kosmiskā Magnēta orbītā, un apliecina ugunīgo impulsu Agni Jogā. Centru saspringtība ir tieši proporcionāla pamatpievilksmei. Tā centri piesaistās Kosmiskā Magnēta orbītai, un mūžīgi valda pievilksme un harmonija. Tādējādi nostiprinās Mūsu radošā trauksmainība. Protams, tikai garīgā pievilksme spēj kāpināt saskaņu. Tāpēc Kosmosa varenajā gaitā gara saites tik spēcīgi savijas. Tā Mēs radām mūsu pakāpes.

56.

Kosmiskās pievilksmes cilvēce pieņēmusi lielās parādībās. Katra pievilktā enerģija izsauc atbilstošu apli. Atbilstības kādību nepieņem tikai neapgaismotais prāts. Jo kosmisko spēku pievilksme dod planētai visus spēcīgos impulsus, tāpēc savas orbītas izveidošana ir atkarīga no traukšanās; tā katra orbīta, kas noslēdz dzīvības ceļus, ir pievilksmes īpašību veidojums. Tādējādi iespējams virzīties uz priekšu evolūcijā un bezrobežīgajā ceļā.

57.

Izplatījuma ugunis pieslāņo visas sfēras. Kosmisko norišu ritms nav apturams. Cilvēks apstiprināts kā izplatījuma ugunu uztvērējs, bet cilvēks noliedz visus augstākos likumus, tāpēc, kad nodibinās šāda neatbilstība, tad izplatījuma ugunis nevar tuvoties un sākt savu radošo darbību. Tāpēc visas kosmiskās perturbācijas iedarbojas uz planētu. Tāpēc kosmisko staru iedarbība tik spēcīga un divējāda. Strāvu uztveres harmonija un asimilācijas haoss veido uz planētas vitālās norises.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

58.

Kosmiskā pārkārtojuma nostiprināšanās sakāpina visas izplatījuma ugunis. Kosmisko uguņu pamatu atzīšana piešķirs pārkārtojumam garīgu pakāpi. Kosmisko uguņu jaunradi kāpina magnēta princips. Tāpēc Kosmiskā Magnēta pievilksmē koncentrēta visa kosmiskā jaunrade. Kosmiskā Jaunrade saistīta ar kosmisko uguņu saspringtību un planētas garīgais piesātinājums atkarīgs no kosmisko uguņu traukšanās. Tāpēc cilvēki sasprindzina tās tieksmes un brīvā griba rada, nostiprinot kosmisko trauksmīgumu, vai pretēju parādību. Tālab, kad cilvēces gars Kosmiskā Magnēta pievilks, tad gara ceļš atrasts. Tā gars traucas Bezrobežībā.

59.

Cilvēki pat nenojauš, cik ļoti planētas spriegums sakāpinājies! Visi apstākļi, kādus rada valstis, ir pielīdzināmi vulkānam. Katrs darbības vilnis ārdīšanas piesātināts. Nav tādu stāvokļu, kas pierādītu tiešanos uz glābiņu. Bet jo smagāk, jo ātrāk var atrisināties dižena Pasaules Problēma. Arī pārzemes sfēras ir satrauktas. Patiesi, ikviens gars, kas tiecas nākotnē, spēj nojaust to kaut ko, par kuru zina vienīgi Valdoņi. Ir jāpadomā par tuvojošajiem mākoņiem, kas neizbēgami izpostīs zemes, kuras pretojas Gaismai. Jaunā Ausma jau apgaismo tumšo apvārsni. Jau tuvojas notikumi, un jaunie spēki ceļ labāku nākotni. Tāpēc ir jāpadomā par Ugunīgo Stihiju, jo kas no Uguns, tas uzvarēs ar Uguni.

60.

Mūsu celtniecības darbs var turpināties jebkādos dzīves apstākļos. Jau daudzkārt varējāt pārliecināties par planētas nožēlojamo stāvokli. Mēs nenogurdami atkārtojam par dzīves nepieciešamo atjaunināšanu, bet cilvēce ir kurla. Pie cilvēkiem kosmogoniju pasniedz vai nu ar zupu, vai kā saldo ēdienu, bet ne kā dzīves pamatu. Var pieņemt daudzu pētnieku hipotēzes, bet Hierarhija nebūs apzināta. Gatavojas daudzi triecieni. Vajag ar visu spēku pietuvoties (pievienoties) Hierarhijai! Vajag sasprindzēt visu uzmanību uz Mūsu padomiem! Runāju ne abstrakti, bet lietā likšanai.

61.

Pieskaršanās izplatījuma vadam dod varenu ugunīgo centru saskaņu. Pieskaršanās izplatījuma ugunij izraisa jaunus spriegumus, tā kosmā var apstiprināt saskaņas diženumu. Kā lai cilvēce nesāk pārdomāt par dižajiem principiem, kas vada dzīvi? Atmest Vadošos Spēkus nozīmē pārgriezt sudraba pavedienu un izslēgt sevi no Hierarhijas ķēdes. Planēta ir slima, jo zaudējusi augstākos principus, tāpēc ļoti vitāli jāizprot lielie principi un sudraba pavedienu, kas saista pasaules. Tā Mēs apstiprinām Hierarhijas principus.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

62.

Lai neviens necer paspēt fiziskā ceļā. Karma nav miesā, bet garā. Jūs pareizi novērojat, ka triecieni aurai vispirms atspoguļojas acīs. Acu apvalks apstiprina smalkās substances būtību.

63.

Skolotājs sūta pasaules notikumu izpratni. Bez Hierarhijas notikumu haoss izvērsas skrandainās vērpetēs. Esiet pareizi novērojuši, ka tagadnes laiks apziņai nešķīstoties nespēj ietilpt sistēmā. Tautu mezglojumu kustību apstiprinājums nāk vienīgi no Kalna.

64.

Nepieredzēti sabiezināta ir atmosfēra! Jābūt ļoti trulam, lai neizjustu fenomenus, kas parādās uz katra soļa. Nav iespējams uzskatīt pasaules stāvokli par normālu. Bet Atlanti gluži tāpat neredzēja visas pārsteidzošās parādības. Viņi gāja pat tālāk un sprieda nāves sodu ik vienam, kas norādīja uz acīm redzamām nelaimēm. Tāda pieeja, protams, tikai paātrināja bojāeju. Cilvēki nekad nav spējuši labprātīgi atzīt, ka viņi paši ir psihiskais enerģijas transmutācijas pamats un līdz ar to nav kautrējušies izkropļot šī dārgā spēka plūsmu.

65.

Klimatisko apstākļu traucējumi nav apšaubāmi. Bet cilvēki vieglprātīgi ieminas par plankumiem uz saules, vai par zemes ass novirzīšanos. Tādus apgalvojumus izsaka visbailīgākie, bet pat arī tie neapjēdz, ko runā. Civilizācijas sabrukums, dzīvības izbeigšanās ko planēta jau ne vienu reizi vien pieredzējusi, vienmēr ir tikuši saņemti tieši ar tamlīdzīgām pārgudrībām. Cilvēki gluži tāpat nevēlējās ņemt vērā sairšanas pazīmes un vieglprātīgi spriedelēja par izsmelto dzīves iespējamību turpināšanu. Tāpat arī tagad cilvēki, ļoti daudz ko neizprazdami, jautā – kādēļ, pētot augstākās zinības neizbēgama kļūst jūtīguma un dažādu sāpju pastiprināšanās? Ja tiem paskaidrotu, ka izredzētie cieš viņu paviršības dēļ, tie neticētu. Viņi neatzīs, ka viņi ir enerģijas kondensatori un transmutatori. Tālab daudz tamlīdzīgu aparātu bojājumu dēļ, šīs enerģijas sadale tiek traucēta un nedaudzām smalkjūtīgām sirdīm jāiztur spiediens, kas būtu bijis sadalāms pa visu pasauli. Saulainās dabas ir uzņēmušās būt par balstu uguns enerģijai un tām jāatbild par miljoniem tranu.

66.

Cilvēku un dzīvnieku paaudžu izmiršana, kā arī dabas radošo spēku izsīkšana norāda Kali Jugas beigas. Šis process noris jūsu acu priekšā, bet tikai nedaudzi papūlas ieraudzīt šo kosmisko parādību. Pat arī jūs dažreiz gatavi cilvēces iedarbinātā bargā likuma zīmes piedēvēt nejaušībai. Liekas, nav iespējams neredzēt to, kas notiek pēdējos gados! Un tomēr cilvēki mierina sevi ar vakardienas prieku, bet ja tie kaut kur

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

pamana bargās zīmes, cilvēkus pārņem dzīvnieciskas bailes. Bet neviens neuzklausā vārdu par sirdi. Varenā glābjošā substance netiek izmantota.

Jūs vēlaties vispārīgam labumam sakopot Mūsu sarunas, - lai arī notiek, bet tās lasīs ne vairāk kā jums pirkstu. Daudzi šķirstīs grāmatu un izsmies bērnišķīgos spriedumus par sirdi, par Armagedonu un radošo spēku izsīkšanu. Gluži tāpat tas jau bijis ne vienu reizi vien. Tam pašam jāatkārtojas un varam tikai novēlēt, lai Kali Jugas beigās neizvērstos Beigās!

67.

Tauta apgalvo, ka pirms kara vai posta mēdz būt mežu un dažādi citi ugunsgrēki. Nav svarīgi, vai tie vienmēr mēdz būt, bet nozīmīgi, ka tautas ticējums spriež par ugunīgo sasprindzi pirms pasaules satricinājumiem. Tautas gudrība ierāda Ugunij ievērojamu vietu. Dievs apmeklē tautu Ugunī. Tā pati ugunīgā enerģija tika izvēlēta kā augstākā Tiesa. Ļaunuma iznīcināšana notiek Ugunī. Nelaiimes parādību pavada sadedzināšana. Tā visā tautas domas gaitā var saskatīt ugunīgos ceļus. Tauta iededzina lampas, tauta nes svecītes ko iededzina dievkalpojumā. Svētsvinīga ir Uguns stihija tautas izpratnē. Tāpēc smelsimies ne vis no māņticības, bet no tautas sirds.

68.

Tumšie spēki noveduši planētu tādā stāvoklī, ka nekādi zemes lēmumi nespēj tai atdot relatīvo labklājību.

Nav jādama, ka tirgošanās rēgs kaut arī uz laiku spēj nodrošināt dzīvi. Dzīve pārvērtusies par tirdzniecību, bet karš gan no Dzīvības Skolotājiem bijis tirgotājs? Jūs pazīstat cildenos simbolus par tirgoņu izdzīšanu no Svētnīcas, bet vai pati Zeme nav Svētnīca? Vai Meha-Meru nav Gara Virsotnes pakāje? Tā Zemes iemītniekiem var norādīt uz nolemtajām Virsotnēm.

69.

Uz ko tieksimies, uz pārejošo vai bezrobežīgo? Īslaicīga ir Zemes dzīve; laikā ierobežotas ir Smalkā Pasaule un Domu Pasaule, bet Ugunīgā Pasaule ir ārpus laika, tātad uz to arī jātiecas. Laicīgajās Pasaulēs iegūst ugunīgu bruņojumu; Zemes pasaulē kā strupceļš – vai nu augšupeja vai bojāeja. Pat Smalkā Pasaule neapmierinās trauksmīgu garu, visas pārējās dzīves tikai sagatavošanās Ugunīgās Pasaules visietveramībai. Vājo garu biedē atstatums līdz Ugunīgajai Pasaulei, bet gars, kam iedzimta tieksšanās uz augšupeju, var tikai priecāties. Brīnišķīgs ir blīvais skaistums, bet sfēru mūzika nav salīdzināma. Bet aiz šīs smalkās apskaidrības jānojaus Ugunīgā Varenība. Ozons šķiet šeit kā sūtnis no augšienes, bet tas ir tikai rupja atmosfēras izpausme. Augsta ir Zemes zilgme, bet tā ir kā vilna, salīdzinot ar ugunīgo apskaidrību. Tie, kas iegājuši Ugunīgajā Pasaulē, Zemes gaisā nespēj elpot. Tieši Nirvāna ir ugunīgā augšupeja. Katrā Mācībā mēs atrodam šīs ugunīgās augšupejas simbolu. Sergijs baudīja svēto vakarēdienu ugunīgi. Tik neskaitāmi dota augstākās iespējamības zīme. Būs laiks, un tas jau tuvu, kad cilvēki nepratīs saņemt ugunīgās

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

iespējamības. Apmulsumā viņi aizmirsīs, ka nolemta ugunīgā saskare. Viņi attīstīs pretdarbību, lai gan vajadzētu pildīties ar Uguns spēku. Tāpēc daudzinu un atgādinu nepieciešamo ugunīgo saskarsmi. Daudzi kaitīgie ķīmiskie sastāvi radīs apmulsumu. Patiešām, Smalkās Pasaules pieblīvējumi var liecināt, cik slimā ir planēta. Ja šādas briesmas jau acīmredzamas, tad Mūsu pienākums brīdināt.

70.

Prātu apmulsums neatļauj cilvēcei domāt par Ugunīgo Pasauli. Sagrozītā materiālisma pasaule patiešām novērsa domu no matērijas kā Gaismas avota. Gars atmests un matērija aizmirsta – palicis tirgus! Cilvēki nedomā, ka sacītais nebūt nav pārspīlējums, bet piemērs vienkāršs – izsūtiet vēstnesi ar lūgumu pēc labā un vēstnesi pēc ļaunā un saskaitiet atbildes. Saskaitot atbildes, sapratīsiet, kāpēc jāsteidzas.

71.

Jau divas nedēļas jūs izjutāt apakšzemes grūdienus. Iedomājieties, ka zeme nonākusi kustīgā stāvoklī. Nekādi cilvēciski apsvērumi neapturēs stihijas, bet ja jums ir skaidrs priekšstats par Smalko un Ugunīgo Pasauli, tad neviena zemes konvulsija neaptumšos jūsu neatvairāmo gaišo rītdienu.

72.

Apakšzemes spriegums nav beidzies. Grūdienus izdodas izkļaidēt sīkiem satricinājumiem. Vispār vajag iegaumēt šādu ļaunuma sadrumstalošanas taktiku. Bieži nav iespējams izvairīties no sakrātā ļaunprātīgā sprieguma, tad vienīgi atliek tumsas sasprindzinājumu izkļaidēt.

73.

Bīstamus apmērus pieņem ne vien cilvēku bezdarbība, bet arī dabas bezdarbība, beidzot, jāpievērš uzmanība. Jābrīnās, cik ātri ziedošo augu valsti nomaina nedzīvie smiltāji. Šāda zemes garozas nomirdināšana jānosauc nevis par nesaimnieciskumu, bet par pašnāvību. Smiltāji, ledāji, zemes noslīdeņi nesola spožu nākotni. Jo dabas atveseļošanās nav iespējams paātrināt, pat ja cilvēki pievērstos veselīgai domāšanai; būs vajadzīgi gadu desmiti, lai sadziedētu planētas garozas bojājumus. Šādiem sevišķi svētīgiem pasākumiem nepieciešama cilvēku sadarbība. Bet vai gan ir redzamas šāda kopīga darba pazīmes? Vai gan cilvēku prātus nepārvalda ārdīšana un nevienprātība? Vai gan katrs mēģinājums apvienot nesastop izsmieklu? Cilvēki nevēlas domāt par nākotnes realitāti. Mēs runājam par vareno Agni, bet tikai tūkstoš prātu uzdrīkstēsies padomāt, cik tā neatliekama.

74.

Pareizi spriežat, ka nepieciešams iziet no pūstošajām pilsētām un vienmērīgi sadalīt planētas apdzīvotājus. Ja cilvēce savā pasaulē pamatā ir Uguns nesēja, vai tad tiešām nav saprotams, cik ļoti vajadzīgs šīs stihijas gudrs sadalījums. Jāsaprot, ka planētas slimība lielā mērā ir atkarīga no cilvēku līdzsvara. Nedrīkst pamest milzīgus

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

apgabalus, lai savstarpēji viens otru iznīcinot, drūzmētos vietās, kas trūdu saindētas un asinīm appludinātas! Nav gadījums, ka senatnes vadoņi dibināja savas nometnes jaunās vietās. Tagad pati zinātne veicina brīvo apgabalu normālu kolonizāciju; neviens nebūs atmests un atgrūsts. Sadarbībai pieaicinātie dabas spēki paši uzlabos Zemes veselības stāvokli. Tikai tā var cerēt, ka darbs tiks novērtēts un algotņu vietā stāsies līdzstrādnieki. Arī tautu domāšana var pārveidoties, ja domas centri virzīsies vienmērīgā darbā pa visu Zemes virsu. Šāda garantija jāpieņem kā vienīgais atrisinājums, citādi cilvēki tikai graus, neatrodot Patiesību, kas dzīvo viņu sirdīs. Ugunīga ir šī Patiesība!

75.

Jautās, protams, - “kāpēc senatnē nedraudēja ļaužu sadrūzmēšanās?” Pirmkārt, pats iedzīvotāju skaits bija samērā mazāks. Bez tam neaizmirsīsim Atlantīdas, Bābeles un citas ļaužu kopas zem drupām. Cilvēce atceras tikai mazu daļu šādu kapsētu, bet kosmiskie likumi darbojušies ne vienu vien reizi. Tāpēc nav jābrīnās, ka kosmiskais spriegums pieaug reizē ar zemāko slāņu infekciju.

76.

Visā pasaulē atskan vaidi, redzams, ka tā nevar turpināties. Planētas konvulsijas kļūst biežākas. Jāpatur prātā, ka šie gadi atzīmēti visās Mācībās.

77.

Planētas dzīvē sagaidāmas ļoti lielas parādības. Neparasts laiks, kad Ercenģeļa kausā kosmiski saplūst notikumi!

78.

Atcerēsimies leģendu “Par Kalnu Izcelšanos”.

Kad planētas Radītājs strādāja pie blīves noformēšanas, Viņš pievērsa uzmanību auglīgām ielejām, kas varētu cilvēkiem dot mierīgu zemkopību. Bet Pasaules Māte sacīja: “Tiesa, cilvēki atradīs ielejās ir maizi, ir tirdzniecību, bet kad ielejas aptraipīs zelts, kurp tad ies garā skaidrie, lai stiprinātos? Viņiem jāsaņem vai nu spārni vai kalni, lai glābtos no zelta.” Un Radītājs atbildēja: “Par agru dot spārnus, viņi nesīs uz tiem nāvi un sabrukumu, bet dosim viņiem kalnus. Lai arī daži no tiem bīstas, bet citiem tie būs glābiņš.” Tā cilvēki iedalās ieleju un kalnu cilvēkos. Tagad var atcerēties šīs leģendas, kas paredzējušas planētas saindēšanu. Patiešām, kāpēc tik maz pēta gaisa ķīmismu? Pat ar zemes aparātiem iespējams saskatīt postošo vielu sabiezināšanos. Protams, ne jau vienmēr varēs uztāustīt šīs strāvas, tāpat kā Smalkās Pasaules foto attēli ne vienmēr būs izdevušies, bet ar pacietību iespējams uztvert daudz ko. Ugunīgā Pasaule nepakļaujas viegli zemes novērojumiem.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

79.

Tagad jau vairs nebrīnieties, ka Kauja ieilgst, jo apziņas paplašināšanās paplašina esošā robežas. Būtu tieši vieglprātīgi domāt, ka Tas, kas sacēlies pret Gaismu, būtu nespēcīgs. Jāizprot, ka ne aiz nespēka Gaismas Spēki nepievieic tumsu, bet Viņi negrib priekšlaicīgi traucēt planētas līdzsvaru. Retais spēj iedomāties, ka planētas Radītāja varena spēks ņemtu vērā fiziskos apstākļus. Bet ir jau redzams, ka harmoniskās vibrācijas traucētas, un planēta dreb aukstuma un karstuma grūdienos. Tāpēc ieteicu gara līdzsvaru. Tur, kur traucēts pamats, tur vajadzīga sevišķa pašsavaldīšanās.

80.

Nebūs lieki cilvēkiem atgādināt, ka viņi atmetuši visdrošāko domāšanu par nākotni. Leģendu par zeltu jau minējām, runājām arī par laiku, kad doma par zeltu kļuš neatlaidīga un norādīs, ka tuvu Uguns – Zelta antipoda laiks. Cilvēki bieži ir lasījuši par planētas ugunīgo bojā eju. Jau pirms divi tūkstoši gadiem. Norādīts, ka uguns aprīs Zemi, un pirms daudz tūkstoši gadiem Patriarhi brīdinājuši cilvēci no ugunīgās bojā ejas. Zinātne nav pievērsusi uzmanību daudzajām zīmēm. Neviens negrib domāt planetārā mērogā. Tā mēs runājam pirms bargā laika. Nedrīkst nosebot pēdējo stundu. Iespējams sniegt palīdzību, bet naids nebūs ārsts.

81.

Ievērojiet atmosfēras sabiezīšanās; ir neparasti šie zemie, blīvie slāņi un patiešām, planētas garoza pamirst. Svētdevas trūkuma dēļ. Jāpasteidzas radīt jaunus šķīstījošus apstākļus.

82.

Protams, Akvāriusa Cikls jau darbojas un dzīvo kopā ar Zivju beigām. Cikla robeža parasti ļoti pakāpeniska, un tādējādi nostiprinās evolutīvā procesa harmonija. Ja pieņemtu krasu robežu starp tik savdabīgiem faktoriem, tad izraisītos postījumi, kataklizmas. Tātad, Akvariuss jau atnesis ievērojamu apziņas kustību, bet tā pastiprināšanās varētu izraisīt graužošu revolūciju tur, kur vajadzīga celtniecība. Pat nesagatavota acs var novērot Zivju un Akvāriusa ietekmes secību. Bet nedrīkst atļaut dumpoties cilvēcei, kas pilnīgi neapzinās iedarbības būtību.

83.

Cilvēce nevēlas saprast savu izstarojumu spēku. Tā miglaini skandina par Dievlīdzību, bet neizprot visu pasaulu enerģijas vienotību. Nodibinot kaut vai enerģiju vāju apvienību, būs jau iegūts planētas aizsargbruņojums.

84.

Kad verdziskums apkaunojis pasauli, tad var sagaidīt laikmeta nomaiņu. Vai gan iespējams iedomāties, ka Maitreija gaidāms pēc četri simti tūkstoši gadiem? Ne

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

vienreiz vien vārdi noveduši maldos. Nedrīkst iedomāties Zemi vēl tūkstošiem gadu iegremdētu tumsā. Var stādīties priekšā ļaunā progresiju, tāpēc pats niknākais Armagedons ir glābiņš. Gudrie nevar neciest garā.

85.

Plankumi uz Saturna norāda tikai uz kosmiskajām eksplozijām, kas raida uz Zemi nepieredzētu ķīmismu. Ir daudz līdzīgu parādību, par kurām zinātnieki neiedrošinās pat runāt. Izplatījuma spēki ir nemierīgi; nav jādomā, ka kataklizma būs jau rīt, bet var saprast, ka jauni ķīmismi tuvojas slimajai planētai.

86.

Vislielākās Zemes kataklizmas izraisījuši zemūdens pārrāvumi. Neaizmirsīsim, ja virszemes virsotnes sasniedz 30 tūkstoš pēdu, tad zemūdens aizs šos izmērījumus pat pārsniedz. Var iedomāties procesu septiņdesmit tūkstoš pēdu dziļumā. Ne tik bīstama ir ezeru nozušana, bet jābīstas no ūdens līmeņa pacelšanās. Tādu likteni zeme piedzīvojusi jau vairākkārt, bet cilvēki nedomā planetārā mērogā. Patlaban novērojama zināma līdzība ar pagājušiem notikumiem. Uguņu un ūdeņu nelīdzsvarotība lai noder kā dziļu novērojumu priekšmets. Viens otrs pārdomās, bet daudzi zobosies.

87.

Jānovēro, kā veselas valstis spēj sagrīloties viena nepareiza priekšstata dēļ. Tas nav attaisnojams ar to, ka kāds nav kaut ko zinājis. Parasti iespējams atrast pierādījumus, ka šāda zināšana ir kļaudzinājusi pie visām durvīm, tā atradusies uz visiem galdiem un tikusi minēta daudzas reizes. Nav taisnīgi attaisnot nevērību un nevēlēšanos iedziļināties domās.

Jaunas apspiešanas nav nekas cits, kā Vadoņa nepārliciecināšā rīcība. Tauta bieži nezin pašu cēloni, bet savā sirdī nojauš, ka notiek kaut kas nepārliciecināšs. Vadonim visvairāk jāizsargājas no pārliecināšanas spēju zaudēšanas.

88.

Tautas paruna ir – gaisma logā. Nav bijis nepatiesu parunu. Vērtīgi ir gudrības uzkrājumi. Bet tagad mūsu priekšā lielais apmulsuma laiks. Jāpieaicina visa drosme, lai katram rastu vārdu. Pienācis tautu atmodas laiks.

89.

Mēs jau daudzkārt esam norādījuši, ka uz Zemes ir zaudēts līdzsvars. Ja cilvēki neievēro tās aukstuma un karstuma pieaugošās maiņas, tad iespējams, ka drīz viņiem nāksies piedzīvot ugunīgo sacelšanos.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

90.

Derīgi novērot, ka sevišķi smagā zvaigžņu konstelācijas laikā parādās spēcīgi gari. Vēsturē novērojams, cik plānveidīgi tiek sūtīti spēcīgi Ugunīgās Pasaules palīgi, lai tie uzņemtos Pasaules smagumu un ieliktu nākotnes magnētus. Vajag vispusīgi, no dažādu zinību nozaru viedokļa izpētīt planētas vēsturi. Vajag iepazīt cilvēces pagriezienu ceļus kā zinātni, kas saistīta ar Visuma pamatlikumiem. Neatliekami jāieved spīdekļu ķīmisma pētīšana. Jau sakrāts daudz vērtīga materiāla, kas vēlreiz apstiprinās Pasaules sakarību.

91.

Jautās – kādēļ Mēs neapvaldām viltus avotus? Kādēļ Mēs neatklājam tos, kas izkropļo sūtījumus? Atbildiet – ja ar varu apstādinātu to gaitu, kādā cilvēce iet, tad neželība pārvērstos zvēriskumā. Tā ļaunā brīvā griba plūst kā lāva, izdzēšot no vēstures tos, kas cīnās pret Labo. Ar varu taču nevar cilvēcei uzspiest taisnīguma ceļu, tāpēc visas smalkās enerģijas spēj uzņemt vienīgi ugunīgā apziņa. Tā, patiesi, iecietība ir ugunīgās apziņas īpatnība. Protams, visur jānovāc netīrie noslāņojumi, un ugunīgās apziņas uzdevums ir izplatījuma rekordu šķīstīšana. Starp cilvēku rakstu uzkrātām lappusēm vajadzēs atzīmēt tos kaitīgos rekordus, kas piegrūžojuši pat itin labu cilvēku smadzenes. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāsaprot augstāko enerģiju un smalko vēstījumu uztveres lielā nozīme.

92.

Cilvēce nedomā par daudzu tautu deģenerāciju. Ir naida pilnas nācijas, kuras pasaules acu priekšā tik acīm redzami sabrūk! Astainie cilvēki atspoguļo virzienu. Pat pēc fiziskās struktūras var izsekot, kā deģenerējas nācijas: žokļi, vaigu kauli, rokas, kājas, ausis un citas dažādas pazīmes atspoguļo deģenerāciju. Naida pilna nācija ir slimību perēklis un spēj izplatīt gara un miesas mikrobus. Tā caur ugunīgo jaunradi un gara transmutāciju cilvēcei būs dots progresa potenciāls un nācijas attīstība. Kas nepieņems Ugunīgās Kristības, kas nesešos Gaismas Sākotnei, tas ieņems trūdēšanas haosā. Var novērot rupjības pieaugumu un apstiprināt, ka tikai Ugunīgā Pasaule dos vajadzīgo šķīstīšanos.

93.

Pareizi sacīts par masām un par valstiskuma izpratnes trūkumu. Vēl jāpiemetina par tautas vadoņu trūkumu. Jāattīsta tautā atbildības izjūta, lai tautas balss būtu patiesi arī kopienas balss. Vadonības izjūtas attīstība deģenerējusies! Tautas dvēsele noslēgusies, un tam, kas reprezentē valstiskumu, jānes sevī visas tautas sintēze. Nākotnē nevar pieļaut tādas patvaļīgus vadoņus, ar kādiem pārpludināta planēta. Vadonības tiesības pieder garam, kas saistīts ar Gaismas Spēkiem, tādēļ, pēc Augstākā Likuma nedrīkst būt gadījuma vadoņu. Kad apziņa paplašināsies, tad būs iespējams apstiprināt diženo Vadonības likumu. Katrā darbības laukā jāpielieto iejūtīga Vadonības likuma izpratne. Tā valstiskumam jāizpaužas visā dzīves celtniecībā. Vadoņa balss tautas

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

izteiktās gribas neievērošanas gadījumā rada smagas sekas. Tāpēc jāciena cildenā Vadonība, kas sevišķu tiesību, tautas valstiskā gara dota. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli godāsim Vadoni.

94.

Uz kosmiskā likuma iespējams dibināt visu valstisko un sabiedrisko iekārtu. Zinātne dod visus virzienus, bet tikai iejūtīga pielietošana var celtniecībai atklāt tik daudzas šķautnes! Ja šķietamo jaunievedumu un pasākumu vietā cilvēce pievērstu vērību kosmiskajiem likumiem, tad būtu iespējams nodibināt līdzsvaru, kas tiek arvien vairāk un vairāk traucēts, sākot ar iedzemdēšanas likumu un beidzot ar kosmisko piepildījumu. Apstiprinātie likumi ir vienbūtīgi. Visās sfērās vispirms nodibināt vienību. Evolūcijas ceļš kā pavediens risinās caur visām fiziskajām un garīgajām pakāpēm. Tāpēc valstiskā un sabiedriskā iekārta var pielietot visus kosmiskos likumus savu fermu pilnveidošanai. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāizprot vienības varenība Kosmā.

95.

Vajag ļoti iejūtīgi orientēties tradīciju jēdzienā. Ja tās izprot kā senču noslāņojumus, tad, protams, mēs nonāksim pie tām pašām visas vides izstarotajām emanācijām; tad tradīcijas uzrādīs visas laikmeta iezīmes. Bet evolūcijai vajadzīga pastāvīga atjaunošanās un paplašināšanās. Ir pareizi domāt par spirāli, jo mūžīgs pieaugums apstiprina bezrobežību. Jaunrade kāpinājas, pastāvīgi atjaunojoties, un besrobežība patiešām mirdz radošā daudzveidībā. Tā tradīcijas nevar ieskatīt par radošo principu. Parasti cilvēku nodibinātās tā dēvētās tradīcijas degradējas parašās. Parašas pārvēršas ieradumos. Tādējādi ieradumi atspoguļojas pagātnes noslāņojumos. Tāpēc ticot Ugunīgajai Pasaulei, jāpieņem visa atjaunošanās kā varenā laikmeta kustība evolūcijā. Tā tradīcijas pieder pārejošam laikmetam, bet kustības mūžīgā elpa ved Bezrobežībā. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā izplatījuma piesātināšanu ar varenām spēcīgām enerģijām.

96.

Sadzīves formas ir tautas gara zīmogs. Par tautas panīkumu vai uzplaukumu var spriest ne tikai pēc vēsturiskiem faktiem, bet arī pēc jaunrades izpausmēm. Ja gars rupjības un tumsonības varā, tad visas izpausmes atbildīs dzīves iekārtojumiem. Šādā vienībā iespējams izsekot visas laikmeta pamatpazīmes. Sadzīves formas, protams, piedod nokrāsu visiem vēstures periodiem. Ar ko atšķiras divdesmitā gadsimta pirmie trīs gadu desmiti? Kari, šausmas, nežēlība, rupjība un visbriesmīgākās noliegsmes! Bet šinī tumsībā var saskatīt arī Gaismas formas. Lai gan to mazāk, lai gan tās izkaisītas pa zemes garozu, bet Gaismas līdzsvaru nodibina nevis skaits, bet potenciāls, ne sablīvētība, bet gara varenība. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli iedziļināsimies vareno formu nozīmē un sevišķi godināsim to acu gaismu, kas nes cilvēcei daiļuma spēku.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Haoss

96.a.

Jāzina matērijas dažādiem slāņiem noliktā laiki. Ja viens matērijas punkts jau pārveidots, tas nozīmē, ka uz to pašu laiku jau pārveidosies visa ķermeņu grupa. Citiem vārdiem – ja Satia Juga sāksies uz atsevišķas planētas, tā pēc ilgstoša perioda apvienos veselu ķermeņu grupu. Pazīmes parādīsies uz dažādiem ķermeņiem. Nekad nevajag ierobežot domāšanu ar vienu planētu.

96.b.

Nevar neievērot, kādu priesterību izsauc ikviena apzinīga kustība uz Gaismu. Bez parastām izpausmēm no tumsas puses varētu minēt arī Haosa pūles, un šajā Neizpaustā pretošanās likumā ir mūsu pašmierinājums un rūdījums pacietībā.

96.c.

Tagadējais Haoss līdzinās Haosa sacīkstei ar Izpausto. Jaunu enerģiju piesātināšana izsauc stihiju eksploziju, tāpēc nav iespējams vairs apstāties, un jāizmanto visi līdzekļi izpaustā labā. Gaismas baltajiem zirgiem jāaizsteidzas priekšā melnajiem. Jāatkārto šis atgādinājums, citādi dažus savaldzinās melnie rikšotāji.

96.d.

Jūsu priekšā ir sirds, kurā atbalsojas visas kosmisko apstiprinājumu izpausmes. Vai tā nav visuma apziņa? Tieši šādu ceļu atkal ies dzīves pārveidošanas padziļināšana. Pie tam varēs novērot, cik pakāpeniski šīs izpausmes kļūs par parastiem nākotnes pavadoņiem. Novērojiet, kā darbojas armagedons. Kad Zemes dzīles sacēlas, nevar neievērot stihiju sajukuma pastiprināšanos. Aicinot padziļināt domāšanu, Mēs ieteicam vērtīgu līdzekli Haosa līdzsvarošanai. Skolotājs neslēpj zināšanas sevī, bet pie pirmās iespējamības viņš apbruņos pret haosu. Neprātīgie pūlas pret Mums sacelt Haosa spēkus, paši nesaprazdami tos savaldīt. Jāsaprot, ka Haoss izpaužas ne tikai blīves fiziskās konvulsijās, bet arī psihisko enerģiju pasaulē. Nav grūti pavairot psihiskās neprātības, bet kā rādīt tām virzienu?! Neprātīgie neizprot, cik slikti viņu sabiedrotie, tie vēlas vienīgi apgrūtināt augšupejas ceļu. Jābrīnās, kā tie raida visus graužošos līdzekļus, it kā tiem katrā ziņā būtu vajadzīgas tikai drupas!

96.e.

Haoss nav izprasts: daži uzskata to atšķirtu no izpaustā, citi vispār pieņem to kā abstrakciju. Bet ja cilvēki apjēgtu, cik daudzveidīgi Haoss ielaužas Esamībā, tie izprastu arī piesardzības nepieciešamību. Ikviena disonanse, ikviena trūdēšana, ja tās tūdaļ nelikvidē, jau nes postošo stihiju haosa vilni. Tā haosa novērošanai nav vajadzīgi teleskopi, bet tuvumā, pavisam tuvumā var izpētīt un izjust īstu Haosu. Tieši sirds dreb Haosa tuvumā. Tālab atkal varam vērsties pie sirds.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

96.f.

Pastāv maldīgs ieskats, ka tumšie ir Gaismas antitēze un tāpēc nenovēršami,- tā ir kļūdīšanās. Tumsa, Gaismas antitēze, nav nekas cits, kā neizklienēts Haoss. Tumšie pazemo radošās Gaismas cīņu ar Haosu. Cilvēcei būtu gana izpaust Haosu un šai lielajā cīņā spiest līdzdarboties Augstākajiem Gariem. Bet tumšie noveduši neapvaldīto stihiju pārvarēšanu līdz dumpinieku egoismam un sākuši izsaukt Haosu tā vietā, lai to pārveidotu darba spēkā. Šis noziegums ir liels un nevar uzskatīt par antitēzi vēlēšanos izdzēst Gaismu. Haosa vai "Pūķa" radoša uzveikšana ir nepārtraukts varoņdarbs. Bet kauja ar tumšajiem ir tikai konvulsija, kas apgrūtina kustību. Haosa tumsa uzskatāma kā līdzeklis mentālai jaunradei, bet divkauja ar tumšo hierarhiju ir tikai garām palaists termins, kas tik vajadzīgs jaunveidošanai. Bet ne vien tas, tumšie pastāvīgi sacelš spēcīgas stihijas, nezinādami, protams, kā tās pārvaldīt.

96.g.

Patiešām, cilvēce ir it kā planētas cements, tā palīdz saturēt haosa apdraudētās daļas. Neapdzīvotā pasaule viegli sairst, bet ne jau lepoties cilvēkam ar tādu uzdevumu, bet gan justies kā sargam postenī. Patiešām, tikai tas, kas apbruņojies ar Agni bruņām, spēj pilnīgāk izpildīt savu uzdevumu. Agni nedrīkst būt bezdarbības stāvoklī.

96.h.

Attiecībā uz kosmiskajām enerģijām jāievēro sevišķa uzmanība. Enerģiju ļaunprātīga izlietošana ietekmē visu kosmisko spēku izpausmi. Tikai apzinīga un piesardzīga pieeja spēj novērst briesmīgās sekas. No Smalkās Pasaules izaicinātie spēki ir jāapvalda, to spēj tikai stiprs gars. Citādi šāds neapvaldīts spēks izvērtīsies Kosmiskā Haosā. Tas noteikti jāzina, kad tuvojas ugunīgie termiņi, jo izaicinājumi būs lieli.

96.i.

Zināšana noved pie vienkāršības. Cilvēkiem, kuri cits citu labi pazīst nav vajadzīgi gari un sarežģīti prātojumi. Viņi ieskata par labāku runāt par lietu būtību. Lieliskas ir zināšanas, kas ved pie iekšējā satura, tikai šķietamā zinātne aizraujas ar sablīvējumiem un ar to padara neskaidru savu uzdevumu. Pamācoši novērot lielāko daļu komentāru, kas sarežģījuši pamatu visvienkāršākās vietās. Vērojot komentāru sarežģītos ceļus, varētu sastādīt veselus pētījumus. Vietējos uzslāņojumus aizguvusi komentātoru psiholoģija bieži vien ir pilnīgi pazaudējusi pamata uzdevumu. Tāds pats liktenis piemeklē it visas cilvēciskās attiecības, kad pārliecīgas centības pārņemti cilvēki zaudē priekšstatu par savu uzdevumu.

Psihiskā enerģija klauvē veltīgi, narkozes ledainā roka ierobežo dzīvības devēju kustību. Lai vienkāršība palīdz atbrīvoties no čaulas.

96.j.

Gan harmonija, gan krāsas, gan labākās domas būs kā haosa infekcijas pretinde.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

96.k.

Izpausto parasti attēlo apla veidā, iedomājoties aiz tā Neizpausto – šāds simbols ir konvencionāls, jo Neizpaustā robeža ļoti līkumota. Tā iespiežas visur, kur vājināta pretestība.

96.l.

Veltīgi domāt, ka haoss kaut kur tālu. Cilvēce to pieļauj katras juceklīgas domāšanas gadījumā. Vienīgi stipra apziņa spēj aizsargāt pret haosu. Dažreiz vismazākās ārējās izpausmes būs visdziļāko pieļāvumu sekas. Iedarbība var rasties ne tik vien aiz ļaunprātības, bet arī izpaužoties ārdošai juceklībai, kas ir sadarbībai visai bīstama īpašība.

96.m.

Var ieteikt novērot haosa iekļaušanos metodes. Daudzi domā, ka pats haosa jēdziens jau izslēdz katru sistēmu. Nav pareizi iedomāties haosu pilnīgi bezveidīgu. Pat katrā dzīvē iespējams novērot, cik izsmalcināti piezogas haoss. Tas ielaužas kā īsts ārdošs spēks. “Haosa ielaušanās” – tā varētu nosaukt ļoti pamācošu novērojumu grāmatu.

96.n.

Kaujas ritms nav nonāvēšanas griba. Apgalvoju, ka manifestētie spēki necinās, bet aizsargājas no haosa. Tā daudziem nav viegli izprast ka kauja ir nemitīga, mainās vienīgi tās ritms. Bikli dreb jau kauju pieminot un jautā – kad gan tā beigsies? Bet tie gluži sabruks, ja tiem sacīs, ka kauja beigsies, kad beigsies haoss. Vai tas kādam neiedzīs drausmas? Bet bailes neder ceļā uz Brālību.

97.

Planetārie termiņi atbilst visiem pārzemes termiņiem. Drūmais planētas stāvoklis prasa visus spēkus līdzsvara nostiprināšanai. Viegli domāt par nākotni, ja gars pazīst divu Pasauļu sakarību, ja gars ir sekmīgs savā trauksmē uz Ugunīgo Pasauli. Nav tādu daiļumu, kas garam neatklātu apstiprinātās nākotnes plašumu. Smalkajā Pasaulē norisinās notikumi, kas palīdzēs norisēm uz Zemes. Sevišķi saspringti ir Zemei tuvie slāņi. Veseli kara pulki pulcējas notikumiem. Veselas tautas bruņojas pret ārdošajiem spēkiem. Pārzemes Pasaule neatstās planētu bez palīdzības. Tāpat arī Pasaules Māte, un Labuma Hierarhija un Ugunīgie Valdnieki pulcina savus karapulkus. Patiesi, varens laiks, kas izlemj Zemes likteni – Debesu Spēki piesātina izplatījumu – to paturēsim prātā ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

98.

Pasaule iegrimusi tik drūmā stāvoklī, ka pārzemes sfēras pildās ar smacējošām gāzēm. Dažādas norādītās parādības liecina, ka melnie pavedieni ietin zemes sfēras. Ir pareizi domāt un sagatavot apziņu ugunīgiem satricinājumiem. Izplatījumam nepieciešama šķīstīšana, un jauna izlādēšanās var skārt Zemes sfēras, ja radoši atdzīvosies jaunu

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

impulsu saspringtās garīgās strāvas. Bez jaunu principu un koordinācijas nostiprinājuma uz planētas atmoda nav sagaidāma. Koordinācijai ar vitālajiem potenciāliem vajadzīgas tikai izplatījuma strāvas. Tā ceļā uz ugunīgo Pasauli tieksimies augšupejā, ugunīgo garīgo strāvu nesti.

99.

Cilvēki pat nenojauš, cik ļoti planētas spriegums sakāpinājies! Visi apstākļi, kādus rada Valstis, ir pielīdzināmi vulkānam. Katrs darbības vilnis ārdīšanas piesātināts. Nav tādu stāvokļu, kas pierādītu tiekšanos uz glābiņu. Bet jo smacīgāk, jo ātrāk var atrisināties diženā Pasaules Problēma. Arī pārzemes sfēras ir satrauktas. Patiesi, ikviens gars, kas tiecas nākotnē, spēj nojaust to Kaut ko, par kuru zina vienīgi Valdoņi. Ir jādodomā par tuvojošiem mākoņiem, kas neizbēgami izpostīs zemes, kuras pretojas Gaismai. Jaunā Ausma jau apgaismo tumšo apvārsni. Notikumi jau tuvojas, un jaunie spēki ceļ labāku nākotni. Tāpēc ir jāpadomā par Uguns Stihiju, jo kas no Uguns, tas ar Uguni uzvarēs.

100.

Cilvēce izkropļo visas Patiesības, sākot ar mazajām un beidzot ar diženajām. Jo augstāks likums, jo zemāka tā sagrāve. Enerģiju apvienošana tik ļoti veicina apzinīgu traukšanos, bet cilvēks uzlicis savu zīmogu. Tāpēc ugunīgā šķīstīšana notiek likumīgi. Izplatījums varenu rekordu piesātināts, tie atklās cilvēcei Esamības cildeno Patiesību. Norisinās liela Pasaules apvērsuma sagatavošana, tajā piedalīsies Ugunīgie Spēki. Kā pēdējais pārbaudes akmens cilvēcei tiks doti visu ugunīgo likumu principi. Mēs esam gatavi Varenajai stundai.

101.

Pirms Pasaules varenās pārkārtošanas, visi tumšie spēki izpaužas labākai transmutācijai. To, kas notiek Pasaulē, nevar nosaukt par evolūcijas pakāpi, bet patiesām var sacīt, ka izpaužas viszemākais, tumsas spēku vissaspringtākais. Vispiesātinātākais. Bet varens ir darbs, kas visu spējīgāko pulcina varenajai pārkārtošanai. Tāpat kā zemes sfēru sabiezētie slāņi gatavojas kaujai, tā arī Gaismas spēki stāv sardzē. Pakāpe, kādu pārdzīvo planēta, salīdzināma ar Kosmiskās Uguns kalvi. Visas blīvās enerģijas spraigi iedegušās, un sardzē stāv Ugunīgās Tiesības. Ugunīgā jaunrade apvieno visas ugunīgās enerģijas, - un Pasaule pārkārtojas divu polaritāšu saspringtībā. Vajag vērīgi iepazīt šīs brāzmojošās enerģijas.

102.

Kura sirds uzņemusies pārmērīgo Nastu? Saliedētā sirds, kas pazīst Kosmisko Nastu. Kas gan nes mūžu nastu? Vienbūtīgā Sirds, kas pazīst Bezrobežību. Kas gan tiecas ugunīgā varoņdarbā? Vienbūtīgā Sirds, kas pazīst Kosmiskās Tiesības. Tā, patiesi, Pasauli piesātina vienbūtīgā Sirds. Cilvēcei vairāk ciešanu sagādā gars nekā matērija un tikai tad, kad gars pievienosies Kosmisko Tiesību likumam, cilvēce pārvarēs savas garīgās kaites. Planēta zaudējusi savu cildeno un skaidro uzdevumu. Matērija tik ļoti

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

iestigusi blīvajā stāvoklī, ka nepieciešams to izsmalcināt. Kad Apvienotās Sirds Vēsts piesātinās garu ar tīru traukšanos, tad patiesi, dzīve pārveidosies. Kas gan nesīs Pasaulei Vēsti par ugunīgo Vienotību? Sacīsim – Saliedētā Sirds, mūžīgās Uguns pārpilnā Sirds, - jā, jā, jā! Tas, kam pamatu ielikušas Kosmiskās Tiesības un gribas spēcīgā traukšanās, ir negrozāms likums. Tas, kas ar Kosmu, tas Kosma Daiļumā arī paliks – tā saka Šambalas Valdonis.

103.

Zemes blīvi saindē un šķīsta pati cilvēce. Katra dzīves parādība atstāj savas nogulsnes visā izplatījumā. Viss jātransmutē, viss jāizdzīvo. Tā katrs slānis ir cilvēka iekārību, pagātnes atlieku un tieksmju piesātināta sfēra. Sirds un gara fluīdi, kas piesātina izplatījumu tīrām ugunīm, izklīdzina izplatījuma noslēpumus. Līdzsvars var nodibināties tikai tādējādi, jo enerģijas šaudās izplatījumā, un cilvēce ir it kā sprāgstozu lādiņu ielenkta. Šie fluīdi sakrājas un eksplodē visās sfērās. Tā arī seku ķēdi nostiprina cilvēces piesātinātās darbības. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli atgādināsim izplatījuma lādiņus.

104.

Jā, jā, jā, dižens ir ugunīgo centru darbs. Sfēru izlādētāji ir visvarenākie Kosma Kalpotāji. Vissmalkākie pavedieni apvieno šos cildenos Kosma Kalpotājus. Bet arī šis darbs notiek tikai ugunīgā apvienībā. Ugunīgais līdzsvars spēj glābt planētu. Tikai ugunīgais spēks spēj pēdējā momentā dot jaunu dzīvību. Apvienotās sirds jaunrade nesīs planētai glābiņu un nodibinās Jauno ciklu. Tāpēc, Mūsu Sirds saspringta unisonā ar uguns straujo strāvu – tā dzīvības būtība pierāda savas Ugunīgās Tiesības. Saspringtība ir spēcīga, Pasaulē realizējas vareno Pasaules Noslēpums. Es apstiprinu vareno Kosmisko Patiesību. Šis Noslēpums ir pati Esamība.

105.

Pasaules vērošana dos to trūkumu un nelīdzsvarotības izpratni, kas tik postoši nostiprinājušies. Vispirms jāizprot, kā ietekmē planētu tas enerģiju pieplūdums, kas sastāv no jaunām nepieņemtām enerģijām. Evolūcijas kustība nenostiprināsies, iekams nenodibināsies atbilstība starp sfērām. Jo kad Augstākā Pasaule virza Augšup, bet cilvēce tiecas lejup, tad, protams, kosmiskā strāva nespēj nostiprināties. Tāpēc Pasaulē valda nelīdzsvarotība. Ne jau velti atcerējušies, kas sacīts par Budu. Ne jau velti atcerējušies – “atļaujiet miroņiem aprakt miroņus”. Pasaules izpratne var nostiprināties tad, kad uzvarēs ugunīgā traukšanās.

106.

Dzīves pamati var nostiprināties garam augšupceļoties. Pamatu šķīstīšanai jānostiprinās, jo bez tās nav iespējams nodibināt Jauno Pasauli. Pamatu deģenerācija ir ārdošā un zemes sfērai nav iespējams pievilkt skaidrās enerģijas bez planētas smacējošo sablīvējumu transmutācijas. Kā gan nostiprināt Jauno Pasauli? Kā jau sacīts – ar Uguni un šķēpu! Vecajai šķīstīšanai sekos jauna, kas ieliks Esamībai

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

varenuš Pamatu! Gara ugunīgais šķēps satrieks planētas trūdēšanu. Tie, kas saredz nākotni, nebīstas ugunīgo šķēpu, jo norūdītais gars pazīst patieso gara šķēpa jaunradi. Ugunīgā jaunrade var nostiprināties kā tumsas dižā transmutēšana Gaismā. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli izprātīsim Ugunīgo Gara Šķēpu.

107.

Dzīves Kalvē jātransmutē daudzi jēdzieni. Tik ļoti apslāņoti pat visaugstākie jēdzieni, ka, patiesi planētas Ugunīgajām Kristībām ir jānotiek. Ap Ugunīgo Tēlu jēdzieniem sakrājušies tādi priekšstati, kas atbilst zemam garam. Bet ne jau tā mācīja Lielie Skolotāji. Ne tā dzīvoja Lielie Skolotāji. Patiesi, ne tā, kā ļaudis to apliecina. Ugunīgie Tēli jāapgaismo atbilstoši, tāpēc Mācības izplatīšanai ugunīgi jāiet līdztekus ar vareno Tēlu attīrīšanu. Patiesās tiekšanās jaunrade nesīs tās jaunās pakāpes, kas dos Pasaulei Gara augšāmcelšanos. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli iegaumēsim, ka Daiļuma Mācība jāattīra varoņdarbā un kalpošanā.

108.

Kosmiskā Magnēta izveidoto ciklu pamatā ir Augstāko Spēku galvojums. Šie ugunīgie Cikli ir planētas dzīves pamati. Kosmiskais Magnēts rada, samērojoties ar izplatījuma spēkiem. Cikla Celtnieka garam jābūt tam Spēkam, kas atbilst Cikla uzdevumam. Visu Cikla sintēzi vajadzēja piesātināt Garam, kuram dota Kosmiskā Sintēze. Cikla ugunīgajai nomaiņai atkal tiek dota Ugunīgā sākotne planētas šķīstīšanai. Tik maz ir garu, kas izprot ugunīgās būtības pamatus! Tik maz ir garu, kas saprot, Kas stāv pie stūres! Tikai Cikla Skaistums var apskaidrot to apziņu, kas spēj izprast Sākotņu Spēku. Ugunīgās Tiesības nostiprina planētas dzīves stūri un Esamības pamatus. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli izprātīsim Ciklu Pamatus.

109.

Šie Līdzsvara Likumi pārvalda arī iekšējo dzīvi, kas piesātina katru eksistenci. Katrs gars pievelk savu paša radīto. Bet arī visaugstākajos likumos Līdzsvaru nodibina dzīvības izpausmes. Tāpēc dzīve, kas noved pie svētā Piepildījuma Sakramenta, piesātināta ar visugunīgākajiem pārdzīvojumiem.

110.

Tādēļ ir tik ļoti nepieciešams garā apstiprināt Sievietīgo Sākotni. Jo cildeno Pasaules Līdzsvara Karogu lemts pacelt sievietei. Tā pienācis laiks, kad sievietei jāiekaro atņemtās tiesības, un tās, kuras viņa atdevusi labprātīgi. Cik daudz varenu rekordu pilda izplatījumu ar Sievietīgās Sākotnes sasniegumiem. Kā Skolotājs iet un vada caur mācekļiem, tā sieviete rada caur vīrietīgo sākotni. Tāpēc sieviete ugunīgi paceļ vīrieti. Tāpēc arī ir deģenerācija, jo bez īsta bruņnieciskuma gars nespēj pacelties.

111.

Nelīdzsvarotība tik ļoti sakāpinājusies, ka pienācis laiks, kad cilvēcei jāiedziļinās būtībā. Viss dzīves un tās sviru novērtējums tā izkropļots, ka cilvēks dzīvo pašu

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

radītajās sekās. Bet patiesās sviras neviens nepazīst, sākot ar Esības pamatiem līdz katrai pašu radītās Pasaules dzīves svirai. Īsta Pasaule tāpat atšķiras no pašu radītās kā Gaisma no tumsas. Izplatījumam, patiesi, ir nepieciešama pastāvošo vareno Pamatu apvienojums. Tāpēc Pasaule neatdzims bez Līdzsvara nostiprinājuma un nelīdzsvarotības būtības iznīcināšanas. Un šeit Kosmiskie Sviri svārstās. Šis varenais likums ir Ugunīgās Pasaules pamats.

112.

Kosmisko likumu potenciāli pauž to spēku, kas vislabāk spēj virzīt dzīvi. Sarežģījumi, kādi ir planētai sakarā ar kosmisko likumu koordinācijām, nav radušies no kosmisko likumu nepielietojamības, bet gan no sakaru trūkuma ar augstākajām Pasaulēm. Visā Kosma uzbūvē pierādās ugunīgā mērķtiecība. Tāpēc nedrīkst uzskatīt kosmiskos likumus par nepieņemamiem. Par Vienību Kosmā jau sen sacīts. Visās senajās Mācībās jau norādīta šī magnētiskā Vienība! Tik daudz izplatījuma rekordu nav atzīmēts, kas pierāda Vienības sakramentālos apstiprinājumus! Tik daudz izplatījuma rekordu, kas norāda uz pašu radīto nošķirtību! Tāpat kā planētai gadu tūkstošiem bija jāatkārto par mūžīgo Vienību, tāpat arī jāuzsver nošķirtības sekas uz planētas.

113.

Dzīvi līdzsvaro tikai garīgais varoņdarbs. Tikai garīgais pacēlums spēj virzīt uz sasniegumiem un Vispārības Labumu. Ja cilvēce aizraujas ar savām vēlmēm un darījumiem, kā gan iespējams pievilkt Smalkās Pasaules enerģijas un saskaņot tās ar cilvēka darbībām un tieksmēm! Tiekšanās pēc sasniegumiem neuzkrās enerģijas, ja griba nedarbosies Labuma pasākuma virzienā. Pareizi sacīts par garīgo spoguļi. Cilvēce, patiešām, atspoguļo katru cildenu pasākumu greizajā spoguļī. Apziņas un Mācības tīrīšana ir mūsu laika cildenākais uzdevums. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā dzīves pasākumu līdzsvarošanas nepieciešamību.

114.

Dzīvības princips izstrādāts visās Augstākajās Sākotnēs un ieviests dzīvībā, kā to paredzējusi Esamība. Visu augstāko Sākotņu pielietojamība ir dzīvības pamats, jo katra augstākā Sākotne apstiprināta kā pati dzīvības elpa un kustība. Augstākais princips ir pats izplatījuma un visas dzīvības spēks. Katrs apstiprinātais princips spēj dot savu daiļumu nolemto sasniegumu. Tāpēc jāapgūst augstāko Sākotņu pielietošana. Sākotņu norobežojums nerada līdzsvaru. Patiesi, jaunrades princips nesīs to varenību, kas nolemta planētai, bet izvēle cilvēces rokās. Gaisma vai tumsa, celtniecība vai sabrukums, to izlems pati cilvēce. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli pierādīsim tiekšanos uz Uguni un Daiļuma principu.

115.

Izplatījuma šķīstīšana sniedz visos pasākumos. Pienācis laiks noskaidrot, vai spēki iet ar Gaismu vai tumsu. Patiešām, tumsas valdnieks kārdina ar to, ka viņš sola mieru, bet Mēs sakām – pēdējā stunda! Tikai paātrināta šķīstīšana dos iespēju glābt planētu,

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

protams, tas nav daudzu gadu un mūžu notikums. Patiešām, ugunīgā eksplozija glāba planētu. Ugunīgajai eksplozijai jāizpaužas katrā parādībā. Tikai izplatījuma šķīstīšana, tikai apziņas šķīstīšana, tikai Mācību šķīstīšana – izraisīs šķīstītās gara eksplozijas. Protams, tumsa sabiezē, bet kad tumsa spēku saspringtība sasniegs savu maksimālo pakāpi, tad Gaismas spēki nostiprinās savu varenību. Tāpēc jāsatavojas varenam sprieguma kāpinājumam. Gaisma uzvar tumsu.

116.

Ja nostiprinātu apziņā, ka tikai līdzsvars spēj attīstīt jebkuru ātrumu, tad cilvēce pieradinātos pie domas par visu lielumu panešanu, jo katru celtniecību attīsta līdzsvars. Katra apziņa var veikt šo plānveidīgo celtniecību, saspringti meklējot, - kā izdaiļot dzīvības dārgumu? Ievērojot līdzsvaru, ātrums pieaug radoši, un fokuss var nostiprināt savus izstarojumus atbilstoši celtniecībai. Tā kosmiskajā pārkārtošanā līdzsvars jāpieņem kā pamatsākotne. Celtnes pieauguma spēku nostiprina proporcijas, kas nodibina līdzsvaru. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli tieksimies pēc līdzvara.

117.

Kosmiskajos Svaros tiek svērti valstu uzkrājumi. Ārdošo spēku pārsvars ir nenoliedzams, bet gara transmutācija un izplatījuma un cilvēces šķīstīšanu izveidos jaunu likteni. Pārkārtojoties planētu skars visas garīgās un materiālās vērtības. Katrs centrs, kuram sava Karma, uzrādīs jaunu spriegumu. Cilvēce pārdzīvo ugunīgu šķīstīšanu. Pie planētas apvāršņa parādīsies jauns apliecinājums. Patiešām, ugunīgā šķīstīšana skars visas Pasaules malas. Visumam par svētību uz Kosmiskajiem Svāriem tiek likti ir šķēps, ir ugunīga transmutācija. Planētai par svētību tuvojas Ugunīgā Pasaule.

118.

Pasaules pārkārtošana vienmēr izraisa visa Kosmosa enerģiju saspringtību; un garīgās iespējamības ir jaunu ceļu piesātināti impulsi. Planētas atmoda neizbēgami ierosina visas sfērās radošo tieksanos. Pieskaršanās izplatījuma strāvām ir ļoti sāpīga un piesātināta, jo visus slāņus caurnirst cilvēces postošo darbību gāzes. Nebrīnieties, kad izjūtat šo izplatījuma smagumu. Pasaules pārveidošana atmodinājusi visas enerģijas. Un transmutācija dod savas sekas. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli ir nepieciešama izplatījuma kaujas izpratne, tā apliecināsim Ugunīgās Pasaules uzvaru.

119.

Pasaule pārdzīvo vissaspringtāko laiku, un slāņi, kas apņem planētu, piesātināti ar enerģijām, kuras tiecas transmutēt pārzemes slāņus. Planētas stāvoklis ir tik ass, ka katrs pārzemes nostiprinājums sasprindzinājis jaunrades piepūli, jo jārada spēcīgs pretspārs tumsai. Gari, kas zemes plānā ir neziņā par notiekošo transmutāciju, Diženā Kaujā var apdedzināties, jo varenā Kauja prasa piederību pie Uguns stihijas. Izvēles straujums nodrošina garam vietu Kosmiskajā Kaujā un Kosmiskajā Uzvarā. Gaismas ceļu iepazīšana ir Ugunīgās Pasaules uzdevums.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

120.

Tās vibrācijas, kas piesātina Pasauli, atbilst zemāko izpausmju īpašībām. Planētas vibrāciju pilnveidošana var notikt tikai tad, ja cilvēce sakāpinās savu spriegumu. Visu izpausmju centrs ir cilvēce, kas atspoguļo visus slāņus. Vibrācijas ir tik disharmoniskas, ka grūti nodibināt sakarus ar Augstākajām Pasaulēm. Vibrācijām, kas veicina nošķirtību, piemīt viszemākā kādība. Tāpēc zemākie slāņi spēj caurlaist savas zemiskās vibrācijas, turpretim augstākie izstarojumi nerasniedz Zemi. Piesātinātā Pasaule gaida Gara Atmosdas vareno laikmetu. Izplatījuma piesātināšana ar vibrācijām, kas palīdz nostiprināt augstākos izstarojumus, ir uzdevums ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

121.

Tik daudzas enerģijas prasa izpratni, no kādiem ingredientiem izveidojas planētas atmosfēra. Tās ķīmisma izpētīšana var viegli atklāt tos noslēgumus, kas apņem Zemi. Ja mēs runājam par zemes izgarojumiem, tad cik gan svarīgāki ir izgarojumi, kas plūst no garīgajām darbībām! Pienāks laiks, kad mērīs sanāksmju atmosfēru. Būs iespējams nosacīt slāņus, kas piesātina dažādas telpas. Tā kā zemes slāņi pievelk pārzemes būtnes, tad būs iespējams nosacīt atmosfēras sastāvu plašā rādiusā. Cilvēces izstarojumu izpētīšana atvērs neaptveramus apvārsņus. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāpazīst atmosfēras sastāvs.

122.

Planēta veic apli, kas tuvina nobeigumam. Tuvojas laiks, kad katrai sākotnei jāizpauž viss savs potenciāls. Vēsturē šie apli tiek uzskatīti par pagrimumu, vai uzplaukumu. Bet šie ritmi patiešām jāpieņem tieši kā Gaismas vai tumsas triumfs. Pienācis laiks, kad planēta tuvojas šādam noslēguma aplim, un tikai potenciāla vispiesātinātais spriegums gūs uzvaru. Noslēguma aplis atmodina visas enerģijas, jo galīgajā kaujā piedalīsies visi Gaismas un tumsas spēki, no Visaugstākā līdz atkritumiem. Jūtīgie gari zina, kāpēc līdztekus Augstākajam izpaužas tik daudz noziedzīgā un trulā. Kaujā pirms apla noslēguma notiks visu izplatījuma, zemes un pārzemes Spēku sacensība. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli līdzstrādniekiem jāatceras Kosma Pavēle.

123.

Pasaule pārdzīvo tās stadiju, kas cilvēces vēsturē iezīmējušas visus izšķirošos momentus. Jaunrades sakāpinājums atmodina dzīvībai visas enerģijas. Šis laikmets, kurā iesojusi cilvēce, neizbēgami izpaudīs visus spēku potenciālus, jo šis laikmets ir izšķirošais, un vēsturē sākas pagrieziena. Planētas stāvoklis nav nejaušs, un katra saspringtība apliecina to plūsmu, ka skar visas sfēras. Ja cīņa ir nepielūdzama, tad arī uzvara būs izšķiroša. Jo visi spēki un sfēras piedalās šinī Kosmiskajā Kaujā. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli Jaunā Laikmeta celšanai jāpieņem Gaismas šķēps.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

124.

Var izsekot, kā notikumi sablīvējas, kā savelkas mākoņi, kā visi planētas centri parāda sava spēcīguma virzienus. Pat aprobežotiem prātiem redzams, kā pārmainās Pasaules karte. Patiesi, nav vairs ilgi jāgaida varenie notikumi. Pasaules pārkārtošana notiek visos apjomos, un šķietamā nostiprinātā labklājība ir tikai ilūzija, jo katra enerģija atrodas transmutācijas stāvoklī. Nav grūti pierādīt, kā svārstās Kosmiskie Svāri. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli tieksimies piesātināties ar Kosmisko Magnētu.

125.

Tie cilvēces radītie slāņi, kas ietīsta planētu, kļūst arvien blīvāki. Jo tā dzīve, kas nodibinājusies virs zemes, traucē ne vien garīgās, bet arī fiziskās saspringtības izklīdināšanu. Atbilstība starp izplatījuma Pasaulēm ir tik ļoti atkarīga no šo slāņu piesātinājuma. Kosmiskajā izplatījumā katra parādība atbalsojas veselā seku ķēdē. Un Zemes atmosfēra izveido it kā tumšu plankumu izraibinātu garozu. Zinot, cik ļoti Pasaulēm vajadzīga augstu enerģiju stimulācija, var iedomāties šādas izolācijas sekas. Tie, kas stāv mūžīgajā sardzē, kāpina visus spēkus, sūtot Gaismas starus. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli apzināsimies to spriegumu, kādā Gaismas Spēki glābj planētu.

126.

Notiekošā Kauja aicina iepazīt ceļus, kuri pie Gaismas un tumsas. Visus spēku kosmiskajam spriegumam turpinoties, šāda iepazīšana ir nepieciešama, jo izplatījums ugunīgu bultu piesātināts. Katrai apziņai stingri jāapņemas apliecināt ugunīgo Kauju. Jo tādām bultu ugunīgam spriegumam pastāvēt, cilvēcei neatliekami jāietur tas glābjošais virziens, kādu tai norādījuši Gaismas Spēki. Planētai palīgā tiek sūtītas ugunīgās strāvas, tās jāpieņem garā un sirdī. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli ir sevišķi svarīgi izprast spēku, kas sniegts cilvēces glābšanai.

127.

Sablīvējumi ap planētu izveido viskondensētāko masu. Ja šo masu izplatītu, tad varētu atklāt daudzas derīgas parādības. Patiešām, šī atmosfēra satur sastāvdaļas, kas pievelk Zemei atbilstošas enerģijas. Ja šos sastāvus izpētītu no Smalko enerģiju viedokļa, tad varētu novērot, ka ikviens no tiem ir cilvēka psihisko procesu emanāciju piesātināts. Planētas aura apkopo visas enerģijas, kuras ierosina cilvēces aktuālākās izpausmes. Tāpēc ceļā uz Ugunīgo Pasauli izplatījuma šķīstīšana ir vissvarīgākais uzdevums.

128.

Pasaule stieg cilvēku darbu radītajās sekās. Vai gan jābrīnās par to, kas notiek uz planētas? Gāzes, kuras radījis cilvēku darījumu garīgais tvans, pieblīvējušas izplatījumu un ietīnušas planētu tumsā. Cilvēku tieksmes atbilst notiekošajam. Zemes un pārzemes slāņi piesātināti ar parādībām, kas ir cilvēces ļaunprātību radītas. Patiesi, slāņi savstarpēji saindējas. Tā arī ir tiešā karmiskā darbība. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jācenšas vadīt jaunas karmiskas sekas.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

129.

Kosmiskās enerģijas ugunīgi koncentrējas ap planētu, un, graužot zemes atmosfēras blīvi, kāpina strāvu spriegumu. Cilvēces stāvoklis ir atkarīgs no šīm strāvām, kuras iedarbojas fiziski un garīgi. Fiziskās un garīgās epidēmijas ir atkarīgas no šiem noslāņojumiem, un var izsekot, kā norisinās dažādie notikumi. Katram laikmetam ir savas pazīmes, kas ir cilvēces darbības noslāņojumi. Šie noslāņojumi iedarbojas no izplatījuma, pārvēršoties atkal darbībā. Tādējādi mūžīgās transmutācijas likums ieviešas dzīvē. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli izpratīsim mūžīgās ugunīgās transmutācijas likumu.

130.

Karma vienmēr dod savas iepriekšējas zīmes. Pasaules Karma un tautu staigāšanas parādīs pasaules notikumu sekas. Gaismas Spēki iespiežas visās pasaules kustībā. Kosmiskajos Svaros svārstīsies pašai izlēdība un apzināta ļaunprātība. Tā visā pārkārtošanā būs ievērojamas kosmiskās svārstības, kas izšķirošajā Kaujā pierādīs Gaismas Pārspēku. Tā Mēs piesātinām izplatījumu. Norisinās jauna celtniecības piesātināšanas pakāpe. Tā Mēs, sakāpinot visus spēkus, uzvarēsim.

131.

Cildenie ugunīgie varoņi – cīnītāji ir planētas prieks un rota. Cilvēcei jābūt pateicīgai šiem palīgiem.

132.

Pasaule dreb. Atkal zemūdeņu dziļumi nemierīgi. Bet šādiem dziļumiem nepievērš vērību. Daudzu zemūdens klinšu termiņi tuvojas, bet par tādām parādībām nav pieņemts domāt. Ja prastu domāt par stihijām un pārzemes Pasaulēm, tad gan vieglāk cilvēku domāšana pievērstos pamatiem. Kādēļ tikai nedaudzi spēj domāt par vissvarīgāko?

133.

Pilnveidošanās un tautas veselības jautājumi cieši saistīti. Kā pie viena tā pie otra pieaicināsim sievieti. Abiem uzdevumiem vajadzīgas ne tik daudz valsts pavēles, kā ģimenes rīkojumi.

Nav iespējams ar pavēli ieviest tīrību domās, nevar pat pavēlēt vārda tīrību. Nevar ar pavēli ieviest veselīgu tīrību mājās, vienīgi izglītība nostiprinās gara un miesas veselību.

134.

Daudz kas iespējams, tikai jāizpilda iepriekš norādītais. It īpaši pašlaik, kad cilvēce jau ar zobiem ķeras pie katra balsta. Nedrīkst domāt, ka atsevišķu bagātnieku eksistēšana jau būtu tautas labklājības pazīme. Laiks atmest maldus, simts pilis jau

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

būtu valsts. Laiks izprast un ielūkoties nabadzības paspārnē, tikai tur var spriest par tautas īsto stāvokli.

Jau pienācis laiks atskārst, kur ir apziņas attīstības vērtība un balsts.

135.

Īstā ģimene ir vienkopas dzīves prototips. Tā var personificēt sadarbību un Hierarhiju, un visus Brālības nosacījumus. Bet šādas ģimenes visai retas un tālab nevar sacīt vispār, ka ģimene ir Brālības simbols. Varētu atbildēt – vai ģimene drīzāk nav naida simbols? Tik ļoti cilvēki paraduši necienīt savu māju. Tālab audzināšanas jautājumos ar sevišķu uzmanību pievēršimies mājas dzīvei. Bez mājas dzīves jauncelšanas nevar domāt arī par valsts jauncelsmi.

Kāds priekšstats par Brālību gan var būt cilvēkiem, kas neizprot valsts un ģimenes pavarda cieņu? Nekādas atsevišķas pavēles nespēj atdzīvināt cieņas izjūtu, ja tā dzēsta. Ir nepieciešami sākt tās sēju ar izglītību, plašas izzināšanas un eksaktu zinātnisku pētījumu atzīšanu veicināt izglītību, atzīstot tiekšanos pēc plašām atziņām un eksaktiem zinātnes pētījumiem. Vienīgi tā cilvēki var atkal atcerēties par cilvēcību.

Cilvēcības pakāpe atjaunos Brālības izpratni.

136.

Mājas dzīves un ģimenes sairšana notiek ne vārdos un darbos, bet domās. Klusībā tiek grauti pamati. Cilvēki, pašiem nemanot, perina domās sabrukumu. Nav daudz ģimenes pavardu, kur pilnīgā izpratnē veic kopēju darbu, - tā katra ģimene ir pakāpe uz Brālību.

137.

Ikviens būs novērojis dažus cilvēkus, kas izvirza ļoti sarežģītus jautājumus, bet savā dzīvē nelielā lietā pat vienkāršākos pamatus. Šāda nesaskaņa ir slikta zīme. Vai tiem nebūtu labāk arī dzīvē likt lietā izsmalcinātas formulas? Šādas nesaskaņas vispirms atmetamas ceļā uz Brālību.

138.

Dažādos laikmetos parādījās sevišķas tērnas un simboli, kurus nevarēja uzskatīt par individuāli radītiem. Tie palika kā visa laikmeta zīmes. Pašreiz sevišķi ieskanējies temats – Atlantīda. Dažādās pasaules daļās cilvēki pilnīgi neatkarīgi atcerējušies aizmirstās kataklizmas. Neuzskatīsim šīs atmiņas par draudiem. Draudi Mums tālu. Mēs varam atgādināt un brīdināt, bet neviens no Mums nelietos šausmu iedvešanas drūmo spēku.

Atlantīdas liktenis rāda, ka brīdinājumi tika doti dāsni, bet neprātīgie nedzirdēja.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

139.

Atlantiem bija gaiskuģniecība. Viņi prata krustot augus, viņi lietoja varenas enerģijas. Viņi pazina metālu noslēpumus. Viņi izsmalcināja nāvīgus ieročus. Vai šie sasniegumi neatgādina dažus citus laikus?

140.

Patriotisms un tā saucamais šovinizms ir divi antipoli. Pirmais ir ietverošs un tādēļ augošs; otrs – norobežojošs, žņaudzošs un tādēļ nāvi nesošs. Likumi visur vienādi. Un ja kādam šķiet, ka šaurais nacionālisms ir patriotisms, tad viņš ļoti maldās. Tikai tuvredzīgie var tajā saskatīt spēku. Patiesss patriotisms pastāv ne tikai nesavtīgā un pašreizējā mīlestībā uz dzimteni, uz visām tās nacionālā ģēnija izpausmēm, bet arī cieņā un uzmanībā pret visu un visām tautām, kas to apdzīvo un bagātina tās celtniecību. Jo nacionālā ģēnija uzdevums ir īstenot un izlaist caur savu apziņu visu valsti apdzīvojošo tautu sasniegumus un dot savu šo radošo izpausmju konglomerāta sintēzi.

Tautām un valstīm jāiemācās aizsargāt sava rakstura un savas individualitātes pamatu, attīstot un bagātinot to ar visiem ziediem, kas aug to pļavās. Bet jebkura varmācīga norobežošanās mūsu sadarbības un apvienības gadsimtenī ir postoša, kaut gan arī pašreizējā stadijā šī apvienošanās izpaužas daudz varenāk mehānisko sasniegumu sfērā. Bet nav aiz kalniem arī nākošā pakāpe, kad veselas valstis sāks tiekties uz kulturālu, garīgu sadarbību un apmaiņu, ieguldot katrs savu sasniegumu ziedu. Lūk, uz šādu pakāpi mūs aicina “Dzīves Mācība”. Tādēļ ar gudru ziņu pārdzīvosim neizbēgamo pārspīlētā nacionālisma periodu un centīsimies nevis atšķirt, bet ko iespējams – tuvināt.

Tāpat arī mana frāze, ka varbūt arī šķirsts nebūs vajadzīgs, Jūs nomākusi? Es to saprotu, jo pati esmu smagi pārdzīvojusi apziņu, ka Zeme varbūt neizturēs, ka nepietiks smalko ugunīgo enerģiju, lai noturētu to no beigu eksplozijas. Bet pašreiz šo vājumu jau esmu pārvarējusi. Dižie Gari tik ļoti tiecas palīdzēt cilvēcei, un ir iespējams, ka jaunu staru tuvošanās palīdzēs cilvēcei atdzimt garā un izpaust nepieciešamo gara spēku postošo enerģiju izkļiedēšanai; un tad neizbēgamā katastrofa izpauzīsies tāpat kā agrāk, tikai daļēji. Patiesi, asiņainos sviedros, bez nomaiņas sardzē stāv Dižie Gari, ar saviem stariem kļiedējot postošās enerģijas. Maz, ļoti maz Viņiem ir palīgu Zemes virsū šajā lielajā un pašreizējā darbā. Jo kad šādi izkļiedētāji apmetas uz dzīvi apvidos, kurus apdraud zemestrīces, šis posts ievērojami mazinās un pat pilnīgi tiek novērsts; tāpat kā samazinās arī dažāda veida epidēmijas. Kā teikts: “Sfēru kļiedētāji ir vispēcīgākie Kosma Kalpotāji. Vissmalkākās saites savstarpēji apvieno šos dižos Kosma Kalpotājus. Bet šis darbs norit tikai ar ugunīgu garu apvienību. Tikai ugunīgais līdzsvars var glābt planētu. Tikai ugunīgais spēks var pēdējā brīdī dot jaunu dzīvību.”

Tādēļ šiem kalpotājiem jābūt ar ugunīgiem centriem. Par apmierinājumu teikšu, ka visi kas patiesi uzticīgi gaišajai zināšanai un vispārības labumam, aizies uz augstākām

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

planētām. Tikai to liktenis būs bēdīgs, kuri paliks riņķot apkārt sadragātā kuģa šķembām vai aizies uz Saturnu. Bet, protams, tāds liktenis piemeklēs mazākumu, kas zaudējuši jebkuru līdzību ar cilvēku. Tādēļ neskumstiet, bet labāk ar visu sirdi tiecieties uz Gaismas Hierarhiju. Gaismas Valdoņi patiesi ir Debess un Zemes Turētāji. Protams, nedrīkst noklusēt par gaidāmajām daļējām katastrofām, kuras būs jo bargākas un bīstamākas, jo vairāk cilvēce piesātināsies ar naidu, alkatību, neiecietību un dažādām noliegsmēm un šķelšanos. Izšķirošā stunda nav vairs aiz kalniem, bet arī ne tik pārāk tuvu, un daudzi bērni vēl paspēs novēcot. Ļoti lūdzu Jūs censties runāt ar jaunpieņākušiem pēc viņu apziņas un neapgrūtināt nesagatavotos, jo var notikt liels ļaunums!

Cik necilā ārējā izskatā Lielajiem Skolotājiem ir nācies un nākas tuvoties cilvēkiem, lai klauvējiens nonāktu līdz viņu akmens sirdīm! Grūtāk par visu ir atzīt, pareizāk sakot, piedot diženumu.

Tādēļ nebēdājieties! Bet pagaidām saspringsim visus spēkus, lai uzbūvētu nevis šķirstu, bet laikmetam vairāk atbilstošu spārnotu lidmašīnu. Tā noderēs arī Smalkajā pasaulē, jo arī tur nāksies daudzus glābt.

141.

Kali Jugas cikls mūsu planētai tuvojas beigām. Tieši pašreiz mēs pārdzīvojam pārejas stāvokli. Satia Jugai jāsākas ar sestās rases apstiprināšanu, kuras atsevišķas grupas uz Zemes jau sastopamas, bet pilnīgi Satia Jugas iestāšanās uz mūsu planētas var notikt tikai ar planētas attīrīšanu no nederīgā materiāla un ar jaunu kontinentu parādīšanos. Kā vienmēr, laikmeta vērtētāji ierodas daudz agrāk, bet kontinenti, kuriem ir lemts uzņemt galvenos sestās rases monādu pieplūdumus, var jau rādīt Jaunā Laikmeta iestāšanās pazīmes.

142.

“Lielie Skolotāji runājot par Pasaules galu, nevarēja ar to domāt mūsu planētas dabīgu evolūcijas piepildījumu. Ja evolūcija noris dabīgā likumīgā attīstības kārtībā, un planēta uzsāk savu septīto un pēdējo ciklu, bet tās cilvēce – septīto rasi ar visām apakšrasēm, tad, nobeidzot šādu evolūciju, nevar būt Pastarās Tiesas. Jo līdz tam laikam cilvēce un planēta sasniegs augstāko pasaulu pakāpi, kurai gan nepilnības, bet nav ļaunuma apzinīga pretošanās labumam.

Lielie Skolotāji, protams, zināja par cilvēces un planētas smago karmu, zināja, ka vairākumam draud bojā eja, un tāpēc Viņi norādīja vienīgi uz nākošās rases nomaiņu, ko vienmēr pavada gigantiskās kosmiskās kataklizmas, kad jau laikus pirms galīgās Tiesas notiek lielā atlase. Kā Svaidītie, Viņi nevarēja nezināt, ka cilvēces drausmīgā pagrimuma dēļ šī katastrofa var kļūt par Pēdējo Dienu. Ir iespējams, ka nevarēs savākt tik daudz pretdarbīgu, pareizāk, izklieģētāju enerģiju, lai glābtu planētu no beigu gigantiskās eksplozijas. Šādas eksplozijas izraisīšanai šīs Pasaules Kungs pieliek visas pūles, jo viņš zina, ka tīrajā atmosfērā, kas piesātināta jauniem ugunīgiem stariem vai

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

enerģijām, viņa uzturēšanās zemes sfērā kļūs neciešama, neiespējama. Tāpēc tas cenšas izraisīt eksploziju, lai aizpeldētu uz drupām.”

143.

Mūsu planēta pārdzīvo smagu un sprieguma pilnu laiku. Biežās zemestrīces saindējušas Zemei tuvāko atmosfēru, un var sagaidīt cilvēku apziņas jaunas neprāta izpausmes. Lūk, kāpēc tik svarīgi izplatīt “Dzīvās Ētikas” grāmatas. Jauki, ka Jūs novērojuši dažādas zīmes, tās vajadzētu pierakstīt.

144.

Mēness – mūsu māte, kas piedalījies mūsu planētas izveidošanā, kā arī tās piepildīšanā ar cilvēciskām būtnēm. Mēness monādes jeb pitrisi – senči, kā viņus nosauc indusi, iemiesojušās mūsu cilvēcē. Mēness pazudīs jeb sadalīsies jau pirms mūsu septītā lielā cikla.

145.

Pēc senākajiem novēlējumiem Šambalas Vadonis cīnās ar pašu tumsas valdnieku (Sātanu), bet cīņa, vispirms, notiek smalkajās sfērās, uz zemes Šambalas Valdonis darbojas caur saviem zemes kareivjiem, bet Pats redzams tikai visretākajos gadījumos....

Viņa parādīšanās Ugunīgajā veidā daudziem un daudz kam būtu iznīcinoša, jo Viņa Aura neparasta spēka enerģiju spriegota. Matveja Evanģēlijā 24.27-29 pietiekoši spilgti aprakstīta Atnākšanas Tiesas Diena, kas sagaida mūsu planētu, bet līdz tai dienai Jūs paspēsīt novēroties, kaut gan daļējas katastrofas var notikt jau ātrāk.

146.

Tā, kad planētu ķēde atrodas savā pēdējā septītajā aplī, tās A. globa sfēra, iekams pilnīgi sastingst, aizsūta visu savu enerģiju un visus savus principus, un tādējādi atdzīvina jaunu nediferencētās substances jeb matērija nukleusu (kodolu), t.i., ierosina to darbībai jeb dod dzīvību.

147.

Visās senajās leģendās mūsu Zemes radīšanas apraksts, protams, attiecas vienīgi uz ceturto ciklu pēc pralaijas jeb obskurācijas, kas iestājas pēc trešā cikla. Pie tam šī cikla pirmajām divām rasēm visai trūcīgas ziņas, un pagaidām Lielie Skolotāji tās neatklāj, jo mūsu apziņai vēl grūti ietvert šo stāvokli, kam uz Zemes trūkst ekvivalenta. Bet ceturtajā ciklā cilvēks parādījās pirms dzīvniekiem.

148.

Visās Mācībās ļoti maz sacīts par cilvēka stāvokli pirmajos trijos ciklos un pat par mūsu Cikla pirmajām divām rasēm. Bet tomēr daži mājiēni liek mums saprast, ka Ceturtā cikla pirmo divu rasu laikā šis stāvoklis bija gan garīgs, bet tam trūka tā, ko

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

mēs saucam par saprātu, un tāpēc var sacīt, ka cilvēki akli klausīja negrozāmajiem karmas likumiem. Mūsu cikla pēdējā ceturksnī, kad cilvēce izsmalcināsies un, augstākajiem centriem atveroties, sasniegs sabiezinātā astrāla stāvokli un savu pirmatnējo garīgumu, bet jau ar attīstītu un apskaidrotu prātu, viņā izbeigs noteiktā Cikla zemes karmu un aizlidos no zemes, lai sāktu jaunu eksistences ciklu uz citas planētas, vai arī pēc Zemes obskurācijas perioda turpinātu savu evolūciju jaunā zemes Ciklā jeb Piektajā Aplī.

149.

Jūs rakstāt, ka uz mūsu Zemes ideāli nepiepildās, bet arī šeit es jums nevaru piekrist. Protams, ideāli tiek saprasti dažādi, un var pat teikt, ka, cik daudz apziņas pakāpju, tik pat daudz arī ideālu. Un tomēr, mums ir ideāli, kas iemiesoti lielajās Mācībās. Mums ir bijuši un ir ideāli, kas izpausti pat cilvēciskos tēlos. Vai tad lielās Baltās Brālības pastāvēšana uz mūsu Zemes nav vislielākā ideāla iemiesojums, līdz kādam vien var pacelties cilvēku iztēle?! Mēs esam daudz bagātāki nekā domājam, tikai mūsu aklums neļauj mums saredzēt esamības daiļumu.

150.

Priecājos, ka arī Jūs esat iesaistīti korespondencē par Mācības jautājumiem. Nesiet Gaismu, kas gan var būt brīnišķīgāks par šo darbu! Jūsu atbilde... pareiza. Patiešām, kur gan mēs varam glābties no izplatījuma uguns? Pie tam nākamajās kataklizmās, protams, visvairāk cietīs tās zemes, kuras atrodas vulkānisko joslu tuvumā, un dažas salas. Ziemeļi, protams, šajā ziņā mazāk apdraudēti. Pēdējos divos gados Indijā zemestrīcēs gājuši bojā vairāk nekā 200000 cilvēku. Mūsu apkārtnē visu laiku turpinās apakšzemes grūdieni.

Pareizi, ka vienīgais glābiņš un mūsu patvērumš no visiem postiem un visa ļauna – Gaismas Hierarhija. Bet mums jānostiprina nesaraujama saite, un, protams, ar godināšanu vārdos nepietiek, vajadzīga sirds uguns.

151.

Mūsu melnajam laikmetam tieši raksturīgas visādas noliegsmes un, pirmkārt, Esamības pamatu noliegsmē. Vitālā un vadošā Skolotāja jēdziena izpratnes zaudējums ir radījis, no vienas puses, domāšanas sajukumu un tikumu izlaidību, no otras – atļāvis fanātiķiem vairot elku dievus, ieslēdzot cilvēces Lielākos Skolotājus aiz zelta žoga, attīstot tos nepieejamībā un katru jēgu zaudējušā parafernālījā. Tā vēlāko sekotāju pieaugušās gara tumsonības dēļ, pārtrūka dzīvā sirds saite ar Augstāko Pasauli.

152.

Tāpēc jautājiem visiem svārstīgajiem un strīdīgajiem – vai tie ir izlasījuši visas dzīves Mācības grāmatas? Ja atbildēs – jā, tad paeksaminējiet tos. Iespējami lieli pārsteigumi. Satricinoša ir garīgās attīstības elementārāko pamatu nepazīšana un neizpratne! Un visas pasaules reliģiju Dibinātāji gadu simtiem pūlējušies nostiprināt

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

saiti ar Augstāko Pasauli kā Esamības pamatu! Bet mūsu melnais laikmets beidzas ar aicinājumu pārraut šo vienīgo glābēju saiti!

Atkarība no Augstākās Pasaules nolikusi mūsu planētu uz bezdibeņa malas. Vajadzīgi vissteidzīgākie līdzekļi, lai atdotu cilvēcei Esamības pamatu un cilvēka uzdevuma varenības izpratni.

153.

Tagad par Atlantīdu. Jūsu atsūtītais rakstiņš par Šlīmana atradumiem ļoti interesants, bet tā beigās, kur runā par Meksikā un Peru atrastajiem manuskriptiem ar citātiem no Lhasas seno budistu tempļu hronikas, nopietni jāpārbauda.

Pati Lhasa, kā pilsēta ar šādu nosaukumu, nav vecāka par septīto gadu simteni pēc Kristus, tāpat arī pirmie budistu tempļi tur tika celti tikai septītajā gadu simtenī pēc Kristus; un, beidzot, pazīstot šīs tantes un šī apvidus noslēgtību, jājautā – kādā ceļā šāda hronika varēja nokļūt Centrālamerikā? Ja arī pieņemtu, ka kāds ķīļu raksts no Centrālāzijas Atlantīdas laikā būtu pārnesti uz Centrālameriku, tad šai vietai, protams, nevarēja būt nosaukums Lhasa un tur nevarēja būt budistu tempļi, jo tie tad neeksistēja. Vai šo rakstiņu Jūs nesaņēmtāt no Š.? Tanī tās pašas rokas zīmogs. Minēto S. Eliota grāmatu neatceros. Bet “Slepenā Doktrīnā” pietiekoši daudz rakstīts par Atlantīdu, pieminēti arī Šlīmaņa izrakumi un doti citāti no Platona. Arī “Lucifera” angļu izdevumā 405. lpp. ir ļoti interesants apcerējums “Atlantīda”, kura pamatā Platona darbi “Timejs” un “Kritijs”. Ieteicu pārtulkot no “Slepenās Doktrīnas” visas vietas un, pamatojoties uz šiem materiāliem, Lucifera raksta un Eliota grāmatas, uzrakstiet paši interesantu apcerējumu.

154.

Jūs pastāvat uz to, ka “krievu cilvēks drīzāk uztver sintēzi nekā rietumeiropietis, jo nav saaudzis ar savu sīko zemes personu...”. Protams, krievu dvēseles potenciāls ir liels, bet pašreiz šis potenciāls lielāko tiesu ir vēl dziļi noslēpts. Pagaidām mums nākas biežāk saskarties ar tumsonības parādībām un ar briesmīgu “pasēšanos”, šo zemā apziņas līmeņa pirmo pierādījumu, kuram nav nekādas sintēzes ietveres. Neapšaubāmi, ka Ivanā simttūkstošajā ir daudz labu dotību, bet ja viņš laikā sevi neatmodinās, tad mūsu rases glābšanai varēs vispār pārvilkt krustu, un jaunā Naosa šķirsts, kā nevajadzīgs, tiks pamests. Protams, planētas bojāeja ir neapraustāma, neizteicama nelaime, bet vai tad cilvēce, kura sapņo par sev līdzīgo iznīcināšanu savtīgos nolūkos, ir pelnījusi labāku likteni? Kas viņiem par to, ja attīstība aizkavēsies par miljoniem gadsimteņiem, jo viņu iztēle nesniedzas tālāk par rītdienu?!

155.

Cilvēces atšķirība no Kosmosa un visi cilvēku līdzšinējie mērogi ir ierāvuši tās apziņu haosā. Jā, Jūs pareizi esat izpratuši planētas kritisko stāvokli. Mācības devīgā straume un zīmju sūtīšana notiek sakarā ar draudošajām briesmām, kuru priekšā atrodas cilvēce. Vai tad trauksmes signāls nav dzirdams katrā planētas kustībā? Vai tad

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

neatskan trauksmes visā pastāvošā kustībā? Vai tad neatskan nemiers, katrā līdz ar zemi pazemoto garu kustībā? Ir labāk, ja augonis pārtrūkst, un brūci var aizbērt. Bet strutas ir jāizsauc uz āru, tādēļ Mēs nelietojam puslīdzekļus. Mēs gaidām plašu darbību, un Trauksmes Zvana laikā nedrīkst domāt par lupatām...”. Tāpat Jūs pareizi esat sapratuši rindas no “Bezrobežības”, ka no izplatījuma nākošās ugunīgās enerģijas, nesastopot uz zemes pietiekošā daudzumā vadītāju, kļūst postošas...

156.

Tumšo būtība kļūs acīmredzama, un maz būs to, kas gribēs papildināt viņu leģionus, kas būs pārliecinājušies, kādas drausmas gala rezultātā sagaida tos, kas dzīvo ļaunumā. Viņi spēj dzīvot vienīgi ārdīšanas un sairuma fluīdos, un šādas vielas trūkums tiem sagādā neizsakāmas ciešanas.

Tumšie spēki lien no visām alām, bet arī gaismas uguns kuri iedegas visā izplatījumā. Esiet modri, esiet drosmīgi, laiki ļoti smagi, bet ausma jau atspīdējusi. Augstākā Palīdzība sagatavota, prātīsim to saņemt drosmīgu sirdi, gatavībā, atzinībā un pilnīgā uzticībā.

157.

Jūsu minētais astronoms maldas, domājot, ka katra planēta kļūst par sauli. Pēc ezotēriskās mācības – gluži otrādi. Tieši planēta, pirms tā kļūst par cilvēces mājokli, ir bijusi saule, un vēl agrāk - komēta utt. Tā mēness, atdevis savus vitālos principus Zemei, nekļuva par sauli, bet ir tikai sairstošs ķermenis.

158.

Mana sirds uzticas Jūsu sirdij, jo zina, ka Jūs atradīsiet visvajadzīgākos vārdus ir aptumšotām apziņām, ir visiem, kam vajadzīgs savlaicīgs sirsnīgs cildenās piesardzības atgādinājums. Lai ikviena sirds nojauš to neizsakāmo spriegumu, kādā patlaban atrodas Gaismas Hierarhija, apvaldot tumsas spēku izraisīto haosa uzbrukumu. Minētie pašizliedzīgās Sardzes asiņainie sviedri nav metafora vai hiperbola, bet barga īstenība. Tāpēc kāpināsim visu savu prasmi, lai nedarītu smagāku Tā Nastu, Kas stāv nenomaināmā Sardzē.

Patiešām sāp sirds, kad apzinies, cik daudz neizlabojama posta nodara to rokas, kam bija parādīts tik daudz garīga siltuma un redzamās un neredzamās gādības. Bezgala smags kļūst varenās Hierarhijas mūžu darbs, jo neviens no Zemes iemītniekiem nespēj un negrib atskārst trakojošā Armagedona milzu apmērus! Patiesi, redzamās un neredzamās pasaules piedalās šajā kosmiskajā kaujā. Bet tumsoņi zaimo un ņirgājas par cēlajiem Jēdzieniem, kas viņiem varētu noderēt par izdevīgu enkuru trakojošo bargo stihiju vidū. Cilvēce līdzinās kuģiem vētrā, kura stūrmanis un komanda zaudējuši prātu.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

158.a.

Ciešanas, ko izraisa tās drausmās katastrofas apzināšanās, kas sagaida mūsu planētu, ja cilvēce neatjēgsies, man ļoti tuvas. Mani pašu jau no agrās bērnības nospiež tuvās katastrofas nojauta. Daudzie sapņi un redzējumi par planētas bojā eju atstājuši apziņā neredzamas pēdas. Tāpat arī neaizmirsīšu tās dienas, jau brieduma gados, kad man tika norādīts mūsu planētas pārbaudījumu galējais termiņš, un parādīta smacējošā absolūtā tumsa. Vairākas dienas pēc šī pārdzīvojuma es atrados smagā nervu satricinājuma stāvoklī. Sacīts: “Retais, neraslimstot, varējis skatīt šo planētas ienaidnieku (absolūto tumsu)”. Tagad, protams, šausmas un depresija pārvarēta, bet skumjas par šāda galīgā sairuma iespēju paliek.

2.nodaļa: Aplanās rīcības

159.

Notikumi tiktāl sablīvējušies, ka jūtīgu cilvēku organismi tiek satricināti. Nervu satricinājumi attiecināmi uz kosmiskām perturbācijām.

160.

Iedomāsimies cilvēku, kuru pārņēmusi doma, ka viņa acis redz katra savādāk. Protams, viņam būs taisnība, bet ar šo domu vien viņš sabeigs savu redzi. Refleksu koordinācija ir grūta, bet tikai tā nodrošina aparāta darbību. Acu atšķirība piešķir attēlam reljefumu. Tāpat arī divas dažādas patiesības veselā organismā var saaukt kopā. Cilvēks, pārņemts domām par atšķirīgām patiesībām, līdzinās cilvēkam, kurš iegrimis pārdomās par acu atšķirību, - viņš zaudē iztēles spilgtumu.

161.

Dibinot jaunas vienkopas, jāievēro kāda sevišķa apnicīga ļaužu atšķirība. Runāju par skaudību. No sacensības pamazām izperinās skaudības odze, tai pašā ligzdā mitinās meli un liekulība.

Odze ir maza auguma un viņas dzimšanai dažreiz nav iespējams pat izsekot, tāpēc, dibinot Vienkopas, vajag saredzēt starpību starp viņas locekļiem un parādīt, kāpēc Vienības locekļi nav atkārtojami un nav salīdzināmi, tāpat kā ķermeņa atsevišķi locekļi. Drīz pienāks laiks, kad Mana Mācība viegli vis nenonāks līdz vienībām dažādajās zemēs.

162.

Vēl daži padomi. Pasteigties un nokavēties ir vienlīdz nelabi, bet ja jāizvēlas, tad pasteigties tomēr ir labāk. Tāpat labāk ir izlaist, nekā pielikt klāt. Ja vienkopā iesniegta sūdzība, tad vienkopa pārvēršas par policijas pārvaldi.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

163.

Un aizmirsīs atpūtu un sāks savā muļķībā murgot; maz iztēles spēju, maz saprašanas, maz zināšanas, maz mēra izjūtas, nav skaistuma, nav varoņdarba, nav vēlēšanās atteikties no ērtām parašām. Esiet gatavi redzēt arī kosmiskas figūras. Vajag prast vadīt, vajag, vajag, vajag. Ja Jūs zinātu, cik bieži Mums nākas slavēt smilšu kaudzes, nosaucot tās par pilīm. Protams, Mēs priecājamies, ja cēlājs kvēlo sajūsmā par uzslavu un ir gatavs celt jaunas kaudzes. Iegaumējiet to.

164.

Nenoslikstiet daudzvārdībā. Daudzvārdībā zūd elastīgums un atjautība. Daudzvārdība rada skrūves vītņi, un nekas jauns nespēj iziet cauri šim stobram. Visas lodes tiek izlietas fabrikā, bet fabrikas ražojums nedod jaunu karogu. Ja vienkopā trūkst elastīguma un atjautības, tā pārvēršas ļoti garlaicīgā laika kavēklī. Kā pēc vienas skrūvas rast katram īpatnu lodi? Lūk atnācis bērns, lūk meitene, lūk kareivis, lūk sirmgalvis – nedrīkst dot visiem vienu padomu, citādi jūsu viesis aizbēgs.

Jūs, protams, sacīsiet: “Mēs ļoti labi zinām kā rīkoties”. Man nāksies atbildēt – jo sliktāk, ja zinādami nedarāt. Vajag daudz vīrišķības, lai uzklausītu jūsu trafaretās runas. Ir nepieciešams iemācīties runāt īsāk un saturīgāk, citādi vienkopu vajadzēs atcelt garlaicības dēļ. Garlaicība ir bīstams zvērs! Bet tikai elastīgums un atjautība saglabās brīvības koka svaigumu.

165.

Ja jūsu sarunu biedrs parāda stūrgalvību un pārmērīgu tumsonību, pajautājiet tam – vai viņš ir daudz un tālu ceļojis? Noteikti saņemsit atbildi, ka viņa ceļojums nav garāks par zvirbuļa lidojumu. Pie tam, nonācis jaunās vietās, tas nokļūst vecajos apstākļos – aiz valodas nezināšanas un neattīstības. Tāds cilvēks vienmēr strīdēsies, nemaz nekautrējoties savas nezināšanas. Tieši ceļojumu pārdzīvojumi dod labāko atslēgu kosmisko dzīvju apjēgšanai. Īstam ceļiniekam ir noteikts priekšstats par noieto ceļu un skaidrs vēlamais virziens. Viņš novērtēs bijušos gadījumus un paredzēs labākās iespējamības.

Ceļiniek, kādu tu iedomājies ceļu aiz zemes robežām? Tik daudz spēku izšķiests aizrobežīgās dzīves definēšanai. Cilvēkiem liekas, ka tie pēkšņi pazūd bezdibēnī. Šādu mazdūšību rada neattīstīto vērīgums.

Pieredzes bagātais ceļiniek, tu zini, ka uz zemes izpausti visu iespējamību iedīgļi. Tu pazīsti pagātnes nepilnību un saskatīsi nākotnes veidojumu dīgļus. Noietā ceļa nepilnība atgādinās zemākās apziņas pasaulu rudimentāro dzīvi. Lēmuma uzdzirkstījumi savienojumos ievirzīs tevi, ceļiniek, ceļos, kas iepriekš nosprausti reālā pārzvaigžņu pasaulē. Tev nav vajadzīgas mistiskas zīmes, tu ej redzamu ceļu, un ikviena zālīte sniedz tev dabas spēku sarakstu. Rēgi rādās tiem, kas sēž aizkrāsnē. Bet tev gaismu nesīs matērijas viļņi. Aizlieguma zīmogs tiem, kas sēž vistu kūtī. Bet tev – reāli staru veidojumi. Viņiem maģiski brīnumi, bet tev – matērijas tīro slāņu jaunrade.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Ceļiniek, esmu priecīgs tevi sastapt, priecīgs redzēt, cik noteikti tu ej. Ceļiniek, tu zini, ko meklē; tev var palīdzēt!

166.

Divkaujas ir neprāts. Nav gadījumu, kur kautiņš būtu spējis izšķirt strīdu. Jo augstāks objekts, jo vairāk nevietā kautiņš. Ir iespējams iedomāties ienaidnieka iznīcināšanas vajadzību, bet tāda iznīcināšana nav apvainojuma sekas. Apzinīgu cīnītāju nav iespējams apvainot.

167.

Analīzes trūkums var aizvainot vispacietīgāko vadītāju. Daudzi pat nespēj nosacīt iemītņieka nodarbošanās veidu pēc viņa dzīvokļa īpatnības. Apbrīnojama nevērības pakāpe. Cilvēki nespēj ievērot pat tādus priekšmetus, kas apdraud viņu pakaušus. Nespēj uzskaitīt pat desmit priekšmetus savā apkārtnē. Nespēj uzrādīt visvienkāršākos iekārtas apstākļus. Tiem viss nekas, nekur un nekā. Tā nav vis bezrūpības pakāpe, bet tumsonības trulums. Izvairieties no tādiem divkājainiem.

168.

Apmeklējot jūsu zemes, Es novēroju, ka tur ļoti bīstas vārda – kontrole, kamēr pie Mums tieši šis jēdziens viegli ietverts. Roka, kas zina savu lietu, nebaidās dalīties ar savu draugu. Tālab, vajadzīga labvēlība un zināšana, tad viegli iespējams domāt, ka psihomehānika var paveikt jebkuras slepenas norises kontroli. Jau iespējams redzēt cauri sienām, jau iespējams fiksēt visas skaņas un domas.

Neapšaubāmība iedveš spēku. Neapšaubāmība nenobīsies. Zināšana izbeidz bailes.

169.

Vēlreiz pievērsīsimies Maijas mirāžai. Skaidri un skatāmi jūsu priekšā parādīsies darba veltīgums cilvēces labā. Cik acīmredzamas savstarpējas pazemošanas iezīmes! Cik acīm redzama liekulība un meli! Cik smacējoša ir gara tumsība un nāvējošs – slinkums! Šīs mirāžas acīmredzamība aizmiglo īstenības horizontu. Bet līdzīgi Maitreijas baltajam zilonim soļo īstenība. Kad liekas it kā valdību meli un iedomība, tieši tad notiek evolūcijas dižais pagrieziena. Nakts čukstētājs zudīs tumsā.

Jo stiprāks pērkonis, jo stiprāks bijis zibens. Visi liecina – Jaunais Laiks nāk ar pērkonu un zibeni. Zibenim vajadzīga pozitīva un negatīva enerģija. Ja Maija neuzrādīs negatīvu acīmredzamību, kā gan uzliesmos pozitīvās īstenības asmens?

Runāsim īsi – nekad vēl uz planētas doma par sadarbību nav pacēlusies tik augsta kā tagad.

Jūs ieraudzīsiet visas mirāžas un ietversit Pasaules sadarbības tuvuma neatvairāmo īstenību. Mijiedarbības spēkam jābūt varenam. Zibeņa vesera liesmojumam jābūt apžilbinošam un pērkonam jābūt apdullinošam. Ikvienai redzamībai jākalpo neatvairāmai īstenībai.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

170.

Aizrādiet draugiem, lai modri līdzīgi vanagam seko iespējamību dzirkstelēm. Rodiet laiku aptvert, cik negaidīti ierodas sūtnis, un kā apmierinātība aizslēdz acis. Patiesi, ikviena garām palaistā vēsts līdzinās smagai nastai, tālab protiet ieskatīties laikā.

Neviens neteiks – uzņemiet slikti pirmo sūtni, lai otrs varētu ātrāk ierasties. Pasaulei viena cerība, kā izvairīties no neparastā un kā apkaisīt pelniem jaunās apziņas vēsti. Rodiet cienīgus vārdus!

171.

Pasaulē pazaudēta laime, jo laime – garā. Tiem, kas novērsušies no gara, jāpieredz nelaime, jo kā gan citādi lai viņi atgrieztos. Šai apstākļi ir liela notikuma jēga. Laimi meklē ar meliem un slepkavībām! Jāpriecājas, ka izkropļojumi paātrina evolūciju. Noziegumi dod uguni apdzisušajai pasaulei.

172.

Kad Mūsu līdzstrādnieks bija beidzis ilgu, atbildīgu ķīmijas mēģinājumu, bērns iesaucās: “Cik jauki viņš rotaļājas ar glāzītēm!” Kad ieraudzīsim cilvēku kāpjām kalnā, vai gan sapratīsim, ka viņš steidzas pie Skolotāja? Kad redzēsim malkas cirtēju, vai sapratīsim, kuru nama pakāpi viņš nostiprinās? Kad satiksim sievieti ūdeni nesam, vai sapratīsim, ko viņa padzirdinās? Kad ievērosim aizslēgtas durvis, vai sapratīsim, kas pirmais pa tām iznāks? Kad negaidīti izdzirdēsim pārkonu, vai sapratīsim, kur aizjoņojusi bulta? Bet cilvēki zina, ka tas, kas noliecies, pacels slepkavības akmeni. Zina, ka tas, kas sēstas zirgā, steidzas ar nodevīgu vēsti. Zina, ka aicinātājs apstiprina melus. Zina, ka tas, kas sniedz roku, deg nodevībā. Zina, ka katra kustība vērsta viņa domu virzienā. Nabagi!

Kas apveltījis jūs ar patības lāstu? Kur jūs atradāt aizspriedumaino secinājumu? Kādā krustceļā jūs sadzirdējāt mīlestības saucējus? Pats sveiciens liksies kā pelšana. Cerat, ka kalni izturēs melnešu draudus un okeāni neizsīks no nodevības.

Izziņas Urejs vēl nav sakalts!

173.

Nesaki – neatceros, bet saki – nepratu novērot. Nenopel atmiņu, bet atskaties uz neprasmī novērot. Cilvēki drīzāk nokritīs no kāpnēm, nekā apskatīs pakāpes.

Nesaki – nezinu, bet saki – nepaspēju vēl izzināt. Ne vecums, ne veselības stāvoklis, ne dzīves apstākļi neattaisno kapam līdzīgo – nezinu. Dzīves iedrosme pilda ar atzišanu būt gatavam uzzināt.

Nesaki – es nolēmu, bet saki – uzskatu par lietderīgu. Lietderību viegli padziļināt, bet grozīt lēmumu – necienīgi.

Galvenais, neizaicini nelaimi tik neatlaidīgi, kā parasti cilvēki to dara.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

174.

Vai gan cilvēkiem var atklāt attīstības patiesību, ja pat viņu uzturs nav apstiprināts!
Jāizvairās pat mājiena attiecībā uz abstrakto.

175.

Katra čaula ir īstenības izķēmotāja. Var sasprindzināt visu vērīgumu, lai panāktu nepareiza priekšstata mazāku pakāpi. Katra redzamība, katrs atspoguļojums, katra doma izlej savu šķietamo nokrāsu.

176.

Vissliktākie ir cilvēki, kas neprot ticēt un nepazīst uzticēšanās vareno spēku –
garāmejošās ēnas!

177.

Ikviens, kurš kaut reizi nožēlojis darbu Mūsu uzdevumu labā, rada nepārspējamu
šķērsli starp sevi un Mums.

178.

Protams, pareizi ir sacīts – ja aprēķinātu laiku, kas izšķiests dūsmām, tad cilvēce
nodrebētu. Protams, popularitāte cilvēku izpratnē – smieklīga. Mēs varam to pieļaut,
kā apavus staigāšanas ērtības labā.

179.

Divu jūru parādība tēlojas piedzīvojušu jūrnieku acīm. Viņu acs atšķir divas straumes
– vienu, kas rotā virspusi, bet kurai nav nozīmes, otru – varena spēka pilnu, kas nes
glābiņu vai bojā eju, lai gan tā virspuse nav redzama.

Grūti neievērot notikumu putas un uztvert pamatstraumes. Viegļāk vingrināties dabas
parādībās. Cik daudz enerģijas ietaupām, ja izvairāmies no virspuses rēģiem. Mūsu
Mācība virza izzināt mūsdienu dabas parādības, uzskatot cilvēku par tās daļu. Jau
varējāt novērot, ka Mūsu norādījumi attiecas uz notikumu dziļāko jēgu. Par uzticību
bieži runāju ne tāpēc, ka par to šaubos, bet tāpēc, ka acīmredzamība kavē saskatīt
iekšējās straumes. Lai ikviens atceras kā viņš sajaucis nejaušo ar pamatiem, radīdams
pavisam patvaļīgus priekšstatus.

180.

Apmierinātība Mūsu namā nemājo. Kurš no Mums var būt apmierināts? Pati
pasaulsēkas trauksmainība brēc pret apmierinātību. Vai tad tiešām prieks nobeigumā?
Mūs virza sākuma prieks. Tā nav abstrakcija. Sākums atbilst kustībai un turpinājuma
līniju veido inerce. Iesākuma sitiens – Mūsu zvans. Ja Mēs atņemsim nost no pasaules
Mūsu pasākumus, pasaules audumā ievērojama daļa tiks sakropļota.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Ņemsim strēlnieka piemēru. Ja viņš bultai dažādās vietās sies klāt dažāda svara priekšmetus, tad bultas lidojums nekļūs precīzāks. Ja cilvēki iemācītos salīdzināt savas iekšējās darbības ar fiziskām parādībām, viņi padarītu ievērojami bagātāku savu apziņu.

181.

Kad visas grāmatas izlasītas un vārdi iegaumēti, tad atliek uzzināto pielietot dzīvē. Ja arī vēl izlasīs grāmatas un uzklausa vārdus, tad tomēr pielietošana paliks ārpus dzīves un pat nekādas zīmes nepiespiedīs mainīt paradumus.

182.

Senajiem bija sakāmvārds “Neizlaid tīģeri”. Tā nozīmi lieki paskaidrot. Bet tā jēgai ir dziļš apstiprinājums dzīvē.

Tātad neizlaidīsim tīģeri!

183.

Cilvēkus, kurus ierobežojusi tikai acīmredzamība un sajūtas liecinājumi, ierobežo savu pasauli. Redzamība netuvina Bezrobežībai un aprobežotais saprāts neatrisina radošas komplikācijas. Bezrobežību iespējams iepazīt. Augstākā izpratne apgūstama tikai augstākai izziņai. Augstākā redzamība pieejama tikai tam, kas pazīst garīgo pasauli. Psihiskās enerģija atver visus vārtus. Un gala labākais sasniegums būs Bezrobežības izziņa. Enerģijas simbols atklās cilvēcei visas Esamības procesu nepārtrauktību. Vai gan iespējams aizturēt dzīvju nebeidzamo plūsmu, kas tiecas uz Bezrobežību?!

184.

Gara atdzimšana sekmē ne vienmuļīgas prasmes, kas aptumšo prātu. Vienmuļība ir parastība, vienmuļība ir sastingums; vienmuļība ir gara nāve. Tikai, kad gars izprot savas darbības līniju, viņš var iesaistīties kosmiskās plūsmas orbitā.

Kāpēc gan garu norūda dažādas tieksmes? Gara rūdījuma skaistums ietverts traukšanās potenciālā. Tāpēc, kad gars tiecas meklēt avotu, tad dzīves vienmuļība zūd. Vienmuļību izskaužot, var tuvoties neparastajam. Šajā virzienā cilvēcei jānostiprinās. Valdoņu daiļums un jaunrade izveidojas neparasti. Cilvēces tiekšanās uz neparasto dos viņai Jaunā izpratni un tuvinās Bezrobežībai.

185.

Lai cilvēki pieradinās izdzīt no dzīves lielo daudzumu sīko melu un iemācās likt lietā patiesību. Nekas nav tik paties, kā apzinīgs, kaitējošs īstenības sagrozījums; tas traucē Kosma ritmu. Pazemes uguns valda ritma pārsitienos.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

186.

Kurdistānā uzglabājušās pilsdrupas, ko dēvē par “maldu pili”. Stāsta, ka pils uzcelta kļūdaini; vieta izraudzīta kļūdaini; īpašnieks apprecējies kļūdaini; karojis kļūdaini; turējis padomdevējus kļūdaini; spēlējis kauliņus kļūdaini; saslimis kļūdaini un gājis bojā kļūdaini.

Var pielaist tikai zināmu daudzumu kļūdu.

187.

Vai varat parādīt kādu cieņas pazeminājumu Skolotāja Norādēs? Nevarat, jo citādi Skolotājs nebūtu šī vārda cienīgs. Bet vai varat galvot par savām darbībām, jo cieņas pazeminājums ir pretējs Brālībai? Cieņas pazeminājums ir involūcija, turpretim paaugstinājums ir evolūcija. Mēs kalpojam evolūcijai. Var atrast Norādes, brīdinājumus, pat sašutumu, bet cieņas pazeminājumu nav Mūsu lietās. Pat Mūsu pretinieki nav pazemināti. Divi cilvēku tipi sevišķi atšķiras – vieni pat no maza mājiņa iztaisīs kaut ko lielu, otri pat no daļa redzējuma radīs atbaidošu veidolu. Katrs spriež pēc savas apziņas. Viens ir dižens sirdī, otram sirds kā sakaltusi ķervele: vajag to izmērcēt, pirms tā noderēs. Patiesi, nākas izpirkt visas kļūdas. Atcerieties šo likumu.

188.

Saka nodevējam kreklis deg. Var ievērot, kā sabrūk lietas neveselīgas psihiskās enerģijas tuvumā.

189.

Izmisums ir ticības zaudējums. Bet ticība ir zināšana, tāpēc izmisums ir zināšanas zaudējums, visu uzkrājumu zaudējums. Izmisums arvien saistīts ar bezizeju. Parastais tumšo paņēmiens ir ieslīgst vajājamo bezizejas aplī un novest viņu līdz noziegumam. Protams, pie kā gan var vērsties upuris, ja tam svešs ir ceļš augšup? Tiem, kas iepazīnuši Hierarhijas svētdevu, nevar būt bezizejas un izmisuma. Tā var izsekot, cik lielā mērā Mācība ņem vērā būtisku, tiešu labumu, ko var sniegt katram, kas prot skatīties augšup.

190.

Visgrūtāk cilvēkiem nākas saskaņot ārkārtēju gara afektu ar neizsmelto darbību. Lai gūtu sekmes, ir vajadzīgs gara spriegums, bet jāsaglabā ikvienā darbībā zināmas rezerves. Izsmelta darbība zaudē skaistumu un pārliecināšanas spēka magnētismu. Dziedonis, kas izsmēlis balss rezerves, vispirmā kārtā modinās nožēlu. Gara augstākais spriegums nedrīkst izpausties izmisīgās rīcībās, citādi iekšējās enerģijas izpausme izplūdīs garam neatbilstošā darbībā. Šis likums stingri jāizprot, lai nepārvērstos par vēja dzirnavām. Ieteicu sakopot visus gara spēkus, lai neizsmidzinātu tos neapvaldītās darbībās.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

191.

Maģija līdzinās mirāžai. Masāža mākslīgi ierobežo un atjauno ķermeņa formas un asins cirkulāciju. Maģija arī mākslīgi apvieno un atjauno sazināšanos ar Neredzamo Pasauli. Normālam organismam masāža nevajadzīga. Attīstītam garam maģija nevajadzīga. Masāža nodarbojas ar veselīgiem locekļiem. Maģija sniedz mācību par noteikumiem palliatīviem, neatklājot vienkāršāko pieeju Augstākai Pasaulei. Uzsākot masāžu, nepieciešams to pastiprināt. Citādi audi sāks pārveidoties un atrofēties: pievērsoties maģijai, jāpastiprina tās apgūšana, citādi stihijas sāks vajāt atkritēju. Tā, salīdzinot garīgo un fizisko pasauli, redzam, tos pašus iedarbības likumus. Tie paši likumi norāda, cik daudz tuvāki attīstītai apziņai vienkāršākie ceļi. Vēders neapvelsies mērenībā, sirds neapklusīs garam izsmalcinoties.

192.

Patiesi, visi sirds sasniegumi balstās uz morāliem pamatiem. Šie pamati pārveido fizisko dabu un atdzīvina garu. Protams, jums var jautāt – kā ar šo nosacījumu pie tumšajiem, ja hierofanti pārvalda dažas ugunis? Pareizi ir saprast, ka tumšo amorālitate balstās uz baiļu disciplīnas. Jāredz, cik nežēlīga šī disciplīna! Kamēr Mēs ļoti saudzīgi ievērojam Karmas likumu un cienām individualitāti, otrā pusē disharmonija un graušana, un pamati balstās uz tirāniju. Protams, zemākajās pakāpēs bailes ir pārbaudīts līdzeklis. Tā tukšais biedētājs parādās kā bargs kreditors. Bet jāņem vērā tumšo amorālie iznīcinātāju ciešā saliedētība. Bieži vāji sagatavoti karotāji negrib respektēt ienaidnieka spēkus, bet sirdi iespējams caurdurt kā no krūtīm, tā arī caur muguru. Tāpēc protiet izpētīt ienaidnieka paņēmienus.

193.

Veiciniet labumu visiem līdzekļiem. Sāpīgi redzēt, ka dažreiz mazs gaudiņš aptur veselu riteni. Cildenā sirds ietver daudz ko, bet necilie sirds lielāko tiesu pildās ar mierīgām lietām. Ļaunumam nedrīkst atļaut netraucēti vairoties. Pietiks ar dārza un nezāļu piemēru. Uzaicināt jūsmotājus pastaigāties pa nezālēm un tie atmetīs katru medainību. Bet karotāji par Labumu tiekšanās ceļā neatsalst! Lai sirds ir tiesnesis tur, kur sākas Labums.

194.

No tumšo uzbrukumiem nav jābaidās. Ir daudz tumšo izlēcienu, bet tie kā lāpu atzarojumi. Apstiprinu tumšo kā Gaismas pretinieku likteni, bet aicinu apvienoties un tā gūt dižu pieredzi. Pasaulei jādod pierādījums, bet vai Gara svētnīca nav pierādījums? Apstiprinu Hierarhijas jauno izpratni. Apstiprinu jaunu cīņu par Gaismas Karogu.

195.

Tumšo jaunrade ir ļoti vienpusīga. Veltīgi domāt, ka tie ir rafinēti, labāk uzskatīt tos par izmanīgiem meļiem.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

196.

Pastāv konstruēšanas traucējumi, kas noved pie jauna izsmalcinātāka nobeiguma. Tālab Mēs tā izskaužam bailes, kas neļauj saskatīt sastāvdaļu izdevīgu izkārtojumu. Tas pats spriegums jāpiemēro visos dzīves gadījumos, tad nevar būt neveiksmju. Jo laimīgā sastāvdaļu savienošanās var vienīgi pārvietoties, bet nevis iznīkt. Bet šausmu aptumšotā acs zaudē redzes loku.

197.

Jūs pareizi esat izpratuši, ka daudz kas jāsasniedz pašiem. Te arī atminējums, kāpēc palīdzība nāk pēdējā mirklī, citādi gara pilnveidošanās nav iespējama. Tāpat arī būtu nepieļaujami pārtraukt enerģijas plūsmu ja tā norit pareizi. Ja pašnāvība ir smagākais noziegums, tad arī ikviens traucošās traumes pārrāvums ir tikpat kaitīgs. Mēs esam šeit vienīgi gara pilnveidošanas dēļ. Tālab neliksim šķēršļus dzīvību nesošai enerģijai. Jēdziens Santana ir enerģijas straumes apstiprinājums.

198.

Cilvēks, izspļaudams vispostošākos vārdus, kā zīdains piemetina “bet debesis nesagāzās!” Viņš nespēj saskatīt iekšējo saišu pārtrūkšanu, kuras nekas un ne ar ko nevar sasaistīt, tā bieži tiek nodarīts neglābjams ļaunums.

199.

Cilvēki nereti sadzird sfēru mūzikas daļiņas, kā arī Gaismas vibrāciju diferencācijas, un tikai maldīgā attieksme pret visu esamību neatļauj viņiem attiecīgi koncentrēties. Tā sākas nepatiesīguma apburtais loks. Īstenības parādība nokļūst nepieļaujamā kategorijā. Žēl skatīties, ka cilvēkiem kauns no savām labākajām izpausmēm. Tādējādi viņi nevien neievēro savu nozīmi, bet arī sagatavo Smalkās Pasaules izkļemošanu. Atsakoties no īstenības cilvēki nes stabilas melu stigmatas.

200.

Ar visu galvu jāiegremdējas iluzionārajā konvencionālismā, lai bītos pat sev atzīties, ko redzi vai dzirdi. Nav vajadzīga nekāda sofistika, lai godīgi un bez patības atzīmētu notiekošo.

201.

Gara grauds un gara dalāmība ievieš skaidrību attiecībā uz Monādi. Gara grauds nepieciešams dzīvībai, bet gara dalāmība dara iespējamu tiklab Monādes bagātināšanu kā arī tās izšķiešanu. Pasaules labā iespējams apzinīgi dalīt garu un sūtīt tā daļas varoņdarbā; tā notiek tikai gara bagātināšana. Bet neattīstība var dārgumu izšķiest un palikt ar snaudošu graudu; tā izveidojas bezdvēselīgums. Protams, gara tumsonīgās daļas var darboties kā apsēdēji, un ak vai! snaudošai sirdij! Tāpēc, lai nevajadzētu atgriezties pie gara dalāmības, paturēsim prātā, ka gara grauds var snaust vai mirdzēt modrībā. Tikai šī gaisma rada sirds magnētu, kas pievelk savā orbītā izsūtītās gara

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

daļas. Liela starpība – izsūtīt vai pazaudēt. Tāpēc jāiegaumē, ka snaudošais gara grauds, lai gan nosaka dzīvību, tomēr pielaiž visas bezdvēselīguma īpašības.

202.

Pārsteigums atrofē visas cilvēka izjūtas. Zūd dzirde, redze, oža, pat tauste. Bet tās nav baiļu sekas, tikai maldīgā ceļa pagrieziens. Protams, starp visām stihijām Uguns sagādā visvairāk pārsteigumu. Cilvēki ierobežo apziņu tikai ar neredzamu Agni formulām. Tāpēc visas citas Uguns elementa daudzveidības apziņa vienkārši neietver. Tātad daudz kas jāietver un tādējādi jāpārvērš negaidītais gaidītajā. Tā jārikojas arī ar visām citām dzīves parādībām. Vajag apbruņoties garīgi, lai Smalkajā Pasaulē mūs nekas nepārsteigtu. Daudzi cer satikt radniekus un Vadītāju. Pat neapgarota filma ne vienreiz vien devusi šādas satikšanās ainas. Bet visās pasaulēs labāk paļauties savai apziņai un saviem spēkiem. Tāpēc jānovērš viss, kas var pārsteigt šauru apziņu. No pārsteiguma satricinājuma jāizvairās. Vai mazums pārsteidzošu jēdzienu, veidojumu un kombināciju liek apziņai nodrebēt, bet jo vairāk mēs pieļausim un iztēlosimies, jo mazāk būs saistīti. Tāpēc attīstiet savu iztēli, kā pasaules uzskatu. Cilvēki negrib saprast, ka pārsteigums, citiem vārdiem, neattīstība izraisa nervu paralīzi. Kaut arī īslaicīga, tomēr tāda iedarbība pārtrauc Uguns darbu. Tur, kur tas iespējams, jāpieradinās pie pārsteiguma jēdziena. Šis padoms jāpatur prātā.

203.

Jāievēro, ka Smalkās un Ugunīgās Pasaules parādības mēdz būt negaidītas. Vai tas nozīmē, ka mēs ar savu gaidīšanu it kā traucējam izpausmei? Tā tikai tiek parādīta fizisko un ugunīgo enerģiju atšķirība. Fiziskās enerģijas bieži ir tā dēvēto gaidu pamatā. Tās sāk izvērsties piespiedu priekšstatos un tādējādi, palīdzības vietā, aizšķērso smalko tuvošanos. Nevīlus cilvēki ar savu gaidīšanu sāk pat iepriekš nosacīt redzējuma veidu un vietu, un var rasties kaitīgas pretstrāvas.

204.

Sekmīgos pētījumos tiekšanos jau ne reizi vien ir pārtraukuši sīki sarežģījumi. Starp šādiem sarežģījumiem sevišķa nozīme tā dēvētajam pretīgumam. To izraisa daudzi apstākļi, tiklab ārējie, kā arī karmiskie. Vārdos grūti apzīmēt šo izjūtu, kura it kā aizver ugunīgos centrus, tādējādi laupot spēku. Pretīgums, bez šaubām, radniecisks bailēm. Bet augšupejas dēļ nepieciešami pārvarēt pretīgumu. Mistērijās šāda pretīguma novēršanai pastāvēja sevišķa ceremonija.

205.

Arī skolās jāvingrinās svešu domu uztverē. Cilvēki tik ļoti neprot klausīties un izprast lasīto, ka jāiekārto atsevišķas stundas dzirdētā pārbaudei. Kā gan var sagaidīt, lai ugunīgā enerģija tiktu ievērota, ja nav pievērsta uzmanība pat skaļam vārdam. Mēs jau ne vienreiz vien esam atgādinājuši par apzinīgas nedzirdēšanas un neredzēšanas attīstību un spēju, bet tas ir kaut kas cits, jo parastajā stāvoklī mums jābūt ļoti uztvērīgiem.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

206.

Fanātisms nav pieļaujams, jo tajā nav ne atdevības, ne mīlestības, ne augstsirdības, bet tikai atgriešanās dzīvnieka stāvoklī. Fanātisms rada nodevību, naidu un cietsirdību. Fanātiķis nenonāk Ugunīgajā Pasaulē, jo tās atslēga ir mīlestība. Fanātisms kā ielaista slimība, ja tā nav laikā novērsta, tā nav izārstējama. Tādai apziņai jāsaņem lieli satricinājumi, lai saprastu īsto atdevību. Ar atgrūšanu vien nevar apgūt magnēta kādību, tāpēc tā rūpējas, lai jūs neaizlaistu garām nevienu draudzīguma apliecinājumu. Sirds ugunij jālieto labākais kurināmais. Draudzīguma uzkrājums izraisa īsto līdzcietību, kas ir fanātisma cietsirdības pretstats. Fanātisms pazīst tikai patību, kas iedomībā saka: “visu vai neko”. Un tā kā viss nav iespējams, tad nepaliek nekas. Tāpēc neņemiet vērā pat sīkas fanātisma pazīmes. Ārstējiet tās cildenā pacietībā kā lipīgu slimību. Tieši fanātisms satricināja brīnišķīgas Mācības un iznīcināja mīlestības asnus. Rūpīgi jāsaņem viss, kas spētu atvieglot Agni iekļūšanu mūsu sirdī.

207.

Pareizi novērots pēdējais pārbaudījums ar bailēm; kad īgns uzbudinājums, šaubas, kārdinājumi pielietoti, tad atliek zemāko slāņu drausmas. Bet nostiprinot saskari ar Hierarhiju, arī šie riebīgie skati neietekmēs sirdi. Var pat priecāties par mēģinājumiem iebiedēt, jo tie notiek jau pie pēdējās robežas.

208.

Lūk, runājam par Augstāko Sākotni, bet pasaulē patlaban norisinās viszemākās kādības darbi. Tā saskatāma veselu tautu neprātība. Patlaban norisinās seši kari, bet cilvēks tos neredz. Kā sprāgstošā viela krājas ļaunprātība, bet cilvēki nenojauš vulkānu. Parādības nebiedē pat pieredzējušus vadītājus, viņi domā, ka gan jau viss kaut kā beigsies.

209.

Aizmirstot visu, cilvēks aizmirst arī savu uzdevumu. Ne jau velti teikas min pārvēršanos dzīvnieka stāvoklī. Cilvēkam parādīti daudzi piemēri, lai brīdinātu laikā, bet tomēr nekad nav bijis tik daudz cilvēku – dzīvnieku kā tagad. Un ārējais aizsegs tikai atklāj iekšējo brūci. Mācība aicina palīdzēt pašiem sev un cienīt savu dabu. Bet tiem, kas tic Sātanam, pats rupjākais, tumšākais ļaunums šķiet pietiekoši labs. Nav iespējams aptvert, cik ļoti cilvēki nodevušies sātaniskiem rituāliem! Veselas skolas nodarbojas ar šādu kaitīgu pasākumu izplatīšanu. Daudz jau Esmu jums stāstījis par drausmām, bet ja redzu jaunus noziegumus, nevaru nebrīdināt vēlreiz. Nebrīnieties par reiboņiem un galvas sāpēm, ikviena jūsu enerģijas daļiņa saspringta un atrodas sardzē, jo jāaizsargājas pret daudziem šaiviņiem. Tumšie pielieto nedzirdētu nekromantiju, lai izaicinātu viszemākos garus, sekas viņiem vienaldzīgas, viņiem jānostiprinās kaut uz brīdi.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

210.

Stingri jāšķiro pretrunīgums un darba īpatns paņēmiens. Ja kreilis var strādāt ar kreiso roku, tad viņa sasnieguma nozīme nebūs pretrunīga labās rokas darbam. Bet cilvēki ierobežoti konvencionāliem mērogiem un pat vēl tagad nespēj saprast, kur darba vērtība, katrs neparasts paņēmiens jau modina aizdomas. Cik zemiska izjūta ir aizdomība, tai nav nekā kopēja ar Ugunīgo Pasauli! Aizdomības lēkme cilvēku dara sliktāku par dzīvnieku, tam paliek kaut nojauta, bet aizdomība izdeldē visas jūtas. Protams, tā ir atlieka no vistumšākajiem laikiem.

Par laimi tā pakļaujas ārstēšanai ar suģestiju, bet šādu sērgu nevajag ielaist.

211.

Neskatoties uz pausto ārstu parastiem padomiem, miers un nervu centru atstāšana novārtā ne vienmēr ir derīgi. Gluži otrādi, senatnes Gudrība saka: - “Tu baidies, tāpēc tiksī divkārt nobaidīts.”

– “Tu vairs nebaidies, tātad, vari jau redzēt Ugunīgos Vārtus.”

No aizdomības vajag atklatīties kā no aizsprostšķēršļa uz Ugunīgo Pasauli. Nedomājiet, ka daudzie apzīmējumi ir sinonīmi. Domājiet par tiem kā par dažādām šķautnēm. Kas zina, kura no tām atvērs visplašāko logu uz cēlonības un seku izpratni.

212.

Cilvēki žēlojas, ka viņiem nav skaidra Ugunīgās Pasaules aina. Neuzstāsim, kas šeit vainīgs. Ieteiksim viņiem iedomāties Ugunīgo Pasauli pēc savas iztēles. Kaut arī šāda iztēle būtu nabadzīga un miglaina, bet lai tā tomēr kaut kā sāktos. Sākumam var piemetināt, bet slikti, ja nav, kam piemetināt. Bet šāds vienaldzības stāvoklis padziļinās un kā akmens velk dzelmē visu pārējo. Patvarīgi neviens nedrīkst pārslogot apziņas robežas. Vidus ceļš ir teicams, jo arī tas augsts, bet daudzi vispār nespēj saprast vidusceļa augsto jēdzienu un to aizvieto ar banalitātes ceļu.

213.

Nevis maģija, bet Dievišķa apgarotība bija nosacīta senajos Nolikumos. Kad Augstākā Saskare sāka pārtrūkt, cilvēki kā vardarbīgas saskares līdzekli paši izplatīja maģiju. Bet kā jau viss vardarbīgais arī maģija noslīd līdz vistumšākajām izpausmēm. Savā komplicētībā robeža starp melno un balto maģiju kļūst nemanāma. Tāpēc ceļā uz nākamību atmetama katra maģija. Nav jāaizmirst, ka maģijas senās metodes bija saistītas ar citām dzīves formām. Maģija pamatojas uz pareizu tehnisko nosacījumu pildīšanu, bet ja visas dzīves formulas pārmainījušās, tad arī maģiskajām sekām vajadzēja atbilstoši mainīties. Tā tas arī notika, tāpēc tagadnes maģija ieslīgusi nekromantijā un citās zemās izpausmēs. Visi formulu mehānikas pētītāji nemaz neapzinās, ka tās bija rakstītas gluži citam pielietojumam. Bez tam viņi pilnīgi aizmirst, ka visi nosacījumi un augstākās formulas vispār netika pierakstītas, un ja tās arī tika atzīmētas, tad tādos simbolos, kuru jēga tagad nav skaidra. Mūslaiku maģijas

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

pētījumi noveduši vai nu pie bezjēdzīgas šolastikas, vai, slīdot lejup, iegrimuši melnajā masā. Tāpēc, runājot par maģijas atmešanu, sakām ļoti vajadzīgu vārdu. Lai tā paliek tumšajiem nekromantiem. Jau pārāk daudz apsēstības uz Zemes. Vienīgais ceļš uz Augstāko Saskari ved caur sirdi. Nekāda vardarbība lai neapgāna šo ugunīgo ceļu. Vai tiešām cilvēki domā, ka zemāko būtņu izsaukšana var notikt nesodīti! Un kādu gan dzīves uzlabojumu devusi šāda izsaukšana? Neviens nepasacīs, kur labums no nekromantijas un kur ir tā sirds, kas kļuvusi cēlāka caur nekromantiju? Vajag pievērsties Augstākajam Ceļam, tas dos gara veselību un tādējādi arī miesas veselību. Maģijas atmešana būs baltais akmens uz pasaules ceļa.

214.

Maģijas atmešana nenožīmē Smalkās Pasaules izpausmju pārtraukumu. Gluži pretēji, saite ar Augstāko Pasauli var nostiprināties tikai, atmetot visu vardarbīgo. Tieši tumsonīgā varmācība spēj saārdīt apvienošanās harmoniju. Daba, tiklab sīkajā kā dižajā, pretojas jebkurai varmācībai. Smalkās un Ugunīgās Pasaules brīnumainās pieejas pētīšana un izzināšana nebūs maģija. Sirds lūgšana nav maģija. Gara tiekšanās uz Gaismu nav maģija. Jāizsargājas no jebkuras tumsonības, jo tā ir melu avots, un meli ir tumsas sliekšnis. Protiet atrast savā sirdī patiesu pievēršanos Vienbūtīgajai Gaismai. Šausmas pilda Pasauli. Neejiet pa šausmu taku. Lai bijušo laiku piemēri dod spēku. Paši svētvaroņi ar sirdi saskaras ar Ugunīgo Pasauli, tā pati sirds dota katram. Prasme saklausīt balsi noved pie patiesības.

215.

Var jautāt – kur melnās maģijas galvenais kaitīgums? Bez personīgā kaitīguma taču iespējams arī kosmiskais kaitīgums? Tieši tā, Elementu sajaukums un haosa daļu izaicinājums ir zemāko izsaukumu vislielākais ļaunums. Jāiedomājas, ka zemo slāņu būtnes tādā veidā gūst pieeju nepiederošām sfērām un turpina kaitēt plašā apjomā. Tāpēc vajadzīgi plaši līdzekļi, lai aizsargātu jau tā slimo planētu. Maģija vispār atmetama.

216.

Doma par neiespējamību ir jau tumšās sākotnes iedvesta. Vajag iznīcināt ikvienu grūtsirdību, jo šāds ceļš neved pie patiesības. Visdažādāko tautību cilvēki vienādi izpauž savu prieku un bēdas. Tāpat ceļš uz saprašanos ir brīvs.

217.

Pat vidēja līmeņa cilvēki daudz ko pārzin neskaidri un juceklīgi. Sevišķi bīstami, ka cilvēki uztver ne tik daudz pašu priekšmetu un tā nozīmi, cik to, kas ziņojumu devis un kāds tam cēlonis. Tā rodas viskaitīgākais aizspriedums. Var taču atnest arī vilki! Ilgajā ceļā jāapgūst daudz apsvērumu. Arī šāda pārdoma derīga ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

218.

Tieši, arīgi askētiskie paņēmieni nav nekas cits kā godkāre un pašgodīšana. Atcerieties kā jūsu godāto Svēto jaunatnācēja acs nevarēja atšķirt. Tā Viņš parādīja, ka āriene nav ugunīgais ķermenis. Arī šāda pārdoma ir derīga ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

219.

Apzīmējumu nosacītība izprotama tikai pēc priekšmeta pamatīgas izpētīšanas. Dažreiz izplatījuma procesu nosauc it kā personīgā vārdā. Bet cilvēka darbība pielīdzināma ugunīgajai enerģijai. Abi procesi būtībā patiešām ir nedalāmi. Tāpēc bieži nekompetenti noliedzēji apvaino Mācības svēto pārblīvējumu dēļ, bet paši tai pašā laikā pārblīvē valodu ar nevajadzīgiem un konvencionāliem saīsinājumiem un iedomātiem vārdiem.

220.

Sadarbība, kura balstās uz personīgām izjūtām, nav stabila. Bez cieņas pret pašu darbu, nepieciešama arī Hierarhijas godāšana. Personīgo jūtu viesulī kā korķa cilvēciņi svaidsies augšup un lejup, grūstīsies un konvulsīvi saķersies. Bet pēc savas dabas neviens darbs necieš konvulsijas. Darbs ir ugunīgs process, bet uguni nedrīkst novest līdz konvulsijām. Turklāt arī ārējās personīgās izjūtas var traucēt saskatīt jaunas iespējamības. Cik daudzas labas darbības ir cietušas no pārejošas personīgas ilūzijas! Arī tāda pārdoma ir derīga ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

221.

Cilvēki tik viegli iestieg dzīves ikdienā, ka pat tas vispārsteidzošākais neskar viņu trulumu. Nepateicību, kūtrību, sirds neatsaucību rada esamības tumsa. Bet ugunīgais ceļš sirds ugunīm apmirdzēts.

222.

Ja vienkopniekos iedegušās personīgās jūtas, nav iespējama nekāda augšupeja, nekāda celtniecība nevar notikt bez Hierarhijas enerģijas spēcīga patēriņa. Vienkopniekiem jāpatur prātā pirmais likums, kas nostiprina pirmo pakāpi – jāatmet personīgās atriebības jūtas, jo atriebības jūtas ir patības neprincipialitātes spilgta izpausme. Personīgās atriebības dēļ vienkopnieks zaudēs augstāko vērtību. Zaudējums ir neatgūstams, ja vien kopnieks patības dēļ aizmirst, kā jānostiprinājas savā garā, lai neaizmirstu Kalpošanu. Primitīvais cilvēks dzīvoja un ticēja atriebībai, bet, apziņai paplašinoties, cilvēks vairs nedrīkst vadīties no šādas melnas izpratnes. Ja tas, kurš zina karmas nozīmi, spēj saprast, ka cilvēks atriebjas tikai pats sev. Vienkopnieku nostiprinās patība un pretenerģijas uz tuvākā sirdi. Un nav jāizspiež cieņa, bet tā jānopelna pašam vienkopniekam – veiksmīniekam. Gara valdniekam vispirms jāizpaužas parastajā dzīvē. Augšanas samēri nāk no iekšienes, un gars var uzlikt visus

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

cilvēciskās slavas vainagus, bet tomēr palikt nabags. Lai to atceras tie, kas saslimuši ar patmīlību un iedomību. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli šādas važas nepieklājas.

223.

Visizplatītākais kulta ir kalpošana sev. Šādu kultu aizstāvjus neatturēs nekas, un viņu pretenzijas ir lielas un daudzveidīgas. Šādu ļaunuma cienītāju greizajos spoguļos var novērot, cik kropļīgi atspoguļojas svētīgie pasākumi. Patiesi, sevkalpošanas aizstāvis nekautrēsies pielietot visu, sākot ar patībai labvēlīgiem sīkākām darījumiem un beidzot ar Augstāko dāvanu izlaupīšanu. Sevkalpošana var izpausties visnegaidītākās sekās, piemēram – viltus mantinieks uzliks veto izplatījuma lēmumam. Nav saskaitāmi visi sevkalpošanas izpausmes radītie izkropļojumi. Kas gan uzņemas upura darbu? Tas, kas uz Zemes atvieto Debesu Spēkus. Tas, kas pazīst pašizliedzības ugunīgo kultu. Tas, kas pazīst Kosmisko Kalpošanu. Vienkopnieks, izproti graužošo sevkalpošanu. To lai iegaumē veiksminieks – vienkopnieks ceļā uz Ugunīgo Pasauli. Uzpurēšanās ir gara vairogs.

224.

Līdz tam laikam, kamēr cilvēce neiemācīsies apvaldīt savas enerģijas, neiemācīsies apvaldīt savas kādības, transmutējot savas cilvēciskās smagās īpašības, tikmēr katra kosmiska enerģija būs bīstama. Mēs redzam, kā cilvēce apvalda tai dotās enerģijas! Katrs spēks, kas atklāj jaunas Vispārības Labuma iespējamības, kosmiski rāda ceļu citiem atklājumiem. Bet katrs atklājums tiek pielīdzināts visam pārējam, kas raksturīgs cilvēcei. Neejot ar Kosmisko Magnētu, cilvēce iet pret to. Pat labākajā gadījumā celtnieciskie pasākumi bāzējas uz personīgām interesēm. Tā kā Kosmiskais Magnēts tagad koncentrē savas daļas, tad arī pats Magnēts atbilst kosmiskajai kustībai, un tādējādi Magnēta daļas tuvojas dzižajam uzdevumam. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli iegaumēsim Kosmiskā Magnēta likumu.

225.

Jau daudz ir sacīts par psihismu, bet tomēr šis cilvēces lāsts vēl nav pietiekoši izprasts. Psihisms notrulina katru traukšanos, un augstākais sasniegums paliek neapgūts. Tāda cilvēka darbības sfēra, kas nodevies psihismam, izveido ap sevi apburtu loku, kurā atrod vietu visas tās enerģijas, kas aizkavē gara attīstību. Psihismā izpaužas viszemākās enerģijas, un šie noslāņojumi izdzēs centru ugunis. Psihisma sekas ir neizbēgams nervu sistēmas sabrukums. Bez tam atrašanās no vitālajām darbībām nogriež ceļu uz pilnveidošanos. Jaunrades spējas notrulinās, un iestājas pasīvs stāvoklis, kas cilvēku padara par dažādu spēku pieplūduma ieroci. Pateicoties gribas spēku atslābumam, kontrole kļūst vājāka, un tādējādi veicina dažādu zemāko būtņu tuvošanos. Tam, kas vēlas tuvoties Ugunīgajai Pasaulei, vajag cīnīties ar šiem ļaunuma spēkiem.

226.

Tumšajiem viss liekas galīgs – tur viņu tumsa.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

227.

Iekšējā dzīve ietekmē karmu simtreiz vairāk. Apskatiet jebkuru noziegumu, tā ir maza iekšējās sagatavošanās daļa. Cik ilgstoša ir šāda sagatavošanās! Cik daudz apkārtējo apziņu ir saindējusi šāda rūpīga sagatavošanās un cik daudz labāko iespējamību atmests – par tādām kļūdām nedomā. Atkal netiek apzināta ugunīgā enerģija, kas būtu spējusi pārtraukt rūpīgo trūdēšanu. Ir viegli pārtraukt trūdēšanu, savlaicīgi piededzinot.

228.

Tik daudz spēka un laika varētu ietaupīt un izvairīties no tā dēvētajām bēdām.

229.

Atcerieties veco pasaku par valdnieku, kuru veda uz soda vietu, bet viņš to apzinājās tik maz, ka ceļā rūpējās par akmeni, kas izkritis no kroņa.

230.

Bet melnās ložas vienīgais uzdevums ir kaitēt Mūsu lietām un dezorganizēt planētu. Melnā loža parasti ievilina tieši ar ilgas dzīves solījumiem, jo lielas ir bailes no nāves, un ar bagātības, un neaprobežotas varas solījumiem. Sevišķi tagad attīstās vēlēšanās pēc ilgas dzīves. Cilvēki nedomā par dzīvi pārzemes Pasaulēs, tāpēc viņi piesaistījušies Zemei. Melnie iedvēš kaislību un mantkārību, tās izraisa izraisa viszemāko nodevību.

231.

Par tumšajām ložām arī jārunā, jo to ir ļoti daudz. Cilvēki bieži paši būdami labi, pat nepielaiž domu, ka tāda nekrietnība var eksistēt. Bet redzami visdrausmīgākie noziegumi. Redzams, kā tumšie ielaužas dažādos ļaužu slāņos zem viscienīgākā vispārības labuma kalpotāju maskas.

232.

Kāds karotājs atradās cienījama vientuļnieka aizbildniecībā. Pēc uzvaras viņš atnāca pie vientuļnieka un pateicās par divām brīnišķām izglābšanām. Bet vientuļnieks teica: “Nepateicīgais kareivi, tu tiki glābts ne tikai divas, bet divpadsmit reizes. Tu neatzini vissvarīgākās izglābšanās!” Cilvēki parasti ievēro sīkāko, bet ne svarīgāko.

233.

Neuzmanība novedīs pie maldi. Kur bijušais un kur jaunais? Jābūt uzmanīgam.

234.

Nenoturību senatnē uzskatīja par visai nosodāmu. To dēvēja par bojā eju, to nosodīja kā uz priekšu virzīšanas pretstatu. Svārstīšanos uzskatīja par tumsonību un neveiksmi.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Domāja, ka pareizais pamats skolniekam neļaus maldīties, bet viņš sāks nepārtraukti pilnveidoties.

235.

Dažkārt cilvēki nonāk līdz tādai aprobežotībai, ka visu prot padarītniecīgu. Visaugstākās Sarunas viņiem, - kā putraimi dzirnavās! Tiekšanās visdažādāko māņticību vājināta. Tāda sērga perinās vispretējākos ļaudīs.

Ir sacīts par Vidus vai Zelta Ceļu – labāk teikt par Taku, tik šaura ir eja starp nezvēriem.

236.

Pārliecība par sarunu biedra nepareizībām rūpīgi jāpārbauda. Īpaša vērība pievēršama izteiksmes veidam. Cilvēki bieži par vienu un to pašu runā pilnīgi dažādiem izteicieniem. Tāpat arī otrādi, lietojot tos pašus vārdus, cilvēki mēdz piešķirt tiem dažādas nozīmes.

Īpaši spriedumos par augstākām lietām jābūt apdomīgiem, lai izsargātos no pārpratumiem.

237.

Aizspriedumi Brālībai nederīgi.

Katrs domas noniecinājums Brālībai nederīgs.

Katra nevērība pret Augstākajām sfērām Brālībai nederīga.

238.

Pat vistīrākajā gaisā saules stars atklāj putekļus. Neapbruņota acs saredz šo gaisa pilnumu. Cik daudz gan vairāk spēj saredzēt smalkā redze. Var uzskatāmi pieradināties atskārst, ka izplatījums nav tukšs. Nabadzīga apziņa samierinās ar šķietamu tukšumu, bet šāds tukšums rada arī apziņas tukšumu. Dzīvodami tukšumā, cilvēki kļūst neatbildīgi, bet katra neatbildība ir meli. Dzīve melos ir līšana tumsas priekšā.

Lai visprimitīvākais mikroskops palīdz atskārst izplatījuma pilnumu. Tas ir pietiekami piepildīts. Ir pamācoši novērot, kā vissīkākie mikroorganismi saskaras ar Smalko Pasauli. Notiek visspraigākā cīņa par izplatījuma tīrīšanu. Šis, gandrīz neuztveramās sadursmes rada smagus satricinājumus. Mikrokosms sacenšas ar Makrokosmu. Šāds salīdzinājums skan neticami, bet tikpat noslēpumaina ir robeža starp izpausto un haosu.

239.

Nav iespējams visu, kas rakstīts par Brālību, atzīt par autentisku. Daudz kas sajaukts ar priekšstatiem par Smalko Pasauli, daudz leģendu radīts par dažādām rasēm un

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

neesošiem kontinentiem. Cilvēki piedēvē jēdzienam, kas tos nodarbina, dažādus sīkumus, nemaz neņemot vērā to atšķirību veida un laika ziņā. Vājo iztēle dažkārt noniecina to, ko grib pacēlināt.

240.

Šausmas no neparastā saista cilvēkus, kā mazajās lietās, tā arī dižajās. Viens baidās izkustēties, otrs bīstas Smalkās Pasaules parādību. Saprotams ir satricinājums no pieskaršanās Smalkajai Pasaulei vibrāciju atšķirības dēļ. Bet grūti saprast, kāpēc vairums cilvēku baidās no visa neparastā. Katrs jauns ritms jau sanikno cilvēkus. Kad cilvēki kaut ko noliedz, tad cēloni meklējiel bailēs vai lielāka ritma nojautā. Neder Brālībai šādas bailes no neparastā!

241.

Kad lielā Gaisma tuvojas kāda acīm, bet šis kāds kliedz – maz gaismas, vai tad cēlonis nav meklējams aklumā? Var minēt daudzus piemērus, kad vāja redze nav redzējusi gaismu. Nespēja uztvert gaismu nav atkarīga no pašas gaismas, bet no sliktas redzes. Tas bieži jāatgādina tiem, kam acis piegrūžotas. Vai gan tāds cilvēks derīgs ceļā uz Brālību?

242.

Ceļā uz Brālību jāatradinās no jebkuriem novilcinājumiem. Kādēļ pieskarties parādībām, kuras apziņa nav vēl ietvērusi? Lai nenotiek ļaunums, kaut arī nezināšanas dēļ.

No Vēstulēm

243.

Uz Jūsu minēto kāda paļātāja aizrādījumu, ka “Dzīvās Ētikas” grāmatās pārāk daudz bargu brīdinājumu un, ka “Kristus to nedarīja”, - varētu atbildēt, ka viņš, kā redzams, nepazīst un nesaprot Kristus Mācību, kas skarbi šausta liekulību un kas virzīta uz pašaiizliedzīga Kalpojuma varoņdarbiem cilvēces labā. Tāpat varētu minēt ne mazums bargu brīdinājumu Kristus vārdos. Protams, mazdūšīgās sirdis mīl segt savus vispretīgākos netikumus ar viņu pašu liekulīgi izdomātā Kristus tēla visu piedevušo smaīdu; tēla, kas ir netaisnīgs un cietsirdīgs savā vienaldzīgā, visu pieļaujošā un visu piedodošā mīlestībā!

Sen teikts, ka “visi Urdaras un Uruvillas ūdeņi nenomazgās zaimotāju pieskārienu traipus no Kristus Ģērbā! “Patiesi, iestājas Lielo Tēlu un Viņu Novēlējumu ugunīgās šķīstīšanas laiks!

Varenajam Garam, kas stāv Jaunā Cikla priekšgalā, jāietver sevī visa sintēze, visi pagājušā Cikla dižie Tēli. Tādēļ, Maitreijas Sintēze ietver visus starus.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

244.

Tālāk Jūs sakāt: “Teiksim, ka nirvānas stāvoklī vai plānā ir matērija: šī stāvokļa puruša aptver nepārtraukti visu planētu ķēdi, bet vēl augstāka stāvokļa matērija nepārtraukti pārklāj visu saules sistēmu...” (es pareizi paturēju Jūsu pieturas zīmes – divpunktu pēc matērijas). Šeit man ir vēl grūtāk izsekot Jūsu domai. Atbildēju, kā protu, ka ja mana atbilde Jūs neapmierina, tad nākošajā reizē pacentieties savas domas formulēt skaidrāk. Jo “ja mēs ņemsim pat divus vienādi attīstītus sarunu biedrus, viņi tomēr var nesaprast viens otru. Tikai pilnīga vienošanās dos apziņu apvienošanās. Bieži neizdevies apzīmējums var dot pilnīgi nepareizu priekšstatu. Mums ir jānostiprinās daudzu apzīmējumu precīzā izpratnē, jo bieži cilvēki lieto apzīmējumus pretējā nozīmē, paši nemaz to nepamanot.”

Tagad pāriešu pie atbildes. Izplatījums ir pilns ar pamata kosmisko matēriju jeb kosmiska gara matērijas substanci jeb Purušu – Prakriti substanci. Ņemiet to apzīmējumu, kurš Jums ir tuvāks, jo tie visi ir sinonīmi un šī matērija jeb substancē ir mūsu Visuma pamats, tā redzamība un neredzamība. Šī substance kā visa esošā potenciāla pamats ir visur vienota, bet tās diferencēšanās ir bezgalīga. Tā katram ķermenim, katram spīdeklim, katrai saules sistēmai ir sava īpaša atmosfēra ar visām tikai tai piederošām īpašībām. Un šīs atmosfēras spriegums un tās attīstības un izsmalcināšanās pakāpe jeb pilnveidošanās atšķirsies no tās atmosfēras, kas ietver citus ķermeņus vai sistēmas, bet šīs diferencēšanās kosmiskais substrāls būs vienots visā bezrobežīgajā izplatījumā. Tāpat arī monāde vai tā būs ieslēgta minerālī, stādā, dzīvniekā vai cilvēkā, savā būtībā būs vienāda. Jāiedziļinās Kosmiska vienotības pamata izpratnē.

Katra dievišķīgā dzirksts – monāde savā ugunīgajā būtībā ir vienota ar visām pārējām monādēm, bet to enerģiju savienojums, ar kurām tā nāk saskarē, izraisa tās potenciālu, krāsojot to atbilstoši savienojumam. Tā rodas daudzveidība.

Nirvānas stāvoklis ir augstākā izpaustā sasniegumu stāvoklis, kas atbilst dotajam katras dabas valsts un veida evolūcijas ciklam. Tāpat arī augu un dzīvnieku zināšanai – instinktam Pralajas laikā var būt sava atbilstoša nirvāna. Nirvānas pakāpju ir tik daudz, cik Bezrobežībā pilnveidošanās ciklu. Bet vienmēr tā būs pilnības sasnieguma maksimuma izteiksme, atbilstoši noteiktai evolūcijas stadijai. Bet par Kosmisko Pamatu jeb Substanci mēs varam tikai teikt, kā tā atrodas potenciālās Paranirvānas stāvoklī. Kosmiskā substance Gars – Matērija, kas iesniedzas Bezrobežībā, ir Dievišķais Pamats jeb visu Esošā potenciāls, un savās bezgalīgajās izpausmēs, diferenciacijās un formu maiņās tā traucas uz bezrobežīgo pilnveidošanos un apzināšanos šajās formās.

245.

Kas attiecas uz iekšējo nodevību, tad šeit, protams, darīšana ar okultajiem likumiem. Mūsu Kali Jugā nav vēl bijis gaiša pasākuma bez nodevības, un tagad mēs pārdzīvojam visbargākā Armagedona laiku, tāpēc nodevības vairojušās un

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

pastiprinājušas savu niknumu. Kā sacīts: “Termiņiem tuvojoties, tumšie sevišķi trako.” Mēs tikām brīdināti par izsmalcinātu nodevību un sapņojām to vienīgi, cik iespējams, attālināt, t.i., novilcināt līdz spīdekļu labākai konstelācijai. Bet nodevēji neizturēja tumšā gada septiņu aptumsumu kāpināto spriegumu un nometa maskas. Bet labākas konstelācijas nav vairs aiz kalniem, tāpēc mēs mierīgi novērojam neprāta attīstību. Nodevību, kā jau es Jums rakstīju, izraisīja mantkārība un godkāre. Kādam iegribējās nedalīti gūt laurus un sagrābt savās rokās visu līdzstrādnieku darba augļus. N. K. visu cēla uz kopējā īpašuma sabiedriskuma un atklātības principa, bet tieši tas kādam ļoti nepatika un izlietodams izdevīgus apstākļus un N.K. prombūtni, nodevējs sāka realizēt savu sagrābšanas politiku, kuru tas bija pārdomājis 14 gadu ilgajā kopdarbības laikā un noorganizēja ar legālo neprincipiālo padomnieku palīdzību. Diktatūras mikrobs ir indīgs.

246.

Ja Mācībā teikts, ka tumšiem pēc savas dabas ir sveša jebkura vienības izpratne, tad tajā pašā Mācībā ir norādīts, cik daudz vairāk tumšie klausā savu Hierarhiju nekā tā saucamie “Gaišie”. Un neapšaubāmi tas tā ir, jo tumšie pašreiz iet un darbojas baiļu dzīti. Viņi zina, ka to vienīgais glābiņš ir tumsa. Tā pēc savas dabas cilvēks var būt tēls vienības domai, bet bailes ir varens apvienotājs. Baiļu panika, kas piespiež cilvēku mesties vienā virzienā, ir labi pazīstama.

247.

Tagad par mehānisko rakstīšanas veidu. Arī tas jāatzīst par zināmu apsēstības pakāpi, jo automātiskās rakstīšanas gadījumā rokas fiziskais centrs un pat smadzenes tiek iedarbināti no ārienes un tāpēc tas ļoti bīstami, jo bieži atkārtojumi var beigties ar paralīzi.

Pati nekad neesmu automātiski rakstījusi, bet man ir bijusi izdevība šādu rakstīšanas procesu novērot Amerikā, kur tas ļoti izplatīts. Šis process ir dažāds. Vieni apliecina, ka viņi nezina, ko raksta roka, otri saka, ka katrs vārds spilgti iegravējas smadzenēs. Vieni raksta apbrīnojami ātri, pat drudzaini, otri mierīgi zīmē vārdus pēc vārda. Raksta pēkšņi mainot valodas, un tie, kas agrāk nav bijuši spējīgi uzzīmēt pat vienkāršāko priekšmetu, uzskicē veselās gleznas. Bijuši gadījumi, kad cilvēki rakstījuši no labās uz kreiso pusi un nepazīstamā valodā.

Protams, tās nav zemapziņas izpausmes, bet noteikta ārējā iedarbība. Un Smalkajā Pasaulē ir dažādas “Sargeņģeļu” pakāpju variācijas, kas tiecas vadīt un izpausties. Sākot ar nekaitīgajiem un mums simpatizējošiem, mēs varam negaidot pievilkt naidīgu un pat liela kalibra spēku. Tāpēc mans padoms – atturēties no automātiskās rakstīšanas veida, iekams nav nostiprinājusies stipra sirds saite ar Skolotāju. Mēs nekad nezinām, kas grib mūs izlietot par ieroci. Un varam pielaist tādu spēku, kuru neesam spējīgi vairs pārvarēt. Tāpēc lai katrs iepriekš labi padomā, iekams pielaiž sev nezināmus spēkus. Ja kāds atdevīgs Mācībai un tam ir rakstnieka talants, kādēļ gan

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

vajadzīgs automātiskais rakstīšanas veids? Rakstniekam Mācība ir neizsmeļams tematu avots.

248.

Kādam korespondentam nākas dzirdēt no tā dēvētajiem donoviešiem daudz dīvainu apgalvojumu par “Dzīvo Ētiku”. Bet es vienmēr lūdzu būt iecietīgam pret visiem pastāvošiem garīgajiem novirzieniem un nevienam neuzspriest “Dzīvās Ētikas” grāmatas un, galvenokārt, nenonākt nekādos strīdos. Daži cilvēki katru domu apmaiņu izvērš strīdā un personīgos apvainojumos. Pēdējais apstāklis, protams, pierāda apziņas zemu attīstības pakāpi un mazas zināšanas. Budas Nolikums skan: “Turi godā savu ticību un neaprunā tuvākā ticību.” Tāpat arī Bramo-Samadži norādīts: “Nevienu ticību nedrīkst nonievāt, apsmiet un ienīst.” Tāpēc garīgajam skolotājam, kas, pēc viņa mācekļu domām, cēlies no Saules Hierarhijas, vajadzētu paust lielāku iecietību pret citām Mācībām. Ar iecietības mērogu mērojam savu apziņu.

249.

Priecājos, ka Jūs esat pārliecinājušies par dažu mēdiju zemo kādību. Varu apliecināt L. Kunga datu pareizību. Parasti citiem noliedz to, kas pašus sevišķi interesē. Jo tagad ārkārtīgi attīstītas visādas burvestības un lētais spirituālisms. Tāpēc tik svarīgi ir “Dzīvās Ētikas” grāmatu izplatīšana, jo tās apgaismo šādas darbības kaitīgumu.

450.

Ar daudziem jāapietas kā ar stikla traukiem, un dažreiz pat kā ar dinamītu. Šādus piemērus esam sastapuši mūsu dzīves ceļā un bijis skumji novērot, ka lieliskas spējas nevarēja attīstīties dinamiskās stūrgalvības, tādas pat spējas apvainoties un greisirdības dēļ, kā arī tās neizbēgamās pavadones aizdomības dēļ. Šāda sirds noslēdzas vientulībā un, nesaņemot barību, sakalst.

251.

Tāpēc pieņemiet padomu – neuzkrāt nekādu strīdu ar savam laikam atpalikušajām apziņām, jo tās ir bezcerīgas. Mums dotais Norādījums – nevienam ar varu nesaukt, nevienam neko neuzspiest, jo tikai nobriedis gars var uzņemt visu dzīves problēmu paplašināto izpratni.

252.

Maz ir to, kas pašreiz nesaprot, ka visas zemes labklājība kā garīgā, tā materiālā ir atkarīga no pamatiem, kas likti bērnu apziņā; bet tomēr šajā virzienā netiek darīts gandrīz nekas. Tāpat piekrītu, ka grāmatas, kas stāsta par varoņdarbiem, ir sevišķi nepieciešamas. Ar šīm grāmatām viegli var padziļināt bērna apziņu un pasargāt to no galvenā mūsu laika lāsta, kas saēd visu celtniecību, visu cilvēces augšupeju, tas ir – no vieglprātīgas attieksmes pret vissvētākajiem principiem no paviršas domāšanas, kuras dēļ visa dzīve tiek celta uz smiltīm, kas pie pirmā satricinājuma sabrūk bezformīgās smilšu haosa kaudzēs.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Māciet bērnus izprast katras domas, katras darbības, katras dabas izpausmes nozīmi, tās likumu dziļumu un nepārkāpjamību, kas smagi soda tos, kas to neievēro. Norādiet, ka visa dzīvotspēja, visa jaunrade, kā mūsu, tā arī visu citu dabas valstu jaunrade ir atkarīga no neredzamās pasaules, no neredzamo staru vibrācijas, ko izstaro Lielie Dzīvības Devēji, lielie Gara Varoņi, kā bijušie, tā arī esošie. Bērni viegli piesavināsies šīs neredzamības realitāti un spēku, jo viņu iztēle vēl nav saindēta ar postošām šaubām. Turklāt pašreiz ir tik daudz uzskatāmu mēģinājumu ar stariem, kas pastāvīgi pierāda mums šo neredzamo iedarbību un jaunradi. Pat visparastākais piemērs ar foto filmu, kas uztver vissarežģītākos skatus, būs visiem pārliecinošs: ja tā nebūs attīstīta ar ķīmikālijām, tā nedos mums par tiem pat mājienu uz savas gludās neaptraipītās virsmas; tāpat kā jūtīga plate uztver tālās, pat caur visspēcīgākajiem teleskopiem neredzamās zvaigznes, vai beidzot bieži ļoti skaidros apveidos to neredzamo būtņu klātbūtni, kas ir ap mums. Nepieciešams visiem līdzekļiem ieviest ap mums esošās smalkās pasaules izpratni un iznīcināt nāves bailes saskarties ar šo pasauli. Šī pasaule ir tikpat neizbēgama kā Zemes dzīve un būdama zemes sfēras sublimācija, tā var mums pavērt neizsakāmu skaistumu un iespējas.

Tādēļ visiem līdzekļiem bērni jāatradina no nāves bailēm (kuras nav) un tā saucamām parādībām. Parasti bērni, kuriem ir atvērtas acis uz smalko pasauli, nebaidās savu redzējumu, kamēr pieaugušie tos “neapgaismos” ar izsmieklu vai ar saviem stāstiem par parādībām un kapa aukstumu, kas nāk no tām. “Kapa aukstums” nav nekas cits kā vienkārša reakcija, saskaroties smalkajām enerģijām ar mūsu rupjo pasauli.

253.

Jums taisnība, ka tieši pašreiz tiek rakstīts par Lielajiem Skolotājiem fantastisku un dažkārt pat kropļīgu aplamību. Patiesi, daudz kaitīgu izkropļojumu sakrāties ap Lielajiem Tēliem, tāpat kā arī ap visām mācībām. Patiesi, nāk ugunīgās šķīstīšanas laiks, kā saka Lielie Skolotāji. Bet, protams, ne tik kaitīgas ir to dažu rakstnieku fantāzijas blēņas, kas savos Lielo Skolotāju aprakstos iegulda tieši to, kas pēc viņu apziņas šķiet veras sasniegumu augstumi, diženums un skaistums, kā to atsevišķo personu apzinīgie un neapzinīgie kļūdainie apgalvojumi, kas daudzus gadus skaitījās kā autoritātes. Un jūs pareizi esat sašutuši un, protams, tādi iemiesojuši kā Aleksandrs Pirmais un Dmitrijs nevienā Lielo Skolotāju Dzīvju grāmatā nav fiksēti.

Jums taisnība, ka visos melnajos centienos ir ievērojama plānveidība. Tieši viņi grib diskreditēt katru gaišu pasākumu. Un, protams, vieglāk to izdarīt, ievēdot gaišā pasākuma centrā tumšas vai bezatbildīgas personas. Lūk, kādēļ Mācības grāmatās tā prasa iepazīt pienācējus. Iepazīšana ir atslēga sasniegumiem, panākumiem. Tās ir pirmās spējas, kas skolniekiem sevī jāattīsta. Tādēļ ierosinājums organizēt grupas, kurās nodarbotos ar zinātni un mākslu, visādā ziņā ir saprātīgs un vajadzīgs. Šīs darbības ļoti atbilst Mācības uzdevumiem pēc pilnveidošanās. Bez tam tas dotu iespēju ielūkoties nodarbināto raksturā un iesaistīt “Dzīvās Ētikas” Mācībā tikai pārbaudītos.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

254.

Ļoti labi darāt, ka brīdināt no aizraušanās ar spirituālismu. Man jāpiebilst, ka visi maģiskie paņēmieni, rituāli un darbības bijuši lielā cieņā un lietošanā tieši rietumu baznīcas pārstāvju vidū un līdz šim brīdim ar to nodarbojas viņu mantinieki un pēcteči. Atcerēsimies pāvesta Honorija u.c. memoārus. Daudz melno ložu izkaisīts pašreiz pa visu pasauli, un vai var būt citādi, kad mēs atrodamies Varenās Kaujas augstākā pakāpē, kura pasludināta visos senajos visu tautu rakstītos pareģojumos, kad mēs tuvojamies izšķirošai Arhistrata Mihaila vadītai Gaišo Spēku Armijas sadursmei ar paša Pasaules Kunga pulkiem; līdz Lielajai Tiesai, kad visa Tumsas armija tiks iznīdēta. Nepārkāpjams ir Gaismas likums un tumsa tiks uzvarēta.

Jūs pareizi nosaucat spiritismu un visas nodarbošanās ar maģiju par garīgu netikumu, jo spiritisms ir varmācība, ir lielāko tiesu durvju atvēršana smalkās pasaules zemāko slāņu būtnēm un, protams, tāpat kā maģija nevar ietilpt evolūcijā.

Jāpiebilst, ka daudzi okultās literatūras lasītāji, pirmkārt metas uz visu to, kas tā vai citādi skar psihisko sfēru un norāda uz iespējam iegūt dažādas psihiskas spējas. Bet gandrīz neviens dziļāk nepadomā par to, kas ir garīga attīstība? Kā pamodināt sevī to jūtību, kas tikai vienīgā var dot patiesu garīgu apskaidrību.

255.

Daudzi naivi cilvēki domā, ka tumšie spēki darbojas tikai caur ļaunumu, netiklību un noziegumiem. Kā gan viņi maldās! Tā darbojas tikai rupjie un maza vēriena spēki. Daudz bīstamāki tie, kuri atnāk zem Gaismas maskas. Un nelaimīgie ievilinātie, nepārvaldot patiesu sirds uguns izpratni, kā tauriņi lido uz melno uguni, kas tos var pārvērst pelnos. Nesaprātība, jūtības trūkums virza tos tumsas apkampienos un tie zaudē uz ilgu laiku, ja ne pavisam, labvēlīgās varenās Gaismas Mītnes staru iedarbību un pievilksmi. Bargs ir Armagedons, jo tumsas spēki cīnās par savu pastāvēšanu; izmisums padara tos tik saliedētus un neatlaidīgus sava mērķa sasniegšanā, Pasaules Kungam ir daudz talantīgu, apzinīgu un neapzinīgu palīgu un naivi domāt, ka viņi neprot darboties smalki. Viņi ir ļoti izsmalcināti un izdomas bagāti un darbojas pēc savu upuru apziņas. Bet visiem viņiem trūkst sirds siltuma. Tā mijas uz Zemes tumsa un Gaisma. Tumsas tīklu pin izveicīgas rokas.

Daudz šausmīga notiek pašlaik pasaulē. Daudz vispretīgāko buršanu izplatīts visā pasaulē. Protams, kā vienmēr, visapdzīvotākie centri kļūst arī par galveno tumšo spēku centriem. Viss elles odžu dzimums izklīdis zemes virspusē. Aprobežotās masas ir to labākais ierocis. Lūk, kādēļ tik svarīga arī visu balto un baltīgo spēku saliedētība, bet pēdējie tik viegli pārkrāsojas pelēcīšos un papildina tos kadrus, par kuriem teikts Apokalipsē: "Bet tā kā tu remdens, bet ne auksts, ne karsts, tad izspļāšu tevi no savas mutes." Tikai padevības spēks un tiekšanās Kalpot Dižajai Gaismas Hierarhijai var glābt no paša Zemes Kunga plaši izmestiem tīkliem.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Saspriegsim visus savus spēkus, lai ar domāšanas skaidrību radītu necaursitamas bruņas. Tumšo sitieni pa mūsu auru ir neizbēgami, bet ar spēcīgu aizsargtīklu šie triecieni tiek viegli atsisti nenodarot ļaunu. Parasti šie triecieni skar vājos orgānus. Aura, kas piesātināta ar padevību Hierarhijai, var stāties pretī visiem tumsas uzbrukumiem. Bet nedrīkst ne uz mirkli pieļaut šaubas vai novirzīšanos no šī Gaismas fokusa. Padevība un dzenuļu tīrība – mūsu vienīgais enkurs satrakotu stihiju haosā.

256.

Jūs neesat viens prātis ar apgalvojumu, ka pastāvošo pasaules valstu iekārtas bojā eja rodas no tautu vadoņu garīga sintēzes trūkuma, bet es uz to pastāvēšu. Protams, tas, ko Jūs domājat ar vārdu “vadoņa”, kā es to saprotu, ir vadības ļaunprātīga karikatūra: vadoņiem, kurus izraudzījies pūlis, parasti trūkst sintēzes, jo tieši masas nepieņem sintēzi. Patiesi vadībai nav nekā kopēja ar “visādu vadonību”. Un, protams, tā nav pretrunā ar hierarhisko sākotni, kas ir tās pamats. Hierarhs vispirms ir vadītājs – vadoņis. Kas gan var eksistēt bez vadošā jeb fokusa jēdziena izpratnes? Tieši Hierarhijas jēdziens ir kosmisks jēdziens, tas ir kosmiskais likums. Viss Izplatījums piesātināts, eksistē un turas uz šī principa. Katras visuma formas pamatā ir kodols, un katrs tiekšanās centrs dzīvo uz Hierarhijas principa. Tieši Kosmosā eksistē zemākā pakļaušanās augstākajam. Uz ko tad citādi būtu pamatota evolūcija?

Bezgalīga ir Gaismas Hierarhijas ķēde, un Tai bija savi vietnieki vai vadoņi zemes plānā, bet tie nekad nebija pūļa izvēlētie.

...Un vai tad var domāt, ka ikkatrs vienas dzīves laikā var iegūt apziņas sintēzi kaut vai daļēji, ja vien gars to nav uzkrājis daudzu daudzu tūkstošu gadu neatlaidīgā darba gaitā, gūstot garīgas zināšanas un pieredzi? – Jo sintēze ir visgrūtākais, visretākais un vislielākais sasniegums, tas ir zemes ceļu nobeigušo vainagojums. Par sintēzi var runāt, bet to aptvert pilnā mērā var tikai pie lieliem uzkrājumiem, kas jūs neatlaidīgi pacels pāri pūlim. Tādēļ vadoņi būs vienmēr, jo neko nav iespējams vienādot un vēl jo vairāk apziņu vai domāšanu. Bet nākotnes vadoņus nozīmēs nevis bezatbildīgās masas, bet gan Gaismas un Zināšanas Hierarhija. Un nāksies pielikt daudz neatlaidīga darba, lai paceltu cilvēces apziņu šī Visuma dzīves vadošā principa pieņemšanai.

Mazu apziņu nedrīkst uzreiz pārsteigt ar sintēzes jēdzienu. Izņemot apjukumu un atrautību, nekas cits neiznāks. Apziņas paplašināšanas process ir vislētākais un visbīstamākais. Katrs līdzsvara traucējums draud ar ārprātu, gribas pavājināšanos vai apsēstību. Katram augošam kokam ir nepieciešams žodziņš, bet katram bailīgam zirgam uzliek acu aizsegus. Pie kam visgrūtāk nāksies paplašināt apziņu caurmēra intelligentam, jo tas ir pārāk iedomīgs un pilns noliegsmes. Tautas savas sirds dziļumos zina, ka tās dzīve bez varoņa ir necila, beztalantīga, bet caurmēra intelligent domā pierādīt savu izglītību un zināšanas, noliedzot visus pamatus, kas radījuši arī viņa neizdevušos (nolieguma rezultātā) viduvējo personību. Tādēļ domāju, ka jūsu apgalvojums, it kā Krievijā vienmēr ir bijis mazāk identificēšanās ar atsevišķu personību nekā Rietumos – nav visai pareizs. Tauta, kā tas redzams no minētā

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

sakāmvārda, tieši godā un glabā gaišā varoņa tēlu, kas rāda tautai ceļu uz Gaismu un Labumu. Ieklausieties tautas nostāstos! Ir ļoti derīgi pārlasīt Dostojevski, viņa tā laika dzīves attēlojumu un pagājušā gadsimteņa beigu krievu inteliģences raksturojumu, kas uzsāka pašapspļaudīšanu un visu lielo pamatu ārdošo un postošo noliegsmi. Cilvēka pašsārdzība un pašiznīcināšana ir tik acīmredzama.

Jā, nekas caurmēra inteliģencē neizraisa tādu sašutumu kā Hierarhijas jēdziens. Visi viņi tik ļoti baidās atzīt kādu augstāku autoritāti un tanī pašā laikā ik uz soļa pakļaujas niecīgu cilvēku spriedumiem un lēmumiem. Šī atrašanās no augstākā un pakļaušanās zemākajam jeb līdzināšanās pēc zemākā, ir mūsdienu lāsts, kas ved uz planētas sairšanu un priekšlaicīgu bojā eju. Kaut visi tie, kas sacēlas pret Hierarhisko sākotni, zinātu, kāda paklausības disciplīna valda Gaismas Hierarhijā! Kādu paklausību iziet patiesie Gaismas mācekļi! Un šī paklausība tiek prasīta nevis lai Lielo Skolotāju interesēs kontrolētu mācekli, bet gan tādēļ, lai māceklis varētu tādā veidā nokļūt uz pirmiem pakāpieniem, kas ved uz Kosmiskās Gribas Izprašanu un pieņemšanu. Disciplīna ir visu zināšanu un visa spēka sākums.

257.

Zemes Drakona gads ir gada tibetiskais apzīmējums, kas atbilst 1927. gadam. Tibetā gadiem tiek doti dažādu dzīvnieku nosaukumi, tā piemēram, ir: peles gads, cūkas gads utt. Pie kam katram dzīvnieka nosaukumam tiek dots dīvains apzīmējums, piemēram, dzelzs, koks utt. Domājams, ka ar tādiem apzīmējumiem tiek norādīts gaidāmā gada raksturs. Zemes Drakona gadā sākās sevišķa tumsas spēku uzmākšanās.

258.

Mācības vārdi: “Runāju lietā likšanai, pieminiet biežāk Manu Vārdu.” Šeit, protams, domāts gudrs jeb sirds atkātojums, kā gan citādi izveidosies saite ar izvēlēto Skolotāju? Šāda atkātošana jeb pieminēšana ieteikta visās Mācībās, kamēr Vārda minēšana nevietā – nosodīta. Cilvēki bieži visneatbilstīgākajos apstākļos piebārsta savu valodu svētiem vārdiem. Tā parasti dara visi iesācēji vai vispār svētumu ezotēriskās nozīmes nezinātāji.

259.

Senā okultā aksioma: “pazīsti pats sevi,” jāzina katram māceklim. – Bet maz ir to, kas sapratuši šī Delfu orākula gudrā izteiciena patieso nozīmi... Minu to, lai Jūs nebrīnītos, ka cilvēkiem, kas tuvojas Mācībai, dažas īpašības paasinās, un lai būtu pilnā bruņojumā. Ar šo likumu daļēji arī izskaidrojams, kādēļ vienmēr ir atklājies un atklājas tik daudz nodevēju ap katru gaišu pasākumu. Cilvēka brīvā Griba ir augstākā Dieva dāvana. Bet tādēļ tā arī ir jāizlieto cienīgā veidā. Rakstu to Jums tādēļ, ka manu sirdi tikko ievainoja nodevība. Bet, kā teikts Mācībā: “Mums jāprot gulēt vienā teltī ar nodevēju.” Patiesi, mums jānorūda sava sirds un nav jāapgrūtina cilvēki ar pārlietu uzticēšanos. Pieņemiet to kā draudzīgu un, kā redzat, pieredzes pilnu padomu.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

260.

Nosūtu atpakaļ briesmīgās vēstules. Reti nākas lasīt tik melnus cilvēku dokumentus. Patiesi, šausmu lietas. Un pāri visam, protams, “galēja” gara tumsība. Šādam tipam gluži veltīgi un pat kaitīgi kaut ko rakstīt un stāstīt. Vēstuļu aura šausmīga, tā rāda vissekmīgākās apsēstības pazīmes. Tāda pakāpe gandrīz nepieejama iedarbībai.

Lieciet mierā šādu atklātu tumsas kalpu, vēl jo vairāk tādēļ, ka viņš pārliecināts par tumšo spēku humanitāti!!! Augstākās Taisnības skarbums, protams, šādiem galīgiem tumsoņiem nav izprotams. Ko šis zaimotājs var zināt par Budismu? Katra viņa doma, katrs vārds runā preti lielās Mācības pirmajiem pamatiem.

Šis zaimotājs, starp citu, skāris dabiskā ceļā jēdzienu.

261.

Jūs rakstāt, ka strīdi polēmika attiecībā uz augstiem jēdzieniem ir visai bēdīga parādība. Pilnīgi pareizi, un sevišķi bēdīga ir tumsoņu polemika, jo tā nedod neko, izņemot niknumu. Nedrīkst mēģināt ieskaidrot citiem to, ko neesam vēl noskaidrojuši paši sev, iznāk, patiesi, tikai nejēdzība. Bet augsti izglītotu cilvēku domu apmaiņa ir varena jaunrade, jo domu apmaiņa un sadursmes izšķēļ Patiesības dzirksteles. Bet vajadzīga domu apmaiņa nevis tumsonīgs strīds.

Pareizi, ka grāmatās līdz galam neizteiktās domas pavirši lasītājā bieži atklāj pretrunu iespaidu. Šādās pretrunās apvainoja arī pašus Lielos Skolotājus. Bet visi šie apvainotāji vienmēr aizmirst visgalvenāko, tieši savu nezināšanu.

262.

Jā, ir daudz Ezotēriskās Mācības interpretētāju un visi viņi dēvē sevi par Baltās Brālības locekļiem. Kas gan var viņiem to liegt? Bet ja viņi patiesīgi strādā, ienesot gaismu un kārtību cilvēces vairuma haotiskajā apziņā, tad viņi var arī saukties par Baltās Brālības locekļiem. Vai gan cilvēce tagad nav sadalījusies Melnās un Baltās sekotājos? Pie kam, protams, pirmās piekritēji ir lielais vairums, un šo locekļu pakāpju ir tikpat daudz, cik apziņu.

Par D. Esmu dzirdējusi un lasījusi viņa labās un derīgās grāmatiņas. Sekotāji pārvērtuši viņa mācību kaut kādā sektā. Dzirdamas baumas par draudiem un sodiem, kādi tiekot it kā uzsūtīti atkritējiem. Zinot, ka Skolotāji un sekotāji nav viens uz tas pats, un, izturoties ļoti piesardzīgi pret dažādām baumām un melnesībām, es tam neticētu, ja nebūtu saskārušies ar noteiktu faktu. D. aizliedzis savam māceklim pārtulkot un izdot “Dzīvās Ētikas” grāmatas. Protams, no skolotāja, kuru māceklis dēvē par “Baltās Brālības skolotāju” un atzīst pat par “Saules Hierarhijai piederīgu. Dzīves Mācībā jeb Dzīvā Ētika nevienam nesauca, tā dota plaši un brīvi un nevienam nedraud, un nevienam nevajā, ja kāds vēlas aiziet.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

263.

Dažreiz pat vienkāršs augstāko pasaulu vai gara pieminējums būs nevietā un izraisīs vienīgi zaimus un briesmīgu antagonismu. Tāpēc nevaru piekrist izteiktajām domām, ka pārmērīga piesardzība tikpat kaitīga kā pārmērīgs plāpīgums. Sacīšu – ja pārmērīga piesardzība nosodāma, tad pārmērīgs plāpīgums jau nosodīts. Vienmēr labāk kaut ko nepabeigt nekā pārtaisīt. Atcerieties, cik daudz Mācībā sacīts par nevietā sacītā kaitīgumu “Pat Arhats neiznīcinās nepārdomāti sacītā vārda kaitīgumu”. Cik bieži šāda vārda galā karājas cilvēka dzīvība!

Ļoti smējos lasot kā parastā dzīves gudrība iztulko lūgšanas vārdus: “un neieved mūs kārdināšanā”... Bet man šķiet, ja Dievs vienmēr rūpēsies, lai neievestu mūs kārdināšanā, tad mēs neko neiemācīsimies. Mūsu gars norūdās pārbaudījumos, un cilvēka būtība atklājas tikai kārdinājumos. Pamācības un brīdinājumi vārdos maz iespaidīgi, cilvēks atklājas tikai darbos. Priekšstats par Dievu kārdinātāja lomā nav savienojams ar majestātisko Dievišķo Principu, tāpēc atliek domāt, ka šajos lūgšanas vārdos saprotama vāja gara vērsšanās pie sava Vadītāja jeb augstākā Es, lai tas to atturētu no pārkāpuma. Bet es atzīstu par labāku sacīt – “svētīgi šķēršļi, jo caur tiem mēs augam.” Protams, tāpēc nav jāsecina, ka vajag atstāt velosipēdu uz ielas bez uzraudzības vai kasi neaizslēgtu. Viss ir labs savā vietā.

3.nodaļa: Tumšās tieksmes.

Materiālisms, īpašums.

264.

Neapiesim ar noklusēšanu nevienu dzīves parādību. Pieaicināsim sirdi par tiesnesi – vai neliekuļotā sirsnībā nododam mantu Skolotājam? Var runāt skaistus vārdus, bet sirdī vēlēties pretējo. Nebūsim veci, bet ar sirdi atsvoidzināsim Smalkās Pasaules valodu; cilvēki to sauc par sirdsapziņu.

265.

Sevišķi uzmanīgi izturēsimies pret praviešiem bagātniekiem, - būtiski tādu nav. Protams, mēs nedrīkstam mērdēt vēstnesi badā, bet zemes bagātība ar visiem tās smagumiem lai netop par Drakonu (Pūķi) pie Sliekšņa. Atcerēsimies, ka Apolonijs bija bagāts, bet vienīgi, lai bagātību atdotu, tāpat arī mūsu karavānas, nenesdamas zelta kravu, tomēr virzās uz priekšu. Tā būs kopā.

266.

Kāpēc Jūs domājat, ka es pretošos Križanovskas bibliogrāfijas ievietošanai? Attiecībā uz svētumu man, protams, savs kritērijs, bet viņa, neapšaubāmi, ir cienījama, jo, kā Jūs pareizi rakstāt, viņas grāmatas nesušas zināmu labumu. Tāpat arī nav šaubu, ka

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

viņas “Magu” sērija daudz talantīgāka un pareiziem datiem bagātāka nekā daudzu jaunāko romānistu sacerējumi par okultiem tematiem.

267.

Mums raksta no Hurbīnas, ka tur aizlieguši godināt L. Tolstoja piemiņu. Vai gan var tālāk iet! Viduslaiki, patiesām!

268.

Jūs, protams, saprotat, ka jābūt sevišķiem iemesliem, kāpēc dažas Mācības paragrāfos likti tikai vārdu sākuma burti. Bet lai Jūs galīgi neapbēdinātu, varu sacīt, ka S. Ž. – grāfs Sen Žermēna iniciāļi, un L – Ludviķa XVI. Pārējos iniciāļus nevaru atklāt.

268.a

Minēsim līdzību no Budas dzīves: “Anathapindika, neizmērojami bagāts cilvēks, dēvēts “bāreņu aizstāvis un nabagu draugs”, izdzirdējis, ka Buda apmeties Radžagrišas (radzagrichas) tuvumā bambuka birzē, nekavējoties devās pie Viņa. Svētītais tūdaļ redzēja Anathapindikas sirds skaidrību un apsveica to svētījošiem vārdiem.

Anathapindika sacīja: “Es redzu, ka Tu esi – Buda, Svētītais un gribu Tev atklāt savu sirdi. Uzklauti mani un dod padomu, kā man rīkoties. Mana dzīve pilna darba, esmu ieguvis lielu bagātību un man ir daudz rūpju. Un tomēr es mīlu savu darbu, daru to ar visu savu centību. Pie manis strādā daudz ļaužu, un viņu labklājība atkarīga no manu uzņēmumu sekmīguma. Bet esmu dzirdējis, ka Tavi mācekļi slavē vientuļnieka dzīves svētīgumu un prieku un nosoda pasaulīgo burzmu... “Svētītais, viņi saka, atsacījies no troņa un atradis taisno ceļu un tā devis piemēru visiem, kā sasniegt Nirvānu.”

“Mana sirds alkst darīt pareizi un kļūt saviem tuvākiem par svētību. Tāpēc es gribu jautāt, vai man vajadzētu atsacīties no savas bagātības un uzņēmumiem un, līdzīgi Tev, uzņemties bezmājību, lai sasniegtu svētlaimi un taisnīgu dzīvi?”

Buda atbildēja: “Taisnīgās dzīves svētlaimi sasniedz ikviens, kas iet pa astoņu Pakāpju cēlo Ceļu. Tas, kas pieķēries bagātībai, lai labāk to atmet, nekā atļauj tai saindēt savu sirdi, bet tas, kas bagātībai nav pieķēries un kas, būdams bagāts, izlieto to taisnīgi, būs par svētību saviem tuvākiem. Es saku Tev, paturi savu stāvokli un vēl centīgāk pieliec savu prasmi darījumos. Nevis dzīve, nevis bagātības, un nevis vara padara cilvēku par vergu, bet vienīgi viņa pieķērība dzīvei, bagātībai un varai. Teikšu, kas aiziet no dzīves, lai dzīvotu bezrūpīgi un bezdarbīgi, nerasniedz neko. Jo dzīve slinkumā ir riebīga, un spēka nevarība jānicina. Bet Taghagatas Dharma neprasa, lai cilvēks katrā ziņā izvēlētos bezmājību un atsacītos no pasaules, ja viņš nejūt uz to tieksmi. Bet Taghagatas Dharma prasa, lai ikviens cilvēks atbrīvotos no patības ilūzijas un šķīstītu savu sirdi, lai atsacītos no baudu alkām un dzīvotu taisnīgu dzīvi.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

269.

Par Križanovsku Jūsu zināšanai varu sacīt, ka viņas grāmatu labākās lappuses uzrakstītas un sastādītas automātiskā rakstīšanas veidā un arī pēc viņas neredzīgās māsas redzējumiem. Tā man stāstīja viņu ģimenes draugs. Pie tam arī viņa pati, neapšaubāmi ir pazinusi daudzus okultus rakstus. Protams, viņa ir lasījusi arī H. P. Bl. Darbus, jo viņas grāmatu sērijā par Magiem sastopama vieta no “Sl. D.”, bet varbūt šo vietu arī H.P. aizguvusi no kādiem ceļojumu aprakstiem. Rietumu literatūra, sevišķi angļu, pag. gadsimta beigās kļuvusi bagātāka ar daudziem, tā dēvētiem okultiem romāniem, kas bieži liecina par autoru ievērojamu garīgo redzi. Križanovskas romānos līdztekus atzīstamām sastopamas arī ļoti banālas lappuses. Bet es tomēr viņas “Magu” sēriju vērtēju augstāk nekā daudzus atgādnē romānus, jo šīs grāmatas ierosina lasītāja iztēli un paceļ to pāri pelēkai ikdienai pretīm neparastajam un daiļajam.

270.

Sent. Iv. D’Alveiders bija psihiķis un mēdijs, un savas dzīves beigās tas tik stipri nonāca savu astrālo vadītāju varā, ka viņa grāmatās vairāk maldu nekā citu autoru okultos romānos. Viņa Aggarta un Augstākais Pontīvs, protams, ir varenās Šambalas un tās Valdoņa savdabīgā uztvere. Amizanti lasīt, ka viņš savijis pastāvošās ezotēriskās leģendas ar astrālajiem sablīvējumiem un instrukcijām, kuras tas saņēmis no astrālajiem personifikātoriem. Viņš ir bezatbildīgs astrālo vadītāju upuris. Tāpat arī slepenās valodas nosaukums “Vatan”, ko tas it kā dzirdējis no kāda nejauši sastapta svaidīta bramana, orientālistam skan svešādi. Vatan arābu, urdu un persiešu valodā nozīmē dzimtene. Sent. Iv. D’Alveiders acīmredzot nav savu sarunu biedru sapratis, kas tam vienkārši stāstījis par savu mātes valodu.

Es lasīju viņa biogrāfiju, no visa redzams, ka tas bijis visai labs cilvēks, bet viņa dabas mediumisms un aizraušanās ar spiritismu, sagrāvuši viņa vājo organismu, un radās garīgā līdzsvara zaudējums.

271.

Neregulēto kundalīnī spēku smalkāko vibrāciju kāpinājums var postīt ķermeni, kas šādai uztverei nav radināts un norūdīts. Neaizmirsīsim, ka tā dēvētais jogs Ramararaka (amerikāniskais Antiksons), jo arī bija Vivakanandas klausītājs, bet jogs tas nekad nav bijis. No šejienes izriet arī viņa mehānisko metožu patvaļīgais iztulkojums, neapgaismojot visas tās briesmas, kas saistītas ar šādu patvarību.

Patlaban pasaules grāmatu tirgū izsviesti tūkstošiem pamācību, kā vieglām metodēm mehāniskā ceļā attīstīt sevī apslēptos zemākos psihiskos spēkus. Patiešām, šie tumsonīgie un bezatbildīgie rakstnieki strādā tumšo spēku pusē, kuri neko nevēlas, kā cilvēkos atvērt dažus centrus un tādējādi iekļūt viņos un caur tiem saskarties ar zemes dzīvi, lai realizētu savus tumšos plānus. Tie tik ļoti kāro stabilizēt ap zemi atmosfēru, kas saindēta zemām viņu eksistencei nepieciešamām emanācijām.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Tāpat neapšaubāms, ka vienkārša ritmiska elpošana pati par sevi ļoti derīga. Cilvēki neprot vairs ne tik vien kā izmantot svaigu gaisu, bet arī pareizi elpot, kas ir mūsu veselības pamats, Bet Hatha Jogas pranajama nav nekā kopēja ar šādu ritmisku elpošanu. Jo Katha Jogas lietotās pranajamas mērķis ir kairināt asins pieplūdumu dažiem centriem un ietekmēt to pastiprinātu darbību, ko panāk ar elpas aizturēšanu, griešanās kustībām un citiem vingrošanas paņēmieniem. Bet var viegli iedomāties, kādas izcelsies briesmas, ja cilvēks sāks kairināt centrus, kas atrodas novājinātos vai pat slimos orgānos. Tā tas tikai pasliktinās viņu slimīgo stāvokli. Lūk, kāpēc tik daudz nelaimes gadījumu to starpā, kas nodarbojas ar pranajama tumsonīgu un bezatbildīgu skolotāju vadībā. Centra atvēršanās nekaitējot var notikt vienīgi Lielā Skolotāja vadībā, kas redz mūsu organisma patieso stāvokli visā tā komplicētībā un zina, ko un kad drīkst pieļaut vai lietot. Neaizmirsīsim, ka tieši centru transmutācijā notiek to sprieguma spēcīgs kāpinājums un asins pieplūdums. Skolotājam vajag prast dažreiz šādu spriegumu pārnest mazāk bīstamā vietā vai arī nolaist liekās asinis, lai novērstu vispārīgu uzliesmojumu un uguns nāvi. Ja māceklis šādai transformācijai gatavs, tad ticiet, Skolotājs nekavēsies ne mirkli un dos visu, kas atbilst viņa organismam un dzīves apstākļiem.

Saviem korespondentiem bieži esmu rakstījusi par mehānisko metožu kaitīgumu un par mediumisma attīstības briesmām. Patiesiem mācekļiem jāpierāda gara spēks un jāzina patiesība, bet nevis jāaizraujas ar trikiem, kas pieejami katram mēdijam.

Pēc mana samadhi definējuma Jūs redzat, cik relatīvs ir apskaidrības jēdziens. Bezrobežības jēdziens izslēdz iespēju kādreiz sasniegt absolūtu zināšanu, un šajā apstākļī slēpjas viss diženums - tāpat arī dzīvība. Katrai Manvantārai, katram ciklam sava patiesība, un cilvēcei tiek dota tā patiesības daļa, kādu tā zināmā ciklā spējīga ietvert. Arhātiem, protams, pamatprincipos nevar būt domstarpību, bet Viņi tomēr vienmēr meklē atziņas un padziļina savas zināšanas. Vai pilnīga izpratne maz domājama? Tas jau līdzinātos iznīcināšanai! Patiešām, kas notiktu ar mūsu apziņu, kuras būtība ir mūžīgā kustībā jeb atziņu meklējumos? Dzīve ir bezrobežīga un bezrobežīgas ir atziņas un iespējas. Priekā par Neaptveramo un Neizsakāmo Varenību nobeigšu savus paskaidrojumus.

272.

Sent. Iv. D'Alveiders ir tipisks psihiķis, kas nodarbojās ar spiritismu un nokļuva astrālo personifikātoru iespaidā. Viņa grāmatas ir patiesības drumstalu un maldu maisījums.

273.

Pareizi, ka nodarbošanās ar okultismu, kā to izprot ļaužu vairums, ļoti bīstama, ja šo nodarbošanos izvērš par mehāniskiem vingrinājumiem. Bet Gaismas ceļš, pašai izvēlētais kalpošanas ceļš cilvēces labuma vārdā, kaut gan grūts, bet tas dod arī garīgu prieku, ja gars gatavs, ja tas nemītīgi tiecas pilnveidot iekšējo cilvēku un ja tam ir nesalaužama atdevība izvēlētajam Ideālam. Uz pēdējās pakāpes Gaismas Nesējs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

neizbēgami izdzer indes kausu, nodevības kausu, ko tam pasniedz vistuvākie. Tā ir bijis un tā ir. Jo augstāka Gaisma, jo biezāka tumsa. Un katru Gaisma Nesēju pavada Jūdass vai Dīvadata vārda laužēja karaļa personā (S. Žermēna dzīve), vai Kulombu, vai kā Blavatskas gadījumā – Solovjova personā. Katra Gaismas Nesēja dzīves stāstā ierakstītas melnās nodevības traģiskās lappuses.

274.

Jūs jau, laikam, atceraties, kā Širē savā grāmatā “Lielie Svaidītie” cenšas Ramu, Ramajanas varoni, šo Aiodhja zemes tīrāko indusu pārvērst par ķeltu un druīdu. Tas pats autors arī ebreju Mozu pārgērbj par ēģiptieti! Širē jālasa kritiski.

Ar pēdējo pastu saņēmu jautājumus un raksta “Saules ceļš” kritiku. Kritiķis vērš manu uzmanību uz šī raksta pretrunu “Dzīvās Ētikas” Mācībai, uz to, ka daudz vietu šai rakstā saskan ar Krišnamurti sprediķiem, kas noliedz Hierarhiju un ir “gandrīz Šteimeriešu vārdu burtisks atkārtojums.” Vajadzēs atbildēt un ieteikt jaunajam kritiķim iemācīties lasīt ar sirdi un prātu, bet nevis ar acīm vien, ja viņš grib iegūt patieso zināšanu. Arī Vivakananda saņēmis savu tiesu. Kritiķi ļoti samulsinājusi bagātības iegūšanas pamācība, kamēr “Dzīvās Ētikas” grāmatas nopeļ personīgā īpašuma iegūšanas tieksmes. Bet kritiķis nav uztvēris, ka, runājot par pilsoņa pienākumu, Vivakananda ieteic vispirms iegūt zināšanas un tikai pēc tam bagātību. Un šajā “pēc tam” visa jēga. Zināšanai, kā to saprot induss, bagātība kļūst par svētību, jo tad tā nekalpo personīgiem mērķiem, bet vispārības labumam. Tā cilvēki lasa nedzīvu burtu, neiedziļinoties uzrakstītā jēgā.

275.

Enoha grāmata angļu tulkojumā atrodas Oksfordā Boblionas bibliotēkā. Nezinu, vai tā tulkota arī citās valodās. Savā laikā baznīcas pārstāvji bija ļoti pret to. Jā, tumšie mākoņi sabiezē, bet kaut kur jau aust gaisma, tāpēc tik neatliekama ir apziņas paplašināšana caur “Dzīvās Ētikas” pamatu iesavināšanu un pārdzīvojamā laikmeta neparastības izpratni, laikmeta, kas izlemj daudzu tautu likteņus.

276.

Pārskatot Enoha grāmatas korektūru, mūs pārsteidza līdzība ar Jaunās Derības rakstiem. Tā līdzību par avi, ko labais Gans glābis no algotājiem sargiem un niknajiem vilkiem, ceturtā Evāņģēlija evāņģēlists ņēmis no Enoha Lxxxix lpp., kur autors apraksta ganus, kas pirms Kunga ierašanās nokāvuši un iznīcinājuši avis; tādējādi atklājas Jāņa līdzības līdz šim vēl neizprastās vietas: “visi, kas nāca pirms manis, bija zagļi un laupītāji” – izteiciens, kurā mēs saskatām mājienu uz Enoha alegoriskajiem ganiem (Pravieša Enoha grāmata XLVIII lpp, 1883.g. izdevums).

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

277.

Tagad pārāk vēl apgalvot, ka tieši Enohs aizguvis no Jaunās Derības, bet ne otrādi. Apustuļa Jūda vēstījumos (14., 15) burtiski citēta plaša vieta no Enoha par Kunga un desmittūkstoš svēto atnākšanu un, minot pravieti atsevišķi, viņš ar to atzīst avotu.

“... noslēdzot paralēli starp pravieti un apustuli, mēs neapšaubāmi konstatējam, ka par Dievišķo Atklāsmi atzīto vēstījumu autora acīs Enoha grāmata ir kāda patriarha darbs, kas dzīvojis pirms grēku plūdiem... Enoha grāmatas valodas un jēdzienu saskanēšana ar Jaunās Derības autoru valodu un jēdzieniem... gaiši norāda, ka semitis kā Milтона darbs bija neizsmelams avots, no kura evaņģēlisti un apustuļi vai arī ļaudis, kas rakstīja viņu vietā, smēlušies savus jēdzienus par vispasaules Taisnības valsti zem mūžīgās Cilvēka Dēla vadības. Šis evaņģēliskais plaģiāts kulminē Jāņa “Atklāsmes grāmata” un piemēro Enoha redzējumus kristietībai ar sagrozījumiem, kuros mēs neredzam apokalipses pravietojumu lielā meistara majestātisko vienkāršību, ar kādu viņš pravieto patriarha vārdā, kas darbojies pirms grēku plūdiem (turpin. XXXIV-XXXV)

“Pirms grēku plūdiem”, patiesi! Bet ja teksta frazeoloģija attiecas tikai uz dažiem gadu simteņiem vai pat gadu tūkstošiem pirms vēsturiskās ēras sākuma, tad tas nav tuvo notikumu pravietojuma pirmraksts, bet ir, savukārt, dažu aizvēsturisko reliģiju rakstu kopija.

“Kristus laikmetā Višnu Kapilas un citu garīgo skolotāju veidā... sniedz patieso gudrību kā to darīja Enohs. Tretas laikmetā, vispasaules Monarha veidā, viņš savalda ļaunprātīgos (čakravnī – pēc Enoha, mūžīgi esošā Valdnieka), apsargā trīs pasaules (jeb rases). Dvaparas laikmetā Veda – Viasas personā viņš vienīgo Vedu sadala četrās daļās un iedala trīs simts (šata) nozarojumos (Višnu Purana).

“Enoha Grāmata” (XXVI 3) Uriels saka: “Tie, kas tika saudzēti, mūžīgi slavēs Kungu... Mūžīgi esošo Valdnieku, kas valdīs pār viņiem.”

“Patiesi tā: visagrāko āriešu “Veda”, pirms tās uzrakstīšanas izplatījās atlantu un lemūru tautās un izsēja vēl tagad pazīstamo seno reliģiju pirmo sēklu. Nekad nevīstošā Gudrības Koka atvases iemetušas savas sausās lapas pat jūdiskajā kristietībā. Kali laikmeta, mūsu tagadējā laikmeta beigās, Višnu jeb “Mūžīgais Valdnieks” nāks kā Kalki Avatars un atjaunos taisnību virs Zemes. To prāts, kas dzīvos tanī laikā, tiks atmodināts un kļūs dzidrs kā kristāls.

“Cilvēki, kas tā pārmainījušies, šāda sevišķa Laikmeta ietekmēti (Sestā Rase) būs citu cilvēcisko būtnu sēkla un dzemdēs rasi, kas dzīvos pēc Kristus laikmeta – Skaidrības laikmeta – Likumiem. Tas, tā būs septītā rase, Budhu, “Dieva Dēlu” rase, kas dzimuši no šķīstiem vecākiem.

Bet kas tad īstenībā ir pati Enoha grāmata, kuru Atklāsmes grāmatas autors un pats Sv. Jānis, ceturtnā Evaņģēlija autors, tik bagātīgi citējis savos rakstos? Vienkārši Svaidījumu grāmata, kas alegorijās un uzmanīgā frazeoloģijā devusi dažu arhaisku

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

mistēriju programmu, kas noritēja svētnīcu iekšienē. Tā dēvētā “Enoha redzējumi” ir viņa paša (Enoha) pārdzīvojumi pie svaidsānas vai atklājumi mistērijās.

278.

Tā Vivekananda bieži jautāja saviem mācekļiem – vai viņi spēj iedomāties Lielo Skolotāju sirds atsaucību, visu sirds maigumu? Bet Lielo Skolotāju līdzietība un palīdzība Viņu lielo zināšanu dēļ izpaužas formās, kas bieži neatbilst ne mūsu izpratnei, ne mūsu vēlmēm. Tāpēc arī biežās piezīmes, kuras, diemžēl, esmu pati dzirdējusi – “Lielais Skolotājs mīt kaut kur tālumā un nedzird uz Viņu vērsto saucienus”. Bet nav lielāku maldu. Lai mūs sadzirdētu, jāpievieno sirds patiesīgums un sirds tieksšanās.

279.

Iespējams arī, ka daži “vairoga” stāvokļa sasniegšanu jauc ar sirds pārakmeņošanu, viņiem “vairogs” nozīmē tieši pārakmeņošanu, kamēr īstenībā “vairogs” ir atsacīšanās no pieķersšanās zemes priekšmetiem, pie kam šāda atsacīšanās galvenokārt notiek domās. Nepieķērība zemākajām un jutekliskajām izpausmēm vēl nav nejutīgums. Tā barības nekārošana nenozīmē, ka cilvēks mitējies izjust badu utt. Bet sasniedzis “vainaga” stāvokli, cilvēks visu pienācīgi novērtē un prot atšķirt, kur galvenais un vadošais.

280.

Jūs man sacīsit, ka Jūsu minētā Paskāla morālais un intelektuālais apvārsnis bija augsts. Bet tomēr viņam varēja arī nebūt garīgā sintēze, un lūk, šis apstāklis ir pārbaudes akmens. Vai ir daudz tādu cilvēku, kam piemīt šis sasniegums? Bieži tās trūka lieliem intelektiem. Kāds var būt intelekta milzis un tomēr viņam var trūkt sintēzes.

280.a

Man ļoti patīk Jūsu kalna sprediķa paskaidrojums – “Svētīgi tie garā nabagie, jo...” Pēc jēgas tas ir viens no visdziļākajiem. Patiešām, šajā nolikumā ielikta pašai izliedzīga varoņdarba pazemības nepieciešamība, jeb visu šaubu pašapmierinātības pārvarēšana, tāpat kā atsacīšanās apziņā jeb garā no jebkādas mantrasības, īpašuma un pieķērības pārejošām lietām. Tieši šādu atsacīšanos apziņā uzsvēra visi senatnes Diženie Skolotāji. Atcerieties divu mācekļu piemēru Dzīvās Ētikas grāmatās? Vienam nebija lietu, bet Skolotājs viņam nemitīgi pārmeta pieķērību lietām, otrs dzīvoja lietu vidū, bet viņš nesaņēma Skolotāja nopelumu.

281.

Austrumu Ezotēriskajās Mācībās norādīts, ka Lucifers atnācis uz mūsu Zemi kopā ar citiem Augstiem Gariem, kas upurējušies planētas un tās cilvēces evolūcijas paātrināšanai.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

282.

Nav jābrīnās par tumšo būtņu drūzmēšanos visapkārt. Ja jūs savā puķu dārzā atrastu lauvu, tad droši vien mājā saceltos panika. Tumšajiem Jūs esat tāds lauva viņu sakņu dārzā. Viņi izšķieduši ne mazums pūļu, lai izaudzētu savus dzelkšņus, un pēkšņi ieradies nelūgtais lauva. Patiešām, dažreiz žēl šādu cilvēknīdēju pūliņu. Bet tomēr nešaubīgums stiprāks par visiem tumšo slazdiem.

283.

Jūs nebrīnīsities par manu apgalvojumu, ka ārkārtīgi attīstās melnā maģija. Tā, protams, ir viens no Gaismas pretinieku ieročiem. Tie sakopo apzinīgus un neapzinīgus līdzstrādniekus. Burvju vārdi, grimuāri, un citi tumšo paņēmieni tiek plaši lietoti. Bez jau agrāk minētiem tumšo centieniem rodas daudzi mazi pulciņi, kas balstās uz visprimitīvākiem rituāliem, bet to kopējais ļaunums ir liels. Baltai maģijai, protams, ir spēcīgākas formulas, bet pāri pār visām formulām ir sirds enerģija. Visas formulas un burvestības paredz mehānisku sagatavošanos, paliekot zemāko mācību robežās. Bet tagad, kad tumšo spēki tik stipri uzmācas, tiem pretī jāraida sirds spēki. Var novērot, ka baltās maģijas rituāli pakāpeniski izveidojas augstākos uguns un sirds jēdzienos. Tumšajiem trūkst šo cietokšņu. Vienīgi tīra sirds spēj iedarboties. Vienīgi saite ar Gaismas Hierarhiju spēj iededzināt nedzēšamas ugunis. Tālab sirds pretnostatījums visiem tumšajiem spēkiem būs uzvaras zīme. Apstiprinu sirds varenību, un jūs pie sevis zināt, cik tuvu un cik spēcīgs ir šis Gaismas ierocis. Sirdij neliesmojot, nav iespējams tuvojties ugunīgajai sfērai. Iesvētīšana ar uguni stāv priekšā tikai tīrai sirdij.

284.

Velti domāt, ka Melnā Maģija tagad sevišķi attīstīta Tibetā. Protams, tā tur ļoti pastiprinājusies, bet tā ir tikai daļa no tās vispasaules attīstības. Nav iespējams iedomāties, cik ļoti attīstās melnie tīmekļi. Nav iespējams iztēloties tās dalībnieku dažādību. Nav pārskatāmas visas negaidītās apvienības, kas atbalsta viena otru. Vai gan var samierināties, ka arī valstu galvas un prāti, masoni un nemiernieki, tiesneši un noziedznieki, ārsti, slimnieki un veselie strādā tajā pašā melnajā druvā? Viņu iepazīšanu apgrūtina arī tas, ka nevar saskatīt kaut kādu viengabalainu organizāciju, bet viss dibinās uz atsevišķām personībām, kas iemetinās visdažādākos uzņēmumos.

285.

Paši melnās ložas dalībnieki ļoti labi pazīst cits citu. Patiešām, ir acīmredzamas pazīmes. Tā, ja novērojat necilvēcīgu cietsirdību, varat būt pārliecināti, ka tā ir tumšo pazīme. Katra Gaismas Mācība ir vispirms, cilvēcības attīstība. Iegaumējiet to cieši, jo nekad vēl pasaulei nav bijusi tik vajadzīga šī kādība. Cilvēcība ir vārti uz visām citām pasaulēm. Cilvēcība ir jūtziņas pamats. Cilvēcība ir brīnišķī spēki. Cilvēcības substance ir “kausa” viela, tāpēc, vispirms, ietērpsimies uz Zemes cilvēcībā un atzīsim to kā bruņas pret tumšajiem spēkiem. Ugunīgā parādība ienesīs sirdī cilvēcību. Tā

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Mēs vēlreiz sapratīsim, cik vistālākais no mums tuvs. Mēs arī pazīsim cits citu pēc cilvēcības. Tāpēc šajā bīstamajā stundā strādāsim visvajadzīgākā labā.

286.

Vajag, patiešām, apliecināt atšķirību starp mediumismu un patieso garīgo attīstību. Grāmatas par visādiem hatha jogiskiem vingrinājumiem sējušas daudz posta. Kāda tumsīga doma, ka augstāko un izsmalcinātāko iespējams sasniegt tīri mehāniskā ceļā! Jūs rakstāt gluži pareizi, ka cilvēki, tiecoties pēc garīgās attīstības (pie kam viņi to bieži izprot kā psihisku izpausmju sasniegumu) gluži piemirst, ka bez aktīvas kalpošanas vispārības labumam šāda attīstība būs vienpusīga un neizturīga. Vienīgi saskarsme ar cilvēkiem iededzina mūsu iekšējās ugunis. Vienīgi saskaroties ar tiem, varam sevi pārbaudīt un uzasināt un norūdīt sava gara asmeni. Vajadzīga, bez šaubām, zināma izolācija un periodiska vientulība spēku atjaunošanai, bet pilnīga vientulība nekad nevar atraisīt mūsos to spēku spriegumu, kas vienīgais dara iespējamu viņu izsmalcinājumu. To apstiprina daudzas vietas Mācībā. Tā “Morijas Dārza Lapu” II daļā, 49. lpp. sacīts: “Kristus un Budas tuvākie līdzstrādnieki nelietoja maģiskas formulas, bet darbojās, pilnīgi saplūstot ar garu. Tāpēc jaunajā evolūcijā mākslīgie paņēmieni jāatmet. Jogisma mehānika vairs neatbilst pasaules atjaunošanas darbam”, un tālāk, “Cik reizes Svētītajiem vajadzēja atgriezties uz Zemes, jo tie pūlī nesa vairāk sajūsmas nekā dzīves celtniecības. Mēs esam noteikti pret klosteriem kā pret dzīves antitēzi... Tieši no dzīves vajag atnākt...” Tāpat arī “Agni Joga” 165 p. vidū “Radža Joga, Žnana Joga, Bhakti Joga – visas tās izsargās no īstenības (no aktīvas piedalīšanās dzīvē) un tāpēc nevar ieiet nākotnes evolūcijā” un 163... “Visapvienojošākā Joga (Agni Joga) uzliek pienākumu veidot visu dzīvi ievērojot attiecīgu ārēji nemanāmu disciplīnu”, tas ir, ceļot dzīvi, jāievēro zināma piesardzība un norādītais veselības režīms. Tā, izsekojot cilvēces Lielo Skolotāju dzīvi, mēs redzam, ka neviens no Viņiem nevairījās dzīves, bet atdeva visus savus garīgos un fiziskos spēkus kalpošanai vispārības labumam. Tāpēc sekosim visā šiem pašai dziedzības cēlo varoņdarbu diženajiem piemēriem. Pašai dziedzības vainags tik mirdzošs!

287.

Jā, atrazdamies Āzijā, jūs runāsiet par nogurumu, kas radies darbojoties notikumos, Amerikā neviens to neizpratīs un neticēs. Cilvēcei laiks iemācīties cienīt garīgo, paplašināt apziņu. Bez jebkādas maģijas, mēs piedalāties lielos attālumos. Mēs iedvesmojam domas, mēs rakstām vēstules un cilvēki tādējādi savstarpēji sadarbojas daudz vairāk nekā to domā. Tāpēc jo vairāk vajag izvairīties no jebkuras ļaunas sākotnes. Jābūt labākiem, izprotot vispasaules labumu. Jāpieradina sava sirds pie labuma iedarbīguma. Līdzīgi pieredzējušiem cīnītājiem jāatzīst labuma spēks. Nekāds ļauns spēks neuzvarēs labo. Neuzskatīsim to par kaut ko gudru. Viltība nav gudrība un, protams, nemīt sirdī. Mēs apstiprinām zināšanas ceļus, bet neaiziesim klusēdami garām labajam, kas ir radoša sākotne.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

288.

Dažos cilvēkos ir neparasti stiprs atavisms. Viņu prāts nekādi nespēj uzsākt jaunu ceļu, vecās sliedes kavē katru progresu, bet viņi to nepamana. Bet piesardzīgi uzliktās mūšsenās aizsargbrilles, visādu dogmu un aizliegsmju veidā, atradinājušas no plašiem apvāršņiem. Lūk, kāpēc evolūcijas process tik lēns, kosmiskais līdzsvars traucēts, un cilvēcei jāsamaksā par savu kūtrību ar drausmīgu satricinājumu un revolūciju pārdzīvojumiem.

4. nodaļa: Meli grāmatās.

Austrumi un Rietumi

289.

Jūs bieži runājat par esošo grāmatu nepilnību. Teikšu vēl vairāk – maldi grāmatās līdzinās smagam noziegumam. Melus grāmatās vajag vajāt, kā smagas apmelošanas veidu. Oratora meli sodāmi pēc klausītāju skaita. Rakstnieka meli – pēc izdoto grāmatu skaita. Pieblīvēt ar meliem tautas grāmatu krātuves ir smags noziegums. Vajag nojaust rakstnieka īsto nodomu, lai novērtētu viņa maldu kādību. Neattīstība būs sliktākais pamatojums. Bailes un nekrietnība ieņems tuvāko vietu. Visas šīs īpatnības Vienkopā nav pieļaujamas. Jaunajā celtniecībā tās jānovērš! Aizlieguma līdzekļi, kā jau parasts, nav noderīgi. Bet neapšaubāmus maldus vajag izmest no grāmatas. Izņemšana no apgrozības un grāmatas pārdrūkšana piespiedīs rakstnieku atjēgties. Katram pilsonim ir tiesības pierādīt maldīšanos. Nedrīkst, protams, likt šķēršļus jauniem uzskatiem un veidojumiem, bet nepareizi dati nedrīkst maldināt, tādēļ, ka zināšana ir vienkopas bruņojums un zināšanas aizsardzībā jāpiedalās visiem locekļiem. Vismaz reizi gadā jāpārbauda grāmatas, citādi upuru skaits būs liels. Atsevišķi jāglabā grāmata, ja tās vērtība satricināta. Grāmatu glabātuve plauktos ir veseli melu perēkļi. Būtu necienīgi glabāt šos parazītus. Varētu sacīt – pārguliet sliktā gultā, bet nedrīkstētu piedāvāt lasīšanai melu grāmatu.

Kādēļ pārvērst labāko pavarda stūri melīgā nerrā! Vajag atzīmēt grāmatas jautājumu!

290.

Apziņa ir mērogs, un daiļums necieš kroplības. Meli nav apsedzami. Apziņa ir stimulē, tiesnesis. Tik daudz ir dzīves pavedienu, ka apziņa kļūst par tiesnesi. Tāpēc attīstiet apziņu.

Ja aprobežosimies ar nedzīviem likumiem, tad labāk būtu pārvākties uz kapsētu. Viduvējība neizraisīs izplatījuma uguni. Upuri apziņā atzinusi pa labu, bet cik precīzam ir jābūt kaltam, lai iezīmētu taisnību. Un cik slīpēta mēdz būt paštaisnošanās lokanība.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

291.

Tāda izpratne tuvinās Ugunīgajai Pasaulei. Ir garlaicīgi klausīties bezjūtīgu murmināšanu, sevišķi vēl, kad drukāto grāmatu skaits sasniedzis drausmīgus apmērus. Reti kad kvantitāte bijusi tik pretēja kvalitātei! Arī šeit izpaužas bezjūtības pazīmes.

292.

Arī uzbrukumi dažiem sociālistu rakstniekiem un domātājiem ir netaisni. Autors uzbrūk netaisni arī Gorkijam, kura vārdus viņš citē: “Manā priekšā atklājas grandioza zemes aina, kuru brīvās cilvēces darbs noslīpējis par milzīgu smaragdu. Visi cilvēki saprātīgi, un katrā iemīt personīgās atbildības izjūta par visu, kas notiek ap to. Visur – pilsētas, dārzi – lieliskas celtnu novietnes, visur strādā cilvēku labā viņa saprātam pakļautie un organizētie dabas spēki, bet pats viņš beidzot patiešām ir stihiju pavēlnieks. Viņa fiziskais spēks vairs nav jāšķiež rupjā, netīrā darbā, tas kļuvis garīgs un viss tā varenums virzīts uz to esamības pamatjautājumu pētīšanu, pie kuru atrisinājuma bez rezultātiem jau sensenis mocās doma.”

Izlasot šīs brīnišķās rindiņas, varu vienīgi sacīt, ka katrs saprātīgs cilvēks, kas tiecas uz progresu, uz vispārīgo labumu, piekritis lielā rakstnieka cerībām. Ievērojiet, Kā Dieva un gara aizstāvis ņirgājas par Gorkija vārdiem, ka “dabas spēki būs cilvēka saprāta iekaroti un organizēti, un pat fiziskā enerģija kļūs garīga.” Šim burta kalpam liekas bezjēdzīgi, ka enerģiju var virzīt uz esamības jautājumu pētīšanu! Tas nožēlo, ka Gorkijs, neskatoties uz savu bagāto fantāziju, nav varējis cilvēkiem izdomāt citu darbu, kā tikai nodarbošanos ar teoloģiskiem pētījumiem!

Bet vai gan esamības jautājumu un likumu pētīšana nav visu svarīgāko zinātņu lieta? Vai gan šāda pētīšana mums neatklāj arvien jaunus redzamības un neredzamības Dabas, tālo pasaulu un visas Pasaules Ēkas likumus un noslēpumus? Apvainojums Gorkijam par iztēles nabadzīgumu nenonāk pēc adreses. Gorkija iztēlotā aina ir katra domātāja cilvēka sapnis, un daudzi saprot, ka tā realizēšana iespējama tālā, vienīgi ļoti tālā nākotnē. Vai daudz ir tagad saprātīgu cilvēku, kas saprot savu atbildību par visu, kas ap viņiem notiek? Un to, kuru fiziskā enerģija pārveidojusies garīgajā, to, varbūt, ir mazāk. Kā Jūs domājat?

293.

Būtu lieliski, ja visi līdzstrādnieki iepazītos ar Budisma pamatiem, Upaniśādām, Bhagavit Gītu, Konfūcija, Lao-Dzi, Zaroastras un Hermesa u.c. Mācībām. Protams, ir lielas grūtības tādēļ, ka tik maz to ir tulkots krievu valodā. Pareiza iepazīšanās ar šīm Mācībām var tikai stiprināt apziņu un palīdzēt apgūt “Dzīvās Ētikas Mācību”. Tāpat vienmēr ieteikšu lasīt Vivekanandas grāmatas un Rama-Krišnas Pasludinājumu. Man mīli arī četri sējumi, kas veltīti Ramakrišnas un Vivekanandas dzīves aprakstiem. Tos lasot iepazīsti visu Austrumu jūtu un domu smalkuma burvību. Vispār ir ļoti daudz skaistu austrumu grāmatīņu. Tāpat skaisti ir māsas Noveditas sacerējumi par Indiju un Vivekanandu, kas bija viņas Skolotājs.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Protams, ir ļoti daudz lasītāju, kas, izlasot grāmatas, kuras izklāsta dažādo jogu pamatus, salīdzina tos ar “Dzīves Mācību” un acīmredzamām pretrunām tie nonāk šaubās. Lūk, kādēļ pirmajā laikā visiem, kas vēl nav nostiprinājušies Mācībā, ir tik bīstami lasīt pseido grāmatas, kas runā par okultām zinātnēm. Daudz posta atnes garīgie maldi.

Sevišķi jāsargā bērni. Daudzas bērnu garīgās un fiziskās vātis rodas tieši no necienīgām melīgām grāmatām.

Ja tie, kas lasa “Dzīves Mācības” jeb “Dzīvās Ētikas” grāmatas, iedziļinātos dziļāk visās dzīves problēmās, visos jaunākajos zināšanu novados, kas tajās skarti un sprastu sev par mērķi pamatīgi tās izstudēt, tad materiāli viņiem ne tikai vienai, bet daudzām dzīvēm. Bet parasti cilvēki lasa ar acīm un nevis ar sirdi. Tādēļ visievērojamākie norādījumi, vislielākās atklāsmes slīd pa viņu apziņu, neatstājot ne mazāko pēdu. Man, kurai ir atslēga daudziem apstiprinājumiem Mācības grāmatās, ar skumjām nākas par to pārliecināties. Šīs grāmatas dod virzienu visai domāšanai, norādot jaunas sfēras, uzstādot jaunas ceļa zīmes visiem zinātniskiem pētījumiem. Šīs grāmatas ir tik svarīgas, tik nepieciešamas ikdienas dzīvei, jo tās virza nākotnē. Mācības grāmatas ir neizsmelama krātuve zinātniekiem, kuru apziņa nav aptumšota ar aizspriedumiem.

Cilvēks bez aizspriedumiem, kas dzīvo nākotnes jausmās, patiesībā to jau rada un ar to atvieglo arī šodien. Protams, tehniskās zināšanas un dažādi salīdzinājumi ir noderīgi, bet var pienākt stāvoklis, kad visas šādas grāmatas kļūst par rokas grāmatām, dažreiz tikai noteikti tehniskai informācijai. Bet patiesā zināšana atklājas tikai, Mācībā dotos norādījumus pielietojot un ievēdot dzīvē, jo to plūsma neapstājas ne uz vienu dienu un ar ugunīgām formulām un ceļa rādītājiem vēl arvien uz priekšu, zīmējot nākošās apziņas un sasniegumu pakāpes un arvien plašāk un plašāk atverot priekšskatu Lielajā Bezrobežībā.

Tikai, lai neviens nedomā, ka grāmatu lasīšana ir aizliegta – tā ir ķecerība. Bet jāprot orientēties to vērtībā. Ļoti derīgi ir iepazīties ar visiem pēdējiem sasniegumiem zinātņu novadā, lai vēlreiz pārliecinātos, cik tie tuvu pienāk Sakrālās Zinātnes apstiprinājumiem.

294.

Tagad pāriešu pie jautājuma par grāmatu vispār. Šis jautājums kā redzams, visus ļoti uztrauc. Protams, nevar būt aizlieguma lasīt grāmatas par dažādām zinātnes, mākslas un gara nozarēm. Gluži otrādi, savas zināšanas jāpapildina dažādos veidos, bet ir nepieciešami iemācīties izprast to kvalitāti. Tā es vienmēr esmu brīdinājusi no pseido okultām grāmatām. Protams, ja ir iespēja iegūt visus Dzīves Mācības grāmatu dārgumus, kas apgaismo visas dzīves problēmas un norāda jaunus zināšanu ceļus, ja ir iespēja iepazīties ar “Mahatmu vēstulēm” to pilnīgā angļu izdevumā un ar H.P.B. darbiem, kuru nav mazums, tad pārējo grāmatu lasīšana, kas ar maz izņēmumiem ir šo grāmatu vāja atbalss un bieži vien nepareizā iztulkojumā, tad tā ir tikai lieka laika

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

tērēšana. Tā, piemēram, Sinneta “Ezotēriskais Budisms” uzrakstīta pilnīgi uz “Mahatma Vēstulju” pamata, kas saņemtas ar H.P.B. starpniecību, bet visas šīs Vēstules daudz pilnīgāk publicētas “Mahatmu Vēstules Sinneta” izdotajā lielajā sējumā. Personīgi es vienmēr ieteicu, ja vien iespējams, lasīt Austrumu filozofiju, protams, ja tā nav izkropļota tulkojot.

295.

Jūs jautājat, vai man uzticēties Olkotam? Protams, daudz vairāk nekā daudziem citiem. Viņa pirmie darbi ir vislabākie. Jo atzīstot H.P.B. autoritāti, viņš atradās zem Lielā Skolotāja Stara. Jūs zināt par nepārkāpjamu Hierarhijas likumu. Jo tikai caur H.P.B. varēja tuvoties Baltajai Brālībai.

Arī Križonovskas grāmatas ir paveikušas savu labu darbu. Vienlaikus ar zināmu vulgaritāti, šīs grāmatas satur patiesas pērles.

296.

Pats svarīgākais, pats atbildīgākais ir prasme dot katram pēc viņa apziņas. Visbriesmīgākais ir dot vairāk nekā sarunu biedra apziņa spēj ietvert. Dot nesagatavotai apziņai pārāk daudz ir tas pats, kas dot bērnam rotaļāties ar pielādētu revolveri. Tādēļ tuvojoties katram, ar noteikumu: “ar Tavu Kungu”, uzmanīgi virzot un paplašinot viņa apvārsni. Tādējādi tikai no Jums paša ir atkarīgs nepalikāt garīgi vientuļam. Rīkojieties nevis ar impulsu, bet gan ar sirds saprātu! Saprātam un jūtām ir jābūt līdzsvarotām visos mācekļa spriedumos un rīcībās. Nepieņemiet sentimentalitāti par sirds labsirdību! Sentimentalitātei nav nekā kopīga ar patiesu labsirdību, kas dibināta uz augstākās zināšanas un augstākā taisnīguma. Zinātne par cilvēkiem ir vissarežģītākā, visgrūtākā, jo tā prasa sirdi, kas norūdīta daudzās kaujās ar tumšajiem postītājiem un nodevējiem un ir nostiprinājusies nesalaužamā pacietībā un paš aizsardzībā.

297.

Jāpatur prātā, pareizāk, jāzina, ka nav nevienas grāmatas, kurā nebūtu ieviesušās kļūdas vai neskaidrības, vai arī vienkārši drukas kļūdas un izlaidumi. Pat Adeptu grāmatās vai vēstulēs sastopamas it kā pretrunas, bet zinātājiem tās nav pretrunas, bet vienkārši neizteikšanās līdz galam. Pasaulsēna ļoti komplicēta, un ietver visu tās dižo daudzveidību dažās, katram gadījumam formulās, nav iespējams. Tā arī jautājumā par harmoniskām dvēselēm ir daudz neizteikta. Katrā atsevišķā gadījumā, zemāko dabas valstu vienā vai otrā grupā, nevar aptiekas svāriem atmērīt sasniegtās individualizācijas pakāpi, tāpēc ņemts vienīgi stāvokļa vidusmērs. Šajā gadījumā kopīgā dvēsele jāizprot kā primitīvo izjūtu saskaņa, un tieši šādu harmoniju var apzīmēt ar terminu – kopīgā dvēsele jeb garīgā harmonija. Arī Lielie Skolotāji Savu Grupu nosauc par Vienbūtīgo Ego.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

298.

Nesen iznāca poļu autora Landaua grāmatiņa angļu valodā “God is my Adventure”. Autors apraksta savu pazīšanos ar visiem patlaban ievērojamākiem garīgajiem līderiem. Derīgi izlasīt, lai zinātu, kādu garīgumu prasa Rietumu un Amerikas masas. Sevišķus panākumus guvis kāds bijušais bīskaps Bukmens, kas apgalvo, ka Dievs – miljonārs un tāpēc nav jāizvairās arī no dārgām sanāksmēm greznajos hotelos un tādos pat auto izbraukumos utt. Bagātie un garlaikotie dīkdieņi ir priecīgi, ka atradies kāds, kas aizņem visu viņu dienu un vēl ieguldo, cik svarīga un derīga ir viņa ieteiktā patīkamā un komfortablā laika nosīšana. Sevišķi iemīļota ir Bukmana ievestā kopējā grēku sūdzēšana, kad pieņemts izsūdzēt visus savus noziegumus pret konvencionālo tikumisko kodeksa standartu.

Pēc šīs grāmatas iznākšanas uzpeldējuši vēl citi garīgi vadoņi, kas greznās tualetēs, mirdzošos dārgakmeņos uz estrādes sludina – dzer un līksmojies, un būsi Dievam patīkams. Tās, protams, ir drūmā laika zīmes, kad tumsas spēki uzbrūk slēgtās rindās, lai iznīcinātu visus svētīgos pasākumus un visus remdenos un svārstīgos.

299.

Var pieminēt varoņus, bet katra stunda savu lēmumu. Klinšu daļas nobrukšana atsedz jaunas zelta rūdas. Nenoārdiet svešu svētnīcu, ja nevarat nekavējoties tās vietā uzcelt jaunu svētnīcu. Svētnīcas vietai nav jāpaliek tukšai. Lai izteiktu Dieva īpašības, cilvēce izdomājusi daudz nosaukumu. Katrs jēdziens turpinājis zināšanu pavedienu. Nav vārtu Austrumos, uz kuriem nebūtu uzrakstīts Visaugstākā Izzināmā Vārds. Patiesi, nevar ieiet Austrumu zemē bez zināšanas. Neaizmirsīsim, ka Austrumi savus apliecinājumus rakstījuši uz akmeņiem.

300.

Ja notiek lietas līdzīgas dzirdētām Tibetas klosterī, var jautāt, kāpēc gan Rietumos nedzird par tādām pašām izpausmēm? Protams, arī Rietumos ir daudz tamlīdzīgu gadījumu, bet bieži notikuma fenomenalitāte netiek ievērota. Austrumu domāšana dažos virzienos ir smalkāka, un tāpēc tā ieteicu ievērot un novērtēt faktus. Māņticību Mēs nicinām, bet dažām labam jāatmet aizspriedumi.

301.

Austrumu Jogas Mācība Rietumu prātam nav izprotama, un sirds nenojauš skaistumu. Tāpēc neizpratne aizklāj pieeju nākotnei. Ir nepieciešami nostiprināt jaunu pieeju, pieņemot Skolotāja jēdzienu.

Kā gan iespējams noraidīt visbrīnīgāko jēdzienu? Un kāds zaudējums cilvēcei termiņu atklāšanā! Bargais laiks apskaidros daudzus prātus un nostiprinās jaunu sākotni.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

302.

Hatha Joga gan pastiprina atsevišķus centrus, bet tikai jānožēlo, ka šāda daļēja piepūle netuvina Radža Jogai un Agni Jogai. Tālab fiziskie un ugunīgie vingrinājumi tikai kaitīgi, jo traucē apkārtnes līdzsvaru. Uguns ir augstākā stihija un tai tuvoties iespējams tikai pa augstākās apziņas ceļu. Vienīgi ar šo augstāko apziņu iespējams izprast un iemīlēt Uguni.

303.

Gara virskundzība, sirds virskundzība tik maz izprasta, ka cilvēces augšupejas labā šie jēdzieni ir jāpaplašina. Šo izcilo principu neizpratne bieži rada līdzsvara traucējumus. Labākais piemērs – Austrumi un Rietumi. Tā Austrumos izprot, ka gara virskundzība nav bezdarbība, un sirds virskundzība nav glēvums. Rietumi iznīcinājuši abus jēdzienus un likuši dzīves pamatā matērijas virskundzību. Bez gara un sirds virskundzības nav augšupejas. Ikdienā jāpieņem apgarotās matērijas formula. Tā gars, sirds un matērija ieviesīsies dzīvē.

Paturēsim prātā gara virskundzību ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

304.

Nevajag uztraukties ne par kādiem strīdiem starp dažādu reliģiski filozofisko sistēmu pārstāvjiem, jo domu izmaiņas dažreiz izšķīl vienbūtīgās Patiesības dzirksteles. Bet, protams, ļoti ieteicu pilnīgi iepazīties ar austrumu domu, tad daudzi strīdus jautājumi atrisināsies vienkārši. Šķērslis tas, ka rietumu prātam nav viegli un pat gandrīz neiespējami ietvert pretstatus, kamēr Austrumi pretstatu ietverti liek filozofisko sistēmu pamatā, sākot ar kosmogoniju, kosmoloģiju un beidzot ar tikumības kodeksu. Tā tas, kas pielūdz vienīgi bezformas Aspektu, augstākā apskaidrībā iesaucas – “Patiesi Bezforma un forma – vienbūtīgi. Brahmans (Augstākā Realitāte) un Maija (ilūzija) – vienbūtīgi.”

305.

Protams, mirāža nepauž īstenību, bet pati tā ir īstenība. Tāpēc ir pareizi saprast Maijas realitāti, zinot visu viņas nodevīgo izkropļotību. Jūs, kas zināt ceļu, rodiet uguni to noiet.

306.

Nevajag pārspīlēt Hatha Jogas sasniegumus un apgalvot, ka tās adepti līdzīgi Radža Jogām atmodina kundalini, iegūst sidhi, sasniedz svētlaimi un atbrīvošanos no matērijas ķēdēm”... Tā tas nav.

307.

Visos laikmetos var atrast tukšas kapenes vai samainītus mirušos. Tā pastāv Sen-Žermēna kaps, bet būtībā tur apglabāts aizvietotājs. Bet attiecībā uz okultiem

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

romāniem jābūt ļoti izvēlīgiem. Neapšaubāmi, dažreiz romānu autori uztver kaut ko no izplatījuma rekordi, bet bieži daudz kas tiek iztulkots ārkārtīgi sagrozīti.

308.

Neieteicu dažādu spēju mākslīgu attīstīšanu. Saindētajos pilsētas apstākļos šie vingrinājumi novedīs tikai maldos. Atcerieties rindas no grāmatas “M. Dārza Lapas”: “Uzskatu, ka koncentrēšanās skolas nāvīgajā pilsētu atmosfērā ir bīstamas. Cilvēki ir neatlaidīgi savos izvēlētajos mērķos, bet strāva bieži ir tik vāja, ka priekšstatu rada tikai smadzenes. Spēcīgiem redzējumiem ir nepieciešami elektrības pilna vide un mainīgs apziņas stāvoklis.” Tādēļ nesteidzieties ievadīt Skolotāja Attēlu trešajā acī. Daudz labāk ir sirdī izjust nepārtrauktu piedomāšanu un mīlestību pret dižo Tēlu.

Jāizjūt atzinība par katru Jūsu dzīves prieka mirkli. Un ja šīs jūtas būs patiesas un mērķtiecīgas savā pastāvēībā, tad tās aizies līdz mērķim. Varat griezties pie Svētā Sergija tēla. Jo Lielajiem Skolotājiem ir daudz tēlu un katra tauta vērsas pie mīļākā, sev tuvākā.

Paplašinot apziņu, izsmalcinot visas jūtas, visu organismu, kļūst iespējama smalko enerģiju uztveršana. Bet šī izsmalcināšana nevar notikt tādā ātrumā, kādu sagaidāt Jūs. Būs vajadzīgs daudzu gadu neatlaidīgs darbs sevis šķīstīšanai un attīstīšanai. Un vēlreiz brīdinu, ka mediumismam un psihismam nav nekā kopēja ar patiesu organisma izsmalcināšanu. Tikai apziņas paplašināšana un augstāko centru atvēršana ar sekojošu ugunīgo transmutāciju – dos patiesos sasniegumus. Bet tas, protams, nevar notikt īsā laika periodā. Tam ir vajadzīgi gadi. Pie kam, zināmā izsmalcināšanas pakāpē ir nepieciešama tīra prāna un kalnu augstienes. Ugunīgā transmutācija nevar notikt saindētā atmosfērā. Tādēļ pilsētā visi vingrinājumi ir ļoti bīstami un var novest tikai pie apsēstības un pat nāves. Iegaumējiet to un cīnieties ar psihismu. Domājiet par garīgo, sirds pilnveidošanu, bet visus šos mākslīgos spēju attīstīšanas vingrinājumus pagaidām pārtrauciet.

Tāpat sirds izsmalcināšana nepastāvēs saldā sentimentalitātē, bet gan vīrišķībā un taisnības izjūtā. Sentimentalitāte un taisnīgums ir divi pretstati.

Bez tam, jāņem vērā, ka Augstāko Tēlu parādīšanās vai tuvošanās zemes plānā vienmēr tiek pavadīta ar lielu organisma satricinājumu. Trīsas, kas pārņem visu mūsu būtni, ir tik šausmīgas, ka sirds var neizturēt. Lūk, kādēļ daži ieraudzījuši tikai tādas Tuvošanās gaismu, jau pakrita miruši. Atcerieties visus dižos Svēto redzējumus, kaut vai Svētā Sergija Dievmātes redzējumu, - kādas trīsas viņu sagrāba, un kā no šī Apmeklējuma Viņš nosirmoja un mācekļi, kas atradās pie viņa, pakrita miris. Bet mēs zinām, kāds gandrīz nerasniedzami augsts bija šis Gars, kas pieskārs Svētā Sergija ugunij. Bet zemes apvalks ar visu tā izsmalcināšanu nevar asimilēties ar smalkajām enerģijām bez satricinājumiem. Tādēļ, kad jums stāstīs par Lielo Skolotāju parādīšanos, izturieties pret to ar vislielāko uzmanību. Tādēļ iegaumējiet, ka “ja Dižie Tēli un augstākās sfēras būtu tik viegli sasniedzamas (pieejamas) mazai apziņai, tad pasaule sen jau būtu sabrukusi.” Viegli pieejamas ir tikai zemākās sfēras un zemākās

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

pasaules personifikātori; tādēļ arī tik daudz izkropļojumu, iedomības. Tādēļ arī mēdiji tik ļoti maldās.

Starp daudziem, kas apliecina savus redzējumus, ir cilvēki, kas neizceļas ne ar godīgumu, ne izpratni. Nemiet to vērā un paši izsmalciniet savu apziņu un sirds tiekšanos! Iedziļinieties Mācībā, pārdomājiet un salīdziniet; mācieties no dzīves pieredzes lielo iepazīšanas mākslu. Jo cilvēku pazīšana, īstenības pazīšana ir pirmā prasība un noteikums patiesas mācekļības ceļā. Neiegūstot šo īpašību, nevar būt ne garīgas attīstības, ne tuvošanās Skolotājam. Vai var uzticēties māceklim, kurš nav spējīgs atšķirt patiesību no meliem, gaismu no tumsas un draugu no nodevēja? Tāda tumsonība sagrautu visus pasākumus. Tādēļ asiniet uzmanību, novērošanas spējas, attīstiet spējas pareizi spriest. Un to dariet ikdienas dzīvē! Jūs sastapsiet daudz cilvēku, kuri apgalvos par saviem lielākajiem sasniegumiem, par svaidījumiem, par kosmisko apziņu, kas tos apgaismojusi utt., tad ziniet, ka ar retiem izņēmumiem visi viņi vai nu maldās, vai arī ir piekrāpti no smalkās pasaules personifikātoriem, vai arī, kas ir vēl ļaunāk, tie ir vienkārši negodīgi cilvēki. Cilvēku iedomība ir vistrāgiskākā lappuse mūsu cilvēces vēsturē. Šis traģisms atklāsies visā savā spilgtumā tad, kad cilvēki būs spējīgi ieskatīties mūsu planētas vēstures patiesajos sasniegumos. Bet šis laiks ir vēl ļoti tālu, un līdz tam rūgtajam brīdim šīs cilvēces lāsts izdarīs vēl daudz postījumu. Iedomība ir īstais apziņas postītājs, tādēļ sargieties no šīs sērgas. Patiesi zinošais vai svaidītais neklaigās par savu svaidīšanu tirgus laukumā.

309.

Jūs jautājat, kā atbrīvot kādu jaunu meiteni no mediumisma? Tas ir ļoti grūti, jo mediumisms ir sevišķa organisma uzbūve, pie kuras mūsu ēteriskais dubultnieks (zemākais astrālais ķermenis) sevišķi viegli izdalās arī pret mūsu gribu. Lielākais vairums fenomenu spiritiskos seansos notiek ar šī ēteriskā dubultnieka starpniecību, kurš it kā veido satiksmes vidi starp dvēseli un cilvēka fizisko ķermeni. Tam ir daudz līdzības ar ētera viļņiem, kas iedarbināti starp bezdrāts telegrāfa stacijām. Protams, pie visām tādām mediumistiskām manifestācijām augsta psihiska enerģija dalību neņem. Ķermeņa uzbūvi izmainīt nav iespējams, var tikai ļoti ieteikt attīstīt savu garīgo spēku un tādējādi pakāpeniski tam pakļaut sava dubultnieka patvaļīgās izdalīšanās. Jo tā emanācijas saviem mērķiem var izmantot visnevēlamākie smalkās pasaules iemītnieki. Šādas patvaļīgas izdalīšanās pārvaldīšanai vispirms vajadzīgs pastāvīgi virzīt savas domas uz Visaugstāko, cenšoties radīt ap sevi tīrības atmosfēru, lai kavētu tumšo būtņu iekļūšanu. Tā mēdijiem ir jāattīsta sevī spēcīga iekšēja pretdarbība visām tumšajām ietekmēm, bet tieši tas viņiem nākas ļoti grūti. Kā teikts Mācībā – “medijs ir iebrucamā vieta atmiesotiem melnuliem.”

310.

Visiem līdzekļiem ir jāmodina apziņa, kas iegrimusi sasmakušos aizspriedumos, un bargā laikmeta šausmu nomākta. Jaunās ēras ausma jau mirgo, un jāprot to sagaidīt ar atmodušos garu.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Ir liela misija iededzināt cilvēku apziņu ar varoņdarbu, kas pārveidos viņu būtību. Varbūt nekad nav bijis tik nepieciešams varoņdarba jēdziens dzīvē kā pašreiz. Kāds skaists vārds – varoņdarbs! Cik tas izteiksmīgs un ievērojiet, tam nav neviena ekvivalenta nevienā rietumu valodā. Un tādēļ, atcerēsimies, ka saite ar Skolotāju sirdi nodibinās caur attīrītu domāšanu un ilgu neatlaidīgu darbu ar sevi.

311.

Pat ievērojami padziļinātas apziņas laikā var būt smagas stundas. Var likties, ka nav saites ar Skolotāju, ka Skolotāja nemaz nav. Bet zinošais sacīs: “Maija, atkāpies, zinu savu saiti ar Skolotāju.” Daudz kas var likties kā personīga doma, kas neietilpst Mācībā – zinošais sacīs: “Maija, atkāpies, zinu Mācības pamatus.” Var likties, ka zaudēti visi līdzstrādnieki un ka vienam veltīgi jāceļ nastas – zinošais sacīs: “Maija, atkāpies, zinu, ka pa zemes virsu izplatīti īstie līdzstrādnieki.”

Visos mūžos Maija zina, kad pieskarties smadzenēm. No agrāko pieredžu dziļumiem Maija rada smalko svārstīguma audumu, īstenību apsedz ar skatāmību un nolīdzina sasniegumu vagu. Daudzkrāsainā Maija, laiks tevi iepazīt, lai pilnā nešaubībā sacītu: “Atkāpies, Maija!”

312.

Atbilstība starp Pasaulēm ir iedarbība, kas nostiprina izturīgus pamatus. Atbilstības traucējums rada sekas visos virzienos. Cilvēce, dodot priekšroku redzamajai Pasaulei, atvairījusi no sevis Neredzamās Pasaules. Dzīvodams ārējā Pasaulē, cilvēks atbrīvojies no iekšējām tieksmēm, kas ierosina garu meklējumiem. Pasauļu nošķirtību tik ļoti veicina katra cilvēka darbība! Nošķirtība iespiežas visos pamatos un iedarbojas savstarpēji, jo noliegsmē ir ārdīšanas spēku apliecinājums. Visas spēcīgās enerģijas nāk no Neredzamās Pasaules. Kā gan iespējams nostiprināt Dievišķās Uguns valstību? Kā gan iespējams atjaunot Esamības likumu? Kā gan iespējams nostiprināt apzinīgu tiekšanos uz apvienību? Pasaule dreb, sagraustot Pamatiem, kuri prasa atjaunošanu un apvienošanu. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli pieņemsim Pasauļu atbilstības likumu.

313.

Kāds saka – “radīt var no kaut kā, bet ne no sevis paša, un Dievs ir visā un visur, un bez Viņa nav nekā, tāpēc radīt no sevis paša nav gluži pareizi sacīts”. Gribu jautāt, kāpēc? Pirmkārt, ja Dievs ir visuresošs un ārpus Viņa nav nekā, tas ir, ja Viņš ir radītājs un materiāls, tad man šķiet, ir gluži vienalga, kā sacīt – viņas rada, veido vai dzemdē, jo visi šie jēdzieni ir vienīgi Viņa izpausmes. Pat ikviens zemes radītājs rada vai veido garā no sevis paša. Cilvēkam var dot vismeklētākos materiālus, bet ja radīšanas uguns viņā vāja, viņš neradīs neko. Rada tieši doma un domas enerģija... Atcerieties austrumu mācību par domu radīšanas spēju.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

314.

Cilvēks, nodzīvojis dienu, nevar domāt, ka nekur nekas nav noticis. Gluži otrādi, kad zvaigznāju stāvoklis smags, skorpioni var izlīst no negaidītām alām. Tīģeris var rūkt, bet skorpioni arī klusēdami var iedzelt. Sakoposim domas ap Skolotāju.

315.

Kas attiecas uz tā saucamo austrumu ietekmi “Dzīvās Ētikas” Mācībā, tad būsim godīgi un pajautāsim sev, kura mācība, kura filozofija nav nākusi no Austrumiem? Visa, tā saucamā rietumu filozofija ir tikai Austrumu domas atainojums. Tāpat arī pati kristietība ir nākusi no Austrumu avotiem. Tādēļ lai iedziļinātos patiesajā Kristus Mācības garā, ir jābūt vai nu pēc dzimšanas austrumniekam, vai arī labi jāizstudē to mācību pamati, uz kuriem celta Kristus Mācība.

Protams, kristiānisms savā šīsdienas formā un paša Kristus Mācība – divas pilnīgi dažādas lietas. Gluži tāpat, kā mūsdienu lamaizms un Gautama Budhas pamatu mācība ir pilnīgi antipoli. Viens no gara, otrs – cilvēku tumsonības un savtības radījums. Bet šo visu es rakstu jums, bet nevis šaurajiem dogmātiķiem, jo strīdi ar viņiem ir bezcerīgi un kaitīgi. Daudzām apziņām vēl vajadzīgi iežogojumi tāpat kā bailīgiem zirgiem acu “klapes”. Austrumos ir sakāmvārds – “skaisti ir piedzimt templī, bet šausmīgi ir tā sienās nomirt.” Jo apziņas pakāpju ir tik daudz, cik stadiju Bezrobežībā, tātad arī likumu un patiesības šķautņu ir tikpat daudz, cik apziņas pakāpju.

316.

Tagad Jūsu jautājumi. Lai uz dažiem no tiem atbildētu tā, ka tie Jūs pilnīgi apmierinātu, jāpieskaras visezetēriskākajiem Esamības aspektiem. Bet vēstules bieži iet caur daudzām rokām, iekams tās nonāk līdz adresātam, tāpēc papīram neuzdrošinos daudz ko uzticēt.

Protams, principā Garam nav dzimuma, un vienīgi izpausmes plānā notiek diferencācija. Pamazām, monādes izpausmēm kļūstot apzinīgākām un spilgtākām, un individualitātei bagātākai, dzimums monādē iezīmējas spēcīgāk, tas ir, sāk dominēt iemiesojumi, kas pieder vienai noteiktai sākotnei. Izņemot, protams, noteiktu misiju gadījumos, kad dzimums tiek izvēlēts attiecīgi pieņemtajam uzdevumam, un vēl kādu apstākli, kam sakars ar līdzsvara likumu, kas attiecas uz kosmiskajām tiesībām, bet šī likuma sīkāku paskaidrojumu jau minētā iemesla dēļ, nevaru vēstulei uzticēt.

Jā, pēc senebreju rakstiem, Elohimu vidū abu sākotņu gari, jo visos plānos katra radījuma pamatā ir divas sākotnes. Šī patiesība ir stingri jāapgūst, tāpat arī tā, ka katrā celtniecībā nepieciešama Kosma augstāko principu paudēja, cilvēka piedalīšanās. Ezotēriskajā Mācībā sacīts – “cilvēka neapdzīvotās pasaules nespēja attīstīties un tāpēc saira”. Tādējādi kļūst saprotama pasaulu vai planētas atkarība no cilvēka un viņa garīgā un morālā līmeņa.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

317.

Laikā, kad mēs runājam par tiesību vienlīdzību un pilnvērtības tiesībām, tumsas kalpi izstums sievietes no daudzām nozarēm, kur tās varētu nest vislielāko labumu. Mēs runājam par jaunām plaisām pasaulē, bet jaunā cīņa starp sākotnēm būs vispostīgākā. Nav iespējams iztēloties, kādu ārdīšanu var izraisīt šāda cīņa! Jo tās būs pretošanās evolūcijai! Bet jūs zināt cik cilvēcei dārgi maksā katra šāda pretošanās. Šajās konvulsijās izkropļosies jaunā pakāpe.

Protams runāju par daļu domāšanu, bet kāda daļa domāšana iespējama, sākotnēm naidojoties! Tieši tagad jādomā par pilnvērtības tiesībām, bet tumsa gremdē visspraigākās nozares. Sacīsim, ka visi tumšo uzbrukumi izvērtīsies svētībā. Pazemotie Kali Jugā tiks paaugstināti Satia Jugā. Bet neaizmirsīsim, ka šie Armagedona gadi ir visspraigākie. Pat veselība sevišķi sargājama. Kosmiskās strāvas var veicināt daudz slimību. Vajag ņemt vērā laikmeta neatkārtojamību. Daži domā, ka kara novēršana jau atrisina visas problēmas. Tuvredzīgie! Viņi neredz, ka vislaunākais karš viņu pašu mājā. Viņi domā, ka iespējams piemānīt evolūciju! Bet tomēr pastāv tie plašumi, kur evolūcija aug un tur Mūsu rūpes.

Domātājs novēlēja, lai sarga Mūsu veltes. Tikai šādi uzkrājumi palīdzēs pieveikt tumsu.

Varbūt tieši tāpēc tāda noklusēšana un pretestība Mūsu Dārgumu Aizsardzības Karogam.

Daudziem sākas izšķirošais laikmets. Daudziem būs jāuzrāda sava īstā pase. Cilvēki vēl nespēj atskārst, ka galvenā grūtība, kāda nostājas viņu priekšā, ir pastāvīga visnejēdzīgākās nesamērības laušana.

Viss sairums – no nesamērības. No mazotnes vajag bērnos iepotēt spēju atšķirt galveno un būtisko un tāpat arī visu patiesi cildeno no nesvarīgā un niecīgā.

Biežāk vajag pārlasīt 119. lpp “M.D.L” II par Samērības likumu. “Tieši no nesamērības ceļas trūdēšana, zaimošana, meli, nodevība un citas nejēdzīgas parādības.” Brālības balsts – samērība.

Nemitējieties prasīt samērības ievērošanu visās dzīves parādībās. Sākumā vajag censties atradināties no pazemināšanas. Jo, patiesi, tikai ar zemes skatienu vien, mēs nevaram aptvert visa notiekošā, kā arī cilvēka īstās būtības nozīmi un dziļumu. Attīstiet samērību – šo sadarbības pamatu.

318.

Bija skumji lasīt, ka daži vēl arvien jūsmo par mediumistiskām īpatnībām un dēvē tās par apdāvinātību. Mācība un arī Austrumi atzīst šo stāvokli drīzāk par nelaimi; esmu daudz rakstījusi par mediumisma briesmām, atcerieties visus mediumisma apzīmējumus, piemēram, grāmatā “Agni Joga”: “medijs ir laiva bez stūres”; “medijs

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

ir iebraucamā vieta atmiesotiem melkuļiem”. – Ne jau katra redzējumu spēja pierāda centru transmutāciju. Augstai gaišredzībai nav nekā kopīga ar mediumismu.

Jau H. Kundzes redzējumu apraksts vien liecina par saskarsmi ar astrāla zemākajiem slāņiem. Ne sablīvējumi, bet daiļums, diženums, vienkāršība ir gaišredzības pavadoņi. Arī apstākļi, kādos attīstījušās viņas spējas, pierāda, ka mums darīšana ar mediumismu, bet nevis ar atvērtiem centriem. Ticiet, ka atvērti centri ir liels retums, un Lielie Valdoņi, kas stāv cilvēces evolūcijas sardzē, modri novēro jau no bērnības tos indivīdus, kas izcīnījuši tiesības uz centru atvēršanos. Viņi sūta tos tādos apstākļos, kur tie var labāk attīstīties un izraisīt savas spējas. Bet Lielie Skolotāji nekad netuvosies cilvēkam, kas dzīvo alkohola tvaikos un par naudu pareģo nākotni. Tā būtu drausmīga svētās zināšanas un apslēpto gara dāvanu profanācija.

Tāpēc vienīgā palīdzība, kādu mēs varam sniegt H. Kundzei, ir padoms mest pie malas visas grāmatas par maģiju un uz laiku pārtraukt pareģošanu utt. Lai viņa vairāk strādā un lasa Dzīves Mācības grāmatas, kuras tai arī ir jāpaskaidro un, galvenais, lai šķīsta sevi garīgi. Lai aizliedz sev klausīties aicinājumus no Astrāla un koncentrē savu vērību un sirdi uz izvēlēto Skolotāja Tēlu.

Astrālajā pasaulē ir daudz personifikātoru un labu aktieru, un tas ir stingri jāiegaumē. Lai lasa H.P.Bl. “Klusuma Balsi”. Tur labi aprakstītas astrālās pasaules briesmas.

Un tā kā nekas mehānisks nav liekams īstās evolūcijas jeb progresa pamatā, tad es vēlreiz H. Kundzi ieteikšu atmest arī visas grāmatas, kas satur norādījumus par gaišredzības attīstīšanu utt. Tuvākajā nākotnē, kad cilvēce progresēs smalko enerģiju vēl neatklāto likumu izpratnē, mēdijus varēs izlietot dažiem zinātniskiem pētījumiem, prasot no tiem sevišķi tīru dzīvi, tad būs arī atrastas viņu un tiem tuvo cilvēku aizsardzības metodes. Bet tagad medija tuvums apkārtējiem var būt pat bīstams, jo viņu aura svārstīga.

Izskaidrojiet viņai, cik bīstami koncentrēties uz kādu vienu centru, kā to grāmatās ieteic bezatbildīgi autori. Jo koncentrācija stimulē šo centru uz citu centru rēķina, un tādējādi iegruž haosā visu viņu polarizācijas shēmu. Šis process rada īstu postu vibrāciju sfērā, jo traucē likumīgās vibrāciju shēmas līdzsvaru. Atcerieties, kā Mācībā teikts par Skolotāja darbu ar mācekļiem visu centru apjomā, gaišredzības un gaišdzirdības visu septiņu spirāļu apjomā. Skolotājs modri novēro mācekļa organisma stāvokli un nekad neatvērs vienu centru uz otra centra rēķina. Pareizā attīstība jeb evolūcija ir vienīgi harmonijas jeb līdzsvara iegūšana.

Vienīgi garīgums un varoņdarbs tuvina mūs augstākajiem sasniegumiem, Arhata pakāpei. Nostiprinoties uz pareizā ceļa, H. Kundze tiešām varēs palīdzēt cilvēkiem, bet stāvoklī, kādā tā tagad, viņa tikai atvērs durvis uz Smalkās Pasaules zemākajiem slāņiem un iegruvīs nelaimīgos upurus apsēstības briesmās. Nekas nav mājīgāks par Smalkās Pasaules redzējumiem. Patiesi, puszināšana un puspatiesība ir bīstamāka par nezināšanu. Tāpēc esiet līdzcieņīgi, bet neizrauļieties ar medijiem un necientieties redzēt tajos privilēģētas būtnes.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Citēju Jums Menlī P. Holla, Amerikas talantīgā slepeno zinātņu interpreta, grāmatas “Cilvēka kulta Anatomija” lappuses: “Ir gudri norādīt uz medija un gaišreģa atšķirību. Parastajam cilvēkam šīs atšķirības nav, bet okultistam šīs divas garīgās attīstības fāzes šķir vesels cilvēciskās evolūcijas periods. Gaišreģis ir tas, kurš pratis pacelt čūsku (mugurkaula smadzenes) līdz galvas smadzenēm, un kurš savā garīgajā augsnē ieguvīs tiesību ieskatīties neredzamajās pasaulēs ar trešās acs jeb čiekurveida dziedzera (hipofīzes) palīdzību. Šis apziņas orgāns, kas pirms miljoniem gadu savienoja cilvēku ar neredzamajām pasaulēm, aizvērās Lemūrijas periodā, kad cilvēkā sāka attīstīties objektīvas jūtas. Bet okultisti, veicinot garīgās attīstības procesu, var atkal atvērt šo aci un izpētīt neredzamās pasaules. Gaišreģis nepiedzimst par gaišreģi, viņš tāds top. Medijs netop – tas jau tāds dzimst. Gaišreģis top par gaišreģi tikai pēc daudziem gadiem, dažreiz pat pēc daudzu dzīvju visstingrākās pašdisciplīnas un kāpināta neatlaidīga darba; kamēr medijs, mazliet praktizējoties, var gūt panākumus dažās dienās.” – Bet vajadzēja piemetināt – pārzemes pasaules zemāko sfēru aprobežotos slāņos.

“Automātisko rakstīšanas veidu var sasniegt, atļaujot uz laiku kontrolētajās, atmiesotās būtnes ēteriskai rokai kontrolēt medija fizisko roku. Šāda parādība iespējama, ja medijs izvelk savu ēterisko roku no fiziskās rokas, jo divas lietas vienlaicīgi nevar ieņemt vienu vietu. Šādas periodiskas vitālo spēku izvilksanas rezultāts ir ārdošs – bieži tas beidzas ar paralīzi. Mediumisms ir pret dabīgs, kamēr gaišredzība ir garīgās dabas augšanas un atklāšanās dabīgs rezultāts. Uz viena gaišreģa ir simtiem mediju, jo gaišreģis kļūst par gaišreģi tikai pašdisciplīnas un briesmīga sasprindzinājuma ceļā. Kurpretim – jo vārgāks, jo slimīgāks cilvēks, jo tas labāks medijs. Gaišreģis attīsta savas garīgās spējas un nekad nezaudē apziņas pavedienu, kamēr mēdijam pirmais norādījums – lai tas ne par ko nedomātu.

“Mediumisms aptur pareizu evolūciju un tas jāuzskata par pretēju kustību. Tāpēc vislielākie maldi ir mediumistiskās spējas nosaukt par garīgiem sasniegumiem. Tieši otrādi – tas ir garīguma antipods. Garīgums mīt augstākajā triādē, bet medijos tā bezdarbīga. Nepazemojiet pasaules vislielākos dārgumus. Garīgums vienmēr saistīts ar nosvērtību un iedzimtu gudrību.

Centieties iepazīt tik ļoti izplatītā mediumisma izpausmes. Jo zemākais psihisms nav tālu no mediumisma, un tas ir tikpat bīstams. Tāpēc tik svarīgi visiem spēkiem cilvēcei patiesā garīguma un rakstura norūdīšanas ceļā, kas sasniedzams dzīves cīņās.

Nav iespējams tuvojies Gaismas Mītnei un iegūt patieso zināšanu nerūpējoties par savas domāšanas šķīstīšanu un netiecoties slacīt sirdi pašai ziedzīga varoņdarba biedriem. Bet viss tas tikai stipriem gariem. Vājiem jau liels labums, ja tie, izlasījuši Mācības grāmatas, izjūt sirdī zināmu siltumu vai pastiprinātu vibrāciju, kas atkārtodamās var kļūt spēcīga un ievērojami šķīstīt un nostiprināt auru.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

319.

Lai jāntārpiņi spīd, kaut tikai tos nenotvertu savos tīklos daži mednieķeļi, un nenotiktu lietas nodevība. Augstu vārdu runāšana ir viens, bet to lietā likšana dzīvē – gluži kas cits. Parasti dzīvē šīs divas darbības nesadarbojas. Tā man ļoti nepatīk dzirdēt, ka kāds gatavs atdot dzīvību par Mācību. Lielāko tiesu tie gandrīz vienmēr ir vislielākie meli.

320.

Jūs jautājat, kā augsts gars var nodarboties ar krāpšanām, uzdoties par Baltās Brālības Skolotāju? Protams, neviens augsts gars nenodarbosies ar krāpšanu, bet vispirms jākonstatē, kur kritērijs Baltās Brālības Skolotāja apzīmējumam? Zemes kritērijs ļoti atšķiras no pārzemes jeb augstākā kritērija. Svētulība un salkana, bieži vien liekulīga labestība nav vēl gara diženuma pazīme. Ir pareizāk spriest par gara augstumu pēc viņa iecietības, ietveres un augstsirdības un pēc aktīvas pretošanās ļaunumam.

Apbrīnojama ir ļaužu apziņa! Tā gatava noticēt jebkurai apliecinātai un ne ar ko neapstiprinātai autoritātei, kas it kā nes no Augstākā Avota saņemtu vēstījumu. Bet kad šī vēsts izrādās par vēja ziedu, tad neviens no ticētājiem neiedomājas atmaskot tās nesēju, bet, vispirms, steidzas apvainot Augstāko Avotu! Vēlreiz jautāšu – kāpēc gan meklēt kļūdas norādījumos, kas ir it kā Lielo Skolotāju doti, un neapmeklēt tās šo norādījumu nesēju kabatās? Jā, var aizrādīt, ka ļaudis uzskatīja Lielos cilvēces Brāļus par tumšiem spēkiem. Var uzskaitīt, cik daudz visbriesmīgāko nelaimes Viņiem ir piedēvēts. Kā viņi ir apvainoti varmācībā un draudos. Sevišķi centušies tie, kas nevēlējās dzirdēt Viņu Vārdu. Ļaudis nonāk pat līdz tādiem meliem un zaimiem, ka apgalvo, ka Lielie Brāļi noliedzot Kristu! Vai šādai zaimošanai iespējams ticēt? Un tomēr daudzi tumsas kalpi gatavi izplatīt arī šādus nekaunīgus melus, lai tikai Skaldītu. Bet katrs, kas pazīst Brālības iekārtu un sastāvu, iztrūcināsies par šādiem apmelojumiem. Apmelojumi parasti ir tumsonība, bet pat pieaugušiem cilvēkiem nav pretīgi atkārtot acīmredzamus melus. Varētu sacīt – kaunieties, tumsoņi! Kaunieties, nevienprātības sējēji!

“Jautājiēt sev – vai nekļūdosi? Bet nevēģas nevar kļūdīties, jo tie dzīvo kļūdās un ieslīgt tajās vēl dziļāk vairs nevar.” Protams, arī kļūdas Baltajai Brālībai tika piedēvētas pēc saviem ieskatiem. Pārbaudiet šādus pēlējus un noliedzējus un jūs pārliecināsities, ka viņu noliegsmes pamatā ir tumsonība.

321.

Katra saskarsme ar tumšajiem neizbēgami nes savas sekas – šādā vai tādā veidā. Tāpēc tik svarīga ir seju iepazīšana, lai zinātu kā piesargāties no šiem vilkiem avju ādās.

322.

Darba attīstības gaitā, protams, gadīsies arī naidīgums, bet stingri jāiegaumē divi apstākļi. Viens, ka no naidīgiem cilvēkiem jāizvairās, jo ne viņi ir nolemtie; otrs, ka

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

varbūt tieši naidīgums būs cienīgs tramplīns. Bet aizturējums nav ienaidnieks, meklējiet tuvāk!

323.

Veiksme nepametīs tos, kas tiecas, jo ir grūti trāpīt lidojošai bultai. Straujš ir izredzēto laiks, bet kustībā jāatšķir vakardiena no rītdienas. Tautas sacēlušās, valdnieki aiziet – vai tā ir nejausība? Tikai akls var nepamanīt evolūcijas kustību. Katra jauna sirds dreb jauno veidu nojautās. Šādos momentos ikkatra jauna forma, kaut arī nepilnīga, vērtīgāka par pulēto veco. Lai varētu sevi dēvēt par saules nesēju, jāaizmirst tumsa. Kā tad atbalstīt tos, kas tiecas uz sauli? – tiem vieglāk paskaidrot saules prānas nozīmi. Saules stars viņu labad apgaismos jaunus dziļumus – tikai tas jāpieņem. Ikkatrs aicinātais saņem visu kausu.

Ja viņš nepieņems vēstnesi, viņš dabūs daļu no nolemtā. Ja viņš nespēs ietvert šo daļu, tam tiks dota sadalīta daļina – tā katrs pats atmērīs. Jāsaka tiem, kas izvēlējušies sadalīto daļiņu: Pašpamazinātāji, aiz vieglprātības paraduma jūs paši sevi esat izraidījuši no dārza! Izjaušiet, cik viegli bija pieņemt kausa vēstnesi. Kopā ar viņu jūs jau būtu iedēstījuši mazo lielās brīvības koku. Cik grūti tagad lūkoties garāmgājēju acīs, meklējot to, kas bija klauvējis pie jums. Kas šodien viegls, tas rīt jau nepieejams. Tāpēc esiet modri.

Pavēli var atkārtot, bet acis ar varu atvērt nevar. Gulētājs lai gul. Bet vai gan var gulēt, kad debesis zvīļo un visa zeme līgojas?!

324.

Zinām, cik ļoti sarežģīts ir laikmets, cik pašreiz ir grūti, un skumstam par katru neizpratni, par katru kavēšanos, kas apgrūtina virzīšanos un par pašu vaininieku. Nokavētais neatgriezīsies. Jūsu uzdevums nav viegls, bet vieglumā nav augšupejas. Tīru tiekšanos Lielais Skolotājs vienmēr atbalsta, tādēļ tā vainagojas uzvarām. Lielais Skolotājs vienmēr ir gatavs pasniegt palīdzīgu roku māceklim, kurš tiecas, bet šī palīdzība atnāk, kad māceklis ir izlietojis visas iespējamības. Šeit ietverta vislielākā gudrība un dižais kosmiskais evolūcijas likums. Tikai augstākā sprieguma pakāpē, mūsu spēki transmutējas smalkākajās enerģijās. Mūsu domas ir ar jums, un mēs zinām, ka viss atnāks, ja mēs nesarausim sudraba pavedienu ar patību, kavēšanos un vieglprātīgu izturēšanos pret Padomiem.

Ticība ir liela gudrība un zināšana. Cilvēks, kuram trūkst ticības vai zināšanas, ir vēja grābslis; viņš uzņem visas mūžīgi mainošo apstākļu sekas, kuras tas savā aklībā nav spējīgs paredzēt, lai no tām izvairītos.

325.

Protams, daudzi, izlasījuši Vivekanandas “Radža Jogu”, uzskata, ka Radža Jogas praktizēšana ir pilnīgi iespējama. Bet visi aizmirst, ka izsaucot centru kairināšanu ar elpas aizturēšanu, Vivekananda vispirms prasīja pilnīgu domu un sirds šķīstīšanu, tas

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

ir, citiem vārdiem runājot, iekšējā cilvēka pārdzimšanu un tikai tad pieļāva šos mehāniskos vingrinājumus. Bet kurš gan, galu galā, ķeroties pie tādiem hatha jogas vingrinājumiem, ir padomājis par šo pamata noteikumu? Radža Joga bez iekšējās pārdzimšanas nav domājam. Bez tam zinātnei par elpošanu, ar kuru nodarbojas patiesi Radža Jogas, ir maz kopīga ar pranajamu. Hatha Jogas nodarbojas ar plaušu dzīvās elpošanas kontroli, turpretim senie Radža Jogas to saprata kā mentālo elpošanu. Tādēļ tikai šīs mentālās elpošanas apgūšana noved pie augstākas gaišredzības, trešās acs funkciju atjaunošanos un pie Radža Jogas sasniegumiem.

326.

Kādā indiešu žurnālā es redzēju sludinājumu par jogu centru Eiropā. Sekojot eiropiešiem, arī Indijā tagad ir parādījušies tādi pulciņi, kur biedru starpā atklāti nodarbojas ar zemāko psihismu un attīsta iedzimtās mediumisma spējas. Savos žurnālos viņi plaši reklamē kursus, kuros attīsta visas cilvēkā snaudošās spējas, lai ieņemtu izdevīgus amatus, taisītu karjeru utt. Tā ir briesmīga parādība. Tā šajās dienās man atsūtīja kāda amerikāņa vēstuli, kurš divu gadu laikā ir apmeklējis vienu no šādām skolām Amerikā, kuras priekšgalā bija indusi. Viņš izpildījis visus prasītos vingrinājumus, kamēr galīgi sabeidzis savu veselību. Viņš raksta: “Es nezināju citu pieeju Jogai un man nebija citu kontaktu, tādēļ es nevarēju zināt par tām briesmām, kurām es sevi pakļāvu. Bet kad pēc diviem gadiem mana veselība bija pilnīgi sabeigta, man bija nodarbības jāpārtrauc. Pēc tam es daudzkārt mēģināju ķerties pie darba, bet ik reizi sabeigtā veselība neatlāva to turpināt. Beidzot vesela rinda grūti izskaidrojamu apstākļu mani noveda S. Kundzes mājā, no viņas es uzzināju par “Agni Jogu” un pēkšņā apskaidrībā es beidzot sapratu, ka esmu atradis to, ko tik ilgi meklēju...”

327.

Par ceļojumu kādību. Ir nepieciešams iegaumēt, kā vajadzīgs ceļot! Vajag ne tikai atrauties no mājas, bet vajag pārspēt pašu mājas jēdzienu. Pareizāk – māju vajag paplašināt. Tur, kur mēs paši, tur arī māja. Evolūcija norāda mājas – cietuma parādību. Apziņas atbrīvošanas panākumi dos iespēju kļūt kustīgiem. Un ne varoņdarbs, ne trūkums, ne sevis paaugstināšana, bet apziņas kādība atrauj no iesildītas vietas. Iesildītajā vietā tik daudz kvēpu, tik daudz skābuma un putekļu. Mēs esam pret noslēgšanos, bet mazās mājiņas ar sapelējušo atmosfēru ir sliktākas par alām. Aicinām tos, kas spēj sniegt domu plašumu.

Vēlos jūs redzēt ejam pa zemes virsu, kad pie ļoti daudzām robežām izgaist tautības. Kā lai spējam lidot, ja esam ar sīkām nagliņām pienagloti?! Vajag aptvert, cik ļoti cilvēcei nepieciešami ceļojumi.

328.

Kas attiecas uz levitācijas, materializācijas, astrāla izdalīšanas u.c. vingrinājumiem, tad tie jau ir tikuši daudzkārt parādīti visos Psihisko pētījumu Institūtos un tiem nav

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

nekā kopīga ar garīgiem sasniegumiem un tuvošanos Skolotājam, bet gan otrādi – bieži attālina no augšupejas ceļa. Neviena Lielais Skolotājs nemīl līdzīgus fenomenus un nepieņem par tuvākajiem mācekļiem (ar visretākajiem izņēmumiem) cilvēkus, kuriem piemīt mediumisms. Protams, mēģinājumi ar augstākajām ugunīgajām enerģijām ir pavisam kas cits, un tie mēdijiem nav pieejami.

5.nodaļa: Brīdinājumi.

329.

Sakramentāli un pārdroši ņemiet rokā savu vairogu. Vienu lūdzu – nevājiniet spēku ar zeltu. Mana mācība nemīl zeltu.

330.

Atkārtotu – noziedzīga ir pasaules bezrūpība. Vai tiešām neredz briesmas? Liesmu mēles iezīmē tuvojošos gara vētru, bet ļaudis negrib saprast Mūsu signālus.

331.

Pravietis ir cilvēks, kam piemīt garīga tālredzība, tikpat vienkārši vajag attiekties arī pret gara tālredzības spējām. Būtu galīgs analfabētisms noliegt pravietojumus. Būtu galīgi muļķīgi nopāļāt praviešus. Ja zinātniski un objektīvi izplatīsim nejauci saglabājušos pravietojumus, ko tad mēs ieraudzīsim? Atradīsim cilvēkus, kas pretēji personiskam labumam ieskatījušies vēstures nākošajā lappusē, viņus pārņēmušas šausmas un viņi brīdinājuši tautu.

Tā saucamajās pravietībās neatradīsiet personiskus nodomus, neatradīsiet noziedzīgas savtības, neatradīsiet apmelojumus.

Attēlu simbolus izskaidro ar seno stiklu krāsojumu. Kad gan zinātnieki atradīs laiku zinātniski izpētīt pravietojumus un tos vēsturiski salīdzināt? Lieliska grāmata – jaunam zinātniekam!

332.

Kas ir pravietojums? Noteiktu matērijas daļiņu apvienošanās paredzēšana. Tālab pravietojumi var piepildīties, bet var arī tikt izjaukti neatbilstīgas attieksmes dēļ, gluži kā ķīmiskā reakcijā. Tieši to cilvēki nespēj aptvert, lai gan barometra nozīmi tie apjēguši.

Pravietojumi dalās termiņu un beztermiņu pravietojumos. Kad mums darīšana ar termiņu pravietojumu, tas nozīmē, ka jāizprot visi starptermiņu nosacījumi. Lielais termiņš dalās mazos termiņos, tālab ir pareizi ievērot mazo termiņu.

Vajag iegaumēt, ka tumšie strādā pie mazajiem termiņiem, pūlēdamies sarežģīt lielo.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

333.

Vai pravietojumi var arī nepiepildīties? Protams, var. Mums ir vesels garām palaistu pravietojumu arhīvs. Patiess pravietojums paredz labāko iespēju kombināciju, bet to var arī palaist garām.

Temats par pravietojuma piepildīšanos ļoti dziļš, tajā apvienota ir kooperācija, ir augstākā gara zināšana. Vientiesis sacīs: “Kāda virtuve!” Bet virtuve viegli pārvēršas laboratorijā.

Kopš seniem laikiem no Mūsu Vienkopas tiek sūtīti pravietojumi kā svētīgas zīmes cilvēcei. Pravietojumu ceļš ir dažāds; vai nu iedvests atsevišķām personām, vai arī nezināmas rokas atstāti uzraksti. Pravietojumi vislabāk sniedz vēstis cilvēcei. Simboli, protams, bieži ir neskaidri, bet iekšējais saturs rada vibrāciju. Pravietojums, protams, prasa modrību un tiekšanos.

334.

Bieži jūs brīnāties, ka Skolotājs paredz vismazākos sīkumus. Bet kas jums teicis, ka šie sīkumi ir mazi? Bieži kāju lauž visniecīgākais akmens un zāles stiebriņš ierauj bezdibenī.

Pat ikdienišķajā dzīvē jūs atvairāt briesmas no tuviniekiem vai gan vienkopas dzīvē līdzstrādnieku dzīvības aizsardzība lai netiktu pastiprināta? Draugu lūpas nenoklusēs, bet vajag iemācīties sadzirdēt brīdinājuma saucienus.

Mazās šūniņās viegli pielāgot uzmanību, lai sadarbība cilvēces apmēros spiež pieradināties pie negaidītām izpausmēm. Nepārspilēju – katra minūte ir nelabvēlīga, bet arī pieradināties pie šī pastāvīgā nelabvēlīguma nedrīkst, citādi zudīs sardzes jūtīgums. Tieši, līdzīgi ērglim virsotnē nezaudējiet modrību. Modrība pieaug tikai briesmās.

Sveiciens briesmām!

335.

Kāds spriedīs – uziesu pa ugunīgajām kāpnēm. Ej, ceļš ikvienam brīvs. Bet iegaumē, baiļošanās gadījumā kāpnes izkūst šķidrā liesmā. Kurp iesi, nepārvaldot darba kādību? Ja Mēs sakām – labāk gulēt uz ciedru saknēm, tad sekotājam ir viegli izpildīt padomu. Ir viegli gulēt, un vēl labāk – sekojot padomam. Bet kad sacīts – uzņemies pastāvīgu sardzi, tad kāpnes sāk kvēlot. Vienu vajag atkārtot bieži – kāpnes nav vieglas.

Slikts tas vadonis, kas slēpj patiesās briesmas. Tās pārvarēt spēs tikai pilnīga zināšana.

Redzu, nāk cits neprāts, tas vēl nepilnīgāks. Viņš peļ: “Kādēļ tāda svinīga sludināšana?” Sacīsim: “Brīdinājuma svētsvinīgums ir proporcionāls tavai pazemojošai smilkstēšanai briesmu brīdī. Divkājainais! Cik reizes tu esi zaudējis savu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

seju pie pirmām grūtībām. Mēs esam redzējuši tevi melnāku par ogli, un tavas noliegsmes ir pildījušas tevi ar smirdoņu. Tev klājas slikti, tu esi sadedzinājis kāpnes un tagad tu lūdz ubaga dāvanas pie bezdibeņa.”

Jauns vaicātājs: “Kā saskaņot Mācību ar zinātni?” Ja zinātne sniedz neapšaubāmu zināšanu, tad tieši Mācība arī ir zinātne.

Kāds mērķis zinātnei, ja tā uzpūtusies no aizspriedumiem? Tas, kas tā norūpējies par apgalvojumu svētvinīgumu, tas zinātnei uzskata par mietpilsonības midzeni. Tam, kas domā par vienkopu, nav kaitīgi līdēji – rāpuļi.

Es saku – pazīstu visu konstrukcijas komplicētību. Neslēpšu, cik tālu jānes akmeni, cik liels ūdens trūkums! Tieši šī apziņa, tieši zvaigžņu neskaitāmais daudzums apstiprina ugunīgās kāpnes!

336.

Visās senajās Mācībās sacīts: - “Negriez savu muguru pret Skolotāju.” Šo Norādījumu var saprast verdziski vai cienījot. Saprātīga cienīšana ir kā gaismas zieds. Nevar uz to piespiest, vienīgi paplašināta apziņa dos pieredzi, kā saglabāt garīgās vērtības. Kā attēlot aklam visu akmeņaino nogāzes ceļu? Kā brīdināt kurlo ar saucienu? Bet dzīves pieredze parādīs Pavēles nozīmi – “Negriez savu muguru pret Skolotāju.”

337.

Varētu nosaukt daudzus līdzstrādniekus, bet vajag izmērīt uzticības krājumu. Tiekšanos uz Mums mēdz salīdzināt ar atalgojuma gaidām, bet vai var noteikt atalgojumu, ja mūsu darbs pats par sevi jau ir atalgojums.

Spēku spriegums nozīmē pieaugumu. Vērīga piesardzība ir pieredzes gaisma. Kļūt vajātiem nozīmē attīstīt enerģiju. Ieskatieties, kā izveidojas apstākļi, lai ārkārtīgas vajadzības mirklī rastos jauni neparasti apstākļi. Pieredzes trūkums to nosauc par gadījumu, bet zinošie uztvers radīšanas spirāli.

338.

Cherubu tēloja ar spārniem bez citām cilvēka ekstremitātēm. Tās varēja būt necilvēciskas evolūcijas simbols. Bet Buda jau attēloja cilvēka izskatā ar pieplecu stariem. Pilnīgai cilvēka dabai pievienotas vēl spējas uzveikt stihiju, un šai apstākļi ir varoņdarbs. Bet cilvēki nespēj novērtēt varoņdarbu. Ja viņi gūst priekšstatu par pieplecu stariem, viņi nekavējoties sāk likvidēt citu locekļu jēgu. Rodas cheruba karikatūra ar nedzīvām zarnām – pilnīga atrautība no zemes bez jebkādas jēgas.

Tāpēc Mēs mēdzam vispirms norādīt ar negaidītu notikumu nomaiņām, tad iznīcināt personīgā īpašuma jūtas; pēc tam dot sevišķi bīstamu uzdevumu, un pēc tam šīm šķīstīšanās mēdzam piegriezt zemei, kur šķietami parastos apstākļos norisinās augstākā neparastība. Var iedomāties spārnu kvalitāti, kad miesa atrodas apkārtējās nepilnības vidū; spārni uzplaukst visos zaigojumos no ļaužu sitieniem.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Kad paradīzes putnam jautāja – no kurienes viņa dievišķais spalvu tērps? Tas atbildēja – “daudz saindētu bultu ir slīdējis pār mani un stiprākā inde ir devusi vislabāko krāsojumu.

Tāpēc pateiksimies bultu raidītājiem.

339.

Mūsu uzdevumi vienmēr bīstami, jo tie vērsti pret visspēcīgāko ienaidnieku. Tā, izņemot taisnību, nav patiesības. Vienīgi tā var pieņemt un nonest kausu.

Starp seniem priekšmetiem var atrast izzināšanas simbolus. Ceļiniek, vai esi bez bailēm?

340.

Kad tautas izveido jaunu nākotni, tad enerģijas apkopo gara spēks. Kad spēks tiecas nodibināt Kosmiskās Tiesības, tad aizejošais spēks sasprindzina visus slazdus. Grūtais laiks vienmēr nes jaunas iespējamības, tāpēc Kosmiskās Tiesības jaunrada savas gultnes.

341.

Piedzīvojis jūrnieks sarauc uzacis, raugoties uz klusumā stingšu jūru, paredzēdams vētras veidošanos, un uzsmaida brāzmojošam vējam, saskatīdams izdevīgu braucienu jūrā; par tādu jūrnieku saka – viņš pazīst jūru. Sakām – viņš pazīst dzīvi, ja kāds prot izprast atšķirību starp iekšējām un ārējām parādībām. Daži muļķi kliedz – “sacelšanās”, līdz ko izdzird podu pārdevēju klaigas, un lielās ar mierīgumu, redzot slēgtu tirgu. Mūsu ceļš ir novērot un mācīt, cik dažādi domās ļaudis, kam izlaidīga domu gaita.

Vienīgi pēc iekšējās izjūtas tuvosimies taisnīgam novērtējumam. Paredzot vētru, atzīsim par labāku rāmu līmeni un neņemsim vērā plandošos durvju aizkarus. Tā izpratīsim notikumu veidošanos.

342.

Tāpat arī koka saknes dažkārt būs izturīgākas nekā mājas pamati. Ja grīda sāks līgoties, vai nebūs drošāk pieķerties pie koka zara? Šis laiks ir tik smags, ka koka zars var likties drošāks par grīdas plātņi. Pat mazs lodziņš var labāk pakalpot nekā durvis. Blīves drebešanā nesalūzīs elastīgais, dzīvais zars, tāpēc izpētiet lietu dabu. Būtu nesaprātīgi neizlietot pie loga augošo. Tikai neļēģa bez vajadzības nocērt to, ko viņš pats nespēj iedēstīt. Arī melu radījumi, lai novirzītos, pūlas ielenkt ceļu. Bet dzīves nozarojumos krustcelēs iespējams atstāt pareizā ceļa zīmes. Sargāsim katru zariņu pie loga. Kad vajadzīgs, lai dārza lapas aizsargā mūsu darbu un aizsargā no viesuļa – tātad viesulis plosās.

Aizrādu, ka nav jābīstas no viesuļa, tas atnes tālo zemju ziedus. Pat medikamentus bieži gatavo no tālām saknēm.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

343.

Nav brīnums, ja sirds nojauš, kādi neparasti ceļi vajadzīgi. Protams, sirds zina, kā apstākļi maina situāciju. Bet gaidīt apstākli līdzinās viesuļa gaidām pāri kalniem. Jau viesulis šņāc, bet vai uz mūsu pusi? Vai nenoraus jumtu? Vai nenoslaucīs sējumus? Kas aplusinās tā niknumu? Bet Neredzamais sargātājs čukst: “Piesauciet Mani”.

Kas gan cits, ja ne viesulis attīrīs atmosfēru? Ja sniegs no pašiem kalniem, vistīrākais, ir pilns meteoru putekļu, tad cik gan blīva ir ieleju atmosfēra? Nav vietas satrauktā pilsētā. Virzīsim skatu uz ausmas pusi.

344.

Atkal mūsu priekšā bargu notikumu virkne. Atkal atgādinu lauvas sirdi. Nerunāju par neveiksmēm, jo bargie notikumi spēj izraisīt daudzas sekas. Nebrīnieties par saspringtību un sevišķiem mainīgiem viļņiem. Jāpazīst ritma izjaukšanas parādība.

Vajag noturēties ar Lauvas sirdi. Nedomāsim, ka ienaidnieki mazi, viņi ir lieli, bet nerunāju, lai sarūgtinātu, bet vienīgi lai nostiprinātu Lauvas sirdi.

345.

Vajag ieklausīties tautas pareģojumos, kuri aprēķina kosmiskās parādības. Tajos ļoti bieži saskatāmi pareizi aprēķini. Bet, protams, var gadīties arī daudzi citi apstākļi.

346.

Notikumu paredzēšana parāda mūsu ugunīgo izzīņu ievērojamu shēmu. Dažreiz iespējams paredzēt vistuvākās un pat ikdienišķās norises, bet bieži kā pa tālu vadu uztveram ļoti tālus notikumus. Tādu nevienmērību nosaka daudzi cēloņi. Nav nelaime, ja ugunīgā tālredzība mūs brīdina par rītdienu, bet nebūs mērķi, ja trešās acs priekšā nostāsies tālā nākotne. Ugunīgais spēks nepazīst attālumus, tas kā novērotājs virsotnē paredz, kur satiekas zemes ceļi. Ja Pasaules Valdība paredz tālo nākotni, tad mūsu vājās acis var saredzēt šo ugunīgo lēmumu atspulgu. Cik svētsvinīgi un dziļdomīgi jāsaņem šāda apskaidrība! Nedrīkst pēc zemes piemēra steidzīgi to apspriest, bet tā jāglabā kā uzticēts dārgums.

347.

Nevar nostāties pret zemes priekšmetiem – jaunrades produktiem; nevar nostāties pret ceļojumiem, kuri var būt augstākā skola, bet visa zemes esamība jāapjēdz no Augstākās Pasaules viedokļa. Vai iespējams zemes dzīvē veikt tikai derīgus darbus? Protams, iespējams. Viegli iedomāties veselu dzīvi, kā nepārtrauktu derīguma plūsmu citu labā. Santana nav bezjēdzīga akmeņu pārvelšana. Tā – kā straume, kas baro apkārtējos laukus; kā strauts, kas atnes pavardam tīrību, kā lietus kas liek sējuma gaudiem uzdīgt. Tāpēc nav jābūt sevišķi gudram, lai iztēlotos derīgu dzīvi visās nozarēs. Kad ugunīgie viļņi piespiedīs cilvēkus meklēt glābiņu gara torņos, tad cilvēki riebumā nožēlos katru bezdarbīgu dzīvi. Apmulsumā viņi pūlēsies savākt pozitīvās

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

domāšanas druskas. Cik gan lielu labumu var atnest padomi neizšķiest kārtīgo enerģiju! Jādomā par ļoti neparastu laiku tuvošanos. Ne cietsirdība, ne laupīšana, ne nodevība, ne meli nepalīdzēs pret ugunīgajiem viļņiem. Ne tik daudz kauns kā ciešanas piespiedīs meklēt glābiņu.

348.

Iespējams izdarīt daudz eksperimentu, kā izstarojumu traucējumi atbalsojas tieši sirdī. Cilvēki nelabprāt pieņem padomu pievērst uzmanību saviem izstarojumiem, bet vēl pirms to fotogrāfēšanas zinātne jau pazina tādus izstarojumus no katra priekšmeta. Jāpildās ar cieņu pret cilvēka uzbūvi un jāsaprot, ka katra sadursme vispirms irkaitīga astrālajam ķermenim. Pie tam, protams, organiski, kas ilgā saskarsmē jau saraduši, vēl jo spēcīgāk ievainos viens otru; bet reflektēsies arī citos tuviniekos. Tāpēc jo nopietnāk jāizskauž visas sadursmes. Var iedomāties, kādi pulki tiecas uz katru auras iedragājumu. Briesmīgi ir barot šādus kukaiņus ar izstarojumu iekšējiem slāņiem. Tikai aizsargtīkls liek šķēršļus tumšo spēku uzbrukumiem. Katrs auras dragājums draud ar apsēstību. Tāpēc būsim jo piesardzīgāki.

349.

Ugunīgajām Pavēlēm ne vien jāsasniedz mērķis, bet tās nedrīkst arī trīsēt kā izbiedēta putna spārni. Jautās – vai gan iespējams salīdzināt Pavēles ar spārnu trīsām, kad Pavēle ir ugunīga bulta? Patiešām, Pavēle var būt līdzīga bultai un sasniegt mērķi, bet tādai izredzētai sirdij nepārtraukti jāliesmo.

Dažos gadījumos Pavēli var salīdzināt ar izbiedēta putna spārniem. Tāpat vienmēr jāņem vērā kā cilvēku, tā arī dabas fiziskais stāvoklis. Jo ugunīgā bulta pērkona negaisa laikā var bīstami pastiprināt spriegumu. Protams, elektroforās parādības pastiprinās abpusēji, bet tām norisinoties, nedrīkst pārsniegt zemes darbības sprieguma robežu. Ir gudri novērot sarunu biedra fizisko stāvokli. Diemžēl, runātājs bieži klausās pats sevi un nepievērš uzmanību klausītājiem. Tikai ugunīga apziņa koncentrēs vērību pēc viņu īpatnībām. Tāds uzmanīgums iezīmē augstsirdību.

350.

Plosās pārmērīgs karstums un uguns un atgādina, ka pirms kara un satricinājumiem mēdz būt ugunsgrēki.

Kosmiskās Tiesības

351.

Cilvēce izgudrojusi daudzus tiesiskus nolikumus, bet pats negrozāmākais nav minēts – kosmiskās tiesības. Redzams, cik bieži šīs tiesības tiek pielietotas un vada dzīvi. Bieži novērojams, ka kaut kas pēc cilvēku likumiem gluži neiespējams, tomēr piepildās. Bieži var pabrīnīties, cik nederīgi visi cilvēku piesardzības soļi. Nav iespējams neizjust, ka kaut kas, pāri zemes prātojumiem vada apstākļus, šis “kaut kas” aptver ir gribu, ir ķīmismu, ir visnemaldīgāko magnētu. Kosmiskās tiesības iesaista

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

nolemtos cilvēkus pasaules apstākļos. Viņi paši dažreiz nespēj izskaidrot, kā izveidojušies negaidītie apstākļi. Bet viņi apzinās, kā deg viņu sirds. It ka tā saskartos ar kaut ko negrozāmu. Šo negrozāmo tiesību vadībā iespējams pāriet visbīstamākos bezdibeņus. Šādas pilnvaras var nosaukt par Hierarhiskām, bet ja tām piemetinām spīdekļu ķīmismu un tālo pasaulu norādījumus, tad šādas tiesības var nosaukt par kosmiskām.

352.

Zemes sfērā darbības cēloņi ir neizdibināmi, tikai Adepta apziņai pieejama notiekošā būtības izpratne. Tā cilvēce spēj uztvert tikai Patiesības niecīgu daļiņu. Tāpēc par Ugunīgajām Tiesībām runāsim sakramentāli.

353.

Šodien, Mūsu dienā sacīšu, ka daiļuma vara aicina uz Ugunīgā piepildījuma Pasauli. Jaunrade ar kosmiskās mīlestības varu ir bezrobežīga. Izplatījums skan kosmiskās mīlestības likuma apstiprinājumā. Stari savijas varenā vienībā. Visas Zemestrīces, kuras Mēs pārtraukuši, varēja apstādināt tikai apvienotie stari. Tā pasaulei apstiprināta Agni Jogas pieredze kā ugunīga transmutācija, bet Augstākajā Pasaulē pastāv kosmiskā likuma pazīšana, kas Agni Jogas pieredzi parāda kā sagatavošanos vareno Kosmisko Tiesību Stara pieņemšanai. Tā Ugunīgā Pasaule pauž Kosmisko Tiesību būtību.

354.

Ja cilvēce izprastu evolūciju, tā, protams, apgūtu Ugunīgo Tiesību izpratni. Tikai Ugunīgās Tiesības spēj radīt kosmiski. Tā var realizēties varenās evolūcijas pakāpes. Visa Kosma līdzsvars balstās uz ugunīgo Sākotņu apvienības.

355.

Dzīvē, kas apvienojušies ar Kosmisko Tiesību likumu, var izsekot kā tiek izdzerts indes kauss, iegūstot varenās Kosmiskās Tiesības. Gars pašizliedzīgi nes apstiprinātos Kausus. Ugunīgās Tiesības dod garam cildeno Dailes Kausu kā piepildījumu. Patiesi varens laiks, jo sakāpinās pēdējās pakāpes pēdējās enerģijas. Pareizi sacīts – “sirds neizturēs, ja pievilksme bieži atkārtosies”. Arhata sirds izdzer pašizliedzības Kausu uz pēdējās pakāpes. Mūsu dzīves Kauss piepildīts un atklāj ceļu uz Mūsu Kosmisko Esamību.

356.

Kosmiskās vibrācijas ierosina enerģijas darbībā. Ja cilvēks būtu pieradis ieklausīties kosmiskajās vibrācijās, tad viņš būtu atklājis daudz izplatījuma parādību. Kosmiskais viesulis, kura spēcīgās vibrācijas liek enerģijām traukties, salīdzināmas ar stipra magnēta spēku, kas jaunrada dažādās izpausmēs.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

357.

Kosma cikliem ir sava noteikta nozīme. Var izsekot, kā būtību apstiprina dažādas enerģijas, kas iepriekš noteic veselus Laikmetus. Var atzīmēt, kā katrs cikls sevišķi izpauž un parāda kosmiskās tiekšanās būtību. Bet pāri visiem Cikliem stāv vienbūtīgās Kosmiskās Tiesības, kuru spriegumu sakāpina visas Pasaules enerģijas. Tā visa Kosma celtniecība noved pie tā principa, kas ielikts Esamībā. Apstiprināsim visu Ciklu Ciklu un tas, kas nolemts, piepildīsies. Kosmiskajā Kaujā norūdās diženais piepildījums. Kosmiskajā Kaujā norūdās ikviens likums, bet varenās Ugunīgās Tiesības piesātina kosmiskais spriegums. Tā Ciklu Cikls ir Kosma uzvara.

358.

Sākot ar Laikmetu, kuru vainago Ugunīgās tiesības, varenā magnetizācija turpināsies kāpinātā spēkā. No tēlaina, kad cilvēka gars iekļāvās plūsmā, kas viņu aiznesa no Patiesības ceļa, ar katru Valdoni Pasaule saņēma ugunīgo Patiesību – tā norisinājās kosmiskā magnetizācija. Kosmiskais Magnēts virza garu uz meklējumiem, kuri novedīs garu pie vareno Ugunīgo Tiesību atskārsmes. Šie magnētiskie fluīdi noslāņojas izplatījumā un izveido magnētiskos polus. Ja fiziskā sfēra liecina, cik magnētisms ir spēcīgs, tad cik gan spēcīgāka ir Kosmiskā Magnēta traukšanās. Patiesi, gara magnetizācija spēj radīt spēcīgus noslāņojumus, kas ierosinās visas varenās enerģijas. Tāpēc gara meklējumi novedīs pie Ugunīgajām Tiesībām. Patiesi, visa Pasaule meklē šo Kosmisko Patiesību. Ugunīgo Tiesību varena Laikmets dos augstākās Esamības atslēgu.

359.

Pārāk bieži vārdus lieto nepareizā nozīmē. Runā par pārdabiskumu tur, kur būtu jāsaka – neparastais. Pārdabiskuma nav nevienā Pasaulē. Nezinātājiem tas var būt neparastais, bet arī šī definīcija ir nosacīta. Neparastais var būt tikai pašreizējam stāvoklim. Tā zināmā mērā iespējams izlabot vārdnīcu. Mēs jau esam runājuši par to, bet jūs redzat, cik ļoti tulkojumos citās valodās ir vajadzīgas izteiksmes nianšes. Ļaudis nemīl izgudrot labākus definējumus, bet dažādi veci dialekti pierāda, ka nav viegli atdzīvināt vārdnīcu atbilstošākiem izteicieniem. Sevišķas grūtības ir ar zemes un debess Uguns jēdzienu. Redzamo un neredzamo Uguņu ir tik daudz, ka nepieciešami iekļūtīgāki apzīmējumi.

360.

Saudzēšana nav viegli apgūstams jēdziens, vienīgi tālredzīgie spēj saredzēt zēlošanas sekas. Kad augstsirdība saka “lai dzīvo”, šāds spriedums nebūs grūts. Varbūt tieši šai stundā varēja notikt iznīcināšana, bet tālredzīgais saprata, ka pozitīvā ir vairāk kā negatīvā. Tuvredzīgiem šāda saudzēšana nevietā, bet tālredzīgajiem tā kā bulta mērķī.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

361.

Ceļā uz Brālību ir daudz zīmju. Ceļš nav īss un ikviens uzkrājums būs noderīgs. Kurš iedrīkstēsies apgalvot, ka viena vai otra kādība tam nenoderēs? Notiek, ka tieši neievērotā kādība ir steidzīgāk vajadzīga.

362.

Nav viegli atzīt, ka vientulības nav.

363.

Pētot praviešu psiholoģiju, var saskatīt divus izpausmes faktorus. No vienas puses it kā nepieciešama vientulība, bet no otras – pravietis dažreiz top garīgi redzīgs arī pūļa vidū. Abi šie apstākļi nav tik pretrunīgi, kā šķiet. Iespējams saņemt enerģijas impulsu arī no pūļa. Nav tādu apstākļu, kas nevarētu būt vissmalkāko enerģiju vadītāji.

364.

Bezkaislība nav bezsirdība un vienaldzība. Kad cilvēki lasa vēstures hronikas, tie neuztraucas, jo šīs piezīmes pieder tālai pagātnei, bet dzīves pieredze iemāca, ka gandrīz visas savāktās ziņas arī attiecas uz pagātņi. Tā pat arī pieredze norāda, ka nākotne var likt domām traukties bez īgna satraukuma. Tā vienīgi nākotne atbrīvojas no kaislībām. No tās dzimst rosīgā bezkaislība. Cilvēki parasti izsaka pārmetumus šī jēdziena dēļ, jauca to ar patību. Bet drīzāk to var pielīdzināt taisnīgumam, un tikai nākotne, tuva pagātnes juku nepiegrūzta, var atļaut domāt saprātīgi. Tāpēc ļoti centīsimies izprast daudzu nepelnīti pazemotu vai cildinātu jēdzienu nozīmi.

365.

Un tomēr neizpratīs – kāpēc dažreiz visai svarīga doma nonāk garām slīdot, kamēr gluži ikdienišķi ziņojumi atlido precīzi? Ir ļoti apdomīgi jāizšķiro, kur ir kaut kas svarīgs, kas liekas ikdienišķs. Dažreiz visikdienišķākais satur svarīgu atrisinājumu. Bieži viens vārds jau brīdina par ko būtisku. Bieži viens izsauciens brīdina cilvēku no briesmām. Labi, ja viņš šai steidzīgajā vārdā sadzird brīdinājumu. Ir daudz piemēru, kad cilvēki palikuši kurli pret vissvarīgākajiem norādījumiem. Nelaiimes brīdī viņi zibens ātrumā atceras, ka tiem tika sniegta palīdzība, bet tad jau ir par vēlu. Cilvēki parasti domā, ka iespējams sniegt vienādu palīdzību visās apstākļu stadijās. Bet vai gan var gaidīt izdziedināšanu, kad organisms jau sairst? Nevar pieaudzēt neesošu roku, nevar atdzīvināt smadzenes, kas jau mirst. Var minēt daudzus gadījumus, kad cilvēki lūguši uzmodināt mirušos. Tāda attieksme tikai pierāda pilnīgu enerģijas lietošanas neizpratni.

Bet cilvēki aizmirst cīņu ar stihijām. Ja viņi šo cīņu neredz, tā viņiem arī neeksistē. Visspraigākajās stundās cilvēki gatavi nodarboties ar ikdienas sadursmēm: tiem nav daļas, ka varbūt drausmīgs viesulis noslaucīs. Tie atzīst par labāku nodarboties ar ikdienas aizvairojumiem, atstājot visu lietu nokārtošanu kādam citam.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

366.

Skolotājs ne reizi vien ir brīdinājis no briesmām, bet mācekļi brīnījās – no kurienes gan mierīgajā klusumā radīsies briesmas? Skolotājs jau nojauta, kur var rasties briesmas. Nebaidīsimies briesmu, bet sagaidīsim tās sardzē. Tāpat izpratīsim arī prieku, nepārtrauksim darbību, neatliksim darbu, bet nostiprināsim tā kādību ar prieku.

367.

Visdziženākie gari iemiesojušies uz Zemes, lai virzītu cilvēces apziņu uz kosmisko likumu izpratni, kas prasa pilnīgu sadarbību starp visām, uz laiku šķirtām, Vienbūtīgā Visuma Dvēseles daļiņām. Bet cilvēka brīvā griba spiež to iet pa aprobežotās un savrupīgās patības ceļu uz pilnīgu atšķirtību un bojāeju.

368.

Kādus ērkšķus gan cilvēki paši ievij dzīves vainagos! Kādus spēkus cilvēki izšķiež, lai darbotos pretīm tiem principiem, uz kuriem pati dzīve! Cik daudz nevajadzīgu ērkšķu ir ap cilvēkiem, pārvēršot viņu dzīvi regresā! Jo cilvēki nesapratīs augstāko gudrību, neizpratuši vispirmām kārtām Hierarhijas likumu; to uz kā balstās visa dzīve; to, ar ko progresē pasaule; to, ar ko veidojas evolūcija; to, ar ko veidojušās vēstures labākās pakāpes un lappuses. Tā cilvēcei neaiziet no dižā Hierarhijas likuma. Tikai pašiznīcināšana var būt tas virziens, kurā iet Hierarhijas izpratni zaudējušie. Tā ērkšķi kas vērsti pret Hierarhiju, pārvēršas par tumšo ceļu. Tā jāaizsargā dižais Hierarhijas likums, kā vadošā sākotne.

Bumerangs.

Jaunā zeme.

369.

Jāsaka par tiem, kas Man draud un kas Mani traucē. Ir vieglprātība cerēt, ka pasaules auduma iepļēsums viegli salāpāms. Pat vienkārša skaņa atnes no tālienes negaidītu atbalsi. Cik daudzkārt dziļāk izplatījumu pāršķeļ gara sūtījums. Un šīs brūces ir gandrīz nedziedināmas. Roka, kas sit brūci Valdoņu plānam, līdz ar to atstumj vairogu. Var sagraut māju, var sacirst roku, bet kļūt par šķērsli Valdoņu plānam?!

Neizsaku draudus, bet norādu vienkārši uz sekām. Ja cilvēks ir pieskāries kosmiskajam viesulim, tad ik katra novirzīšanās pievelk nākošo vilni. Pakļūt zem tā – ir tas pats kā pakļūt zem Giganta papēža. Ar labu Lūdzam – neatstum Vadošo Roku. Citādi, posts būs tam, kas atrāvies. Un nav nekāds gods ievainot Mani, vispirms atdod visu, no Manis saņemto, bet to tu nespēj izdarīt, kaut arī ņemtu palīgā pat sirdi un aknas. Kā gan tu sitīsi Tam, kas tev devis talantu? Ar ko tu atšķirsies no laupītāja? To Roku, kas Devusi, neaptraipi, jo dubļi pārvērtīsies tevī spitālībā. Tamdēļ Mūsu Brālība tura cieņā pateicības apzināšanos, tamdēļ saproti to, kas nāk tev par labu!

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Saprotiet, kā tiek austeris baiļu un šaubu dēls – nožēlošana viņa vārds. Patiešām, nožēlošana par iestāšanos dižajā Kalpošanā nogriež visu agrāko darbu rezultātus. Šaubu pilnais piesien sev akmeni pie kājām. Baiļu pilnais aizrauj elpu. Bet tas, kurš nožēlo savu darbu Kalpošanā, zaudē tuvošanās iespējamības.

Kā gan neapbalvot vīrišķību, kas ved pie sasniegumiem? Kā gan neatcerēties roku, kas atvairīja ienaidnieka dunci? Kā gan neizskaust spēku, kas atdevis sevi pasaules attīstībai. Atcerieties – atkārtotā, kamēr varavīksnes tilts neietvers visas krāsas.

Ciedri glabā dziednieciskus sveķus, bet tie smaida, kad brīnišķo sulu lieto apavu ziedei. Tā sargāsim Galvenos ceļus, izlietojot sīkumus.

371.

Vajag izsekot neatliekamo. Vajag sargāt personīgo entuziasmu. Ikvienam jāiet neatkarīgi – nav plaukstas pie pleca, nav pirkstu pie lūpām. Vai! sardzes aizkavētajiem. Vai, tam, kas nes ūdeni bruņu cepurē! Vislielākais posts – pelēkajām bailēm! Patiesi, pasaules tīkls izmests. Nevar to izcelt bez laika. Patiesi, netiks aizmirsts vissīkākais nieciņš. Par gaudiem samaksāts, varmācība nav pielaista. Lai iet ikviens, bet nožēloju galā nenonākušos. Cik tumšs ir atpakaļceļš! Nezinu nekā rūgtāka kā pāriet blakus ceļu. Sakiet ikvienam – seko pats Meistara pavēlei. Vajag priecāties par jūras šalkšanu. Paudiet dižā laika izpratni. Kausu paceliet. Es jūs aicinu.

372.

Viens rada otru. Mūsu pašreizējās dzīves Kosmisko spēku pārveidošanās un mūžīgā kustība. Gan starp savām neskaitāmajām formām bieži piesaistās kādai vienai savai izpausmei. Šāda pievilksme ļoti aizkavē; tā traucē spirāles gaitu, jo garām aizplūst neaizvietojami spēki. Ja atskārtīsim kosmisko dzīvju nolemto ķēdi, tad pielietosim visu kosmisko enerģiju un zināma radītāja gars mums norādīs nolemto. Valdonīgais radītājs ir mūsu griba. Tā, pāri mums dotajām un nepieņemtajām enerģijām, lido kā apvaldošais spēks. Pieaiciniet būtisko spēku. Iemācieties vēlēties kosmisko viļņu virzienā. Iemācieties vēlēties izplatījuma enerģijas. Vēlieties drosmīgi, drosmīgi apzinieties savu formu bezrobežīgo daudzumu. Patiesi, gars un griba pārveido dzīvi! Un nebeidzami ir enerģiju pierādījumi.

373.

Kad saplūst dažādas strāvas, tad, protams, vajag lietot līdzekļus pret tām. Dažas strāvas vada ar pret darbības pasākumiem. Visas naidīgās strāvas prasa savaldīšanu. Tādēļ katra bulta, kas mērķēta Vairogā, vērsīsies atpakaļ pret ienaidnieku. Tā darbojas bumerangs, Mūsu iedarbības strāvas būs varenas. Tā jādabojas, aizsargājot visus augstākos Hierarha Norādījumus. Vienīgi tādejādi var sasniegt.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

374.

Tā katrs tumšo mēģinājums būs jauna iespēja Mums un bumerangs pretiniekam. Tikai tādā veidā ceļš noskaidrosies, un katrs naidnieka solis būs slazdi viņam pašam. Tā Mēs uzvaram. Tik svarīgs laiks. Tik saspringts laiks!

375.

Tagadējiem dugpa ne visai grūts darbs, pietiek vienīgi pateikt, - “cik tu brīnīšķīgs!” – un auglis nokrīt. Bet ja vilcinātos, tad dugpas maigi dos padomu – “atliec”. Un tā atradīs brīdi, kad cilvēks atliks gan spēku, gan iespējas. Saprotams, vienmēr paliks trešais iemīļotais līdzeklis, proti zelts.

Mēs pasargājam vienīgi uz pareizā ceļa. Ja kāds grīļojas, viņš izkrīt no stara.

376.

Kad kādam, jums zināmam Imperatoram paziņoja par uzvaru, viņš uzņēma šo vēsti gluži mierīgi. Galma ļaudis sačukstējās - “Vai tiešām vienaldzība?” Man šī uzvara jau sen pagājusi, un patlaban domāju par lielām grūtībām.”

Kad sanāk – saudzējiet veselību vai nedodiet savu manuskriptu svešās rokās, vai neizejiet no mājas. Mēs paredzam daudzus jau pagājušus apstākļus, no kuriem jāizvairās. Kas gan tik rūpīgi var noteikt sekas, ja ne Mēs, ja ne Skolotāji!? Kad Mēs runājam par atzinību, Mums, protams, tā nav vajadzīga, bet arī pa šo ceļu Mēs mēģinām vēlreiz nostiprināt tuvināšanos. Katra atšķirtība ir postoša! Tā ir kā āķis makšķernieku rokās.

377.

Protams, gara dalāmība ir sasniegta, kad centri liesmaini vada. Tā jaunrades harmonija piesātinās ar šo gara liesmu. Katrs radošais impulss, kad tas piesātina izplatījumu ar savu uguni, aizdedz garīgās lāpas. Tāpēc gara gaismekļi var aizdedzināt auras. Tā liesmainie centri no attāluma aizdedzina garīgus meklējumus. Patiesi, radišanas darbs ir dižens!

378.

Pievērsīsim uzmanību dažām, it kā neveiksmīgām darbībām, kuru pamats tomēr ir kaut kāda sevišķa nozīme. Dažreiz var novērot, ka cilvēks veic kaut kādas darbības, kas gandrīz nesola izdošanos, bet kaut kas spiež to rīkoties tieši tā. Līdzīgas rīcības savā būtībā parasti nav sliktas, bet bieži tās atlīdzina netaisnību. Tie visi ir karmiski maksājumi; saņemējs, protams, aizmirsīs par tiem un pazaudējis ceļā daudzus garīgos uzkrājumus, bet maksātājs tomēr cenšas atdot parādu, lai gan atdodamais tērps nav vairs pēc mēra. Un tomēr parāds būs samaksāts, kaut arī to neprot saņemt. Var novērot arī maksājumus par citām, sirdij tuvām personām.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

379.

Kad novietosiet vēzekļa adatu uz smilšainās virsmas, lai novērotu kosmiskās svārstības, jūs neraustīsiet adatu rokām, lai patvarīgi veicinātu tās kustības. Tāda patvarība būtu vispirms mulķīga, jo rādītāji būtu mājīgi. Tāpat arī ar gara vēzekli, nedrīkst patvarīgi sagrozīt tā rādījumus. Gara adatas zīmējumi ir komplicēti, bet tikai sirds tiekšanās var patiesīgi un vitāli veicināt vēzekļa rādītājus. Par to pašu gara vēzekli runā senās Tibetas Mācība. Vīrs pārbaudāmā galvas novieto magnētu, un ir novērojams ne tikai iekšējs reflekss, bet magnēts sāk šūpoties, pie kam tiek novērsts kustību raksturs – tās mēdz būt straujas, vai trīcošas, bet varbūt arī apļveidīgas, un šī zīme parādīs pareizo apziņas stāvokli. Protams, šis pārbaudījums ir ļoti ilgstošs un pat smokošs, jo prasa pilnīgu nekustīgumu, kas, kā jau zināt, grūti sasniedzams.

380.

“Nevēliet ļaunu Svētītajam” – tā norādīts likumos. Šajā norādījumā dižena gudrība. Jogus nereti apvaino atriebībā un ļauna atmaksāšanā. Tas, protams, pilnīgā pretrunā Joga dabai, bet tomēr Joga pulgošanai ir acīmredzamas bēdīgas sekas. Nav grūti izskaidrot šo parādību, jo kad sirds ugunīgais magnēts sūta starus uz tālām zemēm, tad var iedomāties, cik varens šo izstarojumu spēks. Ja naidnieka sūtījums sastopas ar šo vareno spēku, tad atsitiens neizbēgams. Jogam pat jāpielieto ārkārtīgs spriegums, lai kaut cik vājinātu ienaidniekam smagās sekas. Bet Joga staram bieži sevišķs steidzīgs uzdevums, un ienaidnieks tad lai vaino pats sevi.

381.

Bieži ir gadījies redzēt tādus atsitienus. Tie dod gaišu liecību par ienaidnieka fizisko stāvokli. Šie atsitieni skar uzbrucēja visvājākās puses. Šāds apstāklis izskaidro arī seku termiņu dažādību. Patiesi, zāļu lietošanas vietā bieži vajag iznīcināt ļaunprātības pēdas. Tālab norādījums – “nevēliet ļauna svētītajiem” ir vitāla. Gandrīz dziednieciska nozīme.

382.

Viesulis sākas ne tur, kur jau šalc. Mēs saredzam zibeni, kad tas sasprindzējumā dzimst. Tāpat Mēs arī nojaušam viesuļa izveidošanos. Lai tos nenomana, kam nav jānomana. Lai arī likteņa plūsma ir kā pazemes upe, bet visi kaimiņu piemēri nepaiekt garām bez sekām. Lai notiek nolemtais.

383.

Kurš bumerangs ir stiprāks? Ja tas skars pašu Skolotāju, tad ieroča atsitiens būs briesmīgs. Tāpēc Gara jēdziens tik stipri apsargāts. Kad Garu jēdziens aizskarts, tad naidīgais ierocis aizgriežas nāvējoši. Tā nav sodīšana, bet tikai paštiesāšana. Tādēļ būsīm uzmanīgi ar augstākajiem jēdzieniem, tajos saskaramies ar Uguni.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

384.

Tagad par noliktiem laikiem. Karmas likums līdzinās divseju Janusam, viens vada otru.

Karma nes darba augļus un rada izpaušanās laiku. Ievērojiet – personiskai karmai, grupas karmai un kosmiskai karmai ir jāsaskan un tad būs arī īstais noliktais laiks. Bieži personiskās karmas attīstība velk līdzī grupas karmu. Dažus garus vada tikai karma, tas ir, ja gara zināšanas ir minimālas, tad karma ir vienīgā evolūcijas iespējamība.

6.nodaļa: Termini.

384.a

Kad noris grūts termiņš, nepieciešams svētsvinīgs noskaņojums. Nav jādomā, ka ja patlaban vēl esi dzīvs, tad termiņš nav sācies. Jābūt tālredzīgam.

385.

Kosmiskās parādības jānovēro sakarībā ar zemes dzīvi. Būs redzami daudzi salīdzinājumi. Patlaban bargs laiks. Dažādās Puranās var lasīt par termiņiem. Ja vieni zinātnieki spēj aprēķināt aptumsumus un zemestrīces, tad citi zinātnieki spēj aprēķināt citus termiņus – pāreja no Kali Jogas uz Satja Jogu aprakstīta pietiekami noteikti un norādīts laikmeta sniegums.

386.

Par termiņiem cilvēki nedomā, viņi paļaujas uz pulksteņa mehānismu. Protams, Kosmos pilns mehānikas, bet starp virzošiem spēkiem galveno vietu ieņem Agni.

387.

Skolotājam jāatceras, ka ikviens nes savu nastu. Nedrīkst nonivelēt visus. Nevar prasīt vienādu ātrumu un jāuzmundrina ikviens, kas prot nest. Skolotājam nav viegli un lai neviens nedomā, ka Arhāts atpūšas. Kad mēs tuvojamies termiņiem, lai gan iedomājama patīkama atpūta zemes izpratnē?

388.

Apziņas ierobežotībā cilvēki parasti maldās uzskatīdami, ka priekšmets var eksistēt tikai vienā veidā. Tāpēc viņi arī nespēj iedomāties, ka senatnē cilvēki varējuši pielietot dažādas enerģijas, bet pielietojuši tās gluži citādi. Cilvēki aizmirst, ka, atstājot dzīves vietu, viņi paši iznīcina daudzas lietas. Tāpēc arī gudro Audzinātāji savlaicīgi noslēpa to, ko pirms noteiktā termiņa nedrīkstēja atklāt. Vai gan jaunos atklājumus varēja publicēt pirms termiņa? Šādi patvarīgi mēģinājumi būtu varējušu satricināt pamatus. Vai gan Hierarhija nepiedalās atklājumos? Vai nezināt, ka Mēs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

daudzus atklājumus iznīcinājām kā kaitīgus to nesavlaicīguma dēļ? Roka Vadošā, izsekojot Labuma vada iespējamības, nepazīst mieru.

389.

Lieliem termiņiem tuvojoties neizbēgama nepieredzēta saspringtība. Dažu atmosfēras slāņu saindēšanās dēļ notikumu pārvaldīšana un koordinācija ir ārkārtīgi grūta. Daži notikumi briest kā karstas saules staros, bet citi sapel kā mitrā laikā. Paturiet prātā, ka termiņus vairs nevar atlikt, tāda patvarība izraisītu kosmiskas kataklizmas. Glabājot atmiņā dižo kalpošanu, katram jārikojas piemēroti spēkam.

390.

Senie Ēģiptes Svaidītie, protams, pazina vareno likumu, kas valda par visu Visumu. Pati Piramīda līdzinājās kalna simbolam ar platu pamatu un šauru virsotni. Protams, Valdnieku un Valdnieces Palātas nozīmē arī ir tas piepildījums, kas jāsasniedz, tuvojoties visiem Kosmiskajiem Ugunīgajiem termiņiem. Šie termiņi jāiegaumē. Jāiegaumē visi šie senie norādījumi un aprēķini. Iespējams izsekot, kā kosmiski termiņi, sākot ar vissenākajiem laikiem, apstiprinājušies. Jāievēro arī, ka šie aprēķini noved pie mūsu laika un termiņa. Ugunīgās Tiesības ir nesatricināmas, tās ierakstītas neredzamajā vēsturē, to ierakstījusi mūžīgā Magnēta varenā dzīvība.

391.

Laiks tik spraigs! Kosmiskais Magnēts nomaina un pārveido cilvēka darbības. Tā Apstiprinu Jauno Laikmetu. Tā tuvojas termiņi, risinās notikumi.

392.

Kosmiskie līdzsvara likumi pielāgojami visiem termiņiem un var izpausties visās dzīves norisēs. Šie izplatījuma lēmumi piesātina Līdzsvaru. Tāpēc nolemtie termiņi smalki jāaprēķina. Iespējams izsekot Pasaules karti dažādos Laikmetos un gūt priekšstatu, kā Kosmiskie Svari nodibinājuši vareno Līdzsvaru. Pavēle apstiprināja savu darbību izpausmes kā Kosmisko Līdzsvaru. Kosmisko Pavēļu spirāles pievelk termiņus. Tā bargos Laikmetus nomainījuši jaunradošie, un ārdošos laikmetus nomainījuši celtnieciskie. Pēc jaunrades spirālēm var saskatīt tuvojošās kosmiskās nomaiņas. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli izpratīsim nomaiņu, kas Kosmiskā Līdzsvara termiņu apstiprināta.

393.

Tuvojas termiņi. Nomaīņa paredzēta pašās planētas dzīlēs, pašās tautas dzīlēs, pašās dzīvības dzīlēs. Cikls apstiprina nomaīņu un jaunu sākotņu darbību. Tā Mēs kopīgi jaunradām Jauno Laikmetu.

394.

Transmutācija ir neizbēgama visā Kosmiskajā Plānā. Tikai ugunīgā pārkārtošana piesaistīs jaunas radošās enerģijas. Kosmiskais Magnēts jaunrada un kāpina visa esošā

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

spriegumu, jo tuvojas termiņi, kas visus piespiedīs piedalīties Kosmiskajā Kaujā. Izplatījumam vajadzīga izlādēšanās. Kosmiskie Svāri pierāda svārstības, visā izplatījumā skan aicinājums uz pēdējo spēku kāpinājumu, ka enerģiju transmutācija izveidos evolūcijā jaunas pakāpes. Tāpēc ar sirdi un garu jātiecas uz Ugunīgo Pasauli.

395.

Ugunīgo Pasauli līdzīgi spirālei pievelk uz zemes norisošie notikumi. Bet retie sapratīs, kāpēc starp ugunīgajiem lēmumiem un to zemes iemiesojumiem neizbēgami zināmie termiņi. Protams, galvenais ir pirmsākotnes ugunīgums.

396.

Nebrīnīsimies, ka norādītajam termiņam paejot, spriegums it kā kāpinās. Neaizmirsīsim, ka tās ir jau bijušā sekas. Bet cēloņu sējums var jau mazināties.

397.

Vēl un vēl uzdrīkstieties, protiet izpazīt noliktos laikus.

398.

Šeit Svētais vēsta: “viss visa labad un aizvien.” Ielāgojiet četrus likumus: - Ietveres Likumu, - Bezbailības Likumu, - Tuvības Likumu, - Labuma Likumu. Nav jāpaskaidro Bezbailības un Labuma Likums. Viegli saprast arī Ietveres Likumu, bet ir jāpaskaidro Tuvības Likums. Kad esam pietuvojušies laika noliktajiem tēliem, tad rodas īpaši piesātināta atmosfēra, ir tādi kā dūmu mutuļi, kas aizklāj debesis un zemi vēl nupat kā skaidri saredzamais sāk sadrumstaloties un it kā viesulī sairst. Pat ķermeniski šis periods ir smags. Bet sakarā ar to tiek darīti zināmi daži termiņi, kas kā ceļa rādītājas zīmes. Bet zinot, ka nolemtie ļaudis neatņemami pakļauti termiņiem, mums mierīgi jāiziet cauri šim periodam, it kā jāaklimatizējas ar jaunajām gāzēm. Jāiegaumē, ka šai laikā ne tikai Skolotājs vien, bet visa Brālība uzmana, un ja ir dzirdamas atsevišķas balsis, tad nevajag brīnīties. Labi ir šajā laikā tuvumā turēt puķes.

399.

Par nolikto laiku /termiņu/ nesamērību, blakus okeāna viļņiem tiek doti notikumu mazie strausti. Vai gan iespējams samainīt strautu ar okeānu? Bet uz zemes vienmēr pasteidzas sajaukt personiskos notikumus ar notikumiem, kam pasaules nozīme. Roka iztausta audekla biezumu, tā garam vajag atšķirt notikumu dziļumu. Neaizraujieties no šķietama notikumu lieluma, jo starp pamata sūkuma mezgļiem var būt dažādu krāsu rēgi un strausti var uz laiku mainīt gultni. Gadījuma moments, vai klusēšana, vai arī neveselība nav iebīdāmi vilnī. Tāpēc, ja ceļinieks pa ceļam atpūtīsies, tas nenožīmē, ka viņš novirzījies no ceļa.

Galvenais vilnis paaugstina acu mirkli, ne katra viļņa priekšā laiva pamirst. Visjūtīgākā laiva iedrebēsies stiprāk, jo eksplozijas putekli jau piepilda atmosfēru. Tāpēc termiņu un notikumu samērību nedrīkst aizmirst. Sevišķi plūduma paātrinājums

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

var iespaidot organismu. Notikumu sarežģītībai dažreiz pat it kā pārgriež pavedienu, bet tas tikai uz laiku, kamēr organisms pārstrādā pasaules plūduma divkāršo devu. Fizisko noteikumu komplekss var pastiprināt fiziskās sajūtas – tad nevajag nogurdināties, jo okeāna viļņi ātri mainās.

400.

Devačana nav stāvoklis, kas būtu nepieciešams. Devačana līdzīga spēku rezervuāram, viņā notiek gara atjaunošanās. Bet daudzām dvēselēm ir tik liels spēku krājums un tām viņu nevajag atjaunot. Tās gaida nolikto laiku jaunai izpausmei, tāpēc svarīgi ir izprast patieso mācību par Sandhām.

Nolikto laiku likums tikpat svarīgs kā karmas likums. Nolikto laiku likums pārvalda Skandhas sakopojumu. Gars var pārgrozīt fiziskā ķermeņa nepilnības – galvenais ir gars. Apbrīnojamas atmiņas nav, ir tikai spējas izsaukt faktus un tēlus. Astrāls vēl pilns zemes iespējamību, bet tālāk ņem pārsvaru gara zināšanas; apziņa, turpretim, eksistē tikai zemes čaulā. Astrālā vēl ir personīgās apziņas paliekas. Bet apziņa nav gara zināšana. Apziņa ir viens Skandhas sakopojums. Apziņa ir ieslodzīta gara zināšana. Gara zināšanai piemīt priekšstata skaidrība, bet aktīvi izteikties var tikai ieejot Skandhas sakopojumā un apaugļojot dotā sakopojuma apziņu. Visu laiku runāju par gariem, kas padoti karmai un nolikto laiku likumam. Brīvu garu evolūcija ir citāda. Apskatīsim tuvāk jautājumu par karmas ietekmi uz gara būtību citās sfērās. To ir svarīgi zināt, jo jānoskaidro starpība starp apziņu un gara zināšanu.

401.

Patiesi, var sagaidīt, ka piepildīsies visi pareģojumi. Es neredzu, kad pārmainīsies termiņi. Domājiet par notikumu apvalku un izprotiet, ka nav svarīga āriene, bet atbilst tikai iekšējā vērtība. Paaudžu sējums sāk uzdīkt, zelmenis sāk augt.

402.

Jebkuri apstākļi ir labi, ja noliktā laika darbība nenovēršama. Ugunsgrēks apgaismo ceļu. Pērkons modina sardzes stundā. Lietusgāze noskalo ceļa dubļus. Nav pretēju parādību. Mūsu stari pašķir ceļu un pārklāj ar drošības jaudu. Kad brīdinām par pazemes ejas šaurumu, tad darām to zināšanas labā. Tikai gadījumā, ja lietderīgi ir mainīt ceļu, sūtām aizliegumu un jaunu norādījumu. Dažreiz lietderīgāk ir apiet kalnu nekā nopulēties, cīnoties ar stāvajām klintīm.

Mums nav ko noliegt, jo esošais nav noliedzams; vienīgi atliek to likt lietā. Nu tad nav vietas ne apbedījumam, ne izmisumam, bet tikai pastiprinājumam. Mēs pazīstam visas zāles, kas izaugušas Mūsu plāvā. Mēs pazīstam visas viņu īpašības un tāpēc nesaucam tās par nezālēm. Jebkura ir kaitīga pirms noliktā laika, ikviena ir derīga, kad tā nenovēršama.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

403.

Sairuma aizkavēšana nedos dziedinošus rezultātus. Jo Kosmiskā Magnēta secība norisinās ritmiski! Nolemtā aizkavēšana nozīmē termiņa atlikšanu. Kosmiskais Magnēts, protams, nebeidz radīt arī šķietamā miera laikā. Tāpēc nomaiņa, kurai jānotiek, neaizkavējas un norisinās kā Kosmiskā Magnēta ritms.

Tautu pārvietošanās notika Kosmiskā magnēta ietekmē, un arī tagad visus pārvietojumus nosaka tas pats likums. Dižajam likumam klausā tik daudz aktīvu magnētu! Un kur pagriezīsies virzienu norādītāja bultiņa, turp vērsīsies troksnīgais gars. Mūžīgā kustība un pārvietošanās precīzi virza aktīvo magnētisko spēku. Iespējams precīzi nosacīt kādā virzienā un kāpēc notika pārvietojumi. Virzienu noteicējas strāvas atbilst īstajiem apstākļiem.

Vēsturiski iespējams izskaidrot tautu pārvietošanās iemeslu. Cēloņu ir daudz un tik daudzveidīgas ir cilvēces misijas, ka apstākļi var dot tikai vāju pārvietošanās varenā spēka atspulgu.

Domāšanas veids norisinās nenoteiktās formās, ja netieksies uz Kosmiskā Magnēta mūžīgo pārvietošanos.

404.

Tam pašam likumam pakļauta gara pārvietošanās. Jo gara saspringtība un griba noved viņu nolemtajā vietā. Un izvēle nav gadījums, bet noteikta pievilksmes ietekmība. Tā fiziskā sfērā gars top magnēta pievilkt. Stīgas skan un aicina vienam likumam atbilstošās daļas. Apzinīgu pārvietošanos nosauc par radošā magnēta spēku. Un gars, kam ir pārvietošanās un tās virziena zināšana, nosaka Kosmiskā Magnēta spēku. Kad gars, jau gadu tūkstošiem zina, ka viņu sauc Magnēts, tad viņa domāšana ir tikai gara izpratne.

405.

Kad gars līdz ar labāko strāvu plūsmu spēj celties augšup, tad sasniedzamas augstākās sfēras, kas nostiprina dzīvībai vajadzīgo spēku, to spēku, kuru pieplūdums vada garu atnākot. Aiziešanas likumu vada pretējs spēks un Magnēts saista abus polus.

Ja cilvēki zinātu, cik nostiprināts ir Magnēts un strāvām piesātinātais nolemtā termiņa spēks, tad prāts ļoti noskaidrotos. Termiņš saista garu ar iepriekš nolemto. Jo termiņš aizejošam garam dod ceļa norādījumu. Ja izplatījums nav tāds plašums, kurā garam pašam jāmeklē izeja. Gars iet pa norādīto ceļu. Tā tiek apstiprināti norādītie ceļi. Uguns stihija apstiprina jaunu likteni. Kosmosā ir daudz noslēpumu!

406.

Nolikums tiek tagad un Kosmiskais Magnēts kāpina savu norišu spriegumu. Novēliet, lai visas aizejošās zemes izveidotu jaunas zemes. Viena elementa aizejošos spēkus

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

nomaina citi. Aizejošais gars gatavo jaunu formu, tāpēc tik svarīgs ir transmutācijas termiņa apstiprinājums.

407.

Spīdekļi paredz visnoteiktākos dzīvības termiņus un to beigas. Tā kā beigas ir sākums, tad jauno dzīvi apstiprina tas pats likums. Terminiņš ir dzīvības impulsa vienbūtīgais likums, tāpēc Spīdekļi jaunrada atbilstīgi savai pievilksmei. Tā cildeni pārejot apzinīgā stāvoklī, spīdekļi nosaka visu ceļu, bet apzinīgais stāvoklis ne vienmēr izjūt savu virzienu un iekārību spēks pievelk tos spīdekļu starus, kas atbilst jutekļu spriegumam. Tikai gars, kas nojauš augstāko spriegumu, spējīgs tiekties uz nolemto, tāpēc cilvēka ceļā tik bieži tiek iznīcināti labākie uzdevumi.

Spīdekļi izredzēti par cilvēces ceļvežiem.

408.

Terminiņiem tuvojoties, gara sakars ar Spīdekli ir tik stiprs, ka stariem pieaugot traukšanās notiek visos gaismas krustojumos. Tāpēc, kad stariem pieaugot, pakāpe nostiprinās, tad nostabilizējas sevišķa spēcīga vibrācija. Šīs vibrācijas kopīgi ar Magnēta pievilksmi rada vajadzīgo trauksmīgumu.

409.

Evolūcija, kas virzīta radīt jaunu pakāpi, apstiprināta kā uguns pasludinājums. Planēta izdzīvo visas aizejošās enerģijas. Sablīvējumus ap izplatījumu izgaicina tikai smalkās enerģijas. Spēks, kas iedzīvinājis enerģijas, pārņem savā rīcībā tās enerģijas, kuras tam jātransmutē.

Tā rodas un pārvietojas Kosmiskās enerģijas. Tas pats notiek arī ar cilvēka garu. Cilvēce izdzīvo savas novecojošās enerģijas. Tāpēc, kad cīņa kļuvusi spēcīga, izplatījums aizrauj vecās atliekas un nostiprina Jaunu Patiesību. Tā nodibinās kosmiskie cikli. Terminiņu piepildīšanās ir šāda apmaiņa, un ciklu ritumu rada apmaiņu apliecinājums. Bezrobežīgais likums apmaina vienu ar otru.

410.

Cik majestātisks ir sirds vibrācijas likums! Cik majestātisks ir apvienības likums! Cik majestātisks ir gara un apziņas likums! Tāpēc, kad apvienības spēki nostiprinās, tad pretējie spēki sakāpinās.

Gaisma tuvojas. Nolemtajam jānotiek, to apliecinu.

411.

Kad Mūsu darbību gars sāk jaunradīt, tad nolemtais tuvojas piepildījumam. Bet tiekšanās pēc nolemtā sastop daudzus šķēršļus. Pazīstot Kosmiskā Magnēta un sprieguma likumu, Mēs runājam par ienaidniekiem un šķēršļiem. Svētais novēlējies

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

prieku; un šķēršļi Mums palīdz augšupejā. Tā notiekošā kauja sakāpina visas iespējamības. Tik negrozāms ir Mūsu ceļš.

412.

Termini ir atkarīgi no Spīdekļiem. Saspringto Spīdekļu stari ietekmē kosmisko pārkārtošanu. Jaunradi ierosina dažādas kombinācijas. Tāpēc katru pārkārtojumu apstiprina savs galvojums. Tā, kad termiņš tuvojas, tad kosmiskie stari rosina apziņu. Tā, kad pārkārtošana sasprindzina notikumus, tad kosmiskā saspringtība jaunrada atbilstoši. Tāpēc, kad kosmoss aicina uz jaunu darbu, Magnēts apvienojas ar Spīdekļiem. Tā Kosmosa Vienība kāpina visas norises un nemitīgi jaunrada Bezrobežībā.

413.

Tikai nobrieduši gari var sevi apgrūtināt ar precīzu termiņu zināšanu. Nav iedomājams, cik daudz stīgu sarauts ar nolikto laiku minējumiem. Pat drošsirdīgu garu pūlīņus bieži vien aizturējuši termiņu šķēršļi. Der zināt virzienu, bet ierobežots termiņš traucē kosmisko radīšanas procesu. Kā var runāt par Magnētiem, kad ikkatrs termiņš saskaldīs progresīvās kustības pavedienu. Tikai modrība un lietderība aizvedīs, nezaudējot enerģiju.

414.

Pieradīsim pie tā, ka var būt patiesa sagatavošanās ievērojamām darbībām. Jau katru dienu tuvojas izšķiroši termiņi. It kā spēki aug augšupejai, kas jau novadīta, kā sīkajos sagādīšanās mirkļos, tā izšķirošajos notikumos. No jauna tiks izrunāti Norādījumu vārdi, tas nozīmē, ka augļi jau atkal nobrieduši. No jauna sapņi un ilgas un cerības sasaistās mezglā, kurš nozīmēs nākamo neatvairāmo pakāpi. No nesaskatāmi sīkām sakrišanām atkal savijas sajūtami fakti un tas, kas šķita vai nu nenoticis vai atcelts, no jauna veidojas par notikumu sārtu. Atcerieties daudz ko, kas sacīts un pielietojiet to šodien pat.

Nebaidos, jo naidnieki kalpo un pretinieki savāc vērtības gara krātuvēs. Tātad domājiet labvēlīgi un tiecieties uz jaunu pakāpi, uz jaunu sasniegumu.

415.

Neapšaubāmi Pasaules pārveidošana nevar notikt bez sadursmēm un satricinājumiem, un visas LBB. pūles virzītas uz to, lai noturētu neprāta vilni līdz termiņam, kad spīdekļu labākie sakārtojumi izpaudīs savu iedarbību un ar to palīdzēs Viņiem daudz ko glābt. Okultā ziņā ir ārkārtīgi kaitīgi un pat bīstami raidīt izplatījumā precīzas formulas un termiņus. Jo precīzos termiņus Gaismas Spēki tura slepenībā. Lūk, kādēļ tiek runāts par “Tā Kunga Neizdibināmiem ceļiem”, un “esiet modri, jo nezināt ne dienu, ne stundu”, un kādēļ arī visi brīnumi vienmēr ir negaidīti. Tumšajiem spēkiem ir daudz ausu un cik daudz paša labākā jau nolemtā, ir sabojāts ar muļķīgu un vieglprātīgu termiņu publicēšanu.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Pašreizējais laiks ir ļoti spraigs un, protams, tuvojas lieli notikumi. Vai tad var baidīties tie, kas nedalīti uzticējušies. Augstākai vadībai, pilnā gatavībā atdot visu, lai kalpotu cilvēcei? Patiesi, uzticīgie tiks izglābti. Tādēļ ir negrozāmi jāizlemj, kam mēs kalpojam, - Gaismas Spēkiem visā Viņa visaptveramībā, vai arī tumsas spēkiem un ar tiem kopā ejošam aprobežotajam sektantismam? Remdeni vidusceļa nav tur, kur šķēļ Gaismas Šķēpus. Pašreizējais laiks ir ļoti bargs.

Visam noslēpumainajam līdz zināmam laikam jābūt apslēptam. Ja par visu nolemto paziņotu iepriekš tad, patiesi, nolemtais kļūtu par nosodāmo, ļaudis to saplosītu. Jā, ir jābūt maksimāli uzmanīgiem, pieskaroties daudzajām organizācijām. Var viegli iedomāties, kāda tipu dažādība var tajās ietilpt. Paši dibinātāji mēdz būt labi, bet sekotāji pie tāda daudzuma var sagādāt lielus pārsteigumus. Tādēļ esiet piesardzīgi. Sekotāju neuzticamības piemēri - nav tālu jāmeklē.

7.nodaļa: Stihijas.

416.

Ieskatu, ka ir iespējams dot paskaidrojumus par stihijas garu brīnumu. Viņu veids atkarīgs no apstākļiem, kādiem tie pievēršas: kad tie nonāk cilvēku redzes laukā, viņus absorbē cilvēciskās formas. Cilvēks tos ieraudzīs cilvēka izskatā, dzīvnieks redzēs tos kā dzīvniekus, jo tiem nav čaulas. Galvoju, ka baismīgās vai daiļās formas atkarīgas no nervu refleksa. Stihiju potenciāls gatavs atbildēt ar pastiprinātu atspoguļojumu un gatavs pastiprināt arī Mūsu Sūtījumu noteiktā virzienā. Nevajag domāt, ka stihiju gari ir mūsu produkts. Pareizāk būtu viņu manifestāciju nosaukt par dzirksteli, kas izšķīļas saskaroties ar dimanta sprieguma rezervuāru, un šīs dzirksteles apziņa aizdegas no cilvēka gara pieskāriena.

Protams, viņu pakāpes ir tikpat dažādas, cik atšķirīgas ir dinamiskās enerģijas spriegums. Šīs enerģijas spriegumu var izraisīt arī mehāniski, bet Mēs esam pret šādu maģiju tādēļ, ka tā traucē stihisko viņu regulārumu un pilnu atsitienu. Šo enerģiju var likt lietā ārpus parastajiem zemes apstākļiem. Stari spēj stihiju viņus līdzsvarot. Protams, arī jūs tos izmantojat, bet kamēr šāda ietekme norisinās garā, tā ir mazāk bīstama. Daudzas fabrikas viegli var pārvērst maģijas fokusos. Protams, grūti ir izklāstīt parastajos vārdos stihiju kooperāciju. Tādā veidā dinamo mašīnai un aizslēgtajam lokam ir zinātnisks pamats. Protams, tagad ļaudis tik cītīgi strādā ļaunuma raktuvēs, ka tiem nav pieļaujamas šīs tuvās iespējamības. Divu sākotņu sadursme neizbēgama, un jo ātrāk, jo labāk.

417.

Stihiju gari virzās uz apvienību ar cilvēku. Viņi stihijās apgūst zemāko veidojumu apziņu un tāpēc ir iespējami pat reti izpausmes gadījumi arī līdz cilvēka apziņai. Tāpat kā cilvēks izņēmuma gadījumos var apiet veselu planētu. Bet, protams, stingri plānojot, galveno masu iespējams ievietot sākotnējās formās. Jūs zināt, cik atšķirīgas

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

mēdz būt evolūcijas. Šo jēdzienu var apskatīt plašākā nozīmē. Var veltīt stihijām īpašu sarunu - šī nozare ļoti skaista.

418.

Mēs esam gatavi uz katru garīgu asins sajaukšanu. Cilvēki viegli sablīvē nesavienojamu stihiju elementus. Viņi savieno Tēvu – Uguni ar ūdeni – meitu un māti zemi ar gaisu – dēlu. Ja paaudze pārvērtīsies pelnos – viņiem maza bēda, tie uzkraus atbildību debesu “Tēvam”.

Nav iespējams pierast pie cilvēku veidojumu vieglprātības. Tikai garīgā apziņa pateiks, kur nesavienojami elementi. Cilvēki atšķiras ne tikai pēc izstarojuma, bet arī pēc stihiju pamata. Stihija paliek negrozāma. Proti, pēc stihijām labākie savienojumi.

419.

Apziņa asimilē kustību ar pieņemtām formām. Tā ir simbolu kombinācija. Vajag novērtēt apziņas simbolu. Protams, laivas simbols daudz nozīmīgāks par mūslaiku kuģi, jo laiva vairāk atbilst stihiju briesmām.

Pat graudā gars ir pakļauts stihiju ietekmei, tāpēc labi būt par visu saistītājas uguns draugu.

420.

Kas vēlas pētīt Agni Jogu, tam jāvērs uzmanība uz stihiju pulsāciju, jo ar šo likumu apvienojas dažādi elementi. Vakar izdarītais psihofiziskais mēģinājums varēja jums parādīt enerģijas ritmu kā stihiju pulsu: kad klusēšana pārtrauca darbību – kā Pralaija mainās ar Manvantāru. Protams, būtu aplam stihiju darbību visos mehāniskajos procesos piedēvēt gariem, bet, protams, neapšaubāms ir dažu garu sakars ar enerģiju pieplūduma mirkļiem. Apbrīnojami redzēt, ka atmiesotie gari var sabiezēt, izlietojot izplatījuma ekto plazmu, un izpaudušies ķermeņi var iegūt smalkas īpašības. Iedarbīgs tilts starp divām pasaulēm.

Uzskatiet, ka ekto plazma izdalās tieši ar ugunīgās stihijas palīdzību.

421.

Ne aiz ziņkārības izpētiet stihiju pulsu ritmu. Katra zināšana liekama lietā. Ritma zināšanu var lietderīgi izlietot dzīvē. Jau sen ievērota ritma nozīme, bet stihiju pulsa ritms dod sevišķas sekas.

422.

Cilvēki dalās ne vien atkarībā no organiskām īpatnībām, bet arī atkarībā no stihijām; viņu apziņā paliek zināmas pieskaršanās. Neviens neprātīs saskatīt tik daudzas liesmas nokrāsas, kā uguns cilvēki. Neviens tā nespēs mīlēt ūdeni, kā šīs stihijas cilvēki. Tā arī, protams, uguns cilvēki sevišķi tieksies uz Agni Jogu, viņi izjutīs tiešu

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

tās vajadzību. Ne ar saprātu tie pieņems Uguns Mācību, bet kā neatvairāmu lēmumu. Mācības nepieciešamība top saprotama, kad nav citas izejas.

423.

Ja pamanāt aicinātības pazīmes, netraucējiet šī Sūtņa darbību. Ir iespējams pazīt Agni Jogas zīmes un pēc tām iepazīt aicinātā ceļu. Tā Sūtņa parādība izpaudīsies ne ārienē, bet sadarbīgās rīcībās. Saprotams, ka darbības ar neparasto nozīmi saviļņos cilvēku apziņu: abas puses pēc sava ieskata izpratīs šādas darbības. Bet nevarēsim nosaukt neviena Sūtņa, ap kuru nebūtu norisinājies brīnišķs enerģijas sprieguma kāpinājums. Mākoņi sabiezē pirms negaisa, tāpat arī Patiesības apstiprinājumu vienmēr ievada mākoņi, bet jūs jau izprotat šo garīgo fenomenu nozīmi. Var konstatēt, ka gadsimteņos atkārtojas Pasludināšana un ka tā izkūst tautu masās. No garīgās Virsotnes izjūtams ritms, kas iznēsā Mācības atbalsis.

Bet ja pamanāt kaut nedaudzas aicinātības pazīmes protiet netraucēt, jo Agni Jogas pamats ir uguns un nedrīkst to dzēst. Kas gan uzdrošināsies vērst pret sevi uguns stihiju? Katra nodzēsta liesma radīs atspulgu, tāpēc dzēsēja karma līdzinās slepkavas liktenim.

424.

Arī sātana niknums var noderēt. Dažs izmanto gaisa spēku, dažs uguns spēku un dažs ūdens spēku. Vienīgi prasme vadīt visstraujākos zirgus tuvinās mērķi. Tālab būs stipri stihiju pārveidošanā, arī stihijas vada sirds griba, bet nevis saprāts. Tieši otrādi, saprāts vienmēr pūlēsies pārliecināt, ka cīņa ar stihijām veltīga.

425.

Uguns postoša fiziskajam ķermenim, bet ugunīgajam ķermenim ugunīgā stihija ir gluži dabiska. Tātad, šī attiecību maiņa notiek Smalkās Pasaules sfērā. Un patiešām, smalko ķermeņu stāvoklis atļauj saskatīt uguns svētīgās iedarbības robežu. Augstākie slāņi, kas šķīstīti no rupjām fiziskām tieksmēm, jau izbauda ugunīgo svētlaimi, kamēr Smalkās Pasaules zemākas alas vēl pakļauti liesmas fiziskajai sajūtai. Un jo vairāk fiziskās čaulas, jo sāpīgāk uguns spēj iedarboties. Lūk, kā izskaidrojami nostāsti par elles liesmām. Tālab ikviena īsta zināšana virzās uz augstākiem slāņiem. Tāpat arī tas būs zinātniski, ja brīdināsim nepārnest rupjās miesas kārības Smalkajā Pasaulē.

426.

Tāpat arī jānovēro pasaules notikumu kāpinājums. Var sastādīt neparasti ātru progresiju. Notikumi ielaužas visā dzīvē, un nevis var kā to domā, bet visu stihiju sadursme liecina, ka dzīve nav pasaka. Tāpat arī pagātnes katastrofās cilvēki nevēlējās ieraudzīt īsto stāvokli.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

427.

Notikumi aiznes veco pasauli. Visās Mācībās norādīts šis laiks. Un tomēr, cilvēki nedomā par notiekošo. Viņi neprot pat aptvert domu par nākotni. Tālab nedrīkst laist klajā grāmatu, neuzsverot Mācību par laiku, kas jau pienācis. Nav domājams, ka kaut kas spēs mainīt cilvēka radīto plūsmas virzienu. Jau tālajās pasaulēs baiļojas par ugunīgo neizbēgamību, bet zeme turpina tīties tumšajā segā. Kas līdz šim notika gadsimtos, tagad notiek piecos gados - iedarbojies paātrināšanas progresijas likums. Tālab, kad runāju par sirdi, tas nozīmē, ka pa šo kanālu var rast glābiņu. Vai dzirdat, Es atkārtāju par glābiņu? Ne piespiešana, ne šaubas, ne svārstīgums, bet glābiņš ir šīs stundas pazīme. Vēl noteiktāk vajag apjēgt, cik ļoti vecie mērogi tagad nevietā. Atliek tilts uz augstākajām pasaulēm – sirds. Tuvosimies gaismas atskārsmes avotam. Sapratīsim, ka pat liesmu pilnā krāsnī jaunekļi nedega, ja tie tiecās augšup ar sirdi. Smags ir šis laiks!

To atkārtosim, nebaidoties nejēgu zobgalības. Tiem nav pat sajēgas par sirds nozīmi.

428.

Meklējiet cilvēku iedalījumu pēc stihijām. Nevien pēc asins kādības, bet arī pēc nervu vielas īpašībām varēs novērot tiešu reakciju pēc stihijām.

429.

Salamandras kā zemākās uguns būtnes nevar būt ļoti gaišas. Ja parādīju Salamandru, gribēju dot jēdzienu par ugunīgo dzīļu būtņēm. Jau esmu rādījis apakšzemes un zemūdens būtnes, bet jāpazīst arī Uguns amplitūda. Kad redzības ne vien Augstākās, bet arī zemākās būtnes, var vieglāk saprast ugunīgo būtņu daudzveidību.

430.

Cilvēki mīl runāt par brīnumu, bet baidās tuvojties Smalkajai Pasaulei. Pie Mums cilvēkus iedala trijos slāņos blīvie, Smalkās Pasaules atzinēji un Ugunīgās Pasaules iepazīnēji. Daliet pretīmnācējus pēc šīm pazīmēm.

431.

Seismogrāfs rāda nemītīgu zemes garozas trīcēšanu, bet tomēr jūtīgie organismu neatzīmē visas šīs zemestrīces. Iemesls tas, ka uguns ir visdažādākās kādības. Organisms, turklāt, bieži uzrāda vājas zīmes, kuras tiek sajauktas ar izplatījuma iedarbībām. Cilvēka organisms uzrāda daudz vairāk dažādu zīmju, nekā to parasti domā. Sevišķi cilvēks reaģē uz visu, kas attiecas uz uguni. Izskaidrojumi šādai priekšrocībai ir visai trūcīgi. Runās par nogurumu vai neveselību, vai par kaut kādu noskaņojumu, bet ugunīgās stihijas iedarbība būs aizmirsta. Cilvēki patiešām pat neiedomājas, ka tos aptver uguns, kas iedarbojas uz vissākotnīgo enerģiju. Liekas, ka vajadzētu cienīt it visu, kas var spēcīnāt pamatenerģiju. Jau sen sacīts, ka patība dzēšama ar uguni. Cilvēki domās vienīgi patīgi, kamēr neapjēgs ugunīgo kristību. Arī pats Brālības jēdziens būs sauss skelets, kamēr nebūs izprasta visvarenākā stihija.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

8.nodaļa: Zemestrīces. Kosma ķermeņu apdzīvotība.

Zemestrīces.

432.

Magnētisko strāvu kustība no zemes virsmas iezīmē atmosfērisko pārmaiņu līnijas. Magnētisko strāvu kustība pazemē, rada zemestrīču sfēru. Novērošanas punktiem, protams, jābūt vairākās vietās, un sadarbībai jābūt ļoti ciešai un precīzai. Pareizi sacīts, ka nelaime tā, ka nav sasniegumu sintēzes un iet zudumā daudz enerģijas un vērtīgu novērojumu. Tāpēc tik nepieciešama ir patiesas sadarbības organizācija uz zemes.

433.

Jūs esat pārsteigti, ka īsi pirms zemestrīces jau tika pielietoti līdzekļi, lai novērstu sirds satricinājumu. Vai gan ne izjūta, vispirms, vada šādus telegrāfus? Tikai jūtziņas dzīvā substance neprasa nekāda noteiktā aparāta. Protams, Ur. Domas bija šāds vada labākais piesātinājums.

434.

Jūs lasījāt, ka jau 17 gadus katru dienu notiek zemestrīces – šādas zinātniskas izziņas nav gluži precīzas. Jau 18 gadus Zeme atrodas nemitīgā drebēšanā. Vajag precizēt visu tuvojošos ugunīgo lēmumu termiņu detaļas. Tieši zemes drebēšanas viļņu kāpinājums varētu sasprindzināt uzmanību, un likt padomāt, vai viss kārtībā? Bet seismogrāfa rādītājs nepalīdzēs pasaules stāvoklim. Pat ja kādreiz visas seismogrāfa bultas salūztu – tā būtu slikta parādība un kādos gan laikrakstos drukātu par šādu salīdzināšanu? Vārdu sakot, cilvēku izraisītiem notikumiem lielāka nozīme nekā to domā. Tāpēc atskaitiet 18 gadus un jūs saskaitīsiet visai svarīgu un pretīgu notikumu.

435.

Patiešām pamācoši novērot planētas ugunīgos satricinājumus. Jo sevišķi, kad zināt par neparastām iedarbībām. Iespējams arī uzrādīt Uguns kustību, tāpat kā iespējams sekot arī cilvēku domai.

436.

Jūs esat dzirdējuši par daudzām zemestrīcēm un neskaitāmiem meteoriem, kas nokrīt uz zemes, bet zemestrīces tiek atzīmētas visai nosacīti. Zināmās joslās tās novērotas sevišķi precīzi, bet okeānu satricinājumi tiek atzīmēti tikai aptuveni, lai gan tie var kļūt sevišķi bīstami. Tāpat arī meteoru nokrišana atzīmēta aptuveni. Tiesa, daudzi meteori nokrīt ūdens plašumos, bet nokrišana nenotiek bez magnētiska nosacījuma. Dzelzs un citi metāli pievelk meteorus, sevišķi, kad rūda atrodas dabiskā stāvoklī un tai piemīt kosmiskais magnētisms. Kosmiskās magnetizācijas nosacījumi sekmīgi izpaužas cilvēkos, kuri atrod ūdeņus un metālus: Šādu cilvēku esamība pazīstama jau no seniem laikiem. Par laimi, tagad zinātne nenoliedz tādus faktus, tādējādi zinātne

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

konstatē vienu no ugunīgās enerģijas kādībām. Bet sevišķi ievērojami tas, ka šie cilvēki nojauš tieši pazemes ūdeņus un metālus. Tāds cilvēks nereaģēs uz ūdens baseinu vai dzelzs ēkā. Šis magnētisms plūst pa ugunīgo kanālu un vispirms ieskanas uz vielas dabisko stāvokli. Tas pats piemīt visu ugunīgo sakaru būtībai. Ugunīgās enerģijas būtībai piemīt dabiskums un nemākslotība. Var nekad nepadomāt par Uguni. Var nesaredzēt Uguni un tādējādi laupīt sev pieeju Ugunīgajai Pasaulei. Atkārtoju, ka Smalkajā Pasaulē grūti un sāpīgi iepazīt Uguni, ja zemes stāvoklī nav atrasts kaut kāds ceļš uz Ugunīgo Pasauli. Gudri sacīts: kas vēlas iet pie tēviem, pie viņiem arī nonāks.” Bet tas norāda tikai uz zemāko stāvokli. Kāpēc gan nolaupīt sev nolemtās daļās sfēras?

Ne mazums konvulsiju norisinās planētā, vulkāniskā josla ātri pārvietojas. Jo zemes norises ietekmē saules plankumi, tad ne mazāk iedarbojas zemes satricinājumu indīgās gāzes. Nepietiekami novēro zemestrīču sekas cilvēku apziņā. Apziņa tiek satricināta ne vien zemestrīču tuvumā kā stiprs saindējums, bet arī atbalsojas izplatījumā. Tikai tumsoņi var sacīt – kāda man daļa gan gāzēm Čīlē vai Sibīrijā? Tikai tumsoņi nevēlas domāt pasaules mērogā, bet ikviens, kas domā par Ugunīgo Pasauli, izprot apakšzemes gāžu un ārienes staru nozīmi.

Jāpiebilst, ka zemestrīču laikā ļoti izzūst rīkle. Šādā parādībā izpaužas uguns sasprindze. Tik daudz jēdzienu izkaisīts dzīvē, tos vajag tikai ievērot.

Cilvēkiem brīnums, ka vietā, ko sevišķi apdraud zemestrīce, uguns neizpaužas. Lai padomā par to.

Kosma ķermeņu apdzīvotība.

437.

Mentālā var apmeklēt dažādas planētas. Tā iezīmējas nākošais ceļa posms, kad apziņai nav jābūt saistītai pie vienas planētas. Ja mēs tagad pārejam no vienas pasaules daļas otrā, tad tas pats princips var būt starpplanētās. Skolotājs ieteic priecāties par katru gara iekarojumu. Ceļš starp planētām nav sarežģītāks kā apzināties robežu starp ķermeni un astrālu; nav sarežģītāks, kā apjēgt domu un tiekties uz spīdekļiem. Tikai tiecoties uz starpplanētārismu, var cerēt uz cilvēces evolūciju.

438.

Pareizi ir domāt, ka magnētiskās strāvas ir kanāli starp planētām. Starppasauļu satiksmes pētīšanai jāiet pa magnētu viļņu kanāliem, bet, protams, nav jāaizmirst garīgā apziņa.

439.

Esiet uzmanīgi ar uzskānotu instrumentu, tas ir kā lāpa tumsā! Bojājot to, jūs kaitējat paši sev, jo viņa starppasauļu ceļš ir negrozāms un joga tiekšanās kā saule rāda gaismu. Nav viegls viņa ceļš.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

440.

Saprotu, cik grūti gaidīt izsalkušam, kamēr vira uzvārās, bet vajadzīgs, lai mikrobi karstumā iznīktu. Kamēr piesātinās izplatījums, palūkosimies tālajās pasaulēs, jutīsimies viņu dalībnieki. Satiksme ar tālajām pasaulēm padara sabiezēto ķermeni arvien pieejamāku. Tagad tālo pasaļu skaņas jau drīz var būt uztveramas. Tālo pasaļu vada kontakts ar ķermenisko čaulu būs iespējams tikai tuvākā nākotnē.

441.

Manifestāciju saskaņotību nosauc par manifestēto savienību. Kosmiskā savienība virzīs visus radošos spēkus nākotnē; princips, kurā pamatosies jaunā pasaule.

Saskaņotība starp jaunajām planētām pastāv kā nākotnes ķīla. Princips, kas gulst veidojumu pamatā, būs visas radošās dzīvības princips. Gara saskaņotība izpaudīsies visas dzīves saturā. Kad tālās pasaules sāks dzīvot, tad kosma augstākie principi atradīs pielietojumu. Pat uz zemes var atrast vāju saskaņotības atbilstību un pavirzīt tieksanos uz sekmīgu rezultātu. Gara saskaņotība veicina harmonijas izpausmi. Tāpat kā elementu saskaņotība ir nepieciešama, arī gara saskaņotība ir jaunrades māte.

Kosma cildenā lappuse ir gara saskaņotība.

442.

Kosmosu procesu saskaņotība izpaužas tiklab zemākajās, kā arī augstākajās sfērās. Kosmiskais varenais spēks var atbalsoties planētas dzīvē, bet planētas dzīve var transmutēties augstākā sprieguma procesā. Kad cilvēki sapratīs, ka izpausmju nebeidzamība sastāv no eksistenču maiņām, tad saskaņotības princips kļūs cilvēkam tuvs. Transmutācijas likums un karmiskās atdošanas likums apvienojas. Lielu palīdzību var dot šī principa apzināšanās.

Kad cilvēce tieksies pretī saskaņotībai, tad tā apgūs lielākās iespējamības. Sasprindzinot gribu Bezrobežības virzienā, iespējams uz katras pakāpes realizēt saskaņotību. Saskaņotība ir tas saistošais princips, kas nostiprina svēto iedarbību starp garu un garu, starp garu un planētu, starp garu un Kosmu, starp Kosmu un Bezrobežības vareno spēku.

443.

Vārds “svētais” pilnīgi izmests no lietošanas. Svētais pārvērsts zaimošanā. Svētuma jēdzienu uz Zemes iespējams pielietot daudzējādi, bet cilvēki atmetuši visdaiļāko. Kad doma novirzījās no Esamības svētā uzdevuma, tad zuda arī pašas Esamības jēga. Augstākā saskaņotība ir gara svētā iedarbība. Svētais sakars ir visas Esamības pamats. Tāpēc augstākās sfēras manifestē Matērijas Lucidas augstākās formas. Kad pat uz zemes saskaņotība attīsta ziedu, skaņu un cilvēka daiļo formu, ko gan iespējams apgūt augstākajā saskaņotībā.

Maitreija redz saskaņotības jauno pasauli!

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

444.

Kosmosa skaistums patiesi, ir bezrobežīgs, kad sirds spēj iesaistīties kosmiskās Elpas apziņā. Visu kosmisko kombināciju uzdevums ir progresēt zem Kosmiskās apvienības zīmes. Redzot uz planētas notiekošo, Mēs varam tikai sacīt: “jūsu uzdevums ir liels, nostiprinieties, pierādot augšupeju!” Sirds vienmēr tikusi ieskatīta par “virzienu rādītājas” simbolu. Šī simbola ietekmē attīstās visa dzīve. Virzītājs un virzāmais ir Kosmiskās Apziņas nozīmes apstiprinātāji. Atnācējs un gaidītājs ir Kosmiskais Saprāts. Saucējs un tas, kurš atsaucas ir kosmiskā saskaņa. Visas Kosmosa Celtnieka izjūtas ievada augstākajā dzīvē. Jā, jā, jā!

445.

Sfēras atšķiras pēc sprieguma. Izprotot sfēras kā trauksmīgo enerģiju slāņus, Mēs varam raksturot sfēras pēc kādībām. Zemākā sfēra sastāv no elementiem, kas sliecas uz zemākām emanācijām. Kosmiskais Magnēts pievelk visus elementus. Kā lai nosaka atšķirību starp izplatījuma uguns strāvām? Tāpatīgo strāvu pievilksmes īpašība izpaužas tiekšanās būtībā.

Kad tiek apstiprināta Materia Lucida, tad var runāt par vitālās enerģijas būtību. Kad runājam par augstāko sfēru, tad tiekšanās pauz augstāko spriegumu. Pievilksmes tāpatība ar sprieguma izpausmi atbilst augstākai sfērai. Nesaskaņotība starp uzdevumu un tiekšanos veicina zemākās sfēras izpausmi. Tādējādi Kosmosā norisinās bezrobežīga kauja!

446.

Kad jaunā pakāpe apliecina jauno laimi, tad Mēs stājamies Sardzē. Kad jauno pakāpi piesātina jauna tiekšanās, tad Mēs sūtām savu palīdzību. Tāpēc, kad Es apliecinu jauno pakāpi, tad parādība skaidra [viss kļūst saprotams].

447.

Cilvēce daudz vērības veltījusi sargeņģeļu apliecinājumiem. Ja doma nojauš citu sfēru gara tuvošanos, tad kā gan neatzīt likteņa vadītāja Tēlu. Kad cilvēce apzināsies īstā Sargātāja Spēku, tad tā izpratīs arī īsto sargātāju nozīmi. Gara Sargātāju, Patiesības Sargātāju un mūsu soļu Virzītāju kosmiskajā telpā. Lai cilvēks domā par Sargātājiem. Tā Mums tuvs gars spēj nojaust Sargātājus Kosmiskajā telpā. Tāpēc gara jaunrade pieved tuvajiem Sargātājiem. Tālab, lai visos ceļos valda tiekšanās uz Sargātājiem. Tāpēc jūtīga uztvere palīdz tiekties uz Sargātājiem.

448.

Kad jautās – vai pasaules apdzīvotas? – atbildiet apstiprinoši. Protams, no Zemes viedokļa runājot nevar visur, bet pēc būtības pasaules kā tādas ir apdzīvojamas. Protams, tajās noris dažādas evolūcijas, kuras ne vienmēr pieejamas viena otrai. Bet nebūs liela kļūda, ja sacīsim, ka visas manifestētās pasaules telpas apdzīvojamas.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Mikroskops parādīs dzīvību jebkurā planētas platībā, tas pats likums valda arī izplatījumā.

449.

Patiesi, planētu Mēness. Venēras un Saturna konstelācija ir reta parādība. Tieši tāda konstelācija rada neparasti spēcīgu ķīmismu. Tāpēc jāatceras, kā Mēs jau norādījām uz Spīdekļu palīdzību Pasaulei derīgos procesos.

450.

Daudz kas svēts un dižens nebūs katrā ziņā liels arī pēc izskata. Apmēri izveidojas pēc iekšējās apziņas. Var paredzēt dažādus apstākļus, bet nevar nosacīt, kā un kad ienāks Vēstnesis. Ļaudis ar saviem relatīvajiem mērogiem sarežģī transcendentālās parādības. Nedomājiet, ka šis vārds ir novecojies, jo tieši tagad visvairāk tiek noliegts gara mirdzums. Bet bez saules nespēj dzīvot ne Makrokosms, ne mikrokosms. Jūs zināt, ka Spīdekļu kustība patlaban ir vislabvēlīgākā. Tādas konstelācijas var gaidīt gadu simteņiem, bet patlaban ne gadu simteņi, bet daži gadi jau iezīmē cilvēcei jaunas robežas. Daudzi neievēro kosmiskās konstrukcijas, tāpēc jo vairāk nedaudzajiem ir jāizprot Spīdekļu norādītie pārsteidzošie notikumi. Vajag apzināties visu brīža diženumu, un tam atbilst svētsvinība. Svētība jums, ja to izjūtat.

451.

Mēs runājam par slāņu sajaukšanos. Kosmiskajās vētrās vienmēr tiek traucēta ķīmisma plūsma un stari lūzt. Nav viegli apjēgt šādas perturbācijas. Zinot likumu negrozāmību. Astroloģija, lai gan zinātne, tomēr tai bieži ir bijis jāiztur svārstīšanās, zemes neinformētības dēļ. Turklāt dažās zīmes bija apslēptas. To sakām, ne lai radītu vilšanos, bet gan otrādi – lai novērotājiem atgādinātu par apstākļu komplicētību.

452.

Starp visuma parādībām sevišķa nozīme ir nepārtrauktām eksplozijām. Tāpat arī cilvēkā nobriest enerģiju eksplozijas. Bet kāpēc visuma eksplozijas ir svētīgas, kamēr cilvēciskās spēj sagraut organismu? Starpība tā, ka visuma eksplozijas ir dižā ritma līdzsvarotas, bet cilvēciskajām bieži vien tieši trūkst šī ritma.

9.nodaļa: Daba. Dzīvnieki. Cilvēks.

453.

Nabaga cilvēcei, kas iegājusi strupceļā ar savu vienpusīgo materiālistisko domāšanu (arī baznīca kalpo materiālistiskajiem pamatiem un vajadzībām), vairāk nekā jebkad vajadzīga Augstākās Pasaules un Guru-Hierarha vadošā sākotne. Cilvēce slimo ar pašdisciplīnas trūkumu un domāšanas haotismu. Pret vadošo sākotni, pret disciplīnu, pret sadarbību sacēlas, pirmkārt, vakarējie vergi. Vienīgi gara valdnieks saprot, kas ir

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Hierarhija, jo, lai valdītu, vispirms jāprot paklausīt. Vadošās sākotnes principam jānostiprinās cilvēces apziņā, ja tā grib progresēt. Bet jebkurš fanātisms ir drausmīgs, jo tas rada gara tumsību un beidzas ar izkropļojumiem. Tas ir patiesās atdevības un cienīšanas antipods.

454.

Vajag savākt gara bruņojumu, kad zemes tvirtne dreb. Vai kalni var izbīties un kokus pārņemt šausmas? Protams, var, ja to gars pieskāries attīstītai cilvēka apziņai. Bet vai ezers var priecāties un puķes būt jautras? Protams, var, ja tie var nolūst un sakalst no cilvēka skatiena. Tādas ir attiecības starp zemākiem un augstākiem Hierarhijas ķēdes locekļiem. Tikai visai izsmalcināts gars spēs rast sevī apņēmību klintī atzīt savu brāli.

455.

Ar katru dienu Dabā un Cilvēkos kāpinās spriegums. Tāpēc var iedomāties, kas gan notiek ielejās, ja pat kalni prasa sevišķus līdzekļus. Patiesi, juku laiks, bet jūs zināt panaceju.

456.

Vajag pierunāt cilvēkus saglabāt savas vērtības. Vislielākais Zemes sīkstulis bieži ir planētas izšķērdētājs. Ja nodibināsies Jaunā Pasaule, tā atnesīs mīlestību uz Dabas vērtībām un tās sniegs viņam vislabāko dzīvības būtības emulsiju. Jo vajadzēs no pilsētām pārvietoties Dabā, un vai patiešām uz smiltīm? Katrā pasaules daļā izveidojušies smilšu okeāni. Tāpat arī cilvēku apziņu sadrumstalojusi ļaunprātība. Ikviens tuksnesis kādreiz bija ziedoša pļava. Nevis Daba, bet paši cilvēki ir iznīcinājuši puķes. Lai doma par Uguns parādību piespiež padomāt par saudzību.

457.

Bieži nojaušama dabas skanēšana. Senatnes tautas pat uzminēja noteiktas miera vai nemiera skaņas. Bet zinātniski šādu parādību var iztulkot kā ugunīgo cēloņu izraisītu. Jo skan Uguns viesuļu vilņi, jūtīga auss spēj pat pilnīgā klusumā sadzirdēt šo vareno skanēšanu. To pašu vibrāciju saskaņojumu iespējams saklausīt arī Zemes trokšņos. Stāsta, ka Laotse bieži sarunājies ar ūdens kritumiem; tā nav pasaka, jo viņš klausījās Dabas skanēšanu un uzasināja dzirdes jutīgumu līdz vibrāciju kādības atšķiršanai.

458.

Atcerēsimies seno ķīniešu stāstu par aizslīdošajām Pavēlēm. Kāds gājis garām astoņu svētlaimīgo mītnei un ieraudzījis nodarbības, kuras viņam likušās dīvainas. Viens svētlaimīgais skraidījis un centies lēkāt. Kad cilvēks jautājis, kāds iemesls šādai rīcībai, svētlaimīgais atbildējis: “ķeru Aizslīdošās Pavēles.” Otrais svētlaimīgais turējis rokas virs uguns un stāstījis par tām pašām aizslīdošām Pavēlēm. Trešais stāvējis aukstā Avotā un arī runājis par tām pašām aizslīdošām Pavēlēm. Tā astoņi Svētlaimīgie sasprindzējuši savus spēkus tiecoties uz Augstākajām Pavēlēm. Garāmgājējs nodomājis: “ja jau svētlaimi sasniegušajiem vajag tik saspringti tiekties

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

uz izzīņu un Pavēļu pieņemšanu, tad cik daudzkārt vairāk gan man būtu jānododas visāda veida saspringtībai, lai tikai neaizslīdētu garām Augstākā Griba. “Šajā stāstā var saskatīt dažus derīgus jēdzienus. Pirmkārt, patiešām, vissaspringtākais stāvoklis var sekmēt transcendentālo uztveri; otrkārt, svaidītā stāvoklis vēl nepaglābj no Augstāko Nolikumu garām palaišanas briesmām; treškārt jābūt gataviem uz visādiem sasprindzējumiem: lai tikai iekļautos harmonijā ar Augstāko Pasauli. Aizslīdošās Pavēles, cik bieži tās aizjūno izplatījumā un atgriežas atpakaļ nepieņemto sūtījumu Glabātuvē! Jābrīnās, ka nav pat pieņemts runāt par aizslīdošajām Pavēlēm. Kāds savā neattīstībā nosmīn, kāds lepnībā nopel, kāds cietsirdībā apvainojas. Tā katrs savā veidā nonievā Ēterī viegli aizslīdošās Pavēles. Tā senais ķīniešu stāstos var atgādināt, pievērst uzmanību Aizslīdošām Pavēlēm.

459.

Daudz kas nespēj atzīt notikumu tempu: ar šo teicienu es saprotu ne vien cilvēkus, bet arī Dabu. Negaidītie klimatiskie skarbumi nepievērš cilvēku uzmanību. Bet šādu sacelšanos slepenā policija novērst nespēj. Bet tā jau notiek un iedarbojas uz smadzenēm. Mēs, protams, pazīstam ideju dzīvi, kuras nevar pārtraukt neviena paaudze, bet cilvēki netic idejām.

460.

Ārējā tiekšanās izpaušme uz Labā Mācību nepacels apziņu, nepaplašinās domu, neatklās plašu apvārsni. Jo tikai iedziļināšanās pašā gara dzīves būtībā dos vajadzīgo spēku pacelties līdz Augstākajam Tēlam. Katra tiekšanās dziļumā nesīs jaunu gara iedziļināšanos daiļuma gaismā. Gara spēki ir Kosmiskās Uguns piesātināti. Patiešām, apziņa var tuvināt Smalko un Ugunīgo Pasauli. Tiekšanās uz Pasaulēm nozīmē gara un sirds dziļumu iepazīšanu. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli apzināsimies tiekšanos uz gara un apziņas atdzimšanu.

461.

Lai mūsu pirmās rūpes ir par cilvēkiem, pēc tam par dzīvniekiem. Es saprotu jūsu jūtas, bet tikai pakāpeniski, paplašinoties apziņai un izsmalcinoties cilvēku organismam, daudz kas ieies vajadzīgajās robežās. Tāpat atceros, ka uz manu piezīmi, ka augi mazāk sajūt sāpes nekā zivis, man atbildēja: “Ne gluži tā, jo dažu ziedu apziņa nav zemāka par daudzu zivju un kukaiņu apziņu.” Vai pēc tā mēs varam apgalvot, ka augi vai dārzenis nejūt sāpes, kad jūs to griežat vai noraujat? Balstoties uz mēģinājumiem ar augiem, kurus pašreiz izdara indiešu zinātnieks Džagadis Boše Kalkutas Institūtā, ir pierādīts, ka augu nervu sistēmas jūtīgums ir pārsteidzošs.

Ir jāpieņem dižais likums, kas ieguldīts visa Kosma Dzīves pamatā, - tieši Dižā Upura likums. Tieši dabā viss dzīvo viens uz otra rēķina. Bet, atkarībā no apziņas augšanas, šis upuris kļūst smalkāks, augstāks, tomēr paliekot upuris. Un tikai augstākajās pasaulēs šis ziedošanās un atteikšanās princips pārveidojas par augstākā prieka avotu. Vai Augstākie Gari neupurē savus spēkus, sūtot savas garīgās emanācijas, kas mūs

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

baro šī vārda pilnā nozīmē? Vai tad Viņi neupurē savu pelnīto laiku ilgi, netraucēti nodoties jaunradei Viņiem tuvos novados, paliekot zemes sfērās, lai ievirzītu pareizās sliedēs cilvēces evolūciju, kas savā pašreizējā stāvoklī ir briesmīgs vampīrs, kas aprij un izlaupa kā mūžīgā Sardzē stāvošu Dižo Garu tā arī katra cilvēka spēkus, kas ir mazliet augstāks savā garīgajā attīstībā, un bieži līdz pilnīgam spēku izsīkumam un pat veicinot viņu priekšlaicīgu nāvi. Bet bez šo garīgo spēku pieplūduma, kuru sūta Augstākie Gari, cilvēce sen jau būtu iznīkususi. Tādēļ vispirms jādoma par cilvēkiem un jāpalīdz viņiem nenovājināt un nenogalināt vienu otru.

Uzlabojot cilvēkus, mēs uzlabosim arī dzīvnieku likteni.

Tādēļ mīlēsim un žēlosim dzīvniekus, bet nepadarīsim tos par elkiem un nestādīsim augstāk par cilvēku. Pieņemsim Mūžīgā Upura likumu, šo bezgalīgo enerģijas apmaiņas riņķveidīgo kustību Kosma Ēzē, kas visu transmutē nepārtrauktajā tieksmē uz pilnveidošanos.

Mēģinājums ar augiem

462.

Starp psihiskās enerģijas mēģinājumiem ir daži diezgan pieejami un derīgi. Enerģijas vingrinājumi ar cilvēkiem un dzīvniekiem saistīti ar briesmām, jo nav viegli izvairīties no pretsitieta. Bet ja objekts izrādīsies mazspēcīgs, tad kaitīgi to pakļaut. Bet paliek vēl trešā būtņu grupa. Sevišķi pamācoši ir mēģinājums ar stādiem. Protams, šis mēģinājums aizņems vairākus mēnešus, bet psihiskās enerģijas organizācijai tas dos vislabāko liecību. Nemiet dažus vienas sugas un apmēram viena vecuma augus. Suga atkarīga no gaumes, - novietojiet tos vienā telpā un novērojiet tos personīgi, nedodiet nevienam priekšrocības. Pēc 2 mēnešiem sadaliet stādus trijās grupās un nolieciet tos atsevišķās grupās un nolieciet tos atsevišķās telpās.

Pret pirmo grupu izturieties vienaldzīgi, otrā sūtiet labāko gribu, bet trešajai – iznīcināšanas gribu. Protams, sūtījumu izdariet no neliela attāluma un pielietojiet Mahatmas ritmu.

Ļoti derīgi, lai sūtījumi pieaugtu un mazinātos līdz septiņām dienām. Trīsreiz dienā pietiekoši – saules rietā, pusdienā un no rīta. Rītos var stādus apliet, pieliekot pie ūdens mazliet sodas. Saulei rietot jāaplej ar baldriāna kausējumu. Tā turpiniet ne tik vien izmēģinot stādus, bet uzdodot sev ritmiskas darbības. Mēģinājumam nevajag ņemt indīgus stādus, liliju un paparžu sugas. Tā var pastiprināt psihiskās enerģijas izdalīšanos.

Protams, pēc tam ar interesantiem rezultātiem var parādīt, kā psihiskā enerģija iedarbojas uz ūdeni un gaisa strāvām. Bet šim nolūkam būs vajadzīga nākamā sprieguma pakāpe. Tā iespējams ikdienā, neaizejot no dzīves, izdarīt daudz derīga.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

463.

Jums ir pazīstams cilvēka emanāciju iespaids uz augiem; jums ir pazīstama arī krāsas iedarbība. Tagad jāatgādina par skaņas nozīmi. Šo iedarbību tāpatība ir zīmīga. Ja auga potenciāla spēcīnāšanai vajadzīga atklāta gaiši daiļrunīga sirds, tad skaņas iedarbības norisēs nepieciešama konsonanse un visas dominanšu kombinācijas. Disonanses parādības nespēj pastiprināt enerģiju strāvu. Attiecībā uz cilvēkiem disonanses iedarbība var būt derīga, kā pretnostatījums apziņas ritma kāpināšanai, bet augiem, kur apziņa ir minimāla, disonanse būs traucējošs apstāklis. Attiecībā uz minerāliem disonanse būs skaldītāja princips. Patiesībā roze būs konsonanses simbols un rozes gaismas dominante būs savienota ar sirds mirdzēšanu. Nav daudz tādu mēģinājumu, kas pierādītu skaņas iespaidu uz augiem, bet senie domāja, ka labākās puķes augušas pie svētnīcām, kuru tuvumā bijis daudz vokālu un mūzikas skaņu.

464.

Deodāra eļļu dēvēja par sirds balzāmu. Patiesi, dažas vielas pieder dabas sirdij un to cildenums ierosina sirds šķīstīšanu. Tāpat arī rozē, muskusā un dzintārā. Nosaucu dažādo stāvokļu vielas, lai raksturotu dabas sirds apmērus.

465.

Sadedzinot deodoru jau iespējams šķīstīt apziņu. Arī Moria stāv sardzē un nepielaiž daudzus nevēlamus viesus.

466.

Jūsu minētā ziemeļblāzma sevišķi spilgti bija novērojama Daugavpilī. Iesarkanā gaisma ļoti raksturīga ziemeļblāzmai. Spilgta ziemeļblāzma deg visās varavīksnes krāsās.

467.

Pamatoti var jautāt – kā attiekties pret dzīvniekiem? Pret tiem mēdz izturēties vai nu cietsirdīgi, vai sentimentāli, padarot tos par parazitāliem; vai arī padarot tos par mehāniskas krustošanās aparātiem. Protams, šim mērogam, attiecībā pret dzīvnieku jābūt uzstādītam pēc pasaules ritma vienības principa – mērogs visur viens. Ja cilvēkam jābūt evolūcijas līdzdarbiniekam, tad arī dzīvnieki pakļauti šim likumam. Sugas, kas neatbilst evolūcijai, izmirst. Evolūcijai piemērotajiem jābalsta šīs spējas ar savu darbu. Jāizpēta patiesais dzīvnieku noderīgums. Veltīgi domā, ka izmirušie pleziosauri būtu vajadzīgi nākotnei. Vecmāmiņas tērps ir ļoti aizkustinošs muzejā, bet dzīvē nav piemērots. Pasaules laime var izveidoties arī bez begemotiem un degunradziem, kuri bija visai atbilstoši bijušo nogulšņu krokām. Ja zināmas šķiras ļaudis ir it kā begemotu atdarinājums, tad te tā pati evolūcija. Arī dzīvniekiem jāstrādā, jāiekaro sev tiesības dzīvot; tāpēc cietsirdība un sentimentalitāte nav pielietojamas. Un nevar nemīlēt visus tos, kas dzīvē pūlas.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

468.

Dzīvnieki, it sevišķi suņi, jauš psihiskās enerģijas aminācijas. Jo ne jau pēc smakas tie atrod māju un saimnieku, bet pēc kaut kā būtiskāka.

Jautās – kā gan sākt tuvoties psihiskajai enerģijai? Sākamam paturiet atmiņā, ka šī enerģija pastāv.

469.

Pareizi norādīts, ka dzīvnieka bērns jāaizsargā. Mātes un bērna jautājums tāds pats kā pie cilvēkiem. Kad dzīvnieki tiks pasaudzēti, tie maksās savu nodokli ar pienu, vilnu un darbu. Ap cilvēku dzīvojošo dzīvnieku jautājums ļoti svarīgs. Var iedomāties, kā izmainīsies atmosfēra, kad ap cilvēka mājokli būs draugi. Pajautāji arābam par zirgu un vai ziemeļniekam par briedi – viņi runās nevis par dzīvniekiem, bet par ģimeni.

No dzīvniekiem var pāriet uz augiem. Jau zināt, ka ir lietderīgi gulēt uz ciedras saknēm. Ziniet, kādi elektrības savācēji ir skuju koku adatas. Augi iedarbojas dzīvnieciski ne vien ar savu ekstraktu, bet arī to emanācija dod spēcīgu iedarbību uz apkārtējo vidi. Var iedomāties, kā cilvēkam var palīdzēt apzinīgi izveidots puķu dārzs. Aplami samaisīti puķu dārzi savstarpēji iznīcina savu iedarbību. Izvēlieties vai vienveidīgie var atbilst mūsu organisma vajadzībām. Cik lietderīgi ir ar savvaļas augiem klāti lauki. Augu kombinācijas, kuras dabā atrodas kaimiņattiecībās, jāpētī kā orķestra instrumenti. Taisnība tiem zinātniekiem, kuri augus uzskata par smalki jūtošiem organismiem. Nākamā pakāpe būs augu grupu pētīšana to savstarpējā iedarbībā, kā arī iedarbībā uz cilvēkiem. Augu jūtīgums un iedarbība uz apkārtni patiesi apbrīnojama! Iespaidodami netaustāmu savstarpēju norišu tīklu, augi ir it kā planētas apvienotāja viela. Protams, augu vērtība sen apjēgta, bet grupu savstarpējā iedarbība vēl neizpētīta. Līdz pat pēdējam laikam neizprata augu organismu dzīvinošo spēku un bez izpratnes nogrieza dažādveida augu pušķus, nerūpējoties par šīs darbības nozīmi. Cilvēks ar augu pušķi bieži pielīdzināms bērnam ar uguni.

Planētas augāja iznīcinātāji pielīdzināmi valsts noziedzniekiem.

Atcerieties – Mēs nemīlam grieztus ziedus.

470.

Ar dzīvnieku valsti, salīdzinot ar stādu valsti, vieglāk eksperimentēt. Ja izprot Agni Jogu, var nojaust, cik lielā mērā izplatās cilvēka ietekme uz dzīvniekiem. Var redzēt, kādā mērā pārraidās īgns uzbudinājums, bailes vai pašpaļāvība. Protams, jogisma likums sniedzas no nāvējošas acs līdz atdzīvināšanai. Bet daudzajās starppakāpēs var novērot dažādas iedarbības. Jābrīdina tie, kas tuvojas Agni Jogai, no neapjēgtu kustību iespējamām sekām. No cik daudz nepatīkama iespējams izvairīties ar vienkāršu sevis pārvaldīšanu pie kā jāpierod. Cik daudzi gadsimtos uzkrāti sasniegumi tiek aizskaloti nesavaldīgas rēkšanas dēļ. Var domāt par pilnveidošanos. Vajag modināt sevī gara pārākumu, kuru Hierarhija vienmēr atbalstīs.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

471.

Gara pārākums nenāks, ja pēc tā netieksimies. Jāapgūst doma par zemes mirkļu īsumu un Bezrobežības negrozāmību. Tā Agni Joga nesaraujami saistīta ar Bezrobežību un Hierarhiju. Tāpat būs iespējams pāriet pie sirds mikrokosmā, kura satur tālo pasaulu refleksus. Cik vilinoši izprast sevī ritmus, kuri virza planētu. Protams, apjukumā tas grūti, bet cik brīnišķīgi pievienoties Kosmiskajam Magnētam.

472.

Tāpat noskaidrosim arī jucekļīgo izpratni par grupas dvēseli. Saskaņas gars sevišķi izpaužas dzīvniekos, kad individualitāte vēl nav izveidojusies. Bet saskaņas dvēsele nepareizi apzīmēta kā grupas dvēsele. Tulkojumi un izskaidrojumi vada jucekli. Pat Platons ar savām nenoteiktajām dvēselēm bija ne vien tuvāk patiesībai, bet arī skaisti to izteica. Tāpēc nelietosim nepareizu terminu – grupas dvēsele, bet aizvietosim to ar garīgu saskaņu. Arī cilvēkiem šī saskaņa ir vērtīgs sasniegums, tā izveido individualitāti.

473.

Ugunīgās dzirkstis apskaidro arī dzīvniekus. Pie tam novērojams ļoti zīmīgs likums. Ugunīgās dzirksteles dzīvnieki saņem it īpaši saskarsmē ar cilvēku. Tāpat arī cilvēks saskarē ar Hierarhiju baro savu ugunīgo ķermeni. Vajag ietvert apziņā, cik loģiskas ir Jēkaba Kāpnes; un visa radība var atrast pieeju tām, ka tā pildījusies ar patiesu tieksmos.

474.

Jūtīgs suns jau no tālienes tiecas pa saimnieka pēdām. Tāpat arī cilvēkā mājā šāds ugunīgs jūtīgums, bet viņš cenšas to aplāpēt ar prātu. Un tomēr ne mazums cilvēku, kuri var atzīties, ka viņi dažreiz jūt neizskaidrojamas smaržas. Varbūt Smalkā Pasaule sūta smaržas, bet tās reti jūtamas. Cilvēki drīzāk atzīs dzīvnieku ožu, nekā pārzemes smaržas.

475.

Psihiskajos pētījumos piemirsts kāds visai būtisks apstāklis. Nekad nav izdarīts salīdzinājums starp visprimitīvākā mežona apziņu un visaugstāk attīstīta domātāja apziņu. Protams, tāds darbs prasa ilgstošus novērojumus. Bet šādu apziņu atšķirība būs pārsteidzoša. Tā ļaus spriest ne tik vien par cilvēces daudzveidīgo atšķirību, bet pievērsīs domu arī dzīvnieku un augu valsts apziņai.

Patiesām, dzīvniekam ir attīstīta apziņa. Tā izpaužas ne tikai zvēru pieradināšanā, bet tieši savvaļas dzīvē. Tāpat nebūs aplami runāt par stādu apziņu. Mēs jau zinām par stādu nerviem, pat vēl vairāk, var novērot ne tikai atsaucību uz gaismu, bet arī simpātijas pret zināmu cilvēku. No vienas puses te cilvēka psihiskā enerģija, bet no otras – tieksmās uz zināmu personu. Var novērot, ka stāds, lai sagādātu patiku

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

mīlamam cilvēkam, uzzied pat neparastā laikā. Var minēt daudzus tiešu novērojumu sīkumus.

Bet Mūsu vēlēšanās ir atgādināt, ka apziņa mīt daudz dziļāk, nekā mēdz domāt.

476.

Arī minerāļos ir apziņas iedīgļi, bet šī valoda ir pārāk tālu no cilvēciskās.

Attiecībā uz valodu un domu var izdarīt daudzus mēģinājumus, bet šādiem mēģinājumiem vajadzīgs ilgs laiks un sevišķa pacietība. Kurš gan spēj ziedoties, lai bez redzamiem rezultātiem neatlaidīgi turpinātu novērojumus? Ir arī zināms, ka sekas var parādīties negaidītā vietā. Jo psihiskas enerģijas likumi dažkārt grūti notverami. Tie darbojas ievērojami plašāk par cilvēcisko iztēli.

477.

Cilvēki rada labus un ļaunus priekšmetus. Labas domas un labvēlīgi pieskārieni radīs svētības pilnu priekšmetu un, otrādi, ļauni pieskārieni var radīt īstu sērgu perēkli.

Neizturēsimies vieglprātīgi pret psihiskās enerģijas būtību.

478.

Bieži jautā – vai dzīvnieki saglabā savu izskatu Smalkajā Pasaulē? Reti, jo apziņas trūkums tos bieži padara bezveidīgus – dažreiz tie ir kā neskaidras kontūras, enerģijas impulsi, bet bieži pat neuztverami. Dzīvnieki, protams, pieskaitāmi Smalkās Pasaules zemākajiem slāņiem. Tāda tumsa ar neskaidrajiem veidoliem var iedvest bailes. Ieskatu, ka cilvēka ķermenim nav jāpaliek šajos slāņos, bet cilvēki savā apziņā nereti līdzinās dzīvniekiem.

479.

Mēs ļoti novērojam dzīvnieku dzīvi. Mums ir suņi un kazas, jaki, zirgi un daži sīki dzīvnieki un putni. Mēs ne tikai pētām viņu psihisko enerģiju, bet arī izmantojam dzīvnieciskos eksperimentus. Protams, nepielaižam mocīšanu, bet galvenais uzdevums viņu psihiskās enerģijas pētīšana. Mēs viņus neapmācām varmācīgi, bet iedziļināmies viņu domāšanas pasaulē. Tikai tā tuvojoties var sagaidīt uzticību.

Jāsaka, ka dzīvnieku valodas un domāšanas novērojumi var dot visnegaidītākos secinājumus. Dzīvnieku valoda neaprobežojas tikai ar skaņām, tā sevišķi izpaužas žestos un skatos. Tādi piemēri nedaudz atgādina sazināšanos Smalkajā Pasaulē. Cilvēki domā, ka dzīvniekiem jārunā. Šāda sazināšanās ne vienmēr dod labākās sekas. Dzīvnieki labāk saprot domas. Viņiem nav vajadzīgi vārdi, lai nemaldīgi saprastu saimnieka noskaņojumu.

Zirgs un suns lieliski saprot, kad viņu saimnieks ir jautrs vai noskumis vai uztraukts. Viņi ir nobijušies, kad jūt saimnieka bailes. Viņi sāk skatīties apkārt, kad saimnieka domas ir nemierīgas. Viņi saprot stāvokli daudz labāk, nekā cilvēki to domā. Bet

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

vajadzīgs, vispirms, radīt pret sevi uzticību un šādas pamatjūtas nerodas viegli. Bet eksperimenti ar dzīvnieku palīdz visās psihiskās iespējamībās.

Psihiatriem var ieteikt izdarīt novērojumus pie dzīvniekiem, tie dos daudz mīklu atrisinājumu. Jau kopš vissenākajiem laikiem dažreiz ir bijuši norādījumi par dzīvnieku sevišķo nozīmi cilvēku dzīvē.

Bija zināms, ka dzīvnieki veicina psihisko enerģiju, bet viņi arī pievelk būtnes no Smalkās Pasaules. Šāda psihiskā enerģija var būt labvēlīga un arī ļoti bīstama. Katrā ziņā jārīkojas saprātīgi. Tā nedrīkst pielaist dzīvniekus tiešā tuvumā. Bet novērojumi ar dzīvniekiem ir ļoti derīgi.

D. Pastāvīgi ir pievērsis uzmanību dzīvnieku domāšanai. Šāds padoms sastapa izsmieklus, - jo dzīvniekiem taču nav saprāta. Tā Domātājs tiecas cilvēkus darīt uzmanīgus par visā pasaulē izlieto psihisko enerģiju.

480.

Tagad par Jūsu izlasītajiem un piesavinātajiem maldiem. Vai tad Jūs neesat lasījis "Ugunīgo Pasauli"? 376. paragrāfā teikts: "Tāpat izbeigsim sajaukto grupas dvēseles izpratni. Saskaņas gars ir sevišķi spēcīgi izteikts dzīvniekos kamēr vēl nav iedzīvināta individualitāte. Bet saskanīga dvēsele ir nepareizi nosaukta par grupas dvēseli. Tulkojumi un iztulkojumi rada sajukumu. Pat Platons ar savām pusdvēselēm bija ne tikai tuvāk patiesībai, bet arī to skaisti izteica.

...Man šķiet, tas ir tik skaidrs. Ja dzīvniekiem būtu grupas dvēsele, tad no kurienes gan būtu radusies to raksturu daudzveidība? Vienā lopu laidarā govīs dzīvo vienādos apstākļos, tomēr tās ļoti atšķiras savās rakstura īpašībās un parašās; iespējams, ka stipras, negaidītas iedarbības rezultātā vai briesmās tās rīkosies saskaņoti, bet arī mazas apziņas cilvēki visos panikas gadījumos rīkojas ne labāk par dzīvnieku baru; vai mēs apgalvosim, ka viņiem ir grupas dvēsele? Protams, gars vai monāde vienmēr atrodas savā pirmatnējā tīrībā kā dzīvniekā, tā cilvēkā, bet tikai nogulsņējumi, kas uzkrājas saskaroties ar pārējām enerģijām, veido individualitāti vai, ja tā gribat, - dvēseli."

No teiktā jau ir skaidrs, ka nevar būt grupas dvēsele, jo katra monāde, vācot savus personīgos uzkrājumus jeb krājumus, iet pa noteiktu evolūcijas ceļu, jo magnētiskā pievilksme, kas atrodas katra dzīves fokusa pamatā, kārtojas precīzi. Daži rakstnieki ir sajaukuši arī gara dalāmības jēdzienu ar grupas dvēseli. Kļūdu ir daudz un tās ir neizbēgamas, sevišķi pie tagad novērojamā cilvēku negotīguma. Tāpat arī lielo patiesību popularizēšana ir ļoti veicinājusi to izkropļošanu. Nesagatavota vai maza apziņa nespēj izprast visā dziļumā tai pilnīgi jaunu jēdzienu un, cenšoties to izskaidrot pēc savas vecās apziņas, izkropļo to dažreiz līdz pilnīgai nepazīšanai.

Daudzi savas iepriekšējās pārvērtības uz zemes redz sevi kā ziloni, suni, stirnu, kaķi (retāk tapīru un tīģeri), bet retais no viņiem ir padomājis, vai tas patiesībā varēja būt? Uzskaitītie dzīvnieki ir vēlākās attīstības pārstāvji vai arī Noasa laikmeta dzīvnieku

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

pēcteči. Ja arī kāda mūsu cilvēces daļa ir atradusies dzīvnieciskā stāvoklī mūsu planētas attīstības sākuma apļos, tad katrā ziņā, šis dzīvnieku tips visādā veidā atšķiras no mūsdienu dzīvnieku tipiem. Tā dzīvniekveidīgā cilvēka atliekas, kas ir starpposms starp dzīvnieku un cilvēku, nekad neatklāsies mūsu zinātniekiem, jo šis tips eksistēja tajos apļos, kas bija pirms mūsu apļa, tātad atrast tā atliekas, nav iespējams. Tāpat arī visi pašreiz sastopamie dzīvnieki nekļūs par cilvēku uz šīs planētas. Tādēļ, ja arī mēs ar jums neesam bijuši kāda šī apļa vai pat šīs planētas dinozauru evolūcija, tad droši vien, mūsu monādes ir atdzīvinājušas kādreiz līdzīgus “skaistuļus” uz citas planētas.

481.

Jūsu jautājumi par dzīvniekiem ir ļoti sarežģīti. Protams, miermīlīga dzīvnieka nogalināšana barības vajadzībām, kad visa daba ar uzviju mūs apgādā ar visu nepieciešamo un bezasiņaino barību, - principā nav attaisnojama, bet dzīvē ir tik daudz sarežģītā! Un nav iespējams tūdaļ uz vietas ieviest uz zemes visu augstāko pasaulu apstākļus. Jo Zeme un cilvēki vēl nav gatavi augstāko likumu un augstāku apstākļu saņemšanai. Tādēļ daudzus gadījumos nākas samierināties ar pastāvošiem apstākļiem un parašām, cenšoties tos pēc iespējas uzlabot un padarīt cēlākus. Bet, lai pilnīgi nenomaldītos šajā tik sarežģītā un bieži it kā neatrisināmo dzīves problēmu labirintā, mums kā vadošs pavediens nepieciešams: “No diviem ļaunumiem izvēlēties to mazāko, no diviem labuma veidiem to lielāko.”

Tādēļ, lai mūsu pirmās rūpes ir par cilvēkiem un pēc tam jau par dzīvniekiem. Es saprotu jūsu jūtas, bet taču tikai pakāpeniski paplašinoties apziņai un izsmalcinoties cilvēka organismam, daudz kas ieies vajadzīgās robežās. Tāpat atceros, ka uz manu piezīmi, ka augi mazāk sajūt sāpes nekā zivis, man atbildēja: “Pilnīgi tā nav, jo dažu puķu apziņa nav zemāka par daudzu zivju un kukaiņu apziņu.” Vai pēc tam mēs varam apgalvot, ka augs vai dārzenis nejūt sāpes, kad jūs to griežat vai noraujat? Pamatojoties uz jaunākajiem mēģinājumiem Kalkutas Institūtā, - ir pierādīts, ka augu nervu sistēmas jūtīgums ir apbrīnojams.

482.

Tuvošanās Gaismai prasa no mums ne vien morālo, bet arī fizisko tīrību. Proti, uz zināmām gara pakāpēm fiziskā higiēna ir pilnīgi nepieciešama. Nekāda dzīvnieku atrašanās nav pieļaujama dzīvojamās telpās. Pat putni nedrīkst atrasties guļamistabā. Viss zemākais pievelk zemāko.

Šeit noder paragrāfs: “Parādības var būt vai nu smalkas, vai arī savienotas ar blīvo pasauli. Bieži vien smalkās pasaules tumšās būtnes blīvo radījumu klātbūtnē, kuri tās pievelk, kļūst spēcīgākas. Tā var ierasties kaut kādi kļaidonīgi suņi vai kaķi, vai peles, vai uzbāzīgi insekti. Šie dzīvnieki spēcina smalkās pasaules būtņu substanci. Mācība jau ne reizi vien norādījusi uz dzīvnieku pasaules līdzdalību smalkajās un zemākajās manifestācijās. Dažreiz bez dzīvnieku līdzdalības tās nespēj izpausties. Bet drosmīgam garam šādas manifestācijas nekaitē. Neieteicu guļamistabās turēt dzīvniekus. Daži cilvēki paši nojauš tāda dzīves veida saprātīgumu, bet daži tieši

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

otrādi, it kā cenšas pieveikt neredzamos viens. Zinātnei būtu ļoti svarīgi būt lietas kursā par šādiem dzīvnieku sakariem ar smalko pasauli.

Ja jau suņi un putni nav labi, ko tad lai saka par kaķiem, kas vispār atzīti par būtnēm, kuras noteikti pieder pie tumšajiem nogrupējumiem?! Ir pretīgi novērot dažu ļaužu tipu kroplīgo sentimentalitāti attiecībā pret tiem.

483.

Kas attiecas uz kaķa un dažu putnu kultu Ēģiptē, tad tāda dzīvnieku pacelšana tautas acīs dievišķā stāvoklī, neapšaubāmi notiks ar noteiktu mērķi. Ļoti bieži tam bija tīri praktiska un arī aizsargājoša nozīme. Tā Ēģiptē svētā putna Ībisa nogalināšanu sodīja ar nāvi. Bet mēs zinām, ka Nīla bija krokodilu pilna un Ēģiptes ielejās indīgu čūsku pārpilnība, kas prasīja tūkstošiem upuru un proti! Tikai Ībiss nonāvēja šīs čūskas un iznīcināja krokodilu olas, tādējādi ierobežodams šo briesmoņu pārmērīgo vairošanos.

Tāpat arī Indijā govs dievināšanu un tās nonāvēšanas aizliegumu prasīja nepieciešamība pasargāt šo derīgo dzīvnieku no iznīcināšanas. Ir zināms, ka sensenos laikos šāda dievināšana nepastāvēja un Indijas iedzīvotāji lietoja šo dzīvnieku gaļu barībai.

Un kaķis Ēģiptē bija ļoti noderīgs pret žurku un peļu uzbrukumiem. Kaķim, bez tam, piemīt daudz dzīvnieciskā magnētisma un tas varēja noderēt zemāko garu izsaukumos. Jo arī Ēģiptē bija ne mazums melno magu. Cīņa starp balto un melno maģiju ir sākusies jau sensenos laikos. Šīs divas pretējās nometnes pilnīgi izveidojās jau Atlantīdas laikos.

484.

Neaizmirsīsim arī, ka labi nožāvēta gaļa satur mazāk kaitīgā dzīvnieciskā magnētisma, kā to dzīvnieku aura, kuri mitinās mūsu dzīvojamās telpās. Patiesais sasniegums nav mākslīga aizsargāšanās no visa kaitīgā un traucējošā, bet gan spēja ar gara spēku pacelties pāri visiem traucējumiem. Vienīgi, kad tas ir sasniegts, cilvēkam ir tiesības uzmeklēt labākus apstākļus, lai, nešķiežot augsto enerģiju savai aizsardzībai, visā pilnībā varētu to atdot kalpošanai cilvēcei.

Tāpēc skatīsimies veselīgi uz pašreizējiem dzīves apstākļiem, un bez liekulīgas sentimentalitātes centīsimies izprast visu veco un jauno testamentu garu un, ievērojot līdzsvaru, likt lietā gudros likumus samērīgi un lietderīgi.

485.

Jūsu jautātāja jautājums – “kā savienot jogu, muskusa lietošanu un mīlestību un ļauna nedarīšanas likumu, ko sludina okultisti” kā arī viņa izteiktās bažas – “ja muskuss ir dzīvnieku organisma produkts, tad taču tam jābūt dzīvnieciskā magnēta piesātinātam, tātad, līdztekus palīdzībai, joga organismā iesūcas arī dzīvnieciskais magnētisms, darot to netīru utt.” – varam atbildēt, ka Augstākajiem Jogiem, kas dzīvo tālu no mūsu zemes drūzmas, viņu pašu radītajos nosacījumos, ir iespēja lietot muskusu, dzīvniekus

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

nenogalinot. “Dzīvās Ētikas” grāmatas vērs uzmanību tieši uz šo apstākli. Kas attiecas uz mācekļiem, kuri atrodas zemes apstākļos, tad, ja viņi sāktu konsekventi izvairīties no ļauna darīšanas (Jūsu jautātāja izpratnē) un no saskaršanās ar dzīvniecisko magnētismu, tad viņiem vajadzētu kļūt par nūdistiem un pāriet uz dzīvi siltajās zemēs, jo vilnas drēbes nav pielietojamas, tajās pārāk daudz dzīvniecisma magnētisma, tāpat arī zīds jāatmet, zīda tērpiņu glābšanas labā, un arī linu drēbes jānoliedz, jo nevar taču linus pakļaut tādām mocībām, kādas tie pārcieš apstrādāšanas procesā. Tādējādi atliek apklāties ar lapām un arī tikai ar nokaltušām, jo noplūkt lapas nav pieļaujami. Nāksies aizmirst arī zābakus un pat vīzas, ādas zābaku lietošana taču tieši veicina dzīvnieku nonāvēšanu, bet mizas noplēšana vīzām, kokam ļoti sāpīga. Tāpat arī barībā vajadzēs aprobežoties ar pienu (pie nosacījuma, ka govij paliek pietiekoši daudz piena teļam), augļiem, riekstiem un graudiem, bet, protams, ne no koka un vārpas, bet tikai ar nobirušajiem, lai nedarītu sāpes dzīvnieku organismiem.

Nāk prātā nostāsts, kā rakstnieks B.Š. kādreiz apmeklējis pazīstamo zinātnieku Džogadisu Boše un sācis lielīties ar savu veģetārismu, jo viņa attīstītais jūtīgums neatļaujot, kaut arī netieši, nodarīt sāpes dzīvām būtnēm. Dž. Boše nav nekā atbildējis, bet rakstniekam uzskatāmi parādījis, kādas sāpēs pacieš burkāns un kartupelis, kamēr tos sagriež un ar tīksmi sakošļā šādu “jūtīgu” ļaužu žokļi!

Bet tas viss vēl nav tik briesmīgi un šāds “jūtīgs” cilvēks samērā viegli var apmierināties ar jostu no sausām lapām un minēto barību, bet kas ir daudz grūtāk – viņš vairs nedrīkstēs elpot, vai arī viņam vajadzēs aizsiet muti un degunu tā, kā to dara Indijā Džaina sekta fanātiķi, aiz bailēm ieelpot un tādējādi nonāvēt kādu moskītu. Jūsu jautātājs, protams, nav aizmirsis, ka izplatījums ap mums ir pilns dzīvu būtnu, kuras viņš ik sekundi iesūc un solī samīn. Džainas fanātiķi staigā uz zemi vērstu skatu, un pie tam var novērot viņu pēkšņos un komiskos lēcienus, ko tie izdara, lai nesamītu tārpa kāpurus.

Noliegumā varam ielikt jautātājam labāk iepazīties ar “Dzīvās Ētikas” grāmatām un izprast Mācības garu. Ne jau aiz sentimentalitātes tiek ieteikta augu barība, bet galvenokārt tāpēc, ka tā ir derīgāka veselībai, un turpat arī aizrādīt, ka daudzas zivis izjūt sāpes pat mazāk nekā augi. Kas attiecas uz bailēm ievadīt dzīvniecisko magnētismu, tad uz to var atbildēt Budas vārdiem: “Ja sasniegums būtu atkarīgs no atteikšanās lietot gaļas barību, tad zilonis un govys to jau būtu īstenojuši”; un vēl: “askētismam nav nozīmes atbrīvošanā no zemes saitēm. Grūtāk atrast pacietīgu cilvēku, nekā cilvēku, kas pārtiek no gaisa, saknēm un tērpjas mizās un lapās.”

Augstākam Jogam nekaitē nekāds dzīvnieciskais magnētisms, nekas nespēj padarīt viņu nefīru, jo viss sadeg viņa iekšējā ugunī. Bet pat mēs, visvienkāršie zemes iemītnieki, nesalīdzināmi sevi vairāk apgānām ar necienīgām domām, nekā apēdot gabalu gaļas vai zālēm lietojot kādas dzīvnieku sekrēcijas.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

486.

Dzīvnieku saskanīgās dvēseles jēdziens nebūt nenoraida jēdzienu par atsevišķa gara grauda esamību katrā dzīvniekā. Saskanības jēdziens jau noraida nedalāmību. Man šķiet, ka šis jautājums tik skaidrs, ka neprasa nekādus sevišķus paskaidrojumus. Kad sāk mosties individualitāte, tad, protams, notiek attiecīgas pakāpeniskas pārmaiņas un novirzīšanās no pamatgrupas. Ieteicu Jums pamatīgi noskaidrot šo jautājumu un, runājot par dzīvnieku “individualizāciju” nelietot formulu “es esmu es”. Sevis apzināšanās atbilst vienīgi cilvēka attīstībai.

487.

Augstākās enerģijas daļiņai, kas ir katrā organismā, attiecīgi jābūt arī citās Dabas valstīs. Dzīvnieku valsts un augu valsts prot enerģijas daļiņu saglabāt arī smalkajā pasaulē. Sevišķi cilvēku tuvumā mītošie dzīvnieki saglabā zināmu saiti ar smalkā iemītnieka organismu. Kad ieteicu līdzietību ar dzīvniekiem, tad domāju, ka labāk sastapt mazus draugus, nekā ienaidniekus. Vajag, protams, samērību visā, citādi var saņemt kaitīgus dzīvnieku izstarpījumus. Tāpat, kad ieteicu augu barību, sargāju smalko ķermeni no piesātināšanās ar asinīm. Asins būtība ļoti cieši piesātina ķermeni un pat smalko ķermeni. Asinis tik ļoti nederīgas, ka pat izņēmuma gadījumos mēs atļaujam gaļu tikai saulē kaltētu. Var arī lietot tās dzīvnieku daļas, kurās asins substance pilnīgi pārstrādāta. Tā augu barībai nozīme arī smalkās pasaules dzīvē.”

488.

“Bieži jautā – vai dzīvnieki saglabā savu veidu smalkajā pasaulē? Reti, jo apziņas trūkums bieži dara tos bezformīgus – dažreiz miglainas kontūras, kā enerģijas impulss, bet bieži gluži nesaredzamas. Dzīvnieki, protams, pieder smalkās pasaules zemākajiem slāņiem. Šādi pakrēšļi var biedēt ar saviem rēgainajiem tēliem. Ieskatu, ka cilvēka ķermenim nevajag palikt šajos slāņos, bet neretumis cilvēki savā apziņā līdzinās dzīvniekiem.

489.

Smalkā Pasaule pilna ar dzīvnieku prototipiem. Bet tos saskata tikai stipra apziņa. Šādas dzīvnieku reprezentantu sugas, protams, neskaitāmas, sākot ar viskomplicētākajām un beidzot ar gaistošām līdzīgi pīšļiem. Nav jādomā, ka smalkās pasaules iemītniekiem vienāda redze. Laba, gaiša redze gaišas apziņas nopelns, tāpēc no sākuma līdz beigām Mēs ieteicam rūpēties par gaišu apziņu. Jau sen sacīts, ka labums nedzīvo dubļainā akā.

10.nodaļa: Vienotais Ego.

490.

Tur, kur Lielā Skolotāja Vārds, nav ne mehānisku metožu, ne maģisku zīmju.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Visi Austrumi tic Valdoņa Maitreijas Atnākšanai, bet tie, kas zina, jauš, ka Valdonis Maitreija tagad mīt Šambalas Valdoņa Veidā, un ka Viņa Atnākšana nav jāsaprot, kā Viņa miesīgā parādīšanās zemes apstākļos un zemes iemītnieku vidū. Valdoņa Maitreijas Mācība izplatīsies Pasaulē un vadīs jauno ēru. Gara atmodas ēru, ko var nosaukt arī par sievietes ēru.

491.

Nevienu Skolotāju, kas atrodas uz Zemes, parastajos Zemes apstākļos, nevar pielīdzināt varenajiem Himalaju Valdoņiem. Šie Valdoņi tik izcili savos garīgajos sasniegumos, ka Viņi vairs nevar uzņemties šādu tīras zemes eksistences nastu un tiešu personisku vadību un kontaktu ar masām. Tas būtu neproduktīvs spēku šķiedums. Viņu uzdevumi tik planetāri kosmiski, ka cilvēces vienpatņu tiešai vadībai Viņi var ziedot vienīgi Savu Spēku zināmu daļu un tāpēc dodot garīgos Vēstījumus, Viņi izlieto tuvākos pilnvarotos un mācekļus.

492.

Jāsaprot, ka visi Lielie Skolotāji, Mahatmas jeb Baltie Brāļi, visās savās daudzajās dzīvēs, bijuši Bothisatvas. Maha Kohans jeb Lielais Valdonis ir Šambalas Valdoņa tituls. Pienākumus, kas saistīti ar šo uzdevumu, Baltie Brāļi uzņemas pēc kārtas, atbilstīgi Viņu individuālajiem dotumiem. Septiņi Kohāni atbilst Slepēnās Doktrīnas Septiņiem Kumariem, bet ezotēriski ir astoņi Kumari. Visi šie Septiņi Kumari bija tie Liesmas Valdoņi, kas cilvēcei dāvinājuši saprātu.

493.

Jēzus Kristus Gudrība: “Pravietis nekur nav mazāk cienīts kā savā tēvzemē un savos rados un savās mājās.”

Zinu, ka citāti no manām vēstulēm ierosinājuši dažādus komentārus, bet kas par to? Ir tādas divkājaino grupas, kuru uzslava var tikai pazemot un nomelnot, tāpēc tādi labāk lai uzbrūk. Izsēnā Gudrība sacījusi: “Saki man, kas tavi ienaidnieki, un es pasacīšu, kas Tu esi”.

Mācība saka: “Ja nebūtu ienaidnieku, tad pateicīgā cilvēce uzraktu visus labākos pasākumus”. Tam pievienosim vēl augstāk uzrakstīto Jēzus gudrību. Šo patiesību atkārtājušas visu cilvēku dzimuma vajāto un dzīto labdaru lūpas visos laikos un visās tautās un diemžēl, tā būs mūžīgi dzīva, kamēr cilvēku dzimums nepieņems gara uguns kristības. Tāpēc es nebaidos no lāstiem, un diezin vai kāds, kas ir patiesi atdevīgs Mācībai un gara evolūcijai, baidīsies no tiem. Nekad es nenoliegšu savus ieskatus, ka es ticu Neizsakāmajai Dievišķajai Sākotnei, kas iemīt katrā cilvēciskajā būtnē, un Kristus piedzimšanai cilvēkā, viņa ceļā uz pilnību. Jo ikviens izglītots cilvēks taču saprot termina Kristus nozīmi, un ka tas aizgūts no pagānu leksikona. Nesen es rakstīju kādam līdzstrādniekam par šī termina nozīmi, atkārtāju arī Jums.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

“Ar vārdu Kristus apzīmēja mācekli – Neofitu, kas atradās kandidāta pārbaudē uz Hierofanta pakāpi. Un tikai pēc tam, kad māceklis bija izturējis visus pārbaudījumus un izcietis daudzas ciešanas, viņu “svaidīja” pēdējā iesvaidīšanas rituālā, un, mistēriju valodā runājot, tas kļuva Kristus, tas ir, “Šķīstītais”, un tas nozīmēja, ka viņa pārejošā personība saplūda ar Viņa neiznīcināmo individualitāti un kļuva Nemirstīgais Ego. Jo tieši pie pirmajiem kristiešiem Kristus bija mūsu Augstākā Es sinonīms. Un šādā nozīmē jāizprot, ka Kristus ir grēku izpircējs. Personīgo grēku izpirkšanu dvēsele, Kristus nesēja, veic mūsu individuālā Ego veselā dzīvju virknē. Katra cilvēka krustā sistajam Kristum, sasniedzot zināmu evolūcijas punktu, vajag nolaisties Ellē un izraut no turienes, un pacelt augstākā jeb normālā stāvoklī dvēseli, kuru tur bija ieogrūdusi, zemākā jeb nelikumīgā darbība. Citiem vārdiem, Dievišķīgajai Mīlestībai vajag pieskarties cilvēka sirdij, uzvarēt un atdzemdināt cilvēku, iekams tas spēj apzināties savus nedabīgos pārkāpumus pret Dievišķo Likumu un piedot pats sev grēkus, kas nodarīti pašam pret sevi, un šī piedošana iespējama vienīgi saplūstot un savienojoties ar Augstāko Es jeb Mīlestības Dievišķo likumu.”

Kristietībā es pieturos kristietības pirmo baznīcas tēvu ticībai. Un sevišķi es mīlu Lielo Origenu un Sv. Antoniju. Es sapņoju par jauno Vispasaules Koncilu, kas atgrieztos pie kristietības pirmo gadu simteņu tīrajiem avotiem. Brīnišķīgajā grāmatā “Labvēlība” atrodamas daudzas skaistas vietas. Tur dziedātas pat slavas dziesmas ienaidniekiem, jo neviens cits, kā ienaidnieki, ierosina izpausties mūsu noslēptās īpašības un kādības, tos dēvē par “Kristus piededzinātājiem”, jo senatnē daudzas slimības ārstēja ar piededzināšanu.

Sadarbība – nepieciešamais nosacījums visā. Tāpēc visiem, kas tuvojas, norādiet, ka ir neskaitāmas mācekļu pakāpes un ceļu uz Gaismu, bet katram iespējams pieņemt vienīgi to pakāpi, kas atbilst viņa pagātnes uzkrājumiem, tāpat arī pa šīm kāpnēm pacelties augstāk var vienīgi tagadnē pastāvīgi kāpināti tiecoties.

Bet vēl grūtāks ir Kalpošanas ceļš, jo tas ir varoņdarba ceļš. Varoņdarbs prasa pilnīgu pašaiizliedzību. Jūs, varbūt, domājat, ka mums viegli, bet ja jūs zinātu īstenību, jūsu sirds runātu ko citu. Lai spētu panest visu briesmīgo atbildības smagumu un sablīvētās grūtības, es katru dienu rosinu sevī prieku un gatavību visgrūtākajam. Jo skaistums ir tieši pašaiizliedzībā. Un nekad vēl Pasaulei tā nav vajadzējis svētvaroņu, kā tagad, bargā Armagedona dienās. Bet, protams, es neaicinu, un arī Jūs neaicināt negatavus garus, jo neder nasta, kas nav pa spēkam.

Vajadzīgs liels gara un sirds rūdījums, jo katra diena nes dažādas nelaimes. Jaunās Pasaules nastas nesēja spriegums un smagums ir briesmīgs! Jo viņa darbs noris trijos plānos. Viņa enerģijas šķīsta apkārtējo atmosfēru, bieži tas savā novadā aptur postošas zemestrīces un nes visu to nastas, kas tiecas uz viņu, kā arī lielo atbildību par tam uzticēto. Vienīgi ļoti stipri gari spēj iet kalpošanas ceļu. Tāpēc nevajag aicināt un mulsināt rožainiem solījumiem.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Protams, pat vienkārša nopietna Mācības grāmatu lasīšana nesīs savu labumu, jo apziņa paplašināsies un tā radīs jaunu gara lidojuma iespējas. Bet nevar gaidīt tūlītējus un ugunīgus sasniegumus un centru ugunīgu pārveidošanos spazmatiski iemiesojot Mācību. Okultie likumi precīzi un nelokāmi. Okultajā sfērā valda visprecīzākā atbilstība. Tāpat vajadzētu iesācējiem aizrādīt uz vēl vienu okultu likumu, kas brīnišķīgi aprakstīts H.P.Bl. "Slepenā Doktrīna" III. Daļā, rakstā "Brīdinājums".

494.

Neviens no Lielajiem Skolotājiem nekad nenoniecina nevienu senatnes vai vēlāko reliģiju Pamatlicēju, jo, patiesi, dažos no Viņiem ir vairākkārt iemiesojies viens un tas pats Ego.

Bet plaši izklāstīt Lielo Skolotāju Hierarhisko secību nekad nav bijis atļauts. Nopietns māceklis pilnīgi apzināsies, ka šādi pirmstermiņa pavēstījumi šaubu pilno un naidīgo rokās var kļūt kaitīgi.

495.

Protams, vienīgais īstais Skolotājs ir "Neredzamais" Skolotājs (Baltās Brālības Skolotājs). Bet vai daudz ir to, kam atļauta tiešā pieeja šādam Skolotājam? Tas nenožīmē, ka Skolotājs būtu nepieejams, nē, Viņš patiesībā ir tas vistuvākais. Bet šo tuvumu ne visi spēj izturēt. Šis tuvums nekaitējot atklājas vienīgi tam, kas cauri daudziem mūžiem savas sirds slēptākajās dzīlēs nesis Skolotāja Tēlu. Bez šī mūžu uzkrājuma un magnētiskās saites nodibināšanās ir grūti uztvert "Neredzamā" Skolotāja satītos starus, tie var sadragāt nesagatavotu uztvērēju. Pat neraugoties uz iepriekšējo daudzu mūžu pārbaudījumiem un tuvināšanās gadījumiem, jaunais zemes apvalks jeb uztvērējs, ilgu gadu jāgatavo šādai uztverei. Jo neredzamie stari taču ir ļoti spēcīgi un iedarbojas dažkārt spēcīgāk par rādiju.

496.

Tāpat varam apliecināt mūsu zināšanu par Zinību Tvirtās Pils jeb Mahatmu Brālības pastāvēšanu, šo cilvēces vecāko Brāļu, kas atdevuši sevi varenajai zinātnei vispārības labuma vārdā un kuri novēro pasaules evolūciju. Visi dižie atklājumi, visas varenās idejas noteikti nākušas un nāk no šī Zinību un Gaismas avota. Kā saka profesors Herlejs: "Kosmā jābūt augstām Būtnēm, kuru saprāts tādā mērā pārsniedz mūsu saprātu, kā pēdējais pārsniedz vienkāršas vaboles saprātu, un šīs Būtnes darbīgi piedalās Dabas evolutīvo procesu pārvaldīšanā."

Un tā, ja kādam nav zināma šī cilvēces Bākas esamība, tad tāds jānožēlo un viņam jāieteic steidzīgi iepazīties ar plašo literāro materiālu, kas aptver gadu tūkstošus, kurā rekordēti daudz fakti un pierādījumi par šādas Zinību Tvirtās Pils atrašanos nevis aizmākoņu sfērās, bet uz mūsu Zemes.

Tāpēc, ja kāds nejēga lielās, ka nesaņem norādījumus "no aizmākoņiem", tad vēl nav jāsecina, ka visaugstākos norādījumus nesaņem ar metodes palīdzību, kas vēl tagad

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

nav pieejama šādam aprobežotas apziņas pārstāvim. Visu tautu svētos rakstos var atrast neapgāžamus faktus, ka visas reliģijas, neizņemot arī visjaunāko – Kristietību – nodibinās tieši uz “aizmākoņu” Atklāsmes pamata. Visiem šādiem kūtriem lielībniekiem vajag ieteikt papildināt savas zināšanas. Pilnīgi atzīstot, pareizāk, zinot par sazināšanās iespēju ar pārzemes pasauli, mēs tajā pašā laikā apliecinām arī iespēju saņemt norādījumus nevis no “aizmākoņiem”, bet tieši no Mahatmām, Lielajiem Skolotājiem, kas dzīvo fiziskos apstākļos un ieņem uz Zemes noteiktu vietu.

497.

Visi Austrumi tic Valdoņa Maitreijas Atnākšanai, bet tie, kas zina, jauš, ka Valdonis Maitreija tagad iemīt Šambalas Valdoņa Tēlā, un ka viņa Atnākšana nav jāsaprot kā viņaniecīgā parādīšanās zemes apstākļos un zemes iemītnieku vidū. Valdoņa Maitreijas Mācība izplatīsies visā pasaulē un vadīs jauno ēru, Gara atmodas ēru, sauktu arī par sievietes ēru.

Apsveicu jūsu vēlēšanos dot arī draugiem Mācību, kuru mēs nosaucam par Dzīvās Ētikas Mācību. Tā ļaudis to vieglāk pieņem. Diemžēl Austrumu mācību neatbildīgo iztulkotāju dēļ, vairums lasītāju vārdu jēgu saista ar maģijas un nožēlojamā faķīrisma jēdzienu. Zālamans, protams, pilnīgi vēsturiska personība, tāpat arī Zālamana Dievnams nav mīts.

498.

Jau visskaudrākajos laikos visu zemju un tautu Svaidīto starpā, kā arī vēl nesenajā pagātnē, vareno intelekta paudēju starpā, bija sastopami Septiņu Kumaru jeb Saprāta Dēlu, Gaismas Dēlu, iemiesojumi. Visā mūsu planētas evolūcijas ritmā, par mūsu apziņas progresu mums jāpateicas šiem Dižgariem, kas bijuši iemiesojušies visās rasēs un tautās uz apziņas jaunas nomaņas, uz katra jauna vēstures pagrieziena sliekšņa. Patiešām, visvarenākie senatnes Tēli saistās ar šiem Gaismas Dēliem.

Augstie Dižgari nenogurdināmi uzņēmušies visgrūtākos varoņdarbus, bet reti kāds no viņu laika biedriem viņus saprata kaut vai daļēji atskārta šo īsto Dievcilvēku diženumu un pašizliedzību. Gandrīz neviens nespēja ietvert Viņu jaunradei nozīmi zemes plānā un pārzemes pasaulēs. Kosmā ir daudz brīnišķu noslēpumu, un kad gars tiem pieskaras, tad sirds pildās ar līksmi un bezgalīgu pateicību pret šiem Dižgariem, mūsu apziņas veidotājiem. Neskaitāmu tūkstošgadu ritumā tie pašizliedzīgi kalpodami cilvēces labumam, ir atsacījušies no augstākā prieka Ugunīgajā Pasaulē, un asiņainos sviedros ir stāvējuši sardzē, saņemdami ērkšķu vainagus un izdzerdami indes kausus, ko tiem sniegušas Viņu aplaimotās Cilvēces rokas! Kad noslēpumu aizsegs pavērsies, daudzas sirdis nodrebēs, redzot, kā tās noziegušās pret šiem Glābējiem.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

499.

Lielais Skolotājs patlaban, kad viņš nevienam neparādās, atrodas sevišķā stāvoklī. Šo stāvokli var salīdzināt ar milzīgas jaudas dinamo mašīnas spriegumu. Bet Viņa palīdzība var nākt visnegaidītākā ceļā, cilvēku rokām un kājām.

Cēlās Gaismas Mācības mērķis ir cilvēciska gara pareizā audzināšana, bet nevis mēdija spēju atraisīšana, kas nedod nekā, pat gluži otrādi, kas var aizturēt garīgo attīstību un kļūt pat ārdošā.

Vienmēr der iegaumēt, ka Mūsu Mācība nevienam nesauc ar varu un nevienam neaizliedz brīvi nākt un atkal iet. Tā dota plaši un neuzliek aizliegumus. Brīdinājumi, protams, tiek doti, bet netiek draudēts, un katram ļauts rīkoties tā, kā tas to grib. Un tā ka sakramentālais paliek tiem, kas daudzu gadu gaitās un daudzās grūtībās pierādījuši savu atdevību Mācības principiem, tad aizliegumi un ierobežojumi nav vajadzīgi. Dots visiem, ņemiet tik daudz, cik spējat. Protams, ņemts tiek maz, jo pat saņemt augsto cilvēki vēl nav iemācījušies.

500.

Himalaju Mahatmas dzīvo pilnīgā vientulībā un pielaiž savā Cietoksnī vienu, daudz ja divus kandidātus gadu simtenī. Mēdz būt, protams, arī izņēmumi. Bet Viņi sūta savus mācekļus un jaunākos brāļus ar noteiktu misiju iemiesoties uz zemes, un seko tiem un vada tos jau no pašas bērnības. Daudzo gadu tūkstošu veidotā okultā saite, atvieglo garīgo kontaktu, un tādējādi iespējama paātrināta centru atvēršanās un to transmutācija ar uguni, kas dod gaišdzirdības un gaišredzības ugunīgo vadu. Protams, pat tādas gara gatavības gadījumā brālim māceklim jāpierāda nelokāma tiekšanās un liels spriegums sekojot Vadošajai Rokai. Pat uz pēdējās pakāpes tam jāsaņem daudzi pārbaudījumi, un grūtības mēdz sablīvēties un brīžam tās šķiet nepanesamas. Tāpat ceļā neizbēgami ir arī Jūdasi, lai Gaismas ceļu iezīmētu spilgtāk. Un arī indes kausa izdzeršanas simbols kalpošanas ceļā ir neatņemams.

Dažreiz Mahatmas aicina brāļus uz laiku pie sevis kādā no saviem Ašramiem un sagatavo viņu organismu smalko enerģiju sakramentālai uztverei un nodod tiem instrukcijas. Arī H.P.B. 3 gadus pavadīja Viņu Ašramā, iekams deva pasaulei “Slepeno Doktrīnu”.

Taisnība, ka mums nav vajadzīgs nodarboties ar jautājumu par Hierarhiskajām pakāpēm, kādas Himalaju Brāļi ieņem Bezrobežības ķēdē, mums jāsadarbojas ar Lielo Skolotāju, kas mūs aicinājis, un jāapzinās, ka Viņa Gara evolūcijas pakāpe mums pašlaik ir nesatricināma, un lai Dievs dod, ka mēs mūsu planētas Manvantaras beigās, spētu tuvoties šai pakāpei.

501.

“Valdonis, saukts līdzcietība” ir nākotnes tituls, bet tas vienlīdz attiecināms uz visiem Lielajiem Gaismas Dēliem.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Visa Esošā vienbūtības priekšstats ir Arhāta atskārsme, bet cilvēki patības ilūzijas un nošķirtības apmāti, nespēj uztvert visu šīs Patiesības skaistumu, un tāpēc visi Augstākie Jēdzieni atspoguļojas viņu apziņā, kā viļņojošos dubļainos ūdeņos, un zaudē visu savu noteiktību, dzidrumu un daiļumu.

502.

Derīgi vienmēr ieminēties par pārdzīvojamā laikmeta bargumu un neparastumu un ka ir nepieciešama jauna pieeja Dzīves Pamatiem un atgriešanās pie visu Mācību Pirmavotiem, tieši pie visiem cildenajiem gara varoņiem, kas bijuši tuvi vai arī tieši sekojoši tās vai citas Mācības Pamatlicējiem.

503.

Tie augstākie Ego jeb individualitātes, kas atnākušas uz mūsu Zemi no augstākajām pasaulēm trešās rases beigās, turpina vadīt cilvēces apziņas kustību un augšanu. Pats Augstākais starp Viņiem, Avatārs Višnu, kā Viņu nosauc Austrumos, ir manifestējies, manifistējies un manifistējies dažādos Aspektos visā mūsu planētas cikla laikā. Šī Individualitāte likusi pamatus ikkatri mūsu cilvēces apziņas pavirzei augšup. Tieši šis Augstākais Gars stāv Gaismas Hierarhijas priekšgalā un ir uzņēmies Nenomaināmo Sardzi.

Nav iespējams dot cilvēkiem patiesību, jo viņi to nespēj uztvert. Var pat sacīt – jo tuvāk mēs Patiesībai, jo tālāk tā šķiet. Tā ir pārāk vienkārša savā varenumā. Lūkojiet pārdot cilvēkiem īstu černovecu par pazeminātu cenu un neviens to no jums nepirks. Tas pats notiek arī ar lielākajām Patiesībām. Cilvēkiem vajadzīga butaforija, gadsimtiem vecā maskarāde, kas izveidojusies ap cildenajiem Jēdzieniem.

Atnāca Kristus, un vienīgi zvejnieki – uzņēma Viņu. Bet kad gadsimti uzkrāva Viņam baznīcas dogmu smagumu un ietērpa zeltā, padarot par nepieejamu elku, tad ļoti daudzi sāka viņam ticēt.

504.

Saskaņā ar Mācībām visas augstākās kosmiskās Manifestācijas iegūst savu formu jeb kļūst par Dieva līdzības personifikāciju cilvēkā. Tāpēc, protams, Visaugstākie Gari arī ir Augstāko Manifestāciju Personifikācijas. Septiņi Kumari, Septiņi Jogosi, Septiņas Ugunis jeb Liesmas, Septiņi Saprāta Dēli, Septiņi Brauna Dēli, vai Septiņi Dievu Dēli, visi Viņi ir tādi Visaugstākie Gari, kas kā Avatāri pieņēmuši Zemes ķermeni, lai paceltu cilvēka apziņu un liktu viņam saskarties ar viņa dievišķo dabu.

505.

Citātos Afanasija vārdos daudz skaistuma, un kur skaistums, tur patiesība. Tā viņa vārdi: “Dievs kļuvis cilvēks, lai mēs kļūtu dievišķīgi”, atbilst okultajai patiesībai, ja Jēzus Kristus Gars savā šķīstītajā ugunīgajā Dievišķīgajā Būtībā ir mums, protams, Dievišķās Sākotnes personificējums. Pieņemot zemes ķermeni smagajā garīgo vērtību deģenerācijas un sabrukuma laikmetā, lai dotu cilvēka garam jaunu impulsu un tā

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

tuvinātu cilvēku viņā ietvertajai dievišķajai dabai, Viņš, patiesi, darīja to dievišķīgu. Mēs pieskaramies Dievišķajai Sākotnei mūsos tādā mērā, kādā mēs spējam to ietvert savā apziņā. Patiešām “Caur gara pieskarsmi mēs kļūstam par dievišķās dabas sastāvdaļu” un sasniedzam dievišķību...Runājot tagadnes valodā – vai gan Mācībā nav sacīts, ka vienīgi ietverot apziņā augstākās enerģijas mēs iegūstam pieeju tām un varam tās izlietot...

506.

Austrumu apziņā Augstākā Būtne bezgalīgi atšķiras no Rietumu priekšstata par Augstāko Būtni. Austrumu Augstākā Būtne nav šķirama no Viņa Radījuma.

Viņa Radījums arī ir Viņš Pats. Pretstatā Rietumu apziņai, Austrumu apziņa savā pamatā ir sintētiska un pieradusi visu apvienot un ietvert. Tāpat tā godina Vareno Sākotni visos Viņas Aspektos, jo visi Aspekti un visi Ceļi pieder Sākotnei.

Austrumos saka: “Dievu kā cilvēku negodina vienīgi divas cilvēku šķiras: Cilvēks – zvērs, kam nav nekādas reliģijas [saītes ar Augstāko] un atbrīvotā dvēsele, kas pacēlusies pāri cilvēciskajām vajībām un pakāpusies pāri savas dabas robežām. Tikai tā viņa spēj pielūgt Dievu, kāds Viņš ir.”

507.

Runājot par Trīsvienības Personām filozofiski, jāpieņem, ka, ja Makrokosms un mikrokosms ir vienbūtīgi, arī ikvienā cilvēkā iemājo ne vien pirmā, otrā vai trešā trīsvienības persona, bet viņš apvieno sevī visu trīsvienību, jo kā gan citādi izprotama viņa triāde – Atma, Budhi un Manass? Tāpēc vai iespējams ierobežot Mūžības Dēlu ar vienu Trīsvienības Personu? Šādā nedalāmā sadalē izpaužas liela domu nabadzība.

508.

Kur vien iespējams, vārdu Kungs, Dievs, Radītājs vajag aizvietot ar – Dievišķā Sākotne, jo mūsu apziņā jau pārāk iesakņojies vārda Dievs antropomorfiskais priekšstats. Gribētos cilvēka apziņu mazliet iekustināt visas esības majestātiskā un bezrobežīgā Principa atskārsmes virzienā un sava, kā šī principa paudēja, atbildības izpratnes virzienā. Cilvēki lasa savus svētos Rakstus un runā par Dieva Neizsakāmību, Neaptveramību un Neredzamību un, tanī pašā laikā, piedēvē šai neaptveramībai visas antropomorfiskās kādības, izjūtas un rīcību!

Jūs rakstāt, ka jums “nākas bieži dzirdēt pārmetumus Austrumu Mācībai par Mīlestības Mācības trūkumu, kāda ir “Evangēlijā”. Šis pārmetums visai netaisns, un pārmetēji pierāda savu nezināšanu. Tieši Austrumos pastāv viscildenākais Mīlestības kulta. Visas viņu garīgās mācības, visa viņu mitoloģija, viss eposs, visa poēzija un tautas teiksmas cildina šīs varenās jūtas, kas visu radījušas, caur kurām viss dzīvo un kustās. Tieši nekur nav tā apdziedāta Mīlestība, kā Austrumos, visās tās vissmalkākajās niansēs un kādībās. Visu Jogu pamatā ir mīlestība un atdevība izvēlētajam Ideālam. Visaugstākais Jogas veids nosaukts par Mīlestības Jogu. Šajā

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Jogā Dievišķā Sākotne pieņem Mīlotā vai Mīlotās aspektu, jo mīlestības visvarenākā forma izpaužas divu sākotņu mīlestībā. Visa Austrumu poēzija ir tieši viena vienīga mīlestības himna Dievišķajai Sākotnei visos viņas Aspektos, sākot ar neatskārstamo un neizsakāmo, beidzot ar personīgā Dieva, Guru, Mātes, Mīlotās un Mīlotā Tēlu... Tā arī Dzīvās Ētikas Mācība ir aicinājums uz Mācību, uz kalpošanu vispārības labumam, kas ir mīlestības augstākā forma, jo tai trūkst egoisma izjūtu. Mīlestība uz cilvēci prasa pašai izliedzību un atsacīšanos no sevis. Jo, ja mīlestība uz Mācību nes Mīlotā atbildi, tad mīlestību uz cilvēci vainago ērkšķu vainags.

509.

Jūsu Dieva definējums pareizs. Vajag, patiešām, parādīt, ka Dieva jēdziens pārklāj visu – “tanī mēs rosāmies un esam dzīvi”. Ja ir Bezrobežības jēdziens, tad protams, Dievs ir šī Bezrobežība, tāpēc visādi spriedelējumi par Viņu ir tikai Viņa ierobežojumi. Mēs vienīgi varam dziļā svētībā, sirds augstākā priekā noliekties šīs Neizsakāmās Varenības un Daiļuma priekšā, un gara liksmē tiekties uz šo varenās Bezrobežības Noslēpumu. Patiesi, ceļš, kas tuvina Dievam - bezrobežīgs ceļš.

510.

Pienācis laiks norādīt, ka visu tautu Visaugstākais Dievs ir vienbūtīgais Dzīvais Dievs Dabā, Vienbūtīgā Kosmiskā Dievība – Negrozāmā tikuma Dievs, taisnīgās atmaksas Dievs, bet nevis varmācības Dievs Žēlsirdības vārdā, jo, patiešām, cerība uz nepelnītu Augstāko Žēlsirdību ir, varbūt, visspēcīgākais impulss atkārtot ļaundarbību.

511.

Visuma balsts ir Harmonijas un Mīlestības vienbūtīgais princips – Dievs ir Mīlestība. Tāpēc, ja mēs gribam iemiesot senseno aksiomu – “ka augšā, tā arī apakšā”, mums jāapvienojas šajā mīlestības sākotnē un jāpakļaujas Viņam, atzīstot vienīgi Viņu par savu neaprobežoto Valdnieku. Bet, ja tomēr Visuma iekārtojumam mēģinātu pielāgot cilvēku jēdzienus, tad tas būtu tuvāk Eidokrātijai (platonisma nozīmē ideālais “paraugs”, “prototips”) jeb Ideālajai Demokrātijai, kā ierobežotai Monarhijai. Protams, ja neviens organisms, neviena iekārta nevar pastāvēt bez hierarhiskās sākotnes, tad arī debesu Eidokrātijai sava Hierarhija, bet šī Hierarhija aiznirst Bezrobežībā.

Ezotēriskā zinātne apstiprina, ka Pasauli valda Kosmiskais Saprāts, kas ir Augstāko Hierarhiju Saprātu kopsumma. Apzīmējums “personīgs” absolūti nav attiecināms uz principu, tāpat arī varas jēdziens.

Debesu Hierarhijā nevienu neieceļ, bet visu sasniedz. Kosmā pastāv negrozāma zemākā pakļautība Augstākajam, tas ir evolūcijas pamats. Uzmanīgi pārlasiet “Bezrobežību”.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

512.

Nesaprotu, kāpēc Jums šķiet neiespējami, ka Kristus par “Savu Tēvu” nosaucis Nezināmo Pirmcēloni? Lai arī Pirmcēlonis būtu cik transcendentāls būdams, tas tomēr ir visas esības Tēvs-Māte.

Nobeidzot atgādinu, ka kritika viegla, bet māksla grūta. Un māceklim, kas lasījis Dzīvās Ētikas grāmatas, jāsaprot, cik liela nozīme labvēlīgai acij. Kritika vien nekad neko nav radījusi.

513.

Visam savi likumi un nosacījumi. Tā, kad uz Zemes no citām planētām palīdzēt cilvēcei ieradās augstās Būtnes, tad to vecināja arī kosmiskie apstākļi. Viens no šiem Augstākajiem Gariem atgriezās uz savas planētas, lai nodibinātu ar Zemes Brālības Cietoksni ziņojumu apmaiņu un rastu apstākļus domu ziņojuma iespējām un, jaunu elementu sūtījumiem, kādi mūsu planētas atmosfērā nav nododami, bet kuri veicinātu sabiezinātās tumsas izkļiedēšanu. Šādas iespējas apgūdamas vienīgi neatlaidīgiem eksperimentiem, pētījumiem un abu planētu Visaugstāko Garu sadarbībā. Patiesi, bezrobežīgas ir iespējas un atklājumi!

Mūsu saules sistēmas Planētu Gari darbojas solidāri, jo Viņi kopā pilda Kosmiskā Magnēta Gribu un savstarpēji sazinās, bet katrai iespējai vajadzīga noteiktu kosmisku nosacījumu klātie. Bez šaubām, ka pastāvot sevišķiem planetāriem sakārtojumiem un kosmiskiem termiņiem, daži satiksmes apstākļi kļuvuši vieglāki. Tā, ugunīgo enerģiju tuvošanās Zemei dara iespējamu arī mūsu planētas ķēdes Augstāko Sfēru Augsto Apmeklētāju pievilkšanu Zemei tuvajām sfērām. Armagedons prasa visu neredzamo pasaulu spēku piedalīšanos Kaujā. Visaugstākie Gari savstarpēji sazinās un darbojas pilnīgā sadarbībā. Viņiem nav vajadzības atrasties noteiktā vietā.

Tagad par Jehovu. Jehova ne vienmēr nozīmē Saturna Planetāro Garu. Šādiem simboliem daudz nozīmju, un bieži viens apzīmējums ietver veselu virkni jēdzienu un atvietotāju. Ezotēriski Jehova nozīmē Elohimus. Tāpat arī pareizi, ka ebreju tauta iedzimusi zem spīdekļa Saturna stariem, pagaidām vairāk papīram uzticēt nevaru.

514.

...”Saules ceļš nepazīst ne organizācijas, ne biedrības...”, - jāsaprot, ka patiesības ceļš, augstākais ceļš, vienmēr stāv pāri organizācijām un biedrībām, jo tās apvieno visus vispārīgā labuma meklētājus un tos, kas iet Augstākajā Kalpošanā, tādējādi izslēdzot aprobežotību un fanātismu.

...”Tas neredzami apvieno visus šī ceļa gājējus vienā Brālībā...” – ļoti pareizs apzīmējums, tieši neredzami garā. Pareizi arī, ka “mērogs vienīgi personīgā apziņā”. Tie, kas šo rakstu neizprot – neizprot arī austrumu mācības, no kurām cēlies viss rietumu okultisms. Šo okulto jeb ezotērisko Mācību īpatnība, protams, tā, ka to

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

izpratnei nepieciešama bagāta pagātnes pieredze, vai arī spēja nopietni izpētīt un iesavināt cilvēciskās domas vēsturi.

Pareizi arī, ka tam, kas nes sirdī mīlestību un svētu cieņu, skolas tādas, kādas tās patlaban nav vajadzīgas, jo Lielie Brāļi, patiešām, atklāj brālim, kas nāk, dzīves parādību jēgu un māca to lasīt Dižās Dabas Mātes Grāmatu. Bite, kas ievāc medu, ir mācekļa sensenais simbols.

515.

“Saules ceļš nepazīst citas vadonības, kā sava dievišķā gara iekšēju vadoni”, bet visas austrumu Mācības, tāpat kā Dzīvā Ētika”, ieteic visiem līdzekļiem attīstot savu jūtziņu, jeb bez tās nav progresa. Augstākā Vadonība taču nepastāv nemitīgā skubināšanās, bet tieši mājienos, apziņas uzmanīgā virzīšanās uz izliktajām ceļa zīmēm, lai ne ar ko netraucētu patstāvīgos sasniegumus, jo vērtība tikai tiem, un arī neredzamos pieskārienos garam, lai viņu iededzinātu, ja māceklis to atļauj. Viss balstās uz savstarpējās palīdzības, uz sadarbības. Tā raksta autors piemetina – “savstarpējās palīdzības princips dara bagātākus savus sekotājus, un tāpēc katram nodrošināta visu redzamā un neredzamā aktīvā palīdzība...”

Vai gan vēl gaišāk iespējams aprādīt Augstākās Vadonības principus?

516.

Nākotnes pasaule, augstākā pasaule, nāks laboratorijas staru bruņojumā. Tieši laboratorijas parādīs augstākās enerģijas pārkumu par visām līdz šim pazīstamām enerģijām, bet arī atklās taustāmu atšķirību viņas kādībā, un tādējādi garīguma nozīme būs konstatēta pilnā mērā.

Augstāko likumu apjēgšana pakļaus tehniku garam, un tā nostiprināsies arī augstāku mērķu atzīšanās, kas sekmēs visas materiālās dabas pārveidošanos. Pārveidotā daba, pārveidotais tautas gars, noteiks arī jaunas, labākas formas dzīves iekārtai. Mums, protams, tagad ļoti uzmanīgi novērot zīmes, kas nāk no Jaunās Zemes.

11.nodaļa: Nākotnes Gaismā.

517.

Pirms ausmas ielejās debesis liekas sevišķi tumšas, bet tie, kas stāv kalnā, jau saredz gaismas mirdzumu.

518.

Tava doma par pastāvīgu Pasaules patriarhāta Koncilu atbilst mūsu sen lolotiem sapņiem par Kultūras Padomi. Bet, protams, katrai aizejošai apziņai šāda doma šķitīs utopiska. Patiesi, Padome vai Kultūras Līga realizēsies tikai nākošajā rasē, rasē ar atmodinātu garīgumu. Bet, tomēr, ne mazums sestās rases pionieru jau ieradusies uz

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Zemes. Patiešām, viņu gaišās idejas cementē izplatījumu nākotnes iemiesojumam uz zemes. Tieši viņi rada un atbalsta visus gaišos pasākumus un bruņojas pret tumšo ordām. Starp citu – es ticu Dienvidamerikas nākotnei. Tās potenciāls ir liels, un cīņas ēzē tie vairo spēku un atradīs savu cēlo ceļu. Vai gan viņi pirmie neatbalstīja vareno Miera Karoga un cilvēka Ģēnija Dārgumu aizsardzības Pakta ideju? Viņi izprata Miera Karoga un Pakta dziļi audzinošo nozīmi nākošajām paaudzēm, kuru apziņai no mazotnes jāpieskaras cilvēka radošā ģēnija neatvietojamās vērtības izpratnei. Jo vienīgi šāda izpratne, šāda augstāko jēdzienu un vērtību sargāšana palīdzēs mums uzvarēt sevī zvēru un to rupjību, kāds šim stāvoklim raksturīgs.

Tagad par to, kāpēc NK nerunā par tagadējo Krieviju. Katram smalkjūtīgam garam tas jāsaprot. NK dziļi mīl un ir atdevīgs savai dzimtenei, un šī izjūta tik svēta, ka stāstīt par to neizpratējiem vai naidīgiem elementiem būtu vienkārši zaimojums. Austrumos nav parasts runāt par vissvētāko, šajā nozīmē NK īsts austrumnieks. Viņa sirds redz un zina daudz ko, kas citiem neietverams. Evolūcija iet savu negrozāmo kosmisko gaitu, un visā planētas apjomā noris varena vēsturiska atlase. Visiem, kas patiesi mīl savu dzimteni, jāklūst, patiešām, sniegbaltiem, un tiem būs jāiet pa patieso Gara Svētvaroņu pēdām, bet nevis varenos Tēlus atspoguļot tumsonības un alkatības greizajā spogulī.

Kaut arī Melnā Laikmeta sekas vēl turpināsies, tad tomēr Spīdekļu jaunā sakārtojuma labdarīgo staru ietekmē jau sāks zelt gaišie sējumi, un tumsas sējēji sāks ciest sakāves. Bet pašlaik visā pasaulē šos tumsas sējējus atbalsta smagās kosmiskās strāvas. Lūk, kāpēc visiem tiem, kas zina par šo ārkārtīgo momentu, ir tik nepieciešami saglabāt vienotību, jo tā viņus pasargās no daudziem uzbrukumiem.

519.

Protams, dzimtenes sargāšana ir katra cilvēka tiešais pienākums. Un svētība ir tās zemes kareivja pusē, kurā nav uzbrucēja. Dzimtenes aizsardzība prasa dažādus līdzekļus un aizsardzības veidus, to neviens nevar noliegt. Bet pēc iespējas jācenšas izvairīties no līdzekļiem, kas iznīcina visu.

Agresoru noziedzīgajam neprātam nav nekāda attaisnojuma. Tie, kas visu pasauli mudina izgudrot vienīgi pretīgus postīšanas un noziegumu līdzekļus, nav cilvēka vārdu cienīgi.

Bet iekams cilvēce neatskārtīs savu vietu un nozīmi Kosmā, iekams nebūs pieņemts reinkarnācijas likums, karmas likums, un izprasta visa esošā savstarpēja atkarība un cilvēkam atbilstošā lielā atbildība; iekams nebūs apjēgtas pārzemes pasaules un atzīta Gaismas Hierarhija; iekams doma nebūs atzīta par galveno virzītāju, un garīgā sintēze neiegūs valsts dzīvē vadošo nozīmi, tikmēr nespēs realizēties ne miers, ne brīvība, ne cilvēka laime, un lielā kalpošana vispārības labumam paliks abstrakcijas robežās. Tomēr cilvēka gars nesāks brēkt un nepievērsīs skatus Augstākai Vadībai, neizgājis cauri visām nelaimju un kataklizmu drausmām, ko izraisījis viņa paša neprāts. Proti, šajā drausmīgās nevienprātības un neiecietības ārpriekš, un jauno augstāko enerģiju

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

neatzīšana, kuras visu pasauli virza uz augstākām evolūcijas pakāpēm, tad arī jāmeklē kosmiskais cēlonis un jēga visiem tiem satricinājumiem, kas periodiski piemeklē mūsu nelaimīgo planētu.

Cerēsim, ka nākamais laikmets ar saviem īpatnējiem kosmisko staru sakārtojumiem, nesīs jaunu apziņas atmodu, un jaunā paaudze atskārtīs šo pašiznīcināšanās iniciatīvu noziedzību, pašiznīcināšanās ne vien ar lielgabalu un gāzu palīdzību, bet galvenokārt ar nevienprātības un nepieļaujamu ļaunprātīgu un iznīcinošu domu sūtījumu palīdzību. Ļaunprātīgu domu sūtījumu izraisītu slepkavību skaits taču ievērojami pārsniedz lielgabalu upuru skaitu. Bet arī šī patiesība cilvēcei vēl ir nesaprotama (nepieejama).

520.

Nav domājams, ka Pēdējais Lielais Skolotājs parādīsies ķermenī un staigās mūsu vidū mācīdams, kā to darīja Buda un Kristus. Katram laikam savas izpausmes. Un tāpēc Skolotāja tips, kas ar mācekļu grupu staigāja no ciemata uz ciematu, grimis Letā. Sevišķiem nolūkiem daži vecākie Brāļi vēl fiziskajā ķermenī, bet nevis tāpēc, lai parādītos pūļiem.

Varenā atnākšana nebūs parasta parādība un tāpēc nenotiks fiziskajā ķermenī. Jāsaprot, ka Lielie Skolotāji, atbilstīgi pasaules vajadzībām, pieņem jeb ilgstoši tērpjas vienā vai otrā veidā. Kāpēc gan tik grūti iedomāties, ka Lielai Individualitātei savām Manifestācijām nav vajadzīgs fiziskais ķermenis. Pie tam, pagātnes fakti un tagadnes piemēri mums rāda, kā saņēma un atalgoja visus Lielos Garus, tiem staigājot tumsonīgo divkājaino vidū. Labākajā gadījumā tos apbalvoja ar šarlatāna vai spiega epitētiem, biežāk abiem. Cilvēki bieži piedēvē savas kādības citiem.

Pamācoši lasīt vēsturiskos faktus par Sen Žermēnu, šo Baltās Brālības sūtni. Atcerēsimies arī H.P. Blavatsku un visas Mahatmu parādības. Ar kādu neuzticību un bieži zaimiem saņēma Viņu vēstījumus un manifestācijas! Kā jau kādreiz rakstīju, ja tagad mūsu vidū parādītos Pats Kristus, tam neizbēgt ieslodzīšanu cietumā, un, ļaunākā gadījumā, pat nolinčošanu. Tāpēc jāizprot, ka Visaugstākā Individualitāte tagad nevar parādīties haotiskās domāšanas un izlaidīgā pūļa vibrāciju atmosfērā. Lielie Valdoni visur ievēro Mērķtiecības likumu. Tāpēc saprotiet, ka tagadnes cilvēces stāvokļa dēļ, nav iespējama Visaugstāko Ego parādīšanās fiziskajā ķermenī, tas evolūcijas nolūkiem būtni ārdoši. Lielais Valdonis, neredzami redzams valdīs un jau valda visu varenās neredzamās Laboratorijas Staru apvalkā. Drīz, ļoti drīz šos Starus raidīs cilvēces gara modināšanai.

Pēc izseniem apsolījumiem Šambalas Valdonis cīnās ar pašu tumsas valdnieku Sātanu, bet cīņa, pirmām kārtām, notiek smalkajās sfērās, uz Zemes Šambalas Valdonis darbojas caur saviem zemes kareivjiem, bet Pats redzams tikai visretākajos gadījumos. Viņa parādīšanās Ugunīgajā veidā daudziem un daudz kam būtu iznīcinoša, jo Viņa Aura neparasta spēka enerģiju spriegoša.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

521.

Var tikai nožēlot, ka Jūsu minētās personas, kā redzams, nepazīst ne austrumu filozofiskās sistēmas un mācības, ne arī H.P. Blavatskas, “Slepeno Doktrīnu”, tāpēc tās nezina, Kas bija tie minētie Kumari, Gaismas Dēli jeb Saprāta radītie Dēli utt. Un ja tie arī lasījuši “Slepeno Doktrīnu”, tad nav pratuši atslēgu pareizi pagriezt. Ir tikai viena Gaismas Hierarhijas ķēde, kas tiecas Bezrobežībā, un visi patiesie Gaismas Nesēji, kas bijuši un ir vēl tagad uz mūsu zemes, ir šīs Ķēdes locekļi. Gaismas Dēli, kas atnākuši no augstākajām pasaulēm (Venēras un Jupitera) uz mūsu planētas mūsu Ciklu trešās rases beigās, lai paātrinātu cilvēces evolūciju, protams, ir visaugstākie Gari, kas stāv, mums pēc karmas tuvākās un pieejamākās, Gaismas Hierarhijas Priekšgalā. Viņi ir mūsu apziņas senči, Viņiem mums jāpateicas par mūsu intelektuālo attīstību. Viņi, protams, pieder Kosma Celtnieku ķēdei. Ikvienam šādam celtniekam jāiziet cilvēciskā evolūcija, lai pēc tam kļūtu par vienas vai otras Vadītāju. Bet tā kā evolūcija ir bezrobežīga, tad arī visi šie Celtnieki, nobeidzot vienu evolūcijas ciklu, uzsāk nākošo, un iemiesojas atkal, bet jau Augstākajās Pasaulēs. Iedziļinieties Bezrobežības jēdzienā.

Kas attiecas uz Jūsu minētās personas apgalvojumu, ka Himalaju Mahatmas dzimuši no Zemes, tad vispirms jāzina, ko tie arī to grib sacīt? Jo, konsekvēnti runājot par no Zemes dzimušo Garu un gariem, mēs varam atzīt vienīgi šīs pasaules Kungu un visus tos Zemes iemītniekus, kas atbilst viņa stariem, jo katrs gara grauds iedzimst zem zināma spīdekļa, kas visu Manvantaras laiku ir viņa vadošā zvaigzne. Tā šīs pasaules Kungs pieder Zemei pēc saviem agrākajiem sasniegumiem uz citām planētām, un pēc kosmiskām tiesībām viņš ir Zemes saimnieks, un saprotams, ka tam vistuvākie būs tie gari, kas arī piedzimuši zem tām atbilstīgā stara. Bet uz mūsu Zemes ir daudz citu garu, kuri savā būtībā vai arī pēc citu, mūsu Saules sistēmas pasaulu enerģiju potenciāla, pieder šīm citām pasaulēm, un pat tik tālām, kā Urāns un Neptūns, kas pakļautas jau augstākām pievilksmēm. Nepiemirsīsim arī, ka visu dabas valstu dzīvība tika uz mūsu planētas pārmesta no Mēness, tāpēc arī “Slepenā Doktrīnā” minēti divējādi cilvēces senči – Mēness un Saule. Mēness senči patiesībā ir tagadējā cilvēce – pareizāk, tās vairums, bet Saules senči ir Tie Gaismas Dēli, kas uzmēmušies pašai izdzīvot celtniecisko darbu visa Kosma labā un atnākuši uz mūsu planētas no augstākajām pasaulēm, kā jau sacīts, mūsu Cikla Trešās Rases beigās. Kopš tā laika Viņi nenogurdami iemiesojušies uz visu rasu un varenu notikumu sliekšņa, lai dotu cilvēces apziņai jaunu pavirzienu. Viņu dzīves, patiesi, upura varoņdarbu izklātas. Viņi, patiesi, izdzēruši daudzus indes kausus. Viņi bija Varenās Brālības Dibinātāji Svētajā Salā Atlantīdas laikā, Viņi ir Transhimalaju Tvirtās Pils Sargātāji Mūsu Rasē.

522.

Man jāuzsver, ka ir tikai viena Gaismas Hierarhija un tā, protams, ir Transhimalaju Hierarhija. Tāpat kā Gaisma uzvar tumsu, tāpat arī Gaismas Hierarhijas cīnās un uzvar tumsas Hierarhiju, kas ļoti stipra, jo tās spēks piekritēju daudzumā.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

523.

Bet mēs zinām Lielo Skolotāju nostāju pret nodevības parādībām. Patiešām:
“Skolotājs atļauj uzsākt jaunu pakāpi. Nodevība ir šādas augšupejas atribūts. Skolotājs atzīst noniecinājuma parādību par derīgu. Skolotājs atzīst apmelojumu trauku par brīnišķīgu dāvanu. Apmelojumu parādība ir atmosfēras sasprindzējums, bet katrs spriegums jau ir progress. Lai tumsoņi dejo, tie sacel viļņus. Nodevēji tiks pazemoti.”
Tāpēc pilnīgā mierā un pašāvēībā Vadošajai Rokai mēs turpinām celt.

Kāds, varbūt jautās, kā varēja tuvināt šādus nodevējus? Bet neaizmirsīsim Jūdasi, un Devodatu, un Kasiju un Brutu, un visus slepkavas un nodevējus, kuru ir leģions.
Nodevība, kā ēna, pavada varoņdarbu, tieši nodevība ir varoņdarba mērogs. Arī mūsu laikam tuvie Gaismas Nesēji H.P.Bl. un Grāfs Sen Žermēns pazina daudzus melnos nodevējus, bet tie viņu vārdus tikai cēla.

523.1.

Mani ļoti iepriecināja Jūsu Pasaules Dārguma Leģendas smalkā izpratne. Katrai zemei, protams, vairākās nozīmēs. Šis Dārgums ir atšķēlums no galvenā akmeņa, kas glabājas Gaismas Tvirtajā Pilī. Jau no senseniem laikiem šis dāvanas piesūtīšana nozīmē, ka tajā zemē, kur tā parādās, iesācies nolemtais apvienošanās un varenības laiks. Visiem diženajiem apvienotājiem un valstu nodibinātājiem bija šis Dārgums. Austrumos sevišķi pazīstamā leģenda par šo Oriona dāvanu, un Āzijas tautas meklē to visur. Arī Osendovskis grāmatas “Zvēri, cilvēki un Dievi” autors, dzirdējis šīs leģendas. To ir daudz, un dažādās, vairāk vai mazāk ticamās, versijās. Tā arī Tibetas un Mongolijas Erdeni-Mori baltais zirgs, kas nes Čintamani (Pasaules Dārgumu) arī attiecas uz šo parādību. Leģenda, kas “Austrumu Kriptogrammās”, ir patiesība. Pēc teiksmām, šis dārgums nes līdzīgu likumu, kas jāpilda. Leģendā minētais tīnītis attiecas uz trīspadsmito gadsimteni un, pēc nostāstiem, šis tīnītis pagatavots no ādas, kas piederējusi pašam Zālamānam. Uz ādas daudzi alķīmiski simboli. Slavenais rabīns, Mozus da Leons, Zohara sastādītājs, ebreju spaidu laikā spāniešu vajāts, atrada aizsardzību pie vācu feodāles, kas ielaida viņu un vajātos savā zemē, un pateicībā viņš tai iedāvināja talismanu un šo dārgo ādas gabalu. Feodāle pavēlēja no šīs ādas pagatavot tīnīti un tajā glabāja dāvināto talismanu. Leģenda vēsta, ka jaunam spējam nostiprinoties, dārgumam jāatgriežas Gaismas Tvirtajā Pilī.

524.

Ar lielu garīgu apmierinājumu es lasīju “Labvēlīguma” grāmatas un Origena darbus “Par Sākotnēm”. Neskatoties uz daudzajiem vēlāko censoņu labojumiem, jābrīnas, cik tālu mūsu baznīca no kristietības pirmajiem tīrajiem nolikumiem! Un pie tam tikai sestajā gadu simtenī p. Kr. Otrais Konstantinopoles Koncils atcēlis dogmu par reinkarnāciju! Tā sablīvējas alkatīgo un mazo prātiņu sagrozījumi un kļūva par dogmām nākošajām paaudzēm, kas neuzdrīkstējās patstāvīgi domāt, un laiks, šis mags un burvis, pārejošos un aprobežotos prātu lēmumus izvērtā par negrozāmiem pamatiem un gandrīz vai Dievišķo Atklāsmi.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

525.

Nevienam, pat visvarenākajiem Gariem, nav neierobežotu iespēju. Visi tie pakļauti kosmiskajiem likumiem, un tie var likt lietā savas varenās zināšanas un spēku tikai tad, kad kosmiskie nosacījumi labvēlīgi. Katru brīnumu, kas darīts bez attaisnojoša iemesla, Arhati ieskata par patvarību. Sacīts – “pat Arhats var krist, ļaunprātīgi izlietojot brīnumu.”

526.

Mana sirds priecājas par katru Mācības Pamatu izpratni. Patiesi, vienīgi atdevība, savienota ar nepārtrauktu tiekšanos, noved mūs pie Svētmītnes. Bet tieši šī kādība – visretākā, un nav jābrīnas, ka tās klātie liecina par vērtīgākajiem uzkrājumiem. “Tas, kas kaunas atdevības, noliedz Hierarhiju, bīdamies zaudēt savu individualitāti, ir nabags, un tukšs ir viņa kauss”. Tāpat arī – “kas kāro pēc vieglas dzīves, lai labāk nedzīvo! Kas patvaļīgi prasa pēc nopelniem, lai nedomā par Augstāko Pasauli. Kas meklē vērtības blīvajā pasaulē – nabags Augstākajā Pasaulē.”

Visām šīm vienkāršajām patiesībām nav vietas mazdrosmīgajās sirdīs un izžuvušās smadzenēs. Bet paplašinātā apziņa un liesmainā sirds priecājas par katru grūtību, kā gara asmens rūdījumu. Nevis vieglā dzīve, bet spriegumu bagāta un grūtību pilnā, dod sasniegumu, tāpēc tik svarīgi iemīlēt šķēršļus un rast sevišķu gudru prieku kalpošanai Vispārības Labumam.

527.

Tātad kāds mūs apvairo, ka mēs esam izlietojuši teosofijas idejas, nekur teosofiju nepieminēdami. Bet tikpat pamatoti šiem apvainotājiem varētu aprādīt, ka visa tagadnes teosofija aizgūta no austrumu filosofijas. H.P. Blavatska nav slēpusi avotus, no kuriem viņa smēlusi savas zināšanas. Tāpat “Slepenās Doktrīnas” priekšvārda nobeigumā H.P.B. citē Montēna vārdus: “Cienītie kungi, šeit esmu devusi vienīgi izlasītu ziedu buketi un neesmu pielikusi nekā sava, atskaitot savienojošo pavedienu.”

Jebkura vēlēšanās monopolizēt Pasaules Mācību jeb Patiesību, kā arī sazināšanās spēju ar Augstākajiem Skolotājiem izklausās patiesām mežonīgi.

Tāpat, lai neviens protestētājs neuztraucas, mēs necentīsimies klāstīt un iztulkot viņu mācības, jo mums pieder vesels Mācības Okeāns, H.P.Blavatskas darbi un pamati; un visi Austrumu Gudrības dārgumi.

Nekad nevajag censties par kaut ko pārliecināt neticīgos. Viņu noliegums vai atzīšana nespēj Mācību ne pazemināt, vai atzīšana paaugstināt. Patiesība pati sevi apliecina.

528.

Patiesām, īstais laiks kopīgi raidīt svētlabuma domas, lai kaut cik dezinficētu saindēto atmosfēru ap mums. No visas sirds atzīstu šādu pasākumu, un, apstiprinot tā pareizību, dodu paragrāfu no jaunās grāmatas. “Derīgi ieteikt draugiem, lai viņi

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

noteiktā stundā sūta viens otram domas. Šādā darbībā nostiprināsies ne tik vien labvēlība, bet būs arī izplatījuma dezinfekcija, kas visai nepieciešama. Indīgās emanācijas nevien saindē cilvēku, bet arī nogulsnē apkārtējos priekšmetos. Turklāt šādas nogulsnes ļoti grūti iznīcināmas. Tās spēj pavadīt priekšmetus arī lielos tālumos. Ar laiku varēs samanīt šādu inficētu priekšmetu auru. Bet pagaidām jūtīgie cilvēki var sajust šādu noslāņojumu iedarbību. Labās domas ir apkārtnes labākās šķīstītājas. Labuma sūtījumu apstiprināšanas būs vēl spēcīgāka, kā tīrītāju aromāti. Bet šādiem sūtījumiem jāvingrinās. Tiem nav jāsatur noteikti vārdi, tikai jāvirza labā jūta. Tā arī dzīves ikdienā iespējams darīt daudz laba. Ikviens šāds sūtījumus līdzīgs zibenim, kas šķīsta.”

Pēc šīm rindiņām Jūs variet secināt, cik svarīgi, lai šādu sūtījumu dalībnieki būtu harmoniski noskaņoti un patiešām pildījušies labām jūtām. Jo doma var gan būt daiļa, bet ja tā nav apgarota sirds ugunīm, tā paliek nedzīva. Labi pirms sūtījumiem klausīties mūziku.

529.

Kosmiskajām tiesībām, kā visiem Esamības likumiem, vairāki aspekti. Taisni cilvēks ir šo tiesību paudējs. Viens no kosmisko tiesību aspektiem apstiprina cilvēciskās monādas iedzimšanas momentā zem viena vai otra spīdekļa. Es jau rakstīju, šķiet arī Jums, par kosmiskajām tēva un dēla attiecībām jeb katras monādas piederību pie noteiktas planētas uz veselu Manvantaru. Tādējādi katrs Logoss ir visu to monādu tēvs, kas dzimušas zem Viņa spīdekļa stariem. Neaizmirsīsim arī otru aspektu, gara grauda piederību vienai no stihijām, kas dod priekšroku vienas vai otras stihijas apgūšanai. Visi cilvēka sasniegumi, protams, iezīmējušies vienā elektromagnētiskajā laukā jeb aurā, un arī tas dod viņam neatņemamu kosmisku tiesību uz noteiktu pakāpi jeb vietu Kosma evolūcijas skalā. Tā arī karmas verdiktu var nosaukt par kosmisku tiesību. Kosmiskā magnēta darbību vienmēr noteic kosmiskās tiesības.

Bet visezotēriskāko, visdaiļāko jēdzienu, sakarā ar kosmiskajām tiesībām, Skolotājs atklāj māceklim mutiski un stāvot aci pret aci.

530.

Vai ar sastingušu apziņu iespējams tuvoties Jaunajai Pasaulei? Jaunās apziņas nevar ietilpt vecos traukos. Tuvošanās Dzīves Mācībai, kas ieguls jaunās pasaules pamatā, prasa gaišu un asu apziņu. Sasniegumi nav atņemami un tautas masā ir modusies patiesās brīvības alka, kas dzīvo domas un sirdsapziņas brīvībā. Nekādi kvēpinājumi un vīraks neiedzīs agrākajos žņaugos. Vienīgi zināšana, jauno enerģiju atklājumu varenības apmirdzētā, atradīs ceļu uz garīgo atdzimušo zemi. Visu daiļo vajag pasargāt, bet visiem mūžu sablīvējumiem un skrandām jānokrīt. Patiesi, Lielo Skolotāju Nolikumu jaunajai izpratnei jāieiet pārveidotajā dzīvē. Atkal paragrāfi no jaunās grāmatas: “Kur meklējama veiksmē? Daži domā, ka visa jaunā nemitīgā iepazīšanā. Vai šāda tuvošanās nebūs vienpusīga tiem vai nevajadzētu tai pievienot vecā noregulēšanu. Ne vienreiz vien bijis jāpārlicinās, ka cilvēki abstrakti tiekušies

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

uz kaut ko jaunu un mājojuši vecā cūku aizgaldā. Dažs lasa lekcijas par tīrību, bet pats ir ļoti netīrs. Vai viņa lekcija pārliecinās? Jeb slinķis aicina darbā, bet kas gan viņam ticēs? Nebīsimies atkārtot šādus primitīvus piemērus, jo dzīve tādiem pārpilna.

Kas domā par harmoniju, tas zina, ka tā māja nav jauna, kur iemājo vecas saslaukas. Un bieži redzams, ka daiļi sasniegumi novīst, jo nespēj augt gružos. Ne tikvien skumji redzēt šādu derīgu sasniegumu likteni, bet bēdīgi, ka to trūdēšana uz ilgu laiku piegružo jau ievazātos ceļus. Lūk, kāpēc runāju par līdzsvaru.”

Neļaujiet apvainot nevienu meklējumu, ja tas īsts un tam labs pamats. Nepieciešamas rūpes un saudzība. Kā dārznieks audzina jaunus augļus un uzlabo augsni, tāpat būsīm gatavi palīdzēt jaunajam un veidot kārtību vecajā.

Priecāsimies un sargāsim svētšvinību.

531.

Pašnāvnieki parasti atrodas zemei tuvajos slāņos, jo viņu enerģiju magnētiskā pievilksme Zemei nebija vēl izdzīvota. Viņu etniskais jeb zemākais astrālais ķermenis tos sevišķi pievelk zemes izjūtām. Vienīgi izņēmuma augstiem gariem šis zemākais apvalks sadalās vēl dzīves laikā. Šādu pārveidošanos veicina skaidra apziņa. Protams, Zemei tuvākā sfēra ļoti smaga, bet ja gars zemes dzīvē, kaut arī brīžam, tiecies uz Gaismu, tad arī šeit, ja tas tikai spēj kāpināt un virzīt savu gribu, to var skārt Augstāko Spēku iedarbība un ar Viņu palīdzību tas var uzlabot savu stāvokli. Bet visbiežāk taisni pašnāvnieki nekad nav domājuši par pārzemes pasaulēm, un tāpēc viņi nespēj saprast, kas ar viņiem noticis? Ja apziņa dzīves laikā bijusi neskaidra, tad, protams, pēc šķiršanās no fiziskā apvalka, šī neskaidrība vēl pastiprinās. Apziņai un tās augstākajai kādībai – psihiskajai enerģijai – jābūt ļoti skaidrai un darbīgai zemes dzīvē, lai iespaidi jeb enerģiju nogulsnes iezīmētos arī smalkā apvalka centros, jo citādi, apvalkiem nomainoties, cilvēka būtība smalkajā pasaulē iegrims snaudas stāvoklī.

Psihiskā enerģija visai vajadzīga pārejai jeb viena stāvokļa nomaiņai pret otru. Mūsu psihiskā enerģija nones mūs sfērās, kas atbilstīgas mūsu uzkrājumiem un jo spēcīgāka bijusi gara pirmsnāves tiekšanās, jo augstāk tas spēj pacelties. Un ja viņa psihiskas enerģijas pamatzerves un kādība neatļauj viņam noturēties augstākajā sfērā, kurp to pacēlusi pēdējā varenā tiekšanās, tad tomēr, nonākot viņa garīgajiem sasniegumiem atbilstīgajās sfērās, viņam uz mūžiem paliks atmiņas par gara līksmi. Lūk, kāpēc senatnē tā rūpējās, lai pēdējie mirkļi uz zemes būtu līksmi un tiekšanās pilni uz Vislielāko. Nelaimīgie pašnāvnieki pārtrauc sevī katru psihiskās enerģijas strāvu. Izmisums, kas viņus spiež izdarīt šo neprātu, ir psihiskās enerģijas pilnīgs atplūdums, un viņi pakļauti zemes pievilksmei. Un viņu ilgu smeldze un ciešanas ieilgs līdz dabīgās nāves termiņam. Izņēmuma gadījumos, kad apziņa tikai uz laiku bijusi smagu apstākļu sarežģījumu aptumšota, šie nelaimīgie, atceroties Gaismu, spēj vest sevī spēku meklētu Augstāko Palīdzību un tiekties izpirkt nolasīto. Tāpēc kvēla sirdsvērsme uz Augstākajiem Spēkiem pēc palīdzības šiem nelaimīgajiem nepaliek

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

bez atbildes, pie nosacījuma, protams, ka šie nelaimīgie arī paši tieksies garīgi pacelties.

Zemākās pašnāvnieku būtnes, protams, var iemanīties visādos ekscesos. Un vampīrisms nebūt nav reta parādība. Neizdzīvotās, ne transmutētās enerģijas sevišķi spēcīgi pievelk viņus zemes emocijām.

Viss, kas sacīts “Austrumu Kausā ir patiesība. Monādas atdalīšanās ir atmiņas zaudēšana par personību, bet nevis par individualitāti. Bet monādas galīgā atšķiršanās no citiem principiem ir drausma lieta, sliktākais, kas var notikt, jo šāds fakts aiztur individualitātes evolūciju uz daudziem un daudziem gadu tūkstošiem. Šādai monādai vajadzēs no jauna uzcelt sev mītni jeb vadu, ejot caur visām zemākajām formām.

532.

Tiem, kas jautā, kāds sakars Lielajam Skolotājam H.H. ar “Dzīvās Ētikas” Mācību, kā redzams nav jēgas /skaidrības/ par to, kas ir Baltā Brālība? Vai gan iespējams, ka viens Brālis noliegtu Mācību, ko dod otrs Brālis? Patiesi, cilvēki pat neietver Brālības jēdziena nozīmi! Tos, kuri spēj atzīt par savu Skolotāju vienīgi Kristu, mēs apsveiksim tāpat kā tos, kuri seko Lao-Dzi, Konfūcijam, Budam, Krišnam, Zaroastram, Maitreijam, bet tad lūgsim viņus patiesi izstudēt Kristus Mācību un pielietot dzīvē, jo, patiesi, visi cildenie Nolikumi nāk no Vienbūtīgā Avota. Atcerieties, kā Mācībā sacīts: “Ja jautās – kas lielāks, Buda vai Kristus? Atbildiet – nav iespējams izmērīt tālās pasaules, var tikai priecāties par viņu skaistumu.”

533.

Jums, protams, taisnība, ka cilvēkiem nav viegli orientēties patlaban uzpeldējušo patvaļīgo adeptu pārpilnībā, bet tāpēc caur H.P.B. tika doti Baltās Brālības Mācības pamati, bet kas gan ir papūlējies tos pētīt? Visi ir devuši priekšroku atvieglotajām un ērtajām interpretācijām, kamēr to vietā vajadzējis pievērst uzmanību tieši Pamatlikumiem. Apgalvoju, ka H.P.B. bija vienīgā Baltās Brālības Sūtne un viņa vienīgā zināja. Pēc viņas ievērojamu mācību caur Franča La Dju deva Skolotājs II. Bet vai gan daudzi par viņu dzirdējuši?

Kāpēc dažas teosofu grupas to noklusē? Kāpēc tie, kas uzdodas par Baltās Brālības Sūtņiem un Skolotājiem un kas sakās piederam Saules Hierarhijai nekur neieminas par šo parādību?

Pašlaik tiek dots “Dzīvās Ētikas” Mācības Okeāns, iemācīties to, cilvēks taps bruņots tālākajam ceļam, jo viņa apziņa paplašināsies un zināšanas pavadīs to visā viņa dzīves ceļā. Bet cik daudz jau Mācības pretinieku! Bet bākā ikvienai Mācībai ir bijis jāieiet pasaulē, ienaidniekam klieudzot, lai cilvēce pievērstu tai uzmanību un to neaizmirstu, tad novērosim šī likuma iedarbību, kurš liecina par mūsu zemes cilvēces zemo attīstības pakāpi.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

534.

Visu Pasaules Visumu caurnirst Vienbūtīgā Dievišķā Sākotne, kuras redzamo esamību pauž mūžīgā, nekad nemitīgā Kustība (Elpa, kas, nebeidzamās maiņās un šī neizmērojamā, neizsakāmā, mūžam neatklājamā Noslēpumu Noslēpuma atklāšanas procesā, rada jaunas un atkal jaunas diferenciācijas un sakārtojumus.

Visas Pasaules Ēkas pamatā guļot varens impulss jeb tiekšanās izpausties. Tas ir tas pats impulss jeb esamības alka, kas rosina arī cilvēku iemiesoties. Savā visaugstākajā aspektā tā ir Dievišķā Mīlestība, bet arī sublimētā cilvēciskā mīlestība. Senseos laikos taisni Kamu, Mīlestības Dievu, cienīja kā augstāko Dievu. Dievs ir Mīlestība, un mīlestībā likts sākums katrai viņa izpausmei. Viss Kosms Balstās uz Kosmisko Magnētu jeb Dievišķo Mīlestību, klausot Esamības pavēlei. Tā arī sakiet saviem sarunu biedriem, ka Dievišķā Mīlestība rada visas Pasaules.

Dievišķā apziņā nav ne sākuma, ne gala, bet vienīgi mūžīgā Ira. Tā kā nav iespējams iztēloties Bezrobežību, kurai būtu sākums, tad nevar būt runa arī par Pasaulsēkas sākumu. Vai cilvēka prāts spēj iztēloties pat vienas diženās Manvantaras sākumu, bet to skaits zūd Bezrobežībā? Ezotēriskā Mācība mums palīdz gūt niecīgu jēgu par mūsu planētas ķēdes rašanos, un, pēc dažu mājienu analogijas mēs varam noģist saules sistēmas cikla izcelšanos.

Tāpat Jūs arī zināt, ka daļējo pralaiju jeb planētas vai saules sistēmas atjaunošanas laikā, Visaugstākās Būtnes (Jēkaba Kāpnes) kolektīvi Kosmiskais Saprāts un Radošā Sākotne, stāv sardzē un izstrādā plānu saules sistēmas vai planētas nākošajam dzīvības ciklam, kurā Viņi Paši būs šī plāna galvenie izpildītāji. No kurienes gan visas leģendas par Dievu pantionu vai Avatāriem un Dievcilvēkiem? Hierarhiskā sākotne ir kosmiskais likums, vadošais princips, tāpēc ir arī Augstākā Garīgā Būtne, kas uzņemusies atbildību par veselu Ciklu, vai par to jeb citu Manvantāru. Cilvēka priekšstatā šis Augstākais Gars saplūst ar personīgā Dieva vai pat Pasaules Visuma Dieva Tēlu.

Visi diženie cilvēki kļuvuši diženi tieši tāpēc, ka tiem nav bijis šaubu. Nešaubīgums ir visu sasniegumu sezams. Sevišķa uzmanība jāpievērš visiem šaubu pārņemtajiem. Lai viņi nepieļautu, ka šis postītājs un visas apkārtējās atmosfēras indētājs viņos iesakņotos.

535.

Paragrāfs "JA", kur iet runa par tukšiem zārkiem, jāizprot burtiski. Ir, patiešām, tukši zārki. Ja misijai beidzoties un pienākot laikam, kad ļaužu vidū mītošam Adeptam, lai pievienotos Svētmītnei fiziskajā ķermenī, bieži notika viņa šķietamā apbedīšana. Dažreiz ķermenī aiznesa pēc apbedīšanas, jo tas atradās it kā laterģijas stāvoklī. Bijuši arī aizvietotāju gadījumi kā, piemēram, Skolotājam P. aizbraucot. Bet fiziskā ķermeņa dematerializācijas gadījumi ļoti reti. Pat Budas līķis tika sadedzināts.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Kristus, apskaidrojoties, protams, nematerializēja savu ķermeni, bet parādījās mācekļiem savā smalkajā ķermenī. Atcerieties, kā Viņš neatlāva Marijai Magdalēnai Sev pieskarties, jo pieskarsme Augstam Garam viņa smalkajā ķermenī varētu nonāvēt vibrāciju dažādības dēļ.

536.

Bet tomēr veltīgi domāt, ka patlaban maz meklētāju, otrādi, to ir vairāk nekā jebkad, bet viņi izsvaidīti negaidītās vietās un iedzīvotāju slāņos. Bez šaubām, daudzus atbaida jau okultisma pieminēšana vien. Jo pēdējos gadu desmitos parādījušies tik daudz butaforisku okultu organizāciju, ka katrs nopietns meklētājs cenšas norobežoties no visa, kam okultisma etiķete. Tagad jau vajadzīgi jauni, tagadnes terminoloģijai atbilstoši apzīmējumi, ko pieņēmusi zinātne, kuras pēdējie atklājumi tik tuvu pieskārušies smalkajām enerģijām un pārzemes pasaulei. Jūs zināt, cik ļoti es nemīlu vārdu okultisms un dažādo iesvaidīto un iesvaidījumu lielīgos minējumus, jo tūdaļ manu gara acu priekšā nostājas pseidookultisma organizāciju butaforija un parafernālija.

Ieteicu jums nopietni nodoties psihiskās enerģijas darbību pētījumiem. Mācības grāmatās ļoti daudz mājienu par interesantiem eksperimentiem. Kāda mūsu pazīstama ārsta psihiatre izdarījusi ar psihisko enerģiju un domu spēku virkni eksperimentu. Lietojot aparātu, kas reģistrē sirds vissmalkāko pulsāciju, viņa pierādījusi, ka dažādas kādības domas attiecīgi spēcina vai vājina vibrāciju spriegumu. Eksperimenti izdarīti ar atsevišķām personām, un ar vairākiem dalībniekiem. Tika konstatēts, ka augstas kādības domas krasi spēcina vibrācijas. Arī vairāku personu koncentrēšanās uz vienu domu radīja vibrācijas pārsteidzošu spēcīgumu. Atzīstu šādus eksperimentus par ļoti svarīgiem. Tieši šādā ceļā jāpieiet cilvēka būtības pētījumiem.

Interesanti arī citi šīs ārstes – psihiatres eksperimenti ar automātisko rakstīšanas veidu. Izpētot šādu nervozu un nenosvērtu subjektu rakstīšanu, viņai bieži izdevās konstatēt viņu slimības cēloni. Sekojošais gadījums ļoti zīmīgs. Kāds jauns cilvēks izdarījis smagu noziegumu, un kad viņu apcietinājuši, viņš nespējis ne pasacīt savu vārdu, ne dzīves vietu, visa pagātne bijusi pilnīgi izgaissusi no atmiņas. Turienes varas orgāni, protams, nopūlējušies konstatēt viņa personību, bet gluži veltīgi. Griezušies pie mūsu paņēmiem. Viņa lietojusi savu metodi un mēģinājusi noziedzniekā modināt automātiskās rakstīšanas spējas. Visai īsā laikā jaunais cilvēks attīstījis sevī šo spēju un devis savu pilnīgu biogrāfiju. Vēlākā izmeklēšana pierādījusi šādā veidā iegūtās atziņas pareizumu.

Jāatzīmē, ka šādas rakstīšanas procesa laikā, mūsu paņēmiens liek rakstītājam balsī lasīt, lai viņa fiziskā apziņa nepiedalītos šajā zemapziņas izpaušmes procesā. Bez šaubām, automātiska rakstīšana zināmu nenormālību un apslēptu slimību gadījumos var atklāt jaunas iespējas. Bet katrs, protams, nevar izraisīt cilvēka šādu spēju. Mūsu paņēmai, kā redzams, piemīt lielā mērā spēja atmodināt savu pacientu mediumiskās spējas. Un rīkojoties apzinīgi, viņa spēj šo spēju ievadīt vajadzīgā virzienā. Līdzīgi pētījumi ļoti

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

interesanti, bet, protams, vajadzīga liela uzmanība, un pārsteidzība slēdzienos nevēlama. Pie tādām parādībām, kā automātiskā rakstīšana, jāņem vērā daudzi faktori, un viens no tiem izšķirīgais – paša pētnieka vai šādu eksperimentu vadītāji personības morālais līmenis. Ne jau vienmēr pacients pasacīs savus aizmirstos pārdzīvojumus vai domāšanas patieso virzienu, bieži dažādi viņpasaules apsēdēji centīsies ņemt savā varā viņu nervu centrus. Labi, ja pārinieks nepielaiž zemos viesus, bet iespējama vispārsteidzošākā zemāko spēku klātbūtne. Pētnieka aurai jābūt it kā vairogam. Patīkami atzīmēt, ka jaunajās zemēs sāk ļoti ievērot šādas parādības, kuras vēl nesen atzina par rūpju mānticību un šarlatānismu.

Jaunā laikmeta zīme ir Ūdensvīrs un tā Valdonis Urāns. Jūs zināt, ka Urāna staru spēka nostiprināšanās vienmēr saistīta ar jaunām, svīrām visā mūsu planētas dzīvē. Svarīgi arī, ka Urāna līdzvaldītājs ir Saturns, tumšo spēku simbols. Tā visus diženos laikmetus raksturojuši šie divi pretstati. Šī Gaismas Spēku cīņa ar tumsas spēkiem. Vienas puses spriegums attiecīgi pastiprina pretējo pusi. Uzvara šajā cīņā pieder Urānam.

Kādā krievu laikrakstā mēs lasījām, ka zinātnieki, novērodami Merkurija īpatno stāvokli attiecībā pret Sauli, kāds mēdz būt tikai vienreiz gadu tūkstošos, konstatējuši, ka, lai gan šīs planētas atmosfēra neatļauj nomanīt dzīvības pazīmes, tomēr nevar arī noliegt kaut kādu, mūsu zemes apstākļiem svešu, dzīvības formu eksistences iespēju. Zinātnieku domāšanā šāds slēdziens jau liels solis uz priekšu. Varētu viņiem sacīt, ka Merkurija stāvoklis ļoti smags, tas pārdzīvo obskurāciju, tā stihijas atrodas briesmīgā sprieguma un cīņas stāvoklī, tāpēc arī dzīvības, kādu mēs to izprotam uz zemes tur patlaban, protams, nav. Merkurija jaunais cikls būs augstāks par tagadējo zemes ciklu. Bet no planētas tuvuma saulei vēl neatkarājas tā augstākā attīstība.

Tagad par Jūsu jauno paziņu, kas tiecas uz Indiju. Indija ir brīnišķīga, un es pilnīgi saprotu viņas tiekšanos. Bet atrast īsto skolotāju, pat šajā zemē, pašreiz ļoti grūti. Varbūt viņam izdosies atrast dažus zinātājus sadhu.

Starp Ramakrišna un Vivekananda sekotājiem sastopamas cēlas personības, bet mācekļi, kas personīgi pazina šos skolotājus, jau smalkajā pasaulē. Šaubos arī, vai pat kāds no lielajiem sadhu spētu iemācīt viņam īsto Radži Joga. Vajadzīga ilggadīga sagatavošanās, lai pieskartos šim visgrūtākajam sasniegumam un arī daudz citu apstākļu.

Jūsu draugs, bez šaubām satiks dažus faķīrus, mūsu valodā – mēdijus. Eiropieši neatšķir faķīrisma izpausmes no Radža Jogas augstajiem sasniegumiem. Dažreiz tiek minēti dažādi jogi, bet ievācot ziņas, izrādās, ka šiem jogiem piemīt savādas parašas. Tā, piemēram, nesen iznākušajā grāmatā “In Search of Secret India”, tās autors anglis Bruntons, apraksta jogu Vizištananda Bengālijā, kas viņam parādījis dzīvības principa pārkāpšanas eksperimentu. Viņš licis noķert zvirbuli un to nožņaut. Kad visi klātesošie pārliecinājušies, ka putns miris, tad “jogs” visādām manipulācijām koncentrējies uz nedzīvo zvirbuli, pēc tam šī koncentrēšanās pārgājusi transā. Pēc

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

kāda laiciņa putns sakustējies un, beidzot, sācis vēcināt spārnus un atdzīvojies. Bet kad “joga” atmodies no transa, putns tomēr atkal miris. Neviens patiess Radža Jogs, protams, neatļaus nonāvēt putnu līdzīga eksperimenta dēļ. Šis apstāklis pierāda, ka autoram bijusi darīšana ar faķīru.

Nesen pie mums ieradās un kādu laiku uzturējās viens no labākajiem un reti tagad Indijā sastopamiem sanskritologiem. Mēs runājām ar viņu par seno zinību stāvokli viņa zemē, un šis zinātnieks, budists bija daudz atklātāks un apliecināja, cik grūti atrast panditu, kas pazīst ezotēriskās tradīcijas un galvenais, ļoti izprot tās. Tagad šis sanskritologs aizgāja uz Tibetu meklēt senus manuskriptus.

Mūs apmeklēja arī tibetiešu lama, kas teorētiski un pa daļai praktiski izturējies dažas sidzi attīstīšanas sistēmas. Arī viņš nožēloja zināšanas mazināšanos un apstiprināja, ka starp lamām sastopami ļoti reti gaišāki izņēmumi. Klosteros, gaišās Mācības aizsegā, ļoti bieži tiek praktizēta melnā maģija. Stāstīja arī, ka visas patvarīgās sidhi attīstīšanas sistēmas ļoti bieži noved pie bēdīgiem rezultātiem. Bet ja pagadās māceklis ar stipru gribu un skaidru sirdi, tad viņa sasniegumi mēdz būt lieli. Sevišķa uzmanība tiek pievērsta domu koncentrācijai, pilnīgai domas koncentrācijai uz izvēlēto priekšmetu. Šādas koncentrācijas un meditācijas ir garīgās audzināšanas vissvarīgākā daļa. Viņš apgalvoja, ka zināmā koncentrācijas stāvoklī, kas pāriet transā, šādi sekmīgi mācekļi pārdzīvo visu nāves procesu un sevišķi pāreju no tumsas un sarkanās gaismas sfēras uz baltās gaismas sfēru, kā neaprakstāmas svētlaimes stāvokli. Ir sīki apraksti par apziņas nomainīšanas secību visās šajās sfērās un ar to saistītajām izjūtām. Protams, vienmēr draud briesmas, un var arī vairs neatgriezties dzīvē. Šādas meditācijas pakāpes sasniegšanai vajag gadiem vingrināties un kā saka lamas, nepieciešama sirds uguņu iededzināšana, kas jau pats par sevi ir liels sasniegums.

Cerēsim, ka Jūsu paņīnam sevišķi laimēsies un viņš nejutīsies maldījies. Tā kā ierodas ļoti daudz eiropiešu ceļotāju, kas dzenas pa Mahatmu un Jogu pēdām, tad klejotāju sadhu starpā var sastapt ne mazumis pārgērbtu policistu, blēžu un pat laupītāju. Varu to apliecināt pēc personīgas pieredzes.

Un tā neieteicu Jūsu paņīnam ceļot uz Indiju tikai tāpēc lai meklētu Skolotāju, būs tikai liels spēka un laika patēriņš, kas rezultātus neattaisnos. Zināšanas iegūstamas katrā zemē, tāpat arī skolotājs rastos, kad māceklis būs gatavs, šis likums negrozāms.

Bet, ja sirdī atbalsosies Dabas cildenais skaistums, tad, bez šaubām mūsu Himalaju majestātiskums un tā īpatnā garīguma piesātinātā atmosfēra, kas krājusies gadu tūkstošiem, Mahatmu Svētmītnes un Svēto Riši tuvuma iespaidota, atstās neizdzēšamu iespaidu uz visu vēlāko dzīvi.

Starp citu, es mīlu atcerēties vietu no “Labvēlības”- kad Sv. Antonijs dzīvodams tuksnesī svētventulībā, lūdza Dievu norādīt viņam Skolotāju, kurš viņam varētu iemācīt augstāko zināšanu un visādus tikumus, viņš tika nosūtīts uz tuvāko pilsētu pie kāda kurpnieka.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Cik daudz gan posta atnes priekšlaicīgi vārdi! Bet to var atskārst vienīgi tie, kas labi iesavinājuši cēlonības un seku likumu un spēj jau apjēgt, kādas sekas var radīt dažādie cēloņi. Šī iemesla dēļ arī man jāatturas un jāatstāj daļa jautājumu bez atbildes. Vai gan vispārīgā apjukuma un tumšo uzbrukumu pastiprināšanās laikā iespējams kaut ko ezotērisku jeb svētnoslēpto uzticēt papīram, kas iet caur tik daudzām rokām. Daudz ko sagrozīs un iztulkos ļaunprātīgi.

Kad sensenākos laikos Gaismas Mācības tika stāstītas mutes vārdos vai arī miglainos simbolos, šādā faktā izpaudās vislielākā mērķtiecība un samērība. Bet vai arī mūsu laikos ir daudz tādu, kas izprot pat vienkāršu vārdu jēgu? Šādas neizpratnes un pat ļaunprātīgo iztulkojuma piemērs ir tikko saņemtās vienas Dzīvās Ētikas grāmatas apskats. Lasīju to un pabrīnījos! Ielaisties polemikā, protams, nav mans nolūks, bet jāsaka, ka izsacītās paviršās domas, diemžēl, ir ne vien vienkārši primitīvas, bet jau līdzinās ļaunprātīgas gara tumsības pašapmānam.

Tā atspēkotājs nesaprot, ka gara Mācība jeb Dzīvās Ētikas Mācība ir labākās fiziskās miesas bruņas. Bet pat modernie ārsti, piemēram, franču ārsts un biologs Lahovskis savā darbā “Kā sasniegt nemirstību?” zinātnisku pierādījumu daļā nāk pie slēdziena, ka visām ētiskajām Mācībām ir tieši bioloģisks pamats. Tātad arī viņa padoms – “nedusmojieties, neesiet greizsirdīgi, neapskaudiet, īgni neuzbudinieties un esiet labi un optimistiski un jūs nodzīvosit līdz lielam vecumam.”

Smieklīgi lasīt, ka atspēkotājs vairākkārtīgi cenšas attaisnot dažus grēciņus, uzveļot atbildību par tiem kārdinātājam.

Redzams arī, ka viņš ļoti pieķēries savam astrālajam ķermenim un doma par šķiršanos no tā viņam smaga. Bet vienmēr jāiegaumē, ka astrālais ķermenis nepieciešams dzīvē fiziskajā plānā, jo tas ir vienotājs tilts, bet pārejot augstākajā stāvoklī, tas, tāpat kā fiziskais ķermenis, jau jāieskata par atmetu. Fiziskais ķermenis mums arī nepieciešams, bet labākajā evolūcijā to nomainīs sabiezināts astrāls. Arī astrālais ķermenis vajadzīgs sevišķiem uzdevumiem, sakarā ar fizisko pasauli, tāpēc daži Lielie Skolotāji pietur šo ķermeni.

Bet tieši Lielajiem Skolotājiem ir pamats nosaukt astrālo ķermeni par lieku atmeslu. Vajag, patiešām, jau fiziskās dzīves laikā visiem spēkiem apvaldīt astrālo ķermeni un pievērst visu uzmanību mentālā ķermeņa attīstībai.

Lielie Skolotāji augstu vērtē savu mācekļu darbības nevis rupjajā astrālajā, bet smalkajā ķermenī. Arī Mācībā sacīts, ka attīstoties garīgi, cilvēka uzturēšanās astrālajā ķermenī var ieilgt tikai četrdesmit dienas.

Nepiekrītot – “ka pasaules evolūcijas ceļu veic nevis zemākie slāņi, bet augstāko slāņu kooperācija”, mūsu atspēkotājs, kā redzams, noliedz Vadošo Sākotni Kosmā. Jājautā, kā gan viņš var pieņemt Kristus vai “visu piedēvēja” Dieva Kunga Sākotni? Vai gan Kristus parādība nav Augstāko Plānu kooperācija?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Uz viņa iedomīgajiem nobeiguma vārdiem, ka “M. vajag dot nevis sava dārza lapas, bet arī labus augļu kokus ar sulīgiem augļiem”, var atbildēt, ka Skolotājs viņam atbildējis jau pirmajā grāmatā: “Valdniek, kāpēc neuztici man salasīt visus Tava dārza augļus?”

“Bet kur gan tavi grozi?”

“Valdnieks, kāpēc neizlej pār mani Tavas Svētības strautus?”

“Bet kur gan tavas krūzes?”

“Valdniek, kāpēc čukstu vietā nesaki pārkonī Tavu patiesību?”

“Bet kur ir ausis? Un pie tam pārkonī labāk klausīties kalnos.” Šeit liksim punktu.

537.

Tagad dažas rindas no Mācības: “Ja iedomāsimies viscildenāko garavaroni uz Zemes, tad smalkajā pasaulē tas, dabiski, būs nesalīdzināmi liels spēks. Saskarsme ar šķīstīto uguni aizraus to Ugunīgajā Pasaulē.

Un nav tādu robežu, kas traucētu nešaubīgā gara progresu. Šaubas kā caurums gaisa balonā. Un tā, kustībā viss traucas uz Bezrobežību. Stāstu to tāpēc, lai atgādinātu, ka cilvēka dabiskais stāvoklis ir uz augšu. Bet šaubas nav nekas cits, kā cauras kabatas, dimanti tanīs nav glabājami. Šaubas nedzīvo Mūsu Svētmītnē, traukšanās uz augšu varena. Jāpieliek pūles, lai neatrautos no Zemes. Zemes važas uzliktas labprātīgi un apzinīgi. Uzpurēšanos izraisa mīlestība, un agrāko dzīvju pieredze modinājusi mīlestību uz cietējiem. Pieredze vai nu iededzina mīlestību, vai uzasina naidu. Bet kas gan pirmais nosēdīsies uz naida mieta? Vai gan ne pats ienīdējs? Mīlestībai jābūt gudrai un aktīvai. Šādai izpratnei viegli paklupt vai krist fanātismā. Vienīgi darbs pasaules labā dod līdzsvaru. Darbs dod ir prieku, ir Bezrobežības izpratni. Tas dod arī pasaulu kustības atskārsmi.

538.

Neviena revolūcija, nekādi agresīvi kari nespētu izraisīt atbalsi izsmalcinātā apziņā, kas atsaucas pretī tikai augstākajām vibrācijām. Rupjie sporti, piemēram, cīkstoņu sacenšanās, dūru cīņas un rupjās rotaļas, futbols utt.. padara vienīgi tikumus rupjākus. Domas smalkā spēka un jaunrades skaistums ir aizmirsts, un pāri palicis vienīgi rupjā spēka rēcošais triumsfs.

539.

Liels daudzums kosmisko enerģiju ir izraisītas no smalkās pasaules un neredzami darbojas mūsu fiziskajā plānā. Nemaz jau nerunājot elektrofora parādību, radioviļņu un citu, cilvēkā patlaban pielietojamo, neredzamo staru nebijušu spriegumu, patīk katra zemestrīce, jebkuras jukas, ikviena eksplozija un visas kara drausmas jau tuvina smalkās pasaules zemākos slāņus fiziskajam plānam. Kari, revolūcijas, tie ir visbriesmīgākie, visspēcīgākie zemāko enerģiju izraisītāji no smalkās pasaules. Jo

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

zemākās būtnes barojas ar asins un trūdu emanācijām. Var iedomāties, kādas gan būtnes pilda atmosfēru ārdošu darbību vietās. Tikai spēcīgi gari, psihiskās enerģijas stiprā aizsargtīkla ieskausti, spēj pretoties šai infekcijai.

540.

Mēģinot izskaidrot pasaules ēkas pamatus, mums nav jāaizmirst atziņu bezrobežīgums un tātad – noslēpums, kas tura pasauli. Tāpēc es, kā Jūs jau, laikam, novērojuši, vienmēr cenšos mīkstināt pārāk kategoriskos apgalvojumus, kad tie skar Esamības svētnoslēptākos un dziļākos pamatus.

Runājot par Pasaules Ēku ir pieņemts pretnostatīt matēriju garam, kā tādām. Bet savā pamatā šādi pretnostatījumi ir nepareizi un tie ir sava veida maija jeb ilūzija. Mēs zinām par Vienbūtīgo Elementu, ko nosauc par Garu – matēriju. Austrumu filosofija apstiprina, ka Parabrahmanam nav izpausmes ārpus Mulaprakriti jeb, ka Gars bez matērijas – nav nekas. Kā piemērs noder ledus gabals (blīvā matērija), kas izkūst un kļūst par ūdeni (matērijas smalkais stāvoklis) un beidzot ūdens pārvēršas tvaikos (gars); šis piemērs brīnišķi ilustrē gara un matērijas attiecības. Tāpēc es sacītu, ka esība sastāv no Gara-Matērijas Vienbūtīgā Elementa dažādiem diferencāciju sakārtojumiem. Tā gars būs virsotnē un zem viņa visas matērijas pakāpes. Gars ir matērijas piepildījums.

Tāpēc jāņem vērā, ka nav matērijas, kurā nebūtu arī gara klātbūtnes, šādā vai tādā kādību izpaudumā. Jo, kur ir izpausme, tur arī dzīvība jeb gars. Zinu, ka matēriju mēdz dēvēt vispār par pasīvu, haotisku un nedzīvu, bet neviens šāds apzīmējums nav pareizs.

Pirmatnējā Matērija jeb Matērija Matrix, kas gulst Pasaules Visuma pamatā, būdama gara pirmsākuma vads jeb paudējs, nevar būt haotiska vai nedzīva, vienīgi tās zemākās stadijas iegūst haosa kādības.

Matērija Lucida, viena no nākamām, vairāk vai mazāk mums nepazīstamām matērijas stadijām, ir mirdzoši skaista, un tai augstākā mērā piemīt plastiska īpašība.

Tāpat arī Garu, iedomājoties to par Matērijas pretstatu, nevar nosaukt par Absolūtu Sapratu, jo tieši tikai kristalizēdamies par matēriju jeb ieplūsdams tajā, gars atklāj savu potenciālu un uzkrāj saprātu saskarsmē ar formu pasauli. Gars ir apziņa, bet Kristāliskais Saprāts ir visa manifestētā Pasaules Visuma kolektīvais saprāts. Kosmiskā Saprāta vainagojums ir Gaismas Hierarhija jeb Logosi.

Gara Matērijas Elements, protams, ietver sevī visu manifestēto Pasaules Visumu, tāpēc nevar sacīt, ka vienā pusē atrodas gars, bet otrā pirmatnējā matērija. Patiesi, tie ir vienbūtīgi un vienīgi šī elementa diferencācijas savās dažādajās sakārtojumu pakāpēs rada izpaustā un redzamā Kosma daudzveidību.

Saprotu, ka vienmēr nav iespējams izvairīties pretnostatījumu, jo patiešām, rupjās fiziskās izpausmes tik neizmērojami tālu no saviem pirmsākumiem. Bez tam, tieši ar

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

pretstatu pāru salīdzinājumiem mēs liekam pamatu atziņu pirmajām pakāpēm, bet nākamajās pakāpēs mēs jau iemācāmies šos pretstatus apvienot.

Jūs brīnāties par izteicienu “negatīvā abstrakcija”? Bet, ja mēs atcerēsimies, ka Mahatmas Garu bez matērijas ietērpā nosauca par – nihil, bet arī – vedantisti esības Pirmatnējā Cēloņa apzīmējumam neatrada neko citu, kā negāciju, un nosauca to par Bezcēlonīgo cēloni vai arī Bezsaknes Sakni, vai arī vienkārši Neti. Neti (ne Tas, ne Tas), tad arī termins “negatīvā abstrakcija” būs pieņemams.

Ārpus Pasaules Visuma nav Dievības. Tāpēc izteiciens – “Dievības un Pasaules Visuma aspekts” var maldināt.

Jūsu citātā no kādas lekcijas par “Slepeno Doktrīnu” ir nepareizība. Lektors varēja to arī nezināt. Tā viņš saka, ka “atomi pēc kādības ir vienādi un tiem nav individualitātes”, bet gluži tā tas nav, jo, kaut gan atomu būtība vienāda, bet pēc kādības tie ir dažādi. Šo dažādību var novērot viņu vibrācijās. Katrs atoms reaģē uz tām raksturīgo vibrāciju. Un ja jau katram sava noteikta vibrācija, tas nozīmē, ka tajos jau individualitātes dīglis.

Ietveriet sirdī manus novēlējumus un sargājiet garīgā un fiziskā darba iespējas prieku.

541.

Kā gan cilvēki sagroza psihisko spēku jēdzienu, piemirstot, ka fizisku parādību var aizvien izskaidrot ar psihisku faktoru, bet psihisku parādību nav iespējams apstiprināt ar fizisku metodi!

Kad no zinātnes izmeta visus psihiskos faktorus, tad, protams, radās asa nošķiršanās ierobežotajā un neierobežotajā. Tā var zinātniekiem norādīt, ka grāmatas, kurās nav gara , nav psihiskās enerģijas un kosmiskās uguns, nevar dot to zinātni, kas jāsniedz cilvēcei. Tādējādi norobežojot to, kas pastāv gadu tūkstošus no tā, kas radies gadu simteņos, sacēla maldus, kas tā paātrināja planētas karmu.

542.

Izvilks no kāda angļu žurnāla raksta “Par Pirmdzimto Grēku”. Skolēns jautā garīgajam audzinātājam – kādēļ saka, ka grēks un ļaunums nācis pasaulē caur Ādamu un Ievu, ja Paradīzē bija koks ar Labā un ļaunā augļiem? Kā Paradīzē varēja jau būt Ļaunā augļi? Kā Paradīzē varēja ietikt Vēlnis? – Mūsu laiku skolēni iedziļinās vairāk un ir apķērīgāki, kā pagātnes paaudzes. Neiespējami pagriezt apziņu atpakaļ. Lielu grēku uzņēmušies tie, kas patvaļīgi kavējuši izglītību un domas attīstību tautā. Katra varmācība pretīga Pasaules Visuma likumiem un neizbēgami izraisīs eksplozijas un sairumu. Lūkojoties pagātnē, var saskatīt dziļus cēloņus, kas sagatavojuši vecās pasaules bojāeju. Taisni domas un gara nosmacēšana radījusi visu sekojošo neprātu. Ilgi aizturētais dambis sabruka un noslaucīja visu savā ceļā. Tā nekas un viens nespēj aizturēt domu, šo ugunīgo enerģiju un Pasaules ēkas Vainagu. Visu zemju masu apziņā nonākusi nomaiņa, bet ar to daudzi vēl nespēj samierināties. Visu

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

notiekošo nelaimju cēlonis meklējams tajā tumsonībā un drausmīgajā bezatbildībā, kāda pastāv un vēl tagad novērojama daudzās tā dēvētajās vadošajās aprindās. Par tautu jārūpējas, un šīm rūpēm, pirmkārt, jāskar tautas Audzināšana un pareizā izglītība. Cilvēks nedzīvo no maizes vien.

Nedzenieties pēc sekotājiem, bet strādājiet pie sevis, pie savas pilnveidošanās.

543.

Tagad ir bargā izšķirīgā Armagedona laiks, un tāpēc visi pētījumi, visi zinātniskie darbi pagaidām pārtraukti un visi Gaismas spēki pievērsti Tumsas Brālības nemitīgo uzbrukumu un drausmo viltību atvairīšanai divos plānos. Tā sardzes Tornī nepazīst ne miega, ne atpūtas. Kurš no Zemes iemītniekiem spējīgs iedomāties šo visaugstākā sprieguma stāvokli?! Daudzi Brāļi pie tam lielāko tiesu laika pavada Smalkajā Pasaulē, jo tieši tur veidojas uzvaras terafimi. Gadu tūkstošiem varenā Gaismas Pils ir gatavojusies šai cīņai ar tumsas spēkiem. Pravietotais Armagedons ir briesmīgs, visi pazemes briesmoņi piedalās tajā, tajā ir ierauti visu plānu Spēki! Vai tagadējais neprāts nenorāda uz neparastiem laikiem? Kurš gan padomā par to, kas apdraud mūsu planētu? Vai gan daudzi zina, ka Gaismas Pils galvenās rūpes ir: pasargāt mūsu planētu no priekšlaicīgas eksplozijas? Jo visdrausmīgākie pazemes uguns izvirdumi apdraud mūsu planētu. Okeāna dziļumos zemes garoza daudzās vietās ļoti izkurtējusi. Kas gan domā par šīm draudošajām zīmēm?

544.

Jums ir taisnība, ka Armagedons ir Gaismas un Tumsas pēdējās, izšķirošās Kaujas simbols. Bet nevajag iedomāties, ka tā drīz varētu izbeigties. Kauja turpināsies vairākus gadus, bet tās niknums visās planētas daļās nebūs vienāds. Tur, kur cilvēka gars drīzāk atzīs gara virsvadību, tur arī sāksies varenā celtniecība. Gaismas Spēku ietekme ar katru gadu pastiprināsies, bet ir nepieciešami, lai cilvēka gars mācētu saņemt sūtītās veltes. Tās visdziļākās iespējas uzrunā cilvēci, bet arvien paliek brīvā spēle. Patiesi, nākotne nesīs visai cilvēcei vislielākos pārbaudījumus.

Vārds Armagedons ir ebreju vārda grieķiskais ekvivalents. Ebreju rakstos šis vārds nozīmēja pēdējo lielo Kauju starp Gaismas Spēkiem un Tumsu, kas paredzēta visu tautu vissenākajos pravietojumos, kā "Dieva Lielā Tiesas Diena". Šīs kaujas terminus un Jaunā Laikmeta, jeb Cikla sākumu var atrast ēģiptiešu un indusu visspēcīgākajos aprēķinos.

Šī kauja tā nosaukta simboliski, par piemiņu drausmai patiesībā notiekošai kaujai pie Megido. Palestīnas sena pilsēta, kur kāneānieši Sitra vadībā tikuši galīgi iznīcināti.

545.

Kosmā nemitīgi rodas pasaulu rašanās un sairšanas. Un bieži vien sairstošās pasaules nebūt vēl nav nobeigušas savu evolūciju. Šādai sairšanai daudz cēloņu. Viens no visbēdīgākajiem cēloņiem ir planētu apdzīvojošās cilvēces gara pamirums. Tāpat arī

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

mūsu Zemei draud liktenis iet bojā pirms tai noliktās evolūcijas noslēguma. Laužu noziegumi, gara pamirums, radījuši ap mūsu planētu tādas emanācijas, ka glābēji stari nespēj to sasniegt. Mūsu planēta var izbeigt savu eksistenci ar gigantisku eksploziju. Tiesas dienas izšķirīgā stunda nav aiz kalniem un daudzi bērni nodzīvos līdz šai Dienai. Lūk, kāpēc tik steidzīgi tiek dota Dzīvās Ētikas Mācība, un tik daudz neparastu zīmju tiek izliets uz Zemes, bet cilvēki ir kurli un akli!

Nepieciešams atmodināt cilvēces garu! Patiesi, planētas liktenis pašas cilvēces rokās! Ja nākošajos nedaudzajos gadu desmitos notiks gara augšāmcelšanās, tad nenovēršamā katastrofa var būt daļēja, kā Lemūrijas un Atlantīdas laikos, pretējā gadījumā, mums nāksies pārvietoties uz citu planētu. Bet atkarībā no atbilstības un samērības likuma, cilvēces vairums netiks laists uz augstākajām, jau apdzīvotajām planētām. Tiem nāksies pielāgoties jaunajai vēl neapdzīvotajai pasaulei, un cik daudz gadu tūkstošu, pareizāk sakot – miljoni gadu vēl paies iekams izveidosies jaunajai pasaulei atbilstīgi apvalki un formas. Tikai zemes cilvēces retas grupas būs spējīgas nokļūt uz augstākajām planētām un turpināt savu evolūciju jaunos lieliskos apstākļos.

Varenā Brālība veic ārkārtējus pasākumus, lai glābtu mūsu planētu no priekšlaicīgas bojā ejas. Bet pazemes uguns ļoti aktīva, un uzkrātās bīstamās enerģijas izkļiedētāju skaits ļoti niecīgs! Kosmā, protams, bezmērķīgas ārdīšanas nemēdz būt, visam ir dziļi cēloņi. Kosmā valda varens Lietderīgums, viss, kas nespēj iet ar evolūciju, kā kosmiski atkritumi tiek nomesti pārstrādāšanā. Tā cilvēks ar brīvo gribu izvēlas vienu vai otru pielietojumu. Pagaidām tā cītīgi uzkrāj atkritumu kaudzes, kas aprīs to, ja laikā nenotiks gara augšāmcelšanās.

546.

Ir pilnīgi nepieciešami, lai cilvēku apziņā iesakņotos jēga par laikmeta nopietnību un bardzību. Lielākā daļa taču noliedz pat pašas cīņas varbūtību. Šāda gara tumsība ļoti kaitīga.

Jānožēlo, patiešām, ka maz ir to, kas atskārst pārdzīvojamā momenta bargumu, jo it īpaši drausmīga ir Cīņa starp Gaismas un Tumsas pasaulēm.

547.

Kristietībā es pieturos pirmo baznīcas tēvu ticībai. Un īpaši es mīlu Lielo Origenu un Skolotāju Antoniju. Es sapņoju par Jauno Vispasaules Koncilu, kas atgrieztos pie kristietības pirmo gadu simteņu tīrajiem avotiem. Brīnišķīgajā grāmatā “Labvēlība” atrodamas daudzas skaistas vietas. Tur dziedātas pat slavas dziesmas ienaidniekiem, jo neviens cits kā ienaidnieki, ierosina, ierosina, ierosina izpausties mūsu noslēptās īpašības un kādības, tos dēvē par “Kristus piededzinātājiem”, jo senatnē daudzas slimības ārstēja ar piededzināšanu.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

548.

Tagad par Tumsas Brāļiem. Tumsas Brāļi, protams, sastopami pašā cilvēcē. To ir ļoti daudz, un nav nekāds brīnums, jo viņu ceļš – zemāko kaislību apmierināšanas ceļš. Patiesi, Gaismas darbinieku procents niecīgs, tāpat arī “jāņtārpiņu” procents nav nemaz tik liels, it īpaši jau tāpēc, ka šie “jāņtārpiņi” savā nezināšanā un mērenībā, vai arī neprasmē pretoties ļaunumam, ļoti bieži strādā Tumsas Brāļu labā. Grūti pat iedomāties, cik rafinēti izsmalcināti ir gari, kas pieder Tumsas Brāļu augstākajām pakāpēm, kuras apzināti veic šķelšanas darbu. Kā jau Sacīts – tiem ļoti patīk izlietot tādus, kas ir tuvojušies Gaismas Mācībai, un pieskārušies labuma šūniņām, bet vēl ir nestabili uzticībā un savā pārliecībā. Izmantojot viņu nenoteiktību un iedvešot tiem šaubas, tumšajiem iespējams caur tiem ievazāt jukas un sairumu. Lūk, kādēļ tiek ieteikta tik liela piesardzība, tais gadījumos, kad jaunas nepārbaudītas dvēseles tuvojas brīvībai. Tumšie brāļi ļoti mīl spēcīgus intelektus, kas ir attīstījušies uz sirds rēķina, jo ar viņu palīdzību var sevišķi rafinēti rīkoties. Tikai visrupjākie gari metas virsū un izmanto zemas apziņas. “Ja velni apdraud cilvēkus, tad Erceņģeli apdraud pats Sātans! Ja sīki velni uzbāžas klosterbrāļiem, tad ar svētvientuļniekiem cīnās pats Sātans. Kā sacīts “MDL” pirmajā grāmatā: “Pazīstu tevi, kas skrabinies gar durvīm, tu ceri uz visa pleciem ielavīties Manā namā. Pazīstu tevi! Tu tāpēc esi izsmalcināts un atjautīgs, atjautīgāks pat par daudziem Manējiem. Tu esi piestiprinājis sprādzes un sagādājis ģērbus. Tu pat esi iemācījies visus Manus vārdus; dzirdi – tu pat atkārtoti Prieks. Bet šeit es tevi apstādināšu. Tu neuzdrīkstēties sacīt - mīlestības prieks. Tavs prieks – naida prieks. Bet aiz naida rēgojas nejēdzīgā šaubu ēna, un šaubas neder par vairogu. Es uzņemšu savā Vairogā visas tavas bultas. Bet ja tu ietiepies, tad Es ar smaīdu sūtīšu tev tikai vienu.”

Tālab sargāsimies no visiem svārstīgajiem.

Jūs jautāji par Tumsas brāļu rašanās laiku. Noteikti runājot, Tumsas brāļi parādījās vienā laikā ar Gaismas Brāļiem; sākot ar saprāta dīglu un apzinīgās, t.i. – brīvās gribas mošanās brīža cilvēkā. Līdz ar izzināšanas uzmirgojumu, rodas arī pirmais labā un ļaunā jēdziens, vai apzinīgā griba jau sāk virzīt cilvēku uz vienu vai otru pusi. Bet Tumsas brāļu galīgi organizētie prieki nodibinājās jau ceturtajā rasē, Atlantīdā. Viņu varenā Kauja ar Gudrības un Gaismas Dēliem nobeidzās ar Pēdējo uzvaru un ar Atlantīdas bojā eju.

549.

Gaismas dēlu priekšgalā stāv Erceņģelis Mihaels un Tumsas pulkā Viņa pretinieks ir Sātans, kas kādreiz bija vareno Kumaru skaitā, kas dāvināja saprātu vēl nesaprātīgajiem, nožēlojamiem Zemes iemītniekiem. Šai sakarībā izlasiet leģendu par Luciferu “Austrumu Kriptogramās”. Šajā leģendā liela patiesība. Tā šobrīd Zemes Saimnieks cīnās par savu eksistenci. Mūsu rases lielais, sen paredzētais Armagedons ir pilnās liesmās. Un no jauna Erceņģelis Mihaels kopā ar Gaišajiem Kareivjiem cīnās pret Luciferu. Protams, uzvara vienmēr pieder Gaismas Spēkiem, bet drausmīgas

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

katastrofas tomēr ir neizbēgamas. Lūk, kāpēc tik svarīga nozīme Gaismas balstiem, lai nākamajos smagajos momentos Gaismas darbiniekus varētu sapulcināt drošās vietās. Kaut arī izšķirīgais moments, protams, jau aiz muguras, tad tomēr daudzi bērni vēl pagūs novēcot. Tā pasaules liktenis ir cilvēces rokās. Ja notiks gara augšām celšanās, ja apziņa atbrīvosies no pagātnes rēgiem un sāks tiekties uz Jaunās Pasaules celtniecību, kuras pamatā ir sadarbības un zinātnes jaunā izpratne, tad planēta var palikt neskarta.

Tieši cilvēka gars var kļūt par planētas uzspriecinātāju. Tāpat arī sacīts par izkļiedētājiem, kuru skaits tik niecīgs, un tomēr viss līdzsvara noturēšanas smagums gulstas uz viņiem. Spēcīgs gars var novērst zemestrīci veselā apgabalā. Tāpēc senatnē Lielie Skolotāji sūtīja savus augstos mācekļus uz zemestrīču apdraudētajiem apgabaliem.

550.

Salīdzinot visus saņemtos norādījumus un notikuma gaitu, mēs redzēsim, cik savlaicīgi un gudri tie katrs bija doti. Cik saudzīgi, cik rūpīgi tika sagatavota mūsu apziņa nākošiem notikumiem. Lai svētīta Roka, kas atvieglināja nastu!

Mums priekšā ir neatlaidīgas, bet skaistas cīņas gadi, kuros iznākums jau nolemts. Tādēļ rūpīgi jāapskata mūsu bruņas un jānorāda mūsu šķēpa tērauds. Dotajiem vairogiem vienmēr jābūt gataviem, katram gadījumam. Pierakstiet un pēc iespējas biežāk izsauciet atmiņā katru aizsardzības veidu un to, ko dod ikkatrs no vairogiem. Jums to ir vairāk nekā pasākumu, tie aplāj visu jūsu kultūras darbu. Vingrinieties tajā kopīgi, jo katrs līdzstrādnieks var parādīt attapību un apgaismot vairoga stiprumu no pavisam negaidītas puses. Skaisti un augstākā mērā derīgi noslēgt katru pārrāvumu ar līdzīgiem vingrinājumiem. Var pat personificēt naidīgos vaicātājus un atbilstošos aizstāvjus.

Daži domāsim par iespējām. “Atmēriet savu gabalu ar domas vai apziņas plašumu.”

Vai esiet ievērojuši, ka visi pesimisti raksturojas ar mazu apziņu un trūcīgu iztēli?

551.

Top grāmata “Hierarhija”, jo tieši tagad šis nepārkāpjamais kosmiskais likums ir tā noliegts. Tieši pašreiz cilvēcei ir nepieciešami apzināties šo likumu. Hierarhijas likums ir vadošais likums patiesi – dzīvību dodošais likums, tādēļ mums jāpiesātina visa mūsu apziņa ar tā izpratni, ja gribam izaugt un nest savu devuma daļu cilvēces labumam.

Hierarhijas ķēdes likums ir visnesatricināmākais un Baltā Brālība to stingri ievēro. Neviens nevar pārkāpt tuvākajam posmam, jo šis posms ir kalts ar ilgstošu augšanu un tūkstošgadīgiem uzkrājumiem. Tādēļ cieši turēsimies pie mums tuvākā posma, lai no tā neatrautos un nepazaudētu visu ķēdi.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Cik daudz skaistuma ir uzticības un atzinības izpaušanā pret Guru! Mācībā teikts, ka uzticības un atzinības liesmas pārakas par citu devumu ugunīm. Bet diemžēl, tieši šīs divas īpašības ir tik retas starp zemes iemītniekiem. Ja tikai šīs divas īpašības radījušas gara un gribas milžus. Gars, kas apveltīts ar spīdošu talantu, bet kuram nav šo īpašību, nekad netiks tuvāk par zināmu robežu.

Derīgi atzīmēt visu, kas tiek teikts Mācības grāmatās par savstarpējām Skolotāju un skolnieka attiecībām. Teikts, ka jebkura Skolotāja godināšana norāda Mācības izpratni. Bet skolnieks, kam šķiet smaga Skolotāja vadība, aizver sev pieeju. Mācība nav atrauta no dzīves, bet dod vispraktiskākos un visnoderīgākos padomus dzīvei. Tādēļ par Hierarhiju teikto glabāsim sirdīs un sekosim savu domu tīrībai, jo nodomu tīrība līdzinās ozonam.

Lūk, lappuse no “Hierarhijas”: “Zemes domas tika attēlotas rāpuļu veidā, nekas nevar labāki atbilst šīm apziņas padibenēm. Vai var mierīgi sēdēt krēslā, zinot, ka zem tā indīgas čūskas un skorpioni? No rāpuļiem jāatbrīvojas un vispirms pa Hierarhijas līniju. Valdoņa nosodīšana un palāšana nav izglābjama. To lai atceras katrs, kas nosoda Hierarhiju. Viņa vieglprātība un noziegums uz daudziem gadu simteņiem piegružos viņa karmu. Patiesi, ja pie Vienīgās Gaismas ir tikai viens ceļš – caur Valdoni, tad tikai galīga tumsonība pieļaus šī vienīgā ceļa sagraušānu. Tiekšanās uz augstāko jānostāda kā dzīves saturs un jāpieņem svēta attieksme pret šo glābjošo augšupeju. Pamazinot Hierarhiju, var sevi notiesāt un sagādāt postošu ļaunumu daudziem tuviniekiem – laiks to iegaumēt. Ir jātur pavediens, kas var atnest ir labklājību, ir svētību.”

“Nav jāsapņo par panākumiem, kad pats pamats trūd! Protams, Mēs darīsim to, kas nepieciešams, bet ir svarīgi novērst vieglprātību un nodevību. Noziedzībai ir daudz ceļu, bet vai tie nav līdzīgi? Jāpadomā, kas devis tiesības apgrūtināt nosprausto ceļu? Tik daudz skaisti lemts un termiņi ir jau tuvojušies. Lai mirdz saites pavedien!”

“Kad izplatījums tiek piesārņots ar neizpratnes miglu, tad, protams, grūti radošajiem stariem izlauzties cauri. Katrs slānis piesātināts atbilstoši savam tiekšanās sastāvam, tādēļ zemes slāņi ir tik necaurīdīgi. Tādēļ visām garu meklēšanas izpaušmēm jāiet sasprindzinātā tempā. Garam savos meklējumos jāpietuvojas Hierarhijas magnētam, jo katram spēkam ir sava atbilstība uz zemes. Tā Hierarhijas likums ir jāpielieto reāli.”

“Vai jāmin, ka tumšie spēki cenšas iekļūt lietu pamatos un tur noturēties ar tumšu iespaidojumu. Tādēļ vērīgi jāielūkojas un jāieklaušas, jo šeit pat Skolotāja vairogu var pielietot. Pat Guru vārdu redzami godās, lai neredzami to pārklātu ar divkosību. Tādēļ jāargā ieroči, izdarot atsitienu. Ja uzvara jau top, tad jāapzinās visa nocietinājuma nozīmība. Tādēļ nostiprināsim visas pozīcijas. Tā jāsaprot Skolotāja vārda glābšana. Uzvaras spēks rodas tikai tad, kad pamata balsti stipri. Tādēļ sargāsim pamatus. Jānodrošina uzvara, tādēļ tik ļoti vajadzīga vērība.”

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

552.

Tagad no “Hierarhijas”: Daži cilvēki aplaista ar savu ikdienas ēsmu Skolotāja Attēlu un iedomājas izdarām svinīgu dievkalpojumu. Mācība un Kalpošana vispirms paredz paplašinātu apziņu sekojot Mācībai un godinot Skolotāju. Izzinot Bezgalību var aptvert mīlestības un uzticības Bezrobežību. Nav gudri teikt, ka mīlestība ir pārpildīta un uzticība nokaltusi, jo sekas būs paša sairšana. Mīlestības un uzticības bezrobežība jāsaprot kā pirmais solis uz Kalpošanu Jogai. Kaut vai šo uzdevumu vajadzētu uzstādīt kā līdzekli paša attīstībai.”

“Jāvīrās Skolotāja virzienā, tikai tad nāk atvieglinājums. Bet no Skolotāja pagatavotais ikdienas sīpolu strebjamais, nenovedīs pie sekmēm. Svēti un bezrobežīgi audzināsim mīlestību un Skolotāja godināšanu, kā dziedinošu līdzekli atdzimšanai.”

“Vai var sasniegt kosmosa izpratni bez tiekšanās iedziļināties augstākajās sfērās? Jo tikai mantojuma īpašības pamato visas tiekšanās. Visu esošo virza mantojamības likums, tāpēc katra atšķiršanās var sagādāt tikai nozīmētā zaudēšanu. Tādējādi doma dzimst kā mantojamības nesēja, tā Augstākā Griba rada bezrobežīgi.”

Tāpat pievērsim uzmanību dažām ienaidnieku formulām, jo tās skanīgākas un spēcīgākas par daudzām līdzjūtošo draugu kautrīgajām formulām. Pie ienaidniekiem varam mācīties paaugstināšanu. Turpretim tie paši draugi bieži redz pamazinājumu tur, kur parādīta vislielākā atzinība. Ja gudrie romieši teica: “Nosauc man savus ienaidniekus un es pateikšu, kas tu esi.”

Pieņemiet ar sirdi visu teikto un trauksmaini pielietojiet to dzīvē katru dienu. Lai nevaldāma tiekšanās jūs nes kā tērauda adatu uz savu Magnētu, Magnētu, kurā ietverta visa mūsu esības jēga, viss mūsu būtības prieks un daiļums. Varbūt jums pašiem vēl viss tas nav pilnīgi saprotams, bet kad Skolotājs norādīs, paskaidrošu vairāk.

Neaizmirstiet vēl pastāvīgos trīsgades pārbaudījumus. Otrreiz noiet to pašu pakāpienu ir daudz grūtāk, jo apkārt esošais ir pārmainījies un grūti ir panākt un atrast zaudēto ritmu, kas tiekdamies uz priekšu negaida nokavējušos. Tādēļ radīsim neatslābstošā spriegumā, celsim savas vibrācijas pretim sūtītiem stariem, lai tie neietu secen mūsu uztvērējiem.

Laiks ir īss, jāpaspēj uzkrāt tik daudz pieredzes, jo darbu apjomi aug. Būs grūti, ja darba apjomi pāraugs līdzstrādnieku apziņu.

Tādēļ atmetiet visas nosodīšanas un katrā cilvēkā meklējiet to labāko. Esiet gara valdnieki!

“Kad tiek dota augstākā tiekšanās uz Gaismas Hierarhiju, tad jāsaģlabā izpaustā orbīta un fokuss. Visi Mūsu balsti jāsaģlabā, jo apkārt mākoņi. Uzvara ir iepriekš nolemta, bet jāsaģlabā visi Balsti un Augstākā tiekšanās pavērs visas iespējas. Laiks ir bargs, bet skaists – piepildīšanas un celšanas laiks. Visaugstākā sprieguma un zemes kaujas

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

laiks. Laiks, kas ieraksta varenu lappusi un rada lielu nākotni. Augstākais likums ieiet dzīvē un tādēļ ienaidnieki tā trako. Lai katrs kā klints nes atbildību par Guru vārdu. Patiesi, patiesi tas ir Gaismas Vairogs! Lai jūtīgi ieklausās pienākušo spriedumos un lai ievēro vismazāko mājienu, kas pazemina Guru; pēc tā vislabāk mēs pazīsim ienaidnieku. Tikai tā iemācīsimies atšķirt Gaismu no Tumsas.”

12.nodaļa: Tumšie.

553.

Kauja ir ļoti nīkna, arī nodevību ir daudz un dažādu. Visas nodevības vienīgi apstiprina divu sākotņu izpausmju ciešās sakarības mūžīgo likumu. Kur Augstākā Gaisma, tur arī augstākais tumsas mērs. Sacīts: “Jūs esat pamanījuši pasaules jucekli, bet tas ir tikai sākums. Visi tumšie tiecas uz tumšo, bet aizdegas visi tie, kuros ir Gaismas dzirksteles. Varens Laikmets!”

Dzīves Mācībā sacīts: “Uzvara pēc kāda laika var kļūt saredzama, bet jāuzņemas ir Kaujas visas fāzes. Nepiemirsīsim, ka mūsu pusē sapulcējas labākie Spēki. Tā iespējams tuvoties nākošajai pakāpei. Paši tumsas kalpi pacentīsies nodrošināt sekmes. Jāsaprot, cik tuvu jau pienācis termiņš, lai nepalaistu garām jaunās iespējamības. Pretoties Gaismas Spēkiem nav iespējams. Ja tumsas spēki paši uzņemas melno darbu, lai pilda vien to. Nu jau ir skarti visdziženākie vārdi un jēdzieni. Viss var notikt vienīgi vēršoties plašumā. Kauja, protams, ir drausmīga, un ar katru dienu, protams, tiek iesaistīti Jauni Spēki, Neredzamie.

554.

Mācības grāmatā ir paragrāfs, kuru var piemērot daudziem zemes skolotājiem. Citēju to- “Skolotājs, kas nav pārvarējis neiecietību, nevar likt pamatu nākotnei. Mācību dod nākotnei. Nav iespējams virzīt garu augšup, neliekot pamatu pilnveidībai – var nodarbināt klausītāju apziņu, bet nepieciešamāk ierosināt kustību uz priekšu. Skolotājs neaizliedz lasīt dažādas grāmatas. Katrs, kas baidās, ierobežos, bet vadītājs aicina uz plašām atziņām. Viņš neatturēs izpausties labajam, tā dažādajos veidos. Šāds gara devīgums nepieciešams. Tas, kas negrib uzklausīt, jau baidās no kaut kā. Tā ugunīgais nosacījums prasa plašus vārtus un visžiglākos spārnus.

555.

“Kādas tvertnes?” Atbilde: - Visās Mācībās cilvēks pielīdzināts tvertnei, kas ietver Dievišķīgo Uguni. Kosmiskajiem termiņiem iestājoties, noteiktas misijas pildīšanai, uz zemes tiek sūtīti gadu tūkstošiem pārbaudīti Gaismas kalpotāji jeb, kā tos dažreiz dēvē, manifestētās tvertnes. Viņi izvēlas sev līdzstrādniekus no tiem, kurus karma pie viņiem atved, un ja šie izredzētie līdzstrādnieki nestāvēs savu pienākumu augstumos vai būs kaitīgi lietai, viņu vietā var paaicināt citus. Protams, jūs zināt, ka ilgstoša sadarbība rada zināmu okultu saiti, ko nav viegli pārraut bez sāpīgām sekām abām

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

pusēm; tāpēc pēc šādas līdzstrādnieku nomainas nepieciešama Skolotāja iejaukšanās, un vecākie izredzētie jeb manifestētās tvertnes var griezties pie Skolotāja, lūdzot Viņu atbrīvot no nomainīto auras sekām.

“Kosmiskajiem termiņiem tiek lietotas manifestētās tvertnes...” Atbilde: “Visu dzīvi izveido, patiesi, kosmiskie termiņi. Šos termiņus iezīmē vienas vai otras tautas vai pat tautu nobriedušās karmas pielāgošanās noteiktiem spīdekļiem, un rezultātā rodas jauni pagriezieni tautu vai pat planētas vēsturiskajā ritmā.”

“Tā nobeigsim par termiņu piemērošanu dzīvei un nākotnes spoguļiem”...Atbilde: - “Agrāk sacītais par kosmiskajiem termiņiem paskaidro arī to piemērošanu, un spoguļu jēdziens attiecināms uz nākotnes prognozi, liekot pamatā iegūtos datumus. Pie tam šie spoguļi jeb redzējumi, kurus sevišķs paņēmieni reflektē uz pulētas metāliskas virsmas, ir pareizi vienīgi sākot ar zināmu momentu un kādā mērā cilvēka gars, kas saistīts ar šo prognozi, noteikts un nelokāms savā tiekšanās degsmē. Ja tas svārstīgs, tad arī nākotnes spogulis mainīsies atbilstīgi gara grozīgumam. Lūk kāpēc visās Mācībās piekodināta gara nelokāmība un noteiktība. Tikai šādi noteiktībai pierādoties var celt un saņemt aizsardzību visos ceļos. Stars var aizsargāt tikai to, kas noteikti seko nolemtajai gaismai un nenovirzās no tās. Tāpēc kosmisko termiņu nolūkos tiek nozīmētas jeb sūtītas tvertnes, kuru tiekšanās noteiktību pārbaudīta.

Pielieku Jums paragrāfu no grāmatas “Vienkopa”. “Kāpēc nākotnes zīmju atklāšana līdzīga audumam? Aušanas darbā pamatnei noteikta krāsa, un pavedienu grupas sakārtotas pēc krāsām. Ir viegli noteikt pamatu, ja iespējams atrast pavedienu grupu, bet šīs grupas zīmējums atļauj dažādus sakārtojumus, atkarīgi no tūkstošiem pašreizējiem apstākļiem. Paša subjekta iekšējā pieeja, protams, būs galvenais noteicējs. Bet ja viņa aura būs pārāk grozīga, tad arī prognoze būs attiecīga. Tad tas līdzināsies pazīstamajai rotaļai, kur pēc dažiem iezīmētiem punktiem jāatrod noteikta figūra.”

556.

Sakarā ar vienkopas darba jēdzienu dodu Jums 35. paragrāfu no “Ugunīgās Pasaules”: “Tik daudz runā par sadarbību, bet cik maz to izprot. Šis ir viens no vissagrozītākajiem jēdzieniem, jo cilvēku vienkopā kopīgā darba jēdzieni tik kroplīgi. Dzīvei līdzstrādnieku apvienībai nav nolūks uzspiest jūtas, vai saistības, vai uzlikt spaidus, bet vienīgi veikt kopējo darbu manifestētā labuma vārdā. Ja cilvēku vienkopa pieņemtu kopējā darba likumu, cik ļoti šķīstītos cilvēka apziņa! Jo kopējā darba ritms spēj apvienot dažādus speciālistus un dažāda rakstura cilvēkus. Likums vienkāršs, bet cik ļoti tas sagrozīts! Cilvēka gara radniecību noteic daudz cēloņu, kā garīgo tā arī karmisko, bet zem darba stara vienkopu var realizēt sadarbības likums. Tāpēc vienkopniekus jāaudzina ar darbu un apstiprinājumu, ka ik viens līdzstrādnieks ir visa kopējā daļa. Bet jāizskauž nepareizā domāšana par personīgo nozīmi, tāds iztulkojums nepalīdzēs vienkopai nostiprināties gultnē. Cik daudz skumju notikumu var novērst, paplašinot apziņu un smalkjūtīgi izprotot, ka otra sirdij nedrīkst uzmākties. Tā ceļā uz

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

Ugunīgo Pasauli vienkopniekiem jāatskārst, ka uz priekšu iet var ar kopējā darba likumu – cita mēroga nav! Izsmalcinātais sasniedzams tikai vienīgi izsmalcinātājam un sirds smalkie pavedieni ieskanēsies vienīgi gadu tūkstošu spriegumā. Tāpēc lai vienkopnieki sevišķi apzinās šo vienīgo ceļu. Tieši kopējā darba likums neuzmācas otra sirdij.”

36. paragrāfs: “Vienkopā jāatceras jūtu svētums. Vajag īpaši iegaumēt, ka nedrīkst patvarīgi izraisīt biedru smalkās jūtas. Sirds smalkās vibrācijas nedrīkst attīstīt prasība no ārienes. Tikai iekšējie nopelni rada attiecīgu vibrāciju. Reti iespējams atrast šādu gara dzīvi zemes smacīgo vibrāciju apstākļos. Retā parādība tik brīnišķīga, kad gars skan unisonā ar garu! Bet vienkopas apziņas attīstībā vajag, pirmkārt, nostiprināt sadarbības izpratni. Šajā izpratnē vienkopa var nostiprināties, un pašnožēlas tārps iznīks. Tā ievadām mācekļus ceļā un nostiprinām darba prieku bez uzmācības tuvākā sirdij.

Jau sen sacīts – “ar varu mīļš nekļūsi”. Tā arī kosmiskā formula. Bet ļoti iespējams šķīstīt kopējā darba ceļu. Tāpēc lai mācekļi iegaumē sadarbības parādību, kā vienkopas ikdienīgās dzīves galveno pakāpi.”

Bet cik bieži vienkopnieks attīstās nežēlīgās skaudības izjūtās, kas noārda tik daudz cēlu pasākumu!

557.

Jūs gluži labi saprotat apsēstību. Kamēr notiek cīņa, tikmēr īstas apsēstības nav. Apsēstība vairs nemēģina cīnīties ar savu apsēstību pat neapjēdz. Bet skaidrai sirdij apsēstības nav jābīstas. Patiesīgums nepielaiž apsēstību.

558.

Troicas Sergija klosteris var iznīkt, arī paša Svētā laikā to jau sagrava, bet atmiņa par Sergiju nezudīs nekad, jo varens ir gara magnēts, kuru viņš ielicis krievu tautas dvēselē. Krievu dvēseles garīgās attīstības vēsture un krievu zemes apvienošanās un celtniecības sākums nepārraujamām saitēm saistīts ar šo cildeno Garavaroni. Tieši tāpēc visi tumsas spēki tā cīnījās pret šo cildeno vārdu. Pasakiet, kādas diženo Gaismas Nesēju, kā Budas un Kristus, relikvijas uzglabājušās (saujiņa pelnu vienā, šķietamā kapa vieta otrā gadījumā), bet atmiņa par Viņiem dzīvo, un nākošajos gadu simteņos tā vēl vairāk nostiprināsies, jo šķīstīsies no gara tumsības noslāņotiem sārņiem.

559.

Un beidzot vēlreiz sacīšu, ka nekādi uzbrukumi nespēj mūs sabiedēt, jo mēs Kalpojam Varenajai Gaismai. Un kur lai gan būtu varoņdarbi? Vai gan vispārējā atzīšana? Bet nekad vēl pūļa sajūsmas saucieni nav pavadījuši jaunās apziņas modinātājus un jaunu atklājumu nesējus. Kā sacīts Lūk. Evang. 6. nod. 26. p.: “Vai jums! kad visi ļaudis teic jums glaimus! To pašu viņu tēvi darījuši viltus praviešiem”. Derīgi palasīties pat

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

tādas skolas grāmatas, kā “Zinātnes mocekļi”. Viss tas jau vecs, bet tomēr mūžīgi jauns. Tāpēc sacīsim – “Nesabīsimies!”.

560.

“Hierarhijā ir teikts – “Pieņemts iztēlot Arhatu mākoņos. Domāšanas rekordi ir šausmīgi un smieklīgi. Patiesībā Mēs, Cilvēces Brāļi, nepazīstam sevi cilvēku priekšstatos. Mūsu Tēli tik fantastiski, ka Mēs domājam – ja cilvēki pielietotu savu fantāziju pretējā virzienā, tad Mūsu Attēli pieņemtu īsto formu. Viss ir citā mērogā, viss – neticami, nekas neatbilst īstenībai.

Teiksim, ceļā uz Augstākajām Pasaulēm Arhāts ir bezrobežīgs visās izpausmēs, Arhāts iet – nesot kosmiskā Magnēta spēku sirdī.” –

Bet paskatīsimies kā dzīvo šis Tēls Augstākajā apziņā: “Arhāta sirds ir līdzīga Kosmosa Sirdij. Arhāta sirds līdzīga Saules Ugunij. Arhāta Sirdi piepilda mūžība un kosmosa kustība. Maitreija atnāk un deg visās ugunīs. Deg Viņa Sirds līdzietībā pret nabaga cilvēci; kvēlo Viņa Sirds apstiprinādama jaunus pamatus. Cilvēkos mājā priekšstats par nedzīviem Arhātiem un nabaga “jogi” baro viņu iztēli ar saviem piemēriem. Kad cilvēce sapratīs, ka Arhāts ir Matērijas Lucidas augstākā izpausme, tad viņa sapratīs, ka nav starpības starp matēriju Lucidu, kas dod Gaismu un mīlestības matēriju, kas ar Gaismu apklāj visu. Cilvēce Arhātu ietērpj bargā apvalkā, bet matērija Lucida staro mīlestību. Kad gan cilvēkam varēs apskaidrot Mūsu Tēlu?! Domāšana grūti aptver Augstākās sfēras tīrību. Teiksim tam, kas zina ceļu pie Mums: “Ej mīlestības ceļu, ej darba ceļu, ej ticības vairoga ceļu.” Tam, kas atradis Mūsu Tēlu savā sirdī, Mēs teiksim “Ej ar sirdi un “kausi ceļu apstiprinās”. Tam, kas domā, ka sasniedzis ceļu ar savu pašiedomību, tam teiksim: “ej, pamācies pie Gara, kas zina, kas ir piepildījums, jo pašiedomība aptur kustību uz priekšu.” Sirds liecinājumā ielikts viss radošais, viss kosmiskais plašums, piepildīts ar Aicinājumu; un Kosmosa Sirds un Arhāta Sirds ir pilna aicinājuma. Aicinājums un atsaukšanās ir kosmisko uguņu savienojums. Mūsu Brālības Sirds glabā cilvēci ceļu uz Vispārības labumu.”

561.

Pievedu daļu no “Bezrobežības”, jo, cilvēks, kā Kosmosa daļa ir pakļauts visiem tā likumiem.”

“Kosmiskā radīšana lieto visus dzīves impulsus, sasprindzinot visaktīvākās dzīves sviras. No visiem impulsiem visvarenākais ir apvienība. Tajā izpildītas visas dzīves parādības; rodas dzīves daudzveidība. Kā gan lai nepielieto dzīvē šo principu? Kad apvienība cīnās ar diferencāciju, tad rodas dinamiska eksplozija un sprādziena šķembas bieži tiek aizvestas tālu un šīs daļas abpusēji zaudē savu pievilkšanās spēku. Tā cilvēks, atmetot spēkus ar kuriem viņš karmiski saistīts, rada eksploziju. Bet radīt var tikai vienībā. Pievilkšanas stihija nosprauž ceļu visām mērķtiecīgām enerģijām. Cilvēces Brāļi nosprauž ceļu visam, ko apstiprinājusi evolūcija. Tādā veidā pierādās,

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

ka pievilkšanās spēks ir Esības likums. Šis apvienības kosmiskais spēks apstiprina kosmiskā Saprāta Varenību.”

Pievedu nepieciešamu pārrunu. “Parunāsim par skolnieka neapmierinātību. Ja skolnieks slēpj sevī neapmierinātību pret Skolotāja devēja Roku, tas nozīmē, ka viņš azotē nes sauju šķembu. Tādam skolniekam atgādināsim, ka neapmierinātība jāvērs pret sevi. Skolnieks, pārskaitījis savas lielās dāvanas, lai paskatās uz devēja Roku, liels būs iztrūkums! Skolnieks, kas skatās uz sevi augstāk nekā uz Guru, sarauj saiti ar Skolotāju. Savas dāvanas uzskaitot, skolnieks jau ir saņēmis. Necienīgi ir pasvītrot savu nozīmi. No atgādinājumiem par vieglprātību var teikt, ka pievestais saraksts nav pilnīgs. Ja šie parādi nav izdzīvoti, tad ceļš ir garš. Pašiedomība ir pātaga! Var nožēlot savus trūkumus, bet neapmierinātība pret devēja Roku ir bulta Vairogā. Mācības Puduri balsta visu! To iegaumēsim.”

“Pareizi teikts par Hierarhiju. Protams, dzīves spirāle sakārtojas tikai pēc šā principa. Skolotāja Radošais Darbs arī atrodas mūžīgā kustībā. Tādēļ skolnieka piesātināšanai jāiziet no tā. Skolnieks, kas uzskaita savus sasniegumus, izmet sevi ārpus patiesības robežas. Tādēļ Teikšu: ir viens Vairogs – Hierarhija. Tādēļ skolniekam, kurš savu mīksto krēslu uzskata augstāku par Guru troni, patiesi jāatceras Dodošā Roka. Man sāpīgi, kad spējīgs skolnieks sāk rīkoties augstprātīgi. Pie Mums augstprātība skaitās par pašiedomības kalngalu. To lai atceras skolnieks vienmēr...

Dažs labs spriedelē – vai pirmām kārtām netiek ņemtas vērā sekas? Uz to atbildēšu – vai tiešām šis dažs labais jau spēj tās paredzēt: Viņu uzskaitē var neattaisnot gaidīto.

Jūs visi man esat tik tuvi un man gribās, lai jūs visi būtu ap mani – katram iečukstot laipni, uzmundrinošu vārdu un vairāk par visu augt, augt kopā ar jums visiem bezrobežīgās Mācības saprašanas priekā.

Bieži līdz manīm atlido aicinājumi, jūtu, ka nav viegli, bet jo lielāka tādēļ būs uzvara. Mana sirds bieži runā un aicina, jo liels darbs stāv priekšā. Atvieglot to un izdaiļot to ar Mācības derības pielietošanu. Pazīstu pastāvību un uzticību, bet tas viss var būt izsmalcinātāks un tajā ir mūsu esības prieks.

Sūtu visu mīlestību un atbalstu grūtajā gara cīņās laikā. Par jums pastāvīgi rūpējas, nešaubieties par to. Skolotājam ir dārgs katrs skolnieks. Katra sirds kustība rod atbalsi Lielajā Sirdī. Bet ne vienmēr sūtītie stari sasniedz mūsu fizisko apziņu, bet katru mirkli tie izklien un apdzēs tik daudz naidīgo dzirksteļu ap mums! Palīdziet šiem nenovērtējamiem sūtījumiem ar savu tiekšanos un apzinīgi saudzīgo izturēšanos pret tiem! Jo tie ir Pilnveidotās Sirds un pilnveidotā Saprāta sūtīti.

562.

Citēju jums lappusi no “Bezrobežības” – šī lappuse, pēc esošās, ciešās analogijas starp septiņām kosmiskām un cilvēciskām izpausmēm, palīdzēs jums lieku reizi padomāt par notikušā nopietnību.

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

“Tikai saspringtībā, tad, kad visas stīgas skan, var realizēties Kosmiskais uzdevums. Tikai tad, kad uzdevums pieņem spriegu formu, var realizēties paredzētais. Kad Kosmosa balsti notur pamatnes velvi ar savu pievilkšanu, tad pamats var noturēties. Bet kad balsti traucē savstarpējo pievilksmi, velve dabū nelīdzsvarotas svārstības, un tādā veidā balsti var gan noturēt gan sagraut celtni.

Balsti vienmēr var sasaistīt visdažādākā rakstura enerģijas, jo Kosms vērš savas enerģijas pēc polaritātes. Jo negatīvais un pozitīvais dod kombinācijas parādību.”

Iedziļinieties teiktajā un nejauciet savas savstarpējās pievilksmes, neizsauciet balstu svārstības. Kā ņemsiet vērā šo svārstību sekas? Pie daļējas eksplozijas var uzmanīgi apakšā palikt jaunu balstu, bet bieži eksplozija ar detonācijas spēku sabojā tuvos balstus. Vienmēr un visur izpaužas analogijas un tāpatības lielais likums.

Tāpat izlasiet “Vienkopā” 161. p. “Lai nepārvērstos skorpionu perēklī.” Šī iespēja sen jau paredzēta un sūtīts brīdinājums. Iemācīsimies pielietot Norādījumus. Iedziļināsimies pārdzīvojumā laika nopietnībā. Pašreiz jebkura vieglprātība robežo ar noziegumu.

563.

Pie jums nāks ar jautājumiem un norādījumiem par dažādām psihiskām mediumiskām parādībām, attiecinot tās uz Agni Jogas izpausmēm. Tādēļ pacentīšos apgaismot šo starpību ar izvilcumiem no Sarunām un Mācības grāmatām.

“Agni Jogas Gars pieskaras augstākām Sfērām un uzņem Kosmiskā Magnēta strāvas. Uguns kvalitāte tiek apstiprināta pēc Magnēta sprieguma. Gara magnēts nosaka to pakāpi, kura var izpausties. Tas pats princips vada centru iedegšanos.”

“Gars, kura apziņa atrodas zemākos plānos, nevar aizdegt augstāko centru ugunis. Tikai augstākais pievelk augstāko un tādēļ tur, kur mīt tikai fiziska tieksme, tur būs arī atbilstoša uztvere vai sekas. Agni Jogas tuvošanās laikā jāpazīst princips par varmācīgiem sūtījumiem. Arī dabā tiek norādīta tā tiešā atbildība, kurai ir savas robežas. Smalkais var uztvert tikai smalko. Tikai smalkākais var uztvert smalkāko. Arī šeit ir Magnēta princips. Kā smalko enerģiju princips īpatnējs tikai visaugstākajam Agni Jogam, tā raupja uztvere uzņem atbilstošu parādību. Viss varmācīgais, viss rupji izpaustais, viss fiziski izpaustais, atkāpjas smalkā principa priekšā.”

“Agni Jogs” ir augstākais līdzsvars, jo viņa gara pašai izlēmtā radīšana ved pie Pasaules attiecību līdzsvarošanas, tādēļ centru nelīdzsvars un nevienprātība nelīdzsvarojas. Mācība atgādina par šīm smalkajām atšķirībām, tādēļ, lai virzītos uz nākošo pakāpi, svarīgi saprast līdzsvaru zemākās parādībās un augstāko saskaņu. Agni Jogas parādība ir tik augsta, ka pielīdzināt jebkuru mediumistisku izpausmi līdzināsies duļķaina ūdens pilienam ugunīgajā kausā. Tādēļ teikšu – augsto uguņu izpratne novedīs tīrās uguns augstumos. Agni Jogs ir jaunās rases savācējs. Viņš

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

darbojas augstākās sfērās, savācot jaunās rases garus. Agni Jogas izpausmei ir sava nozīme uz Zemes un Augstākās sfērās, tādēļ Agni Jogs – saite, kas sasaista pasaules.”

“Cilvēku apziņā jānostiprinās izpratnei par cilvēcisko uztveres orgānu atšķirību, kas domāti dažādiem mērķiem un apstiprināti kā cilvēku attīstības virzītāji. Kad mēs runājam par uguņu transmutāciju, tas jāsaprot kā visspriegākās Kosmiskās Uguns apstiprinājums. Kad cilvēce sapratīs visu Agni Joga Gara radošo spēku, tad varēs teikt, ka visa viņa centri vibrē, reaģējot uz kosmiskiem notikumiem. To instrumentu, kuru lieto parastai redzēšanai, nevar izlietot parādībām, kas atspoguļo katru Kosma elpas vilcienu. Tādēļ tie, kas tiecas uz Agni Jogu, lai atrod visaugstāko atklāto centru nozīmes izpratni.”

“Medijam, patiesībā nav atklātu centru, un viņa psiho acij nav pieejama saskarsme ar augstākajām pasaulēm. Cilvēce nepareizi izprot spēku un Mums bieži sāp, redzot, ka cilvēki līp pie fiziskām parādībām. Fiziska materializācija pievelk kā magnēts.”

Medijiem parasti darbojas zemākie centri, ja tā var teikt, viņu primitīvajā sniegunā. Bieži tā ir piespiedu parādība, kas neved uz centru atvēršanos, bet tikai pie to īslaicīga uzbudinājuma. Bet Agni Joga uguns ir augstāko centru uzliesmošana un to patiesā atvēršanās.

Protams, patiesībā nav zemāko centru, arī Lielajam Agni Jogam šie “zemākie” centri transmutējas smalkajās ugunīs. Bet šī transmutācija notiek pēc augstāko centru aizdegšanās, tad visi “zemākie” centri pakļaujas Saules pinumiem.

Tāpat mums jāsaprot, ka šo uguņu gradācija, jeb pareizāk sakot viņu kvalitāte ir bezrobežīga savā pilnveidībā, kā viss cits Kosmosā. Bet Agni Jogas noteikšanā viens princips ir neapšaubāms, tas ir sintēzes princips. Iedegt uguns bez “kausa” sintēzes nav iespējams. Pēc šī principa jūs jau varat noteikt uguns kvalitāti.

Tātad Jums jau ir galvenā pazīme, pēc kuras atšķirt centru aizdegšanās parādības no zemākām psihiskām izpausmēm. “Agni Jogs ir “sintēzes kausa” nesējs, pēc šīs pazīmes arī spriediet.” Tādēļ piepildiet savus “kausus” ar skaistuma apzināšanos, ar patiesu Dzīves Mācības gudrības zināšanu un tās pārvēršanu sirdī, atcerieties, ka sirds ir vislielākais magnēts, kas pievelk visu zināšanu, visas iespējas un visus sasniegumus.

Tāpat atcerieties, ka Agni Jogas izpausmēs nav nekā varmācīga, ja Agni Jogam ir sava laboratorija. Viņš pats ar sava gara spēku pārveido savas ugunis. Skolotājs, apziņas paplašināšanai, dod Mācību pakāpeniski, bet uztver skolnieks pats. Skolotājs seko aizdegšanās procesam, apsedzot centrus ar somas plāksnītēm, kad uzliesmošana draud ar ugunsgrēku. Bet nekāda transmutācija bez skolnieka gara līdzdalības nav iespējama.

Protams, jūs būsiet uzmanīgi ar atbildēm un sevišķi precizējumus, kurus dosiet jautātājiem, jo vienmēr jāatceras Skolotāju norādītais princips. “Atbildei jābūt nevis zārka naglai, bet ārstam.” Nevajag darīt pāri ļaudīm, jāņem vērā viņu apziņas līmenis. Uzmanīgi apziņu paplašinot, to var novest līdz īstai saprašanai, bet bieži tas ir ļoti ilgstošs process un tad ir jāparāda pacietība, kāda bija un ir šodien Lielajam Skolotājam ar mums. Sākumā katram ir vajadzīgs uzmundrinājums un viņa spēka atzīšana. Aizbaidīt ir viegli, daudz grūtāk ir noturēt, bet Lielais Skolotājs mūs māca noturēt jaunpienākušos. Bez tam dažreiz gars ar lieliem uzkrājumiem var iegūt mediumistisku organisma uzbūvi noteiktiem mērķiem un tad caur

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

stipras gribas attīstīšanu ar Lielā Skolotāja palīdzību viņš var pārvarēt neapzinīgās izpausmes un pakļaut tās savai gribai. Bet tas nav viegli.

Mēs pārdzīvojam grūtu laiku, atcerēsimies to ar prieku, jo tikai grūtā darbībā aug spēki. Un muzikālā tehnika attīstās tikai grūtos vingrinājumos, pēc kuriem sāp visi pirksti.

564.

Dažbrīd tā gribas būt fiziski kopā ar jums, lai ņemtu daļību jūsu spriegajā radīšanas priekā. Jūs jau zināt, ka iespēju pievilksme nenovēršama tur, kur visi spēki saspringti. Visā Kosmā ir viens likums un mēs jau esam iemācījušies mīlēt šķēršļus un zinām, ka “šķēršļi, kas izsauc gara vājumu, būs nesekmības radītāji, turpretim tie šķēršļi, kas izsauc gara uguni kaujā, darbojas kā radoša sākotne. Sena Gudrība saka: “Piesauc cīņas mirkli, nebaidies grūtību.”

565.

Tagad no “Hierarhijas”: “Dažreiz ar vienkāršu aparātu palīdzību var iedomāties vissarežģītākos likumus, karmas likums sarežģīts, bet paņemiet Rumkorfa spoli, vai citu cilindru, kas aptīta ar izolētu stiepli un jūs iegūsiet uzskatāmu karmas attēlu. Strāva netraucēti plūst pa spirāli, bet aizsargtinums pakļauts visām ārējām iedarbībām, pie kam katrs pavediens pieskaras iepriekšējam tinumam, nesot sevī pagātnes sekas. Tā katra stunda maina karmu, jo katra stunda izsauc atbilstošu pagājušo. Tā var pieskarties veselai pagājušo parādību līnijai. Bet šis pats uzskatāmais atveids rāda, cik nebojāts gara kodols un tiecoties augšup, tas notur apvalku nebaidoties no pagātnes. Patiesi, karma ir briesmīga tikai tiem, kas slīkst bezdarbībā, bet tieksmīgā doma atbrīvojas no pagātnes smaguma, un kā debesu ķermenis virzās, ceļu neatkārtojot. Tā, pat ja ir diezgan smaga karma, var paust derīgu atbrīvošanos. Ja kāds kādreiz ir pārkāpis Hierarhiju, tad tam ļoti jāturas pie tās. Var ieteikt visiem tiekties uz Hierarhiju.

“Paskatīsimies, kā cilvēki saprot kalpošanu Hierarhijai. Tas, kas domā pacelties tikai ar lūgšanu, atrodas tālu no kalpošanas. Tas, kas savā darbā par labu cilvēcei grib ielikt labākās tieksšanās, tam jāpieņem Valdonis ar sirdi. Tas, kas no savām ērtībām neatsakās, tas nezina kā jākalpo Hierarhijai. Tas, kurš nepieņem Hierarhijas norādījumus, tas neizprot Kalpošanu. Tikai tad, kad sirds ir gatava apzinīgi pieņemt Augstākās Gribas sūtīto apstiprinājumu, var teikt, ka kalpošana ir pieņemta. Mēs nemīlam dvēseļu aizlūgumus un tukšu vērsanos uz to Kungu. Mēs cienām mācekļu tieksanos kalpot Hierarhijai. Tā ir viegli ieraudzīt tos, kas ar garu nepieņem kalpošanu, bet godina Valdoni un Hierarhiju tikai vārdos kamēr ceļš ir ērts. Tā mēs ņemam vērā katru tieksanos noņemt nastu Hierarhijai, kā mazās, tā lielās lietās. Tā Mūsu radīšanā Mēs apstiprinām godināšanu ne vārdos, bet darbos. Bet kad gudrais Guru nes visu zemes cīņas smagumu, tad jāzin kā paust Radītājam atvieglinājumu. Mums ir sāpīgi, kad redzam godināšanu vārdos, ne darbos, bet ne darbībā.

“Cilvēku tieksmes vienmēr tiek mērītas pēc viņu kalpošanas gaismai vai tumsai. Pēc tā var spriest par viņu uzdevumu dzīvē. Par visu ļaunāka ir dalīta domāšana un dalīta tieksšanās. Postītāji izmanto daļēju tieksanos saviem mērķiem. Nav nekā sliktāka par tādu kalpotāju, jo viņš slēpjas aiz savas neviengabalainās izpausmes, tādēļ tiešiem Gaismas ienaidniekiem Mēs dodam priekšroku. Mazos tārpus, kas lien pa miglu, Mēs nepielaižam lielajās kaujās. Tādēļ no neviengabalainības jāizvairās. Vienmēr un ar visiem līdzekļiem jāizvairās no satiksmes ar neviengabalainiem cilvēkiem. Tā neviengabalainības, kas izpaužas mācekļos, tos atsviež par tūkstoš gadiem atpakaļ; un

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

tādēļ ir jāzin, kur nostiprināt savu apziņu. Tā Gaismas kalpotājs neatzīst neviengabalainību.”

“Vispostošākais, kad neviengabalainība ieviešas cilvēkā, kas jau nostiprinās uz ceļa, jo tad notiek domāšanas un darbības sašķelšanās, tādēļ neviengabalainība ir Mācības ienaidnieks. Un kad Mēs redzam neviengabalainību attiecībā uz Hierarhiju, tad šī postošā parādība jāizravē ar visām saknēm. Jo, kad nav viengabalainības, tad nevar būt ceļšanas darba. Tādēļ mācekļiem jāsaprot, cik svarīgi, kad ir viengabalaina tiekšanās. Tās dēļ jāatsakās no personīgām ērtībām, personīgas iedomības, personīgas pašžēlošanas, personīgas pašapmierināšanās un arvien jāatceras, ka Hierarhiju nedrīkst apgrūtināt. Tas jāatceras tiem, kas Kalpošanu saprot kā grūtību uzvelšanu Valdniekiem un Hierarhijai.”

“Pasaules pārkārtošana sasprindzina visus Kosmiskos Spēkus. Ja cilvēce saprastu, ka pārkārtošana prasa gara tiekšanos, tad varētu viegli nodibināt pasaulē līdzsvaru. Bet tautas nepadomā, ko likt uz svariem un kur būs pārsvars; tādēļ domāšanas haoss ir cilvēcei tik postoši. Nomaināmās tautas pagrimst un neko nedara, lai garīgi pārveidotos, tādēļ laiks padomāt par garīgiem meklējumiem. Kad kosmiskās perturbācijas prasa varenu sasprindzējumu, cilvēcei ir jāzina, kur meklēt glābiņa centru. Garīga centra meklējumi novedīs pie Hierarhijas. Cilvēce ir zaudējusi vajadzīgo glābiņa formulu, tādēļ glābšanas enkurs ir Hierarhijas fokuss. Tā apzinīga meklēšana un Hierarhijas apstiprināšana dos glābiņu. Mēs devām darbību un lietu pamatu, kas balstās uz daiļumu. Tādēļ pilnīgi jāizprot domu un skaistuma bagātības. Tāpat ir jāizprot centru uguns. Tā Mēs uzvaram. Protams, melnie cenšas parakties zem pamatiem. Viņiem ir jāseko, jo viņu bailes ir lielas. Tā Mēs sargāsim pamatus!”

“Mācekļiem Kalpošanas ceļā jāpielieto vislabākās gara un apziņas tiekšanās. Radot ir jāsaprot, ka tikai vislabāko izpausmju pielietošana dos vislabākos rezultātus. Tāpēc negaidīsim skaistas sekas tur, kur gars nav pielicis savas labākās tiekšanās. Bieži cilvēki brīnās, ka viņu pasākumi ir neveiksmīgi. Pajautāsim, vai viņi ir pielikuši savas vislabākās tieksmes? Vai nav iezagušās vieglprātība, nekustības stulbums, nevērība un tiekšanās trūkums uz Hierarhiju? Tādā veidā var gaidīt atbilstību, kas dibināta uz cēloņu un seku likuma. Ir jāsaprot, ka katra neapdomāta darbība, katra nemērķtiecīga rīcība, var radīt tik daudz nevajadzīgu un kaitīgu seku. Mācekļiem ceļā ir jāpauž savas labākās tiekšanās un cenšanās uz Hierarhiju.”

Tāpēc vispirms sevī jāattīsta modrība un nepārtraukti jāievēro aktīva jaunrade ap sakrālo Hierarhiju. Tikai tad, kad skolnieks sasniegs šo īpašību, var cerēt, ka nāks lemtās sekmes. Tādēļ jāparāda vislielākais godīgums un vērība pret visu apkārt notiekošo. Katra nepamanīta kļūda uzplauks vēl spilgtākā krāsā.

Apzīmējiet un vairieties no visa mirušā, nejēdzīgā un priecājieties par kauju, jo tikai kauja tuvinās un palielinās jūsu iespējas.

“Protiet panest Gaismu! Protiet paust Daiļuma plašumu!” Ar “gudrajiem” nav kopā iešana, ar grabažām nav būvēšana, ar lakstīgalu nevar salīdzināties svilpošanā, no

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.grāmata: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

sapuvušas maizes nepaēdīsi, ar kvēpošiem dūmiem neuzrakstīsi savas dzimtenes nākotnes brīnišķo stāstu.

Katram celtniekam ir jāpazīst materiāls, ar kuru viņš var rīkoties. Visu satrūdējošo, visu nestipro ir jāatmet. Nav vajadzīgs pūlis, bet atsevišķi izmeklētie. Pūlis nekad nav neko radījis. Pūļa daļa ir postīt.”

Vēstuļu I daļas nobeigumā:

Nav nekā dižāka par radīšanu, nav augstāka prieka, tādēļ radiet un priecājieties! Sūtījums labākās domas un drosmi un uz drosmi radošajā lidojumā un, neskatoties uz maniem daudzkārtējiem dzīves gudrajiem brīdinājumiem par uzmanību, mans gars tomēr dažreiz grib pačukstēt – radiet droši, lai neizkropļotā un nepamazinātā doma atstāj nospiedumu izplatījumā un arī jūsu būtnes sasniegumos, doma, kas ir brīva no cenzora skalpekļa spoka. Jo apcirt, izkropļot un pazemināt līdz pūļa līmenim vienmēr ir iespējams, bet vienatnē un starp vienādas apziņas līmeņa tuviniekiem, radiet un runājiet droši.